

3473

బ్రహ్మవిద్యాసాహిత్యము -

శ్రీకరభాష్యము

R6634,5x1,4
35H1P

శ్రీశ్రీపతిపండితాచార్యప్రణీతమ్.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

R6634,5x1,1 7335
35HLP
Panditācharya, Shree-
patti
Shreekarbhasyam

35 H1P

۱۵۵۵

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

శివభక్తిగ్రంథమాలా—చతుర్థవీర్వమ్.

శ్రీ పతిసండితాచార్యప్రణీతం

బ్రహ్మమహంసానూత్ర -

శ్రీ క ర బా ప్య మ్

(చతుస్సాత్రీ)

వేదకావ్యస్మృతిర్థ-ధర్మాచార్య-విద్యానిధి-

పండిత చిదిరేమరీయ వీరభద్రశర్మజా
పరిష్కృతమ్.

శ్రీ దేవిడీసంస్థానాధిప-ఇజ్జత్ -అసాన్

కందుకూరి బాలసూర్యప్రసాద రాజానాం

సాహాయ్యేన

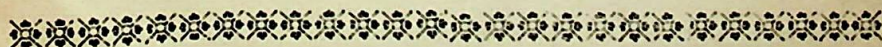
శివభక్తిగ్రంథమాలా

౪౨౬౮, నజర్లాల్ పీఠీ, సికింద్రాబాద్ దక్కన్.

ఇత్యేతైః ప్రకాశితం

మూల్యం ౦-౧౨-౦]

[December 1941

R6634, Sec L, 1
35H1P

శ్రీవాభ్యాం నమః

యేనావిష్ణుతమాండ్రవాచి విపులం

విజ్ఞానమత్యుజ్జ్వలం ।

యగి శ్రీపీఠశివాచ్చధర్మజలధి-

ప్రాలేయభానుర్మతగి ।

యస్యోదార్యవశాదిదం ప్రకటితం

భాష్యం వరం పావనం ।

స శ్రీదేవిదీక్షాపతిర్విజయతే

శ్రీమత్ప్రసాదాభిధగి ॥

SRI JAGADGU U VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.

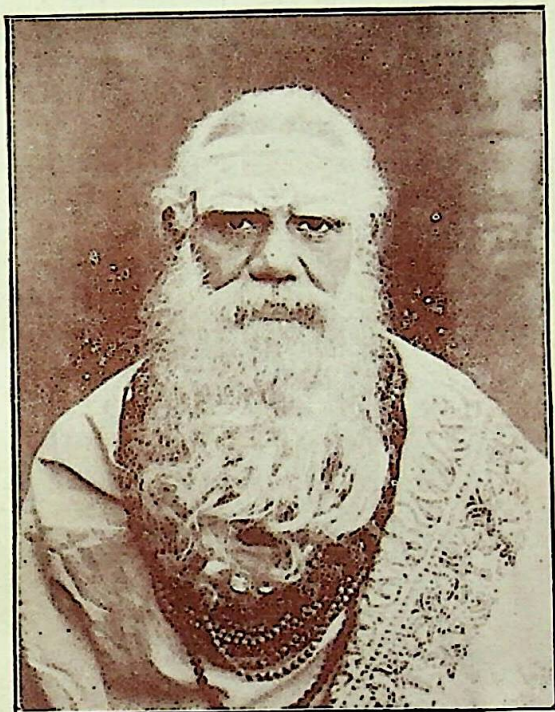
Jangamwadi Math, VARANASI.

Acc. No. ~~2222~~ 7335

ॐ

శ్రీకరభాష్యగ్రంథ - ప్రకాశనసహాయకాః

' దేవికీ ' సంస్థానాధిపాః ' ఇజ్జత్ అసాద్-రాజా ' విరుదభాషః
 శ్రీ కందుకూరి బాలసూర్యప్రసాదభాష్య బహద్దర్
 మ హా శ యాః

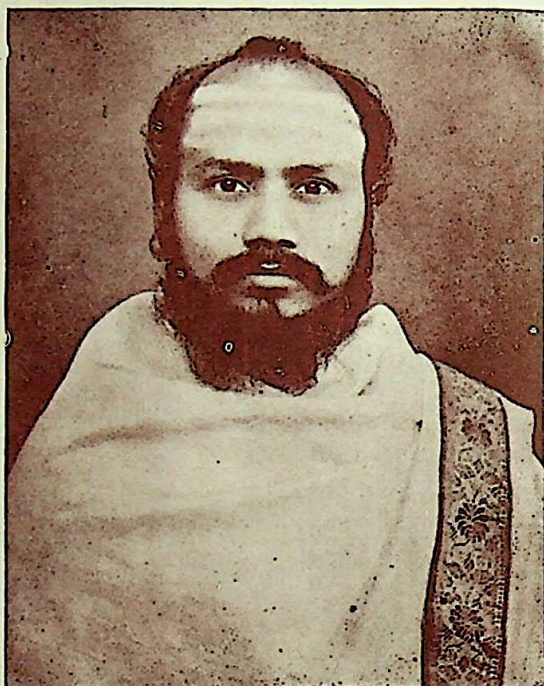

ॐ

శ్రీ క ర భాష్య పరిష్కరః

వేదకావ్యస్మృతితీర్థ - ధర్మాచార్య - విద్యానిధి - విద్యారత్నాదిపదపీఠాః

శ్రీ పండిత చిదిరేమతీయ వీరభద్రశర్మణః

వాస్తవికమ్

॥ ప్రసంచపరమాద్వైక-కారణం మారమారణం ।

ప్రపద్యే పరమేశాసం భవపాశనివారణం ॥

శ్రీమత్పరవాదిగజాంకుశాయమానేన ఆరాధ్యపదపద్మేన అశేష శాస్త్రశేముషీధురంధరేణ శ్రీపతిపండితభగవత్పాదాచార్యేణ ప్రణీతం బ్రహ్మమీమాంసాసూత్రవ్యాఖ్యానప్రాయం శ్రీకరభాష్యం, శివధర్మసిద్ధాంత స్థాపకేశు గ్రంథరత్నేషు మూర్ధానమధిరోహతీతి విపశ్చిదపశ్చిమాః ప్రమాణం చిరాదస్య ప్రకాశనే సాకాంక్షం మచ్చేత ఇత్యప్యనిర్వచనీయం. తదద్య కంచిద్గర్వలవమప్యనుభవతీత్యత్ర అల్పమప్యేతత్ప్రకాశనం నిదానం. కేనాపి దైవదుర్విపాకేన, సాంప్రదాయికానామాదాసీన్యేన వా మహర్షి మప్యేతద్ భాష్యమందే తమసి నిగూఢం నవసంఖ్యాకా శతాబ్దాః (౯౦౦) వ్యసీయతేతి నాశ్చర్యకరం విజ్ఞాతదశానాం. విచ్ఛిన్నపతనపాతనా దస్య భాష్యస్య లిఖితగ్రంథా అపి కేచిదేవ ద్విత్రాః సముల్లసంత్యాంధ్ర విషయే. పరిష్కరణార్థమవలంబితాని ఆదర్శపుస్తకాన్యత్రోదాహ్రియంతే. తద్యథా—

- (౧) సికింద్రాబాద్ వైద్యం నాగలింగప్పమహాశయప్రదత్తం. ద్విసంపుటా త్మకం. సంపూర్ణం. కర్ణజలిఖతం. లేఖనదోషజుష్టం.
- (౨) సికింద్రాబాద్ నగరే 1893తమే ఈసవీయాబ్దే ఆంధ్రాక్షరైర్ముద్రితం. ద్విశతపత్రపర్యంతం. అసంస్కృతమశుద్ధిబహులం. అసంపూర్ణం.
- (3) లింగంపల్లి-శివకోటి వీరభద్రార్యమహాశయప్రదత్తం. తృతీయపాద పర్యంతం. లిఖితం. దోషభూయిష్టం. సుందరాక్షరం.

ఏతత్పుస్తకత్రయప్రాప్త్యనంతరం పరిష్కృతభాష్యప్రకాశనాయ సోత్సాహం మనశ్చిరాత్సప్రయత్నమాసీత్. పండితవరైః శ్రీకాశీనాథ

శాస్త్రాభిరేపదాభ్యవ్యవహారాన్ని అత్యంతర ఏవ సంశోధ్య ప్రకాశన మాసీతేతి ప్రమోదస్థానం. తదన్వవిలంబితమేవ 'విభూతి'— మాన ప్రతికాయామస్మదీయాయాం చతుస్సూత్రీభాష్యాస్యాస్య ప్రకాశనం శనైః శ్రీశ్యాంకమార్గం. తథాప్యనాశ్రయతయా చతుస్సూత్ర్యాః సమాప్తి దర్శనం న 'విభూతి'సాత్కై రాప్తం. నివేదితైతద్వృత్తాంతాః శ్రీమంత శ్వివస్వరూపిణో దేవిడీసంస్థానాధీశ్వరాః కందుకూర్యన్వయాంబుధికుముద బాంధవాః శ్రీమద్బాలసూర్యప్రసాదరాయబహద్దర్మహాశయాః నూనమ్ము దితాంతరంగా అస్య ప్రకాశనసాహాయ్యపదానేన జనస్యాస్య ప్రయత్నమ భిననందుః, సోఽయం చతుస్సూత్రీభాగోఽద్య సుధీజనచక్షుర్గోచరతాం నవినయమాసీత ఇతి న పునర్వక్తవ్యం. పరిష్కరణే తత్తచ్చుత్తినీదేశే చ కియాన్వా పరిశ్రమ ఇతి పూర్వముద్రితమాంధ్రాక్షరగ్రంథమిమం చ, సవిమర్శరూపాలోకయధ్యభ్యుత్పన్నద్భ్యో న నివేదనీయమవశిష్యతే. వృత్తాంతోఽయం ప్రకాశ్యమానాయాం నాగరాక్షరగ్రంథప్రస్తావనా యాం విస్తార్యతే.

శ్రీపతి పండితాచార్య వృత్తం

భాష్యకారోఽయమాత్మనివాసపుణ్యేన అంధ్రవిషయస్థం విజయ వాటికానగరమనుజగ్రాహేతి సుప్రసిద్ధోఽయం వృత్తాంతః 'శ్రీపతిపండితా చార్యః,' 'శ్రీపతిపండితారాధ్య' ఇత్యప్యస్య సామాన్యో వ్యవహారః. గ్రంథాదా అప్తమశ్లోకాదారభ్య దశమశ్లోకయావద్ వీరశైవమతస్థాప కేషు శ్రీజగద్గురురేణుకాదిసంచాచార్యేషు తృతీయస్య శ్రీమదేకోరామ జగద్గురోః మహాప్రభావద్యోతకం యత్ స్తోత్రంనిబద్ధం. తదన్వ భాష్యకా రస్య శ్రీపతిపండితస్య శ్రీమదేకోరామాచార్యశిష్యపరంపరాత్వం భృంగి గోతీత్వం చ వ్యజ్యతే. అస్య సహజవీరశైవత్వం తు బాధమురరీక్రియతే. అగంతుకతా న కైశ్చిచ్ఛంకసీయాస్య. నిరాభారి (పరివ్రాజక)తాన్వీకా రాత్పాగయం గృహస్థా వా న వేతి న నిర్ణయతే. తథాపి విద్యానాథోఽ యమాచార్యో విపులమూనేకయా ఛాత్రసంపత్త్యా రరాజేత్యత న సంది హ్యతే. పరశ్చతైః పండితైరాచార్యైస్సానకం కృతిబహుశాస్త్రార్థః, సంస్థా పితస్పసిద్ధాంతోఽయం భాష్యకారిః శ్రీమద్రామానుజాచార్యస్య శ్రీభాష్యం

శ్రీభాష్యత్వేనాక్షిప్య శ్రీకరంభాష్యం కించిదపూర్వం లలితమధురం స్వకీ
యమేవ ప్రణినాయేతి మహాన్ ప్రవాదః ఆంధ్రవీరశైవపండితేషు. అగ్రి
మయా కాలచర్చయా చాస్య విశేషం వృత్తం సంలక్ష్యతే.

భాష్య నిదానం

శ్రీకరభాష్యప్రణయనే మూలమగస్త్యవృత్తిరితి శ్రీపతిః స్వయము
వాచ షోడశే శ్లోకే. రామానుజస్తు స్వభాష్యస్య భాధాయనవృత్తిం
నిదానం జగాద. వృత్తిద్వయమపీదమద్య స ద్యోతతే భారతే. కిం కిం ను
ఖిలు కాలః కరాలః స్వకుక్షౌ న చిక్షేపః? శ్రీకరభాష్యే సామాన్యతో
నిగమాగమోపనిషత్పురాణేతిహాసప్రమాణానాముపన్యాసస్తుముల ఏవ.
తథాపి యేషామేవ సదామనననిదిధ్యాసనాదస్య శ్రీపతేర్భాష్యరచనాపటి
మావిరాసీత్, తేషాం శివధర్మగ్రంథానాం అద్యాలభ్యప్రాయాణాం తత్త
దాచార్యకృతీనాం చ నామాని అస్య చతుస్సూత్రీగ్రంథస్య పృష్ఠానుసా
రేణ సూచ్యంతే:—

వాతూలాగమః	౨	శాంభవానందారాధ్యః	గి౧
అగస్త్యవృత్తిః	౩	కైవల్యప్రకాశః	గి౩
ఐశ్వర్యశాఖా	౨౦	పరమశివారాధ్యః	గి౩
సిద్ధాంతాగమః	౨౧	దూర్వాసీయవృత్తిః	గిగి
కైవల్యచంద్రోదయః	౪౧	జోతిరాధభాష్యం	౬౨
రేణుకభాష్యం	౪౨	భీమనాథ	,,
దారుకభాష్యం	౪౨	ఘంటానాథ	,,
శంఖకర్ణభాష్యం	౪౨	శివాద్వైతప్రకాశః	౭౭
గోకర్ణభాష్యం	౪౨	శివధర్మశాస్త్రం	౯౨
శివాగమః	౪గి	శివరహస్యం	౯౨
ఏకోరామభాష్యం	గి౦	వీరాగమః	౯౪

ఏతేన శ్రీపతిపండితభగవత్పాదాచార్యస్య మహదధ్యయనం స్వస
మయనిష్ఠాతత్త్వం చ వ్యజ్యతే. గ్రంథేష్వేతేషు కేషాంచిదేవ నామాని
వీరశైవపండితైరపి శ్రవణగోచరీకృతాని. ద్విత్రాణాం ప్రత్యక్షతాపి. పర
మతీయపండితానాం కృతే ఘనః కిము వ్యక్తః? శ్రీపతిపండితారాధ్యభగ

వత్సాదస్తు ధన్యతమః సంభాష్యతే, యస్య జన్మ పరస్పహసేషు స్వమతే
గ్రంథేషు సత్పు సుభిక్షకాలేభూత్. అత ఏవ మహాః ప్రమాణప్రవా
హోఽనిరుద్ధ ఇవ భాష్యేఽస్మిన్ పరసిద్ధాంతభూజా నిశ్శంకం పాతయతి.
సాకల్యస్యాస్య భాష్యస్య యద్యాశు ప్రకాశనం భవేత్తస్మిన్ బ్రహ్మసూ
త్రార్థపరిశీలకానాం విదుషాం చేతసి కించిదపూర్వమేవ సంజీవనం సంజా
యేత.

భట్టభాస్కరస్య, శ్రీకంఠాచార్యస్య చ బ్రహ్మసూత్రభాష్యప్ర
భావః శ్రీకరభాష్యే తత్ర తత్రాతిసూక్ష్మః ప్రతీయతే. తథాపి స్వతంత్ర
ఏవ స్థాపనమార్గః శ్రీపతేశ్రీకరభాష్యే గభీరతరం వైదుష్యముద్ఘాటయ
తీతి అతిరోహితం మతిమతాం. “నీలకంఠశివాచార్యనామ్నా భాష్యమ
చీకరత్” ఇతి క్రియాసారస్మరణాత్, శిష్టపరంపరయా జనశ్రుతేశ్చ నీల
కంఠభాష్యమేవ వీరశైవభాష్యత్వేన లబ్ధప్రతిష్ఠం చిరాద్దృశ్యతే. కింతు
న కేనాపి విదుషా తల్లబ్ధం నాలోచితం. కేచిత్తు శ్రీకంఠభాష్యమేవ నీల
కంఠభాష్యమృన్యంతే, నాస్మాభిస్తత్ సమర్థ్యతే. శ్రీకంఠభాష్యే వీరశై
వీయానాం ఆచార్యాణాం, గ్రంథానాం, షట్స్థలాదీనాం లేశతోఽఘ్య
ల్లేఖనాభావాత్ న తస్లింగధారిశక్తివిశిష్టాద్యేతవాదినాం స్వకీయం భవతు
మర్హతి. కేణుకాదిప్రాచీనాచార్యభాష్యానామవలంబనం, శివాగమధర్మ
స్థాపనం చాత్ర శ్రీకరభాష్యే వైశద్యేనోపలభ్యతే. పరంపరాభిమతే
త్వాత్, ప్రత్యక్షప్రమాణత్వాచ్చ, శ్రీకరభాష్యమేవ నీలకంఠభాష్యా
సంతరం (యది లభ్యతే?) వీరశైవజగతి సిద్ధాంతస్థాపనప్రమాణ్యాయ
సర్వేః స్వమతీయైర్మస్తకస్యస్తహస్తస్తబకపురస్సరం సమాదియతే.

భాష్యకారకాలచర్చ

శ్రీపతిపండితస్య క్లితికాలవిషయే కైశ్చిదసాంప్రదాయికైః సంది
హ్యతే. సమాధేయాంశస్సంక్షిప్త్యాత్ర ప్రకాశ్యతే. శ్రీకరభాష్యస్య చతు
సూత్రాః ౮౦ తమపృష్టే భట్టభాస్కరస్య, ప్రథమాధ్యాయప్రథమ
పాదే ౨౦సూత్రభాష్యే నీలకంఠస్య, ద్వితీయాధ్యాయప్రథమపాదద్వా
వింశసూత్రభాష్యే శ్రీకంఠస్య, ద్వితీయాధ్యాయద్వితీయపాదే ౪౨సూత్ర
భాష్యే రామానుజస్య చ నామగ్రహణాదయం శ్రీపతిః నీలకంఠ-భట్ట

భాస్కర-శ్రీకంఠ-రామానుజాదిభ్యః అర్వాచీన ఇతి నిశ్చంకం నిర్ణయః. నీలకంఠస్య విషయే తు “సోఽతిప్రాచీనః” ఇత్యేవాంగీకర్తవ్యః, తత్కాలనిర్ణయసాధనానుపలభ్యే. భట్టభాస్కరస్తు కీ). శ. దశమశతాబ్దీయ ఇతి రాధాంత ఏవ. అత ఏవ జా.సర్.ఎస్.రాధాకృష్ణమహాశయః “ఇండియన్ ఫిలాసఫీ” నామకే స్వగ్రంథే “బ్రహ్మసూత్ర భాష్యప్రణేతా భాస్కరః క్రీ.శ.౯౦౦-అబ్దే ఆసీత్. యతోఽస్య మతం క్రీ.శ.౯౦౦-అబ్దీయేన కుసుమాంజలికారేణ ఉదయనాచార్యేణ విమర్శితం” ఇతి లిఖే.

Bhaskara wrote a commentary on the Brahma Sutra called Bhaskara Bhashya about 900 A.D. His views are attacked by Udayana in his Kusumanjali (A.D. 980).

(Indian Philosophy Vol. II Page 670)

శ్రీకంఠాచార్యకాలోఽపి కీ).శ.౧౦౬౮లబ్ధ ఇతి అఘోరశివాచార్యకృతే మహాత్మనవవిధా స్వకాలస్య కీ).శ.౧౦౭౮లబ్ధత్వేన నిర్దేశాత్, శ్రీకంఠస్య స్వప్రపితామత్యకథనాచ్చ నిశ్చయతే. క్రీ.ఎస్.ఎస్. సూర్యనారాయణశాస్త్రివిరచితే “శివాద్వైత ఆఫ్ శ్రీకంఠ” (Sivadwaita of Sreekantha) ఇతి నామ్ని పుస్తకే తథేవ శ్రీకంఠాచార్యస్య దశమశతాబ్దీయత్వం ప్రతిపాదితం.

రామానుజాచార్యః క్రీ.శ.౧౦౧౭లబ్ధే బభూవేతి విద్యద్విశ్రుతమేవ. అత ఏతద్భాస్కర-శ్రీకంఠ-రామానుజేభ్యోఽనంతరమేవ శ్రీపతిపండితాచార్యః శ్రీకరభాష్యం జగ్రంథేతి నిరాపదం. అత్ర కాశ్చిదుపపన్నయః ప్రదర్శ్యంతే.

ఏవైవేషు పండితత్రయప్రశంసా తు ప్రాయః స్రూయతే. “శ్రీపతి పండిత -- మంచనపండిత -- మల్లికార్జునపండిత” -- స్యక్తిత్రయమేవాత్ర తత్పండితత్రయమిత్యపి నిర్వివాదం. క్రీ.శ.౧౦౯౫-తమాబ్దీయః పాల్కురికి సోమనాథకవిః స్వాంధ్రపండితారాధ్యచరిత్రదీక్షాప్రకరణారంభే పండితత్రయమేవం ప్రశశంస.

“హరభక్తియుతస్త్రి కథిపతినాగ బరంగమ దొల్లి శ్రీపతిపండితయ్య
చాపి భక్తిక్రియాస్థితకర్త యనంగ జనియెను లెకమంచన పండితయ్య
మార్యాపమయ సంచారుడై చనియె శూరుడు మల్లికార్జునపండితయ్య
భ్యాపితభక్తి గారణపురుషు లై పండితత్రయం బన భువం జనిరి”

అనేన మల్లికార్జునపండితోఁపి సా. సోమనాథాత్మార్వం క్రీ.శ. ౧౧౬౦ ప్రాంతే ఆసీదితి ఆంధ్రచరిత్రచతుర్వైర్నిర్ణీతం. మల్లికార్జునపండి తారాధ్యకృతిస్తు “శివతత్త్వసారము” ఇతి నామ్నా ఆంధ్రవాచి సుప్రసిద్ధా, ఆంధ్రసాహిత్యపరిషదా ప్రకటితా చ. తత్రస్థాత్ రంఽతమపద్యాత్ శ్రీపతిపండితస్య అగ్నిస్తంభనకథా, శాస్త్రార్థవిజయశ్చ ప్రతీయతే యథా-

“కం. ఒక్కండె దైవము శివుఁ డని

నిక్కము సేయుటకు ముడిచె నిప్పులు సీరక

స్రక్కక శ్రీపతిపండితుఁ

డక్కజముగ విజయవాడ నల జమ్మి శివా!”

(శివతత్త్వసార రంఽ పద్యం)

కథామిమాం సా. సోమనాథోఽపి కథయామాస.

“భవండు శ్రీపతిపండితుం డీశుభక్తుని కిలఁ గోటి బాహ్మణు లైస

సెన మన్న నాలుక నే గోసి వైతు ననుచు ననంతపాలుని సభాసలిని”

(ఆంధ్రబసవపురాణసప్తమాశ్వాసే)

అనంతవాలాస్థానే శ్రీపతిపండితః పరాఁ పరాభవం ప్రావయామానేతి వృత్తాంతః కమపి ప్రాచీనమితిహాసం స్మారయతి. అనంతవాలో నామ రాజా చాళుక్యత్రిభువనమల్లదేవసామంతః నఁ విజయవాటికా (Bezwada) గుంటూరు-కర్నూల్- ఆదిమండలమండితం ఆంధ్రదేశం, బసవాస్వాదికర్ణాటకదేశం చ, క్రీ. శ. ౧౧ తమే శతాబ్దే పారిపాలయామానేతి Inscriptions of Madras Presidency Vol. 11 గ్రంథే ౩౦౫ సంఖ్యాక- గుంటూరుశాసనాత్, ౩౫౧ సంఖ్యాక- కర్నూల్ శాసనాత్, South Indian Inscriptions of Govt. of India Vol. IV గ్రంథస్య 489 పృష్ఠస్థితశాసనాత్, Ephigraphia carnatica Vol. VII గ్రంథే శికార్ ఫిర్యేభ్యః ౧౩, ౯౮, ౯౯, ౧౩౧, ౧౪౯ శాసనేభ్యశ్చ బాధం ప్రతీయతే. సర్వమిమం ప్రమాణసమవాయం సమాలోచ్యైవ స్యాత్, శ్రీ టి. ఎస్. నారాయణశాస్త్రిణా బి.ఎ. బి.ఎల్.పదవీధరణ The Indian Review Vol. 16. May 1915 No. 5 నామ్ని మాసప్రతే “The Five Great Schools of Vedanta Philosophy”. ఇత్యభిధో లేఖః ప్రకాశితః, తద్యథా—

"Of these eleven Schools of Vedanta Philosophy, those of Shankara Srikantha, Ramanuja, Srikara and Maddhawa are the most important and constitute the Five Great Schools of Vedanta Philosophy. Of these, Shankara belongs to the end of the 6th Century B. C. (born 509 B. C.) Srikantha was a contemporary of the Second Great Shankara, the 38th Acharya or successor of Adi Shankara who was born in 788 A. D., and who is unfortunately mistaken for Adi Shankara and belongs to the latter part of the 8th Century A. D. Ramanuja belongs to the earlier part of the 11th Century A. D. (born 1017 A.D.) Srikara and Maddhwa respectively belong to the latter half of the 11th century and the earlier half of the 12th Century A.D. (Srikara having been born in 1072 A.D., and Maddhwa in 1119 A.D.)"

ఉపలభ్యమానైరేతైః అనంతపాలరాజస్య, శ్రీపతిపండితస్య చ, సమకాలికత్వం కీ.శ. ౧౦౭౨ తమేబ్యై స్థితత్వం చ సుదృఢం ప్రస్థాప్యతే. యేయం కథా శ్రీపతిపండితమహిమద్వ్యతసీ అగ్నిస్తంభనాత్మికా జనశ్చుతౌ పరంపరాపతితా శూరాయతే, సా నితరాం సత్యతాపూర్ణత్యతౌ అపరమప్రేకం బలీయః పృమాణమత్ర ప్రకాశ్యతే.

శిలాశాసనప్రమాణం

విజయవాడనగర ఏవ శ్రీపతిపండితాచార్యనివాస ఇతి జ్ఞాయత ఏవాత్మస్థైః. తతైవ అనంతపాలరాజసమ్ముఖం శివశర్మశాస్త్రప్రస్థాపనం, అగ్నిస్తంభనపరీకాశనం చ, శ్రీపతినానుష్ఠితమిత్యపి సుప్రసిద్ధం. కింతు తద్వృత్తాంతస్థాపనాయ ప్రత్యక్షసాధనమన్వేషయితానేన జనేన సప్రయత్నవిశేషేణ విజయవాడనగరస్థితే శ్రీమల్లేశ్వరదేవాలయే స్థితకేతరాజవిలేఖితం శిలాశాసనం సముపలభ్యం. యత్ర వా అగ్నిస్తంభనం కృత్వా పరవిదుషః పరం పరాధవం ప్రాపయ్య సముజ్జ్వలం శ్రీకరభాష్యమిదం ప్రభాషితం, తస్యాధునాపి శమీవేదికేతి (జమ్మిదొడ్డి) వ్యవహారో దృశ్యతే, యద్వా భాష్యరచనాస్థలం, యత్ర వా శిలాశాసనస్థితిః, యచ్ఛ శిలాశాసనం, తదేతద్రైయమపి సప్రతిబింబం సపరిచయమత్ర సమ్మద్యతే.

శ్రీపతిపండితారాధ్యమహిమాన్వితం

పల్లకేతరాజశిలాశాసనం

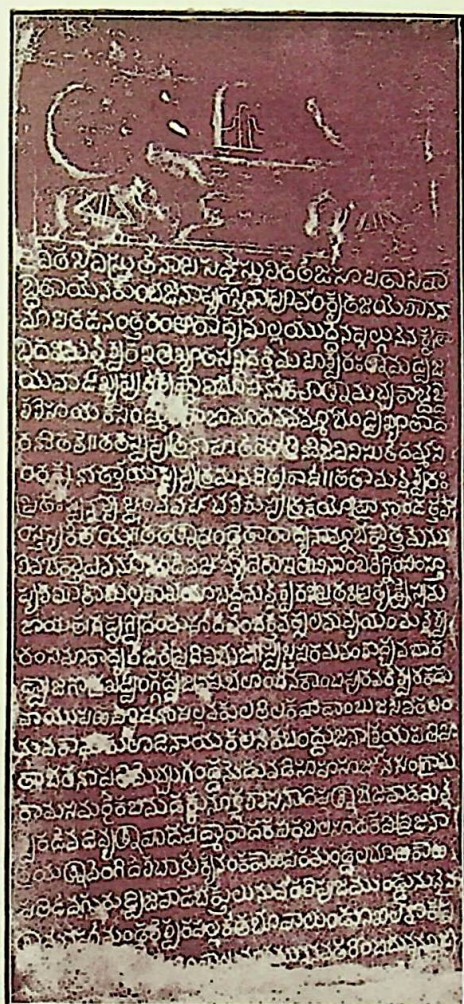
శాసన స్థానం — విజయవాడ — మల్లేశ్వరాలయః.

దైన్యం — త్రిపాదస్థాద్యయాంగులం. విస్తారః — సపంచాంగులపాదః.

(శాసనపాత్రో యథాచ్ఛాయం)

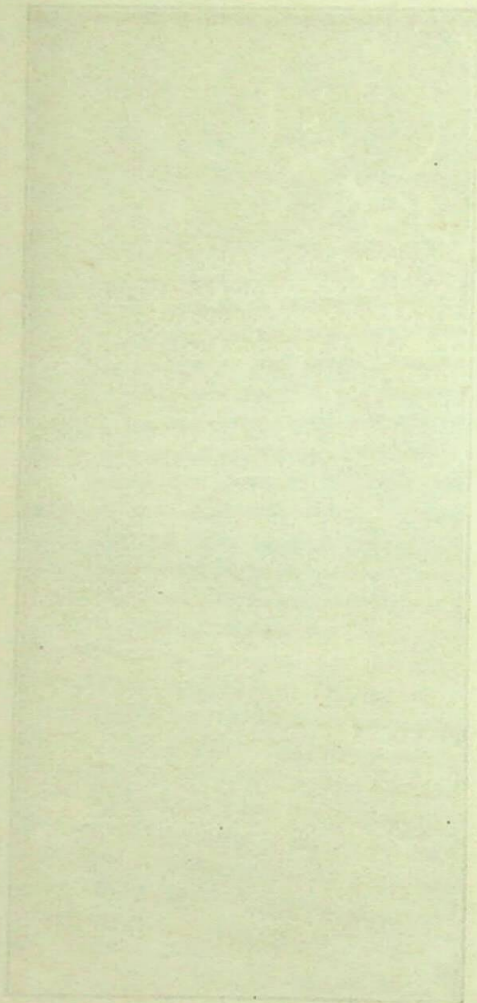
౧. ఓం విశ్వస్తివిస్తు (స్త్ర)తేనాపి స్వర్ణేస్తులిత తేజసా పీతానే(శే)మా-
౨. భిక్షోయేన కుంభజేనాప్యగస్త్రినా । పూర్వం కృతజయేశాననా-
౩. మాపి తదనంత(త)రం ఆరాధ్య మల్లయుద్ధేన శల్లునేన కృతా-
౪. భిధః । మల్లేశ్వర ఇతి ఖ్యాతః[ ] సన్నిధితే మహేశ్వరః శ్రీమద్విజ-
౫. యవాటాఖ్యురే కృష్ణావిభూషణే కతా శ్రీమచ్ఛక్తాద్భి-
౬. శశిసాయకసంమ్మి(మి)తే । రాజా మాధవవర్మాభూద్విఖ్యాతో ధ-
౭. రణితలే॥ తత[ ] స్వపుత్రేణ హతే తింత్రీజీవినీనుతే ధమ్మోస-
౮. రంక్షణార్థాయ స్వపుత్రమవధీత్స రాట్॥ తతో మల్లేశ్వరః
౯. ప్రీతః స్వర్ణపుష్టిం వవర్షచ శిశుపుత్రకయోః ప్రాణం దత్తవా-
౧౦. స్తస్య కీర్తయే॥ తత[ ] శ్రీపండితారాధ్యనామ్నా భక్తోత్తమేన చ
౧౧. శివభక్తా ఏవ నూనం దేవస్వభ్యోధికా ఇతిచీనాంబరేగ్నిం సంస్తా(స్థా)
౧౨. ప్య శమీకోమలశాఖయా బద్ధే మల్లేశ్వరః ప్రీతః ప్రత్యక్షస్సమ-
౧౩. జాయత । ఈదృగ్విధం మహాదేవం భక్తవత్సలమవ్యయం మల్లేశ్వ-
౧౪. రం సమారాధ్యరేజిరే పృథివీభుజః॥ స్వస్తి పరమవంశోద్భవ భార-
౧౫. ద్వాజగోత్ర ఖట్వాజగద్వజ వృషభలాంఘన కాంచీపురవరేశ్వర కడు
౧౬. వాయుఃపరపోషణ పల్లవకులతిలక పాదాంబుజనేవితే(వక?) అం-
౧౭. నువ (?) కామకులాధినాయక అనేకబంధు(ధు)జనాశ్రయ పతిహి-
౧౮. తాభరణ పతిమెచ్చుగండ్ల(డ)నోడువడి సాహసార్జున సంగ్రామ-
౧౯. రామ సమరైకభీమ డక్కునూళ్ల శాసనాధిప శ్రీబేజవాడమల్లే-
౨౦. శ్వరదేవదివ్యశ్రీపాదపద్మారాధక పరబలసూదక. విప్రజనా-
౨౧. శ్రయ శ్రీవేంగిదేశచాళుక్యసంకకాట పరమండలచూఱకాట-
౨౨. పతి దేవగురుద్విజపాదభక్తులును వరరిపుజముండును నైన
౨౩. శ్రీమన్మహామండలేశ్వర పల్లకేతభూపాలుండు నిఖిలలోకప్ర-
౨౪. సిద్ధకాఞ్ఞేటిమహిపాలు వంశమున నవతరించి భువనవిజ్ఞు...

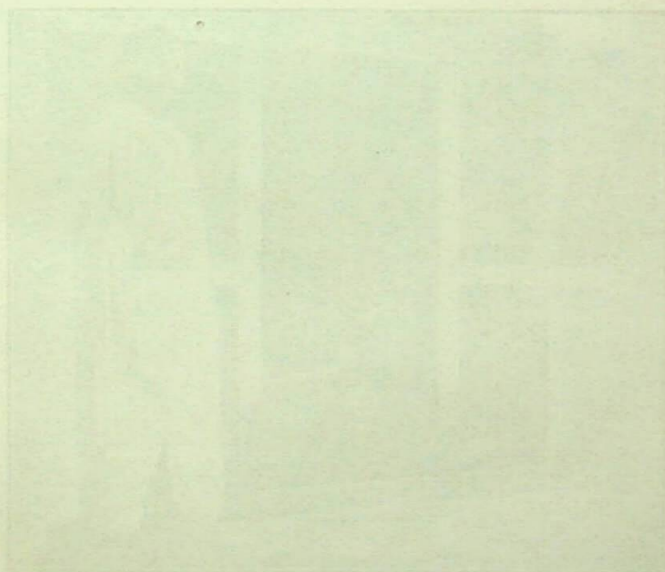
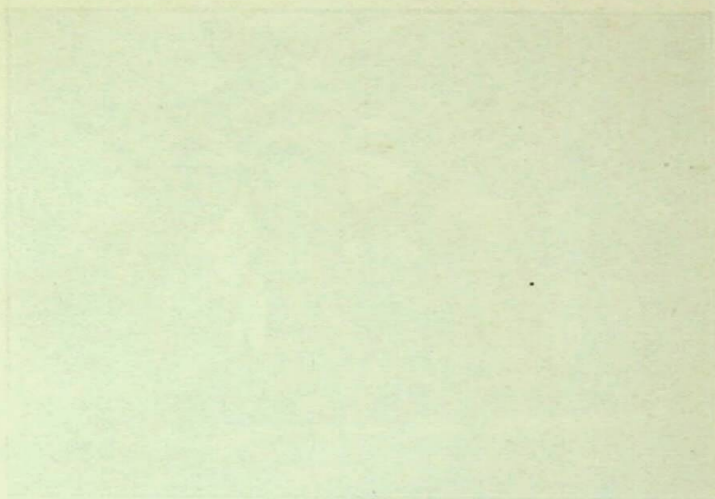

(౩) వర్ణితేతరాజ (శ్రీ)పతిపండితారాధ్యమహిమాన్విత)

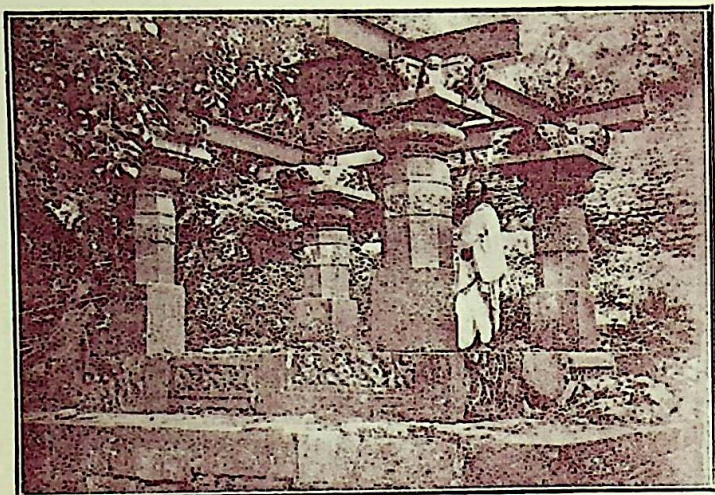
శి లా కా స న మ్

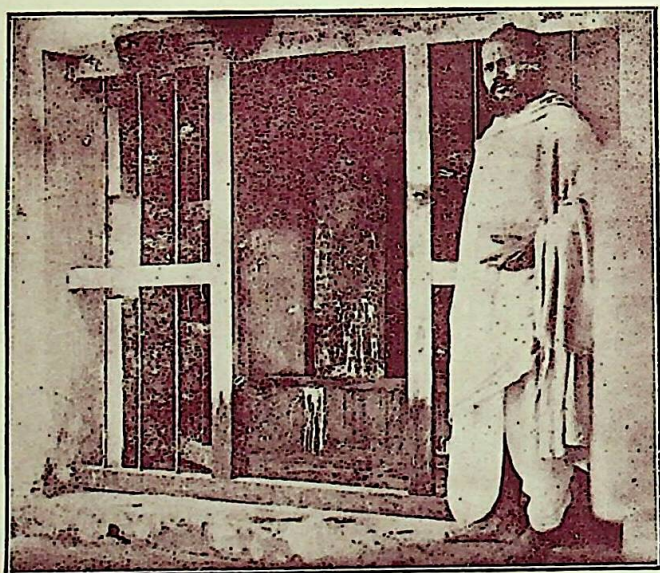

విజయవాటికా (బెజవాడ) నగరే.

(౧) శ్రీ క ర భా ష్య ర చ నా స్థ ల మ్
(శ మి వృ క్ష వేదికా) [జమ్మి దొడ్డి]

(౨) శి లా శా స న మం ది ర మ్

శా స న సా రః

“అత్రస్థమల్లేశ్వరస్వామినే పూర్వమగస్త్యేన జయేశాసనామ కృతం. తదను అష్టనేన కృతమల్లయుద్ధత్వాత్ మల్లేశ్వర ఇత్యభిదా సమాగతా. తతో విజయవాటనగరే గిరితమే శాలివాహనశకే (క్రి.శ.గి.౯౨)మాధ వవర్మా రాజా బభూవ. యః ఖలు తింత్రిణీపల్లవోపజీవిన్యాః పుత్రస్య ప్రాణాపహృతే స్వపుత్రాయాపి మరణదండం విధాయ ఆత్మనో న్యాయపక్షపాతిత్వం ప్రకటయామాస. తదా మల్లేశ్వరః ధర్మస్వరూపమముం మాధవవర్మాణం స్వదర్శనానుగ్రహేణ, మృతయోః ప్రాణప్రదానేన చ ధన్యతమం చకార. తదనంతరం శ్రీపతిపండితారాధ్యో వీరమాహేశ్వరః “దేవర్షిభ్యోఽపి శివభక్తా ఏవాధికాః ఇతి” స్వప్రతిజ్ఞాసిద్ధయే చీనాంబరేఽగ్నిం సంగృహ్య శమీశాఖాయాం బబంధ. (తథాపి స తచ్ఛీనాంబరం దగ్ధం) తతో మల్లేశ్వరః ప్రత్యక్షోఽభవత్. ఏవం విధేనైవ, మల్లేశ్వరమారాధ్య ప్రాచీనాసుర్వే నృపాలా రేజరే. తదనంతరం భారద్వాజగోత్రః, కాంచీపురేశ్వరస్య పల్లవవంశీయరాజస్య పాదసేవకః, వేంగీచాళుక్యసామంతః, డక్కునూల్ల దేశ(గ్రామ?)పరిపాలకః, బెజవాడమల్లేశ్వరపాదారాధకః, కార్యేటివంశోద్భవః, పల్లకేతభూపాలః .....(శ్రీమల్లేశ్వరస్య నిత్యపూజాభోగాద్ధం పరిహృతసర్వకరగ్రహం భూమిం సమర్పయామాస?)”

అనేన శాసనవృత్తాంతేన శ్రీపతిపండితస్య అగ్నిస్తంభసకథా విజయవాటికాయామేవ సంవృత్తేతి పర్యవస్యతే. శ్రీపతిః పల్లకేతాత్ప్రాచీన ఇత్యపి సంగచ్ఛతే. అంతిమభాగస్య భిన్నత్వాత్ శాసనలేఖనకాలో న జ్ఞాయతే. తథాపి లిపిశాస్త్రమర్యాదయా, చాళుక్యశాసనానాం క్రి.శ. ౧౨తమశతాబ్దానంతరం అదర్శనాచ్చ, శాసనమిదమపి ద్వాదశశతాబ్దీయమితి సంభావ్యతే. అతో మల్లికార్జునపండితారాధ్య-పా.సోమనాథ-పల్లకేతరాజాదిభిః సంస్మృతః శ్రీపతిపండితః, తేభ్యః ప్రాచీన ఇతి, పూర్వోదాహృతప్రమాణైః క్రి.శ. ౧౦౭౦తమాబ్దప్రాంతీయ ఇతి చ నిస్సందేహం నిర్ధార్యతే. శ్రీకరభాష్యావిర్భావకాలోఽపి స ఏవేతి సంభవప్రమాణేనానుసంధాతవ్యః.

సం దే హ ని ర స నం

జెంగళూరునగరనివాసిభిర్మృగ్యమతీయైః శ్రీహయవదనరామైః సం
పాదితం శ్రీకరభాష్యం ప్రకటితమస్యప్రకటితమివ అన్నాదాదిభిర్భాష్యతే,
రాయమహాశయా ఆంగ్లభాషానిధయోఽపి దేవవాచి నితరామనధిగత
సామర్థ్యాద్ భాష్యమఖిలమపి అశుద్ధిబహులం ముద్రాయామానుః, తత్పు
స్తకే ఏకత్ర “మధ్వద్వైతక్షపణకతార్కికాదయః” ఇతి వాక్యం
దృశ్యతే. మధ్వశబ్దమిమమవలంబ్య మధ్వాచార్యకాలాత్ (1120) అర్వా
చీనశ్వం శ్రీపతిపండితస్యారోఽతుం రాయమహోదయేన పరిశ్రాంతమత్యం
తం. అస్మత్పరిశీలితేషు శ్రీకరభాష్యలిఖితపుస్తకత్రయేషు కుత్రాపి మధ్వ
శబ్దాదర్శనాత్, ఉపరితనవాక్యే మధ్వశబ్దం వినా “ద్వైతక్షపణక
తార్కికాదయః” ఇతి వాక్యస్య స్వాభావికత్వాచ్చ కేనాప్యర్వాచీనేన
స్వమతీయేన పరమతీయేన వా మధ్వశబ్దః ప్రక్షిప్తః స్యాదిత్యేవ గాఢం
ప్రతిభాతి. శంకరరామానుజభాష్యవాక్యాని యథా శ్రీకరభాష్యే
యథామూలం దృశ్యంతే, న తథా మధ్వభాష్యవాక్యమేకమపి న లభ్యతే.
అత్ర భాష్యే దృశ్యమానేఽపి ద్వైతఖండనే న తస్మాద్వాచార్యమత
మిత్యేన పరిగణ్యతే, కింతు ప్రాచీనద్వైతమిత్యేవావగంతవ్యం. ఏనమేవ
రాయమహోదయలిఖితం సర్వమసాంప్రదాయికం దత్తోత్తరప్రాయమివ
సమాధేయం. తదన్యత్ర సత్వరం ప్రసంగ్యతే.

వీ ర శై వ సి ధ్ధాంతః

శ్రీకరభాష్యపర్యాలోచనయా శక్తివిశిష్టాద్వైత- ద్వైతాద్వైత
విశేషాద్వైత - భేదాభేద - శివాద్వైతాద్యుపనామా వీరశైవసిద్ధాంతః,
అనాదిసంసిద్ధో వేదవేదాంతప్రసిద్ధో రేణుక-దామకైకోరామాద్యా
చార్యప్రసిద్ధాపితో నీలకంఠ-పరమశివారాధ్య-జ్యోతిర్నాథ- శాంభవానం
దాదిభాష్యప్రకాశితో విరాజత ఇతి విబుధైరవక్త్రైరివితథం విజ్ఞాత ఏవ.
అత్ర భాష్యోపన్యస్తా శివాగమాః, భాష్యాదయః, శివరహస్య -- సిద్ధాంత
శిఖామణి -- కైవల్యప్రకాశ -- కైవల్యచంద్రోదయాదయో గ్రంథాః

శ్రీకరభాష్యాత్పూర్వమేవ సుప్రసిద్ధా ఆసన్నితి నిరాతంకమవగంతవ్యం. అన్యాపి వీరశైవగ్రంథసంపత్తిర్విపులా విజయతే భారతీయాసు భారతీసు. అఖిలమేతదజానద్భిర్విపరీతజ్ఞానాదసూయావశాద్వా బసవప్రవర్తితత్వ మస్య యదనుమీయతే, తత్సర్వమవద్యమప్రామాణికమనార్యశుభప్త మితి దిక్.

శ్రీమతః శ్రీకరభాష్యాద్ వీరశైవసిద్ధాంతః సమ్యగ్బుద్ధ్యత ఏవ బుద్ధిమద్భిః విస్తరస్తు శివాగమసిద్ధాంతశిఖామణ్యాదా విలోకనీయః.

శ్రీమదాచార్యచరణానామనుగ్రహాద్ యథాబుద్ధివైభవమేతద్భాష్యం సంఖ్యావత్సు సమర్ప్యతే. అస్య పరిష్కరణ--సంకలన--లేఖనాదిషు యేషాం గ్రంథానాం లేఖనాం చ సాహాయ్యం సమజని, తదర్థం సఫల్య వాదం “మణౌ వజ్రసముత్క్లిణే సూత్రస్యేవాస్తి మేగతిః” ఇతి కవికులగు చూక్తిర్ని వేద్యతే. అస్యథా కా శక్తిర్మమ వరాకస్య గభీరభాష్యపరిశీలనే! ఇతి నివేదయతి.

శా. శ. ౧౮౬౩ వృషసహస్యే }
సికిందరాబాద్ . }

సుధీజనవిధేయః
చి. మ. వీరభద్రగర్మా

三

శ్రీకరభాష్య (చతుస్సూత్రీ)- విషయానుక్రమణికా

(విషయాః)

(పుష్టాంకాః)

శివ-శివపాద-శివగణస్తుతిః	౧
శేణుకాచార్యస్తుతిః	౧
మరులాచార్య (మరులసిద్ధ) స్తుతిః	౧
ఏకోరామాచార్యస్తుతిః	౨
శ్రీకరభాష్యనిర్వచనం, స్వకర్తృత్వనిర్దేశశబ్ద	౧
విశేషాద్వైత (శక్తివిశిష్టాద్వైత) కథనం	౧
అగస్త్యకృతసూత్రపుత్రాః స్వభాష్యహేతుత్వకథనం	౩

౧. జిజ్ఞాసాధికరణం.

భాష్యలక్షణం	౩
ప్రథమసూత్రావతారికా	౧
“అథాత్మో బ్రహ్మజిజ్ఞాసే”తి సూత్రారంభః	౪
బ్రహ్మస్మిత్వసందేహః	౧
నాస్తికమతపూర్వపక్షః	౧
పూర్వమిమాంసామతపూర్వపక్షః	౧
అద్వైతమతపూర్వపక్షః	౧
నాస్తికపూర్వపక్షఖండనం	౬
పూర్వమిమాంసాపూర్వపక్షఖండనం	౧
శ్రుతిగత“నదన”చ్ఛబ్దార్థనిరూపణం	౭
పరబ్రహ్మస్వరూపలక్షణం	౧
జీవస్వరూపలక్షణం	౧
సంశయసూచనా	౧
ప్రయోజనప్రదర్శనం	౮
అద్వైతమతపూర్వపక్షఖండనం	౧
“అథ” — శబ్దార్థనిరూపణం	౧౨
“యశ్చందసాం” ఇతి శ్రుతేర్లింగధారణపరత్వకథనం	౧౩

(విషయాః)

(పుష్టాంకాః)

లింగధారణవిషయకపూర్వపక్షః	౧౫
లింగధారణసిద్ధాంతవైదికత్వనిరూపణం	౧౭
లింగపూజాకాలికసూత్రకాభావనిరూపణం	౨౬
హరిబ్రహ్మదిదేవకృతలింగధారణనిరూపణం	౨౮
శివేతరదేవముక్తిదానాసధికారిత్యసిద్ధాంతః	౩౦
“ పాణిమంత్ర ” ర్థనిర్ణయః	౩౧
సగుణోపాసనేన నిర్గుణపరశివబ్రహ్మప్రాప్తిః	౩౩
ఆగమప్రామాణ్యసూచనం	”
లింగధారణసత్వేఽపి బ్రహ్మజ్ఞానాశాస్త్రావశ్యకతా	౩౫
లింగధారణస్య విధిత్రయవిహితత్వనిరూపణం	౩౬
వీరశైవద్విజిగీషాసూత్రధారణనిరూపణం	౩౭
“ అథ ” శబ్దస్యేష్టలింగధారణాత్మక పాశుపతీక్షానంతర్యాధికత్వకథనం ”	”
“ అతః ” శబ్దార్థకథనం	౩౮
“ బ్రహ్మణానాం శివో దేవః ” ఇతి నిరూపణం	౩౯
“ బ్రహ్మజ్ఞానా ” - శబ్దార్థః	”
నిర్గుణశ్రుతీనాం సత్త్వాదిగుణత్రయరాహిత్యకథనం	౪౨
అద్వైతశ్రుతీనాం సృష్టిప్రాకారాలికపరశివబ్రహ్మపరత్వకథనం	”
అత్ర దేణుకాదిపూర్వాచార్యతాత్పర్యప్రదర్శనం	”
శక్తిశక్తిమతోరభిన్నత్వప్రతిపాదనం	”
విశిష్టాద్వైతమతఖండనపూర్వకం ద్వైతాద్వైతమతస్థాపనం	”
ప్రకృతేర్జడత్వకథనం	౪౪
పరశివబ్రహ్మణో మూర్తామూర్తస్వరూపకథనం	”
భేదాభేదయోరవిరోధప్రదర్శనం	౪౫
జీవేశ్వరయోః కల్పితత్వవాదనిరాకరణం	౪౬
నిర్విశేషబ్రహ్మసద్భావే ప్రమాణాభావకథనం	౪౭
నిర్విశేషజ్ఞానస్య అజ్ఞానాదిబాధకత్వాసంభవప్రదర్శనం	”
శ్రవణవిధిమీమాంసా	”
సూత్రే కర్తవ్యపదాధ్యాహారావశ్యకతాకథనం	౫౦

(విషయా)

(పుష్టాంకా)

జిజ్ఞాసాపదస్య విచారలక్షకత్వప్రదర్శనం	గీ०
అత్యో ఏకోరామాచార్యశాంభవానందారాధ్యసమ్మతిప్రదర్శనం	"
జిజ్ఞాసాపదీయలక్షణామిమాంసా	గీ०
శివస్య పరబ్రహ్మత్వకథనం	గీ२
బంధసత్యత్వేఽపి తన్నివృత్త్యుపపత్తిప్రదర్శనం	౬-౨

౨. జన్మాద్యధికరణం.

ద్వితీయసూత్రావతరణికా	౬౪
"జన్మాద్యస్య యతః" ఇతి సూత్రవ్యాఖ్యా	"
సంశయప్రదర్శనం	"
అద్వైతమతపూర్వపక్షః	౬౫
తస్మాదేవమతస్సరం స్వసిద్ధాంతస్థాపనం	౬౬
మిథ్యాత్వవాదఖండనం	౬౯
ప్రతిబింబవాదఖండనం	౭౩
అవచ్ఛిన్నత్వవాదఖండనం	౭౪
"ఏకథా బహుథా చైవే" తి శ్రుతిదౌర్బల్యకథనం	"
"మాయాభాసేనే" తి శ్రుతేః స్వసిద్ధాంతపరత్వకథనం	౭౫
పరబ్రహ్మణః, తటస్థలక్షణస్వరూపలక్షణప్రదర్శనం	
మహేశ్వరస్య చతుర్ముఖబ్రహ్మదిజనకత్వకథనం	౭౭
"విష్ణుర్నితా" ఇతి శ్రుతేరాదివిష్ణూత్వప్రతిపరత్వకథనం	౭౯
మూర్తిత్రయాతీతశివస్వైవ పరబ్రహ్మత్వప్రతిపాదనం	౮౦
నారాయణాదిశబ్దానాం పరశివపరత్వప్రతిపాదనం	"
పరశివస్య భవమృడహారాదిరూపాణాం సృష్టిస్థితిసంహారకత్వకథనం	౮౨
సర్వజ్ఞత్వాదిశివషడంగానాం భక్తాదిజీవమట్స్థలతాదాత్మ్యకథనం	"
శివజగత్కారణత్వసిద్ధాంతోపసంహారః	౮౩

౩. శాస్త్రయోనిత్వాధికరణం.

"శాస్త్రయోనిత్వాది" తి సూత్రార్థనిర్వచనం	౮౪
సంశయపూర్వపక్షప్రదర్శనం	"

(విషయాః)

(పృష్ఠాంకాః)

వేదజన్యత్వాజన్యత్వప్రతిపాదకశ్రుతివిరోధపరిహారః	౧౫
శివస్యైవ వేదజనకత్వకథనం	"
శివస్య సర్వజ్ఞత్వాదిషడ్విధధర్మసద్భావకథనం	౧౭
పరశివబ్రహ్మసద్భావే శాస్త్రైకప్రామాణ్యకథనం	"
అత్ర పూర్వపక్షః	౧౮
సిద్ధాంతప్రతిపాదనం	"
శైవపురాణానాం తామసత్వనిరసనపూర్వకసాత్త్వికత్వస్థాపనం	౧౯
శైవవైష్ణవాదీనామపి ఏకాదశీత్రైకగ్రాహ్యత్వకథనం	౨౦
శివస్యైవ పరమసాత్త్వికత్వప్రతిపాదనం	౨౧
తామసత్వవిచారః	"
అష్టాదశపురాణతామసత్వాభావప్రతిపాదనం	౨౬
విష్ణోరపి తామసత్వాశంకాప్రసంగః	౨౮
అధికరణోపసంహారః	౨౯

౪. సమన్వయాధికరణం.

సూత్రావతారికా	౧౦౧
"తత్త్వ సమన్వయాది" తి సూత్రార్థవిచారః	"
పూర్వపక్షప్రదర్శనం	౧౦౨
సిద్ధాంతనిరూపణం	౧౦౩
ఉపక్రమాదిషడ్విధలింగప్రతిపాదనం	"
వేదాంతానాం బ్రహ్మజ్ఞానవిధాయకత్వాదివిచారః	౧౦౪
ఉపాసనాశ్మకమోక్షఫలకారణజ్ఞానస్య విధ్యుక్తత్వనిరూపణం	౧౦౭
జగన్నిర్భాత్యవాదఖండనం	౧౦౯
జగతః త్రైకాలికసత్యత్వప్రతిపాదనం	౧౧౧
జగద్వాచకహరికత్వఖండనం	"
తత్త్వమస్మాదిమహావాక్యేషు లక్షణాంగీకారాభావప్రదర్శనం	౧౧౯
గురుకృతశివదీక్షాశుద్ధజీవస్య పరశివసాక్షాత్కారసిద్ధినిరూపణం	౧౨౦
చతుస్సుత్రీసమాప్తిః	"

శ్రీ జగద్గురుపఞ్చాచార్యాః ప్రసీదస్తు.

శ్రీవతిపండితభగవత్పాదాచార్యవిరచితం

శ్రీ క ర భా వ్య మ్

ఓం నమో లింగరూపాయ జగజ్జన్మాదిహేతవే,
నిగమాగమవేద్యాయ భక్తసిద్ధిప్రదాయినే ||౧||

యత్ సందర్శనమాత్రజిహ్వా రితభక్తానీకపుర్యష్టకం
ద్వైతాద్వైతవిశిష్టబాధమతమ త్రేభేంద్రకంఠీరవః!
శైవాద్వైతవివేకసారవిలసత్సిద్ధాంతపక్షప్రదం
శంభోస్తచ్చరణం భవాభితరణం మన్యే జగత్సోషణమ్ || ౨ ||

శివ త్వద్దాసదాసో యస్తద్దాసోఽస్తీతి యా సుధీః!
తాం దత్త్వా కృపయా పాహి జన్మజన్మాంతరేఽపి మాం ||౩||

శివస్య తత్త్వం శివ ఏవ వేత్తి సందీ చ విష్ణుర్నగజాకుమారః!
శివప్రసాదాచ్ఛివతత్త్వమాపుస్తేభ్యోనమః శంకరతత్త్వవిదభ్యః ||౪||

సదాశివం శక్తిధరం సుకేశం చండీశ్వరం భృంగిరిటిం శిలాదం!
కుంభోద్భవం చిన్మయవామదేవం శ్రీరేవణాసిద్ధగురుం ప్రపద్యే||౫||

శ్రీమచ్చివాచారవిచారదీక్షం స్వశిష్యసత్ప్రీణనపూర్ణపక్షం!
దుర్వారకామాదివిచారదక్షం భజామ్యహం రేవణకల్పవృక్షమ్||౬||

శ్రీమత్సర్వకలాసు కోవిదతమః ప్రాచీనైలాత్మజా -
జానేః పూర్ణకృపావిశేషనిచయప్రజ్ఞానధీరో బభౌ!
శ్రీమద్రేవణదేశికేంద్రవిభవం లింగావధానోజ్జ్వలం
సిద్ధార్థ్యం మరులవృథుం బుధమతం తం మన్మహే శ్రీయనే ||౭||

ఏకోరామాఖ్యసిద్ధం ప్రథితగుణగణాగణ్యపుణ్యోదయశ్రీ-
 సమ్యక్సంసేవ్యమానం బుధనుతచరితం ద్వాపరాచార్యవర్యమ్।
 ఉద్యద్వేదాంతశాస్త్రభయగతవిలసచ్చైవసంస్థాపనాథ్యం
 పూర్వాచార్యప్రసిద్ధం శరణమహమిమం దేశికేంద్రం ప్రపద్యే ॥౮॥
 వాతూలాంతిమకామికాదిశివశాస్త్రజ్ఞానమాణ్డతురో
 మీమాంసాద్వయతత్త్వబోధకవచస్సంరంభణాంభోజజః।
 తర్కవ్యాకరణాదిశాస్త్రనిచయే సాక్షాద్భవానీపతి-
 స్తస్మై శ్రీగురుమూర్తయే శివమతాచార్యాయ తుభ్యం నమః॥౯॥
 శ్రీమద్దండశిఖోపవీతవిలసత్కంఠాజినాలంకృతః
 కాషాయాంబరకుండికాప్రణవపాత్రీచ్ఛత్రీమాంజీధరః।
 వేదాంతోభయవాక్ప్రబోధితలసచ్చీభస్మఘంటీయుత-
 శ్చైకోరామయతీంద్రీశేఖరశివాచార్యస్సదా పాతు నః ॥౧౦॥
 శ్రీనైయాసికసూత్రీవర్ణపదముఖ్యార్థం శివానుగ్రహ-
 ద్భాష్యం శ్రీకరనామకం భవహరం దుర్వాదిగర్వాపహమ్।
 సర్వానర్థవినాశకం బుధనుతం తత్త్వార్థబోధాకరం
 శ్రీమచ్చీవతిపండితేంద్రయతినా వ్యతస్య తే సాంప్రతమ్ ॥౧౧॥
 లశేషోపనిషత్సారవిశేషాద్వైతమండనమ్।
 శివజ్ఞానప్రదం సూత్రీభాష్యం జయతు సర్వదా ॥౧౨॥
 వేదాగమార్థతత్త్వజ్ఞశ్చైవనానాం మోక్షకాంక్షిణాం।
 వైదికానాం విశుద్ధానామేతద్భాష్యం హి కల్పకమ్ ॥౧౩॥
 శ్రుత్యేకదేశప్రామాణ్యం ద్వైతాద్వైతమతాదిషు।
 ద్వైతాద్వైతమతే శుద్ధే విశేషాద్వైతసంజ్ఞకే।
 వీరశైవైకసిద్ధాంతే సర్వశ్రుతినమన్వయః ॥౧౪॥
 విశద్యేనోచ్యతే శంభుర్హంసహంసేతిమంత్రితః।
 శేషశబ్దేన శారీరో యథాగ్నేరితి మంత్రితః॥

అద్వైతేన భవేద్యోగో 'యథా నద్య' ఇతి శ్రుతేః ||౧౫||

అగస్త్యమునిచంద్రేణ కృతాం వైయాసికిం శుభామ్ |
సూత్రప్రతిం సమాలోక్య కృతం భాష్యం శివంకరమ్ ||౧౬||

జిజ్ఞాసాధికరణమ్. ౧.

అథోపనిషద్బ్రహ్మమీమాంసాం దర్శయిష్యామః. విషయ సంశయపూర్వపక్షసిద్ధాంతప్రయోజనసంగతిరూపాధికరణవిశిష్టత్వే సతి, సూత్రానుకూలశ్రుత్యాదినహలిఖతపదపరిష్కృత సూత్రపదాధిష్ఠానత్వే సతి, ఉపకృమోపసంహారాదిషడ్విధతాత్పర్యలింగప్రకాశకత్వం భాష్య త్యమ్.

గర్భాష్టమవర్షప్రాయక్తోపనయనసంస్కారసిద్ధశ్రుత్యర్థోపదేష్ట దేశికముఖోదితనియమనియతనిగమార్థ జ్ఞానావచ్చిన్నశ్రోత్రియసైవ స్థూలారుంధతీన్యాయేన ధర్మజిజ్ఞాసాదర్శనే స్వభావనియమనియత ప్రయోజకతయా యత్పూర్వభావిత్యం విధీయతే, యత్పురుషవ్యాపార తంత్రాభ్యుదయఫలం, యదనందిగ్ధమప్రయోజనం ఘటవన్న తత్తే ప్రక్షావిషయః, అప్రయోజకత్వాత్, కరటదంతవత్.

విషయస్సోపాధికో నిరుపాధికో వా? ప్రసిద్ధోఽప్రసిద్ధో వా? యుష్మదస్మత్ప్రత్యయవిషయా రాధ్యా రాధకయో శ్శివజీవయోర్భేదో వా? న వా? భేదే— “యథా నద్యః” ఇత్యాదిశ్రుతిశతవిరోధాపత్తిః, అభేదే “ద్వా సుపర్ణా” ఇత్యాదిశ్రుతివైయర్థ్యప్రసంగః. ముఖ్యత్వేన ప్రామాణ్యం యావచ్ఛ్రుతీనాం యత్కించచ్ఛ్రుతీనాం వా? యన్నియమ నియతపూర్వవృత్తధర్మవిశిష్టో హ్యధికారీ? యదవచ్చిన్నవిశేషార్థిత్వా దయో ధర్మ్యా? యదనంతరమేకదారంభః? ఇత్యాద్యనేకసంశయ విశిష్టముముక్షుస్వాంతచింతాశూకవిధ్వంసనార్థం పరమకారుణికేన సర్వ శాస్త్రవిజ్ఞానశిఖామణినా మహాపాశుపతదీక్షావిశిష్టేన పారాశర్యేణ

పునరావృత్తిరహితచరమశాశ్వతపురుషార్థఫలప్రదర్శకమిదం సూత్రం నిరూపితమ్.

॥౧॥ అథాతో బ్రహ్మజిజ్ఞాసా॥

ఇతి. అత్ర జిజ్ఞాసాపదేన సంశయప్రయోజనే దర్శయతి. సంశయశ్చ సూత్రప్రతిపాదితం బ్రహ్మ అస్తి వా? న వా? ఇతి.

“బ్రహ్మ వా ఇదమగ్ర ఆసీత్” (బృ. ౧—౪—౧౦) “అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్” (తై. ఆనం. ౭) ఇత్యాదిభిః సత్త్వా సత్త్వప్రతిపాదనాత్.

తత్ర పూర్వపక్షః—బ్రహ్మ నాస్తి, ఘటాదివచ్ఛాక్షుషాదివిషయత్వాద్యోగాత్, జీవానాం జన్మాంతరజ్ఞానాదర్శనాత్, పరలోకగతపురుషపునరాగత్యనుభవాభావాత్, “భస్మీభూతస్య దేహస్య పునరాగమనం కుతః । తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన ఋణం కృత్వా ఘృతం పిబేత్” ఇతి శాస్త్రదర్శనాచ్చ. సుధాహరిద్రాచూర్ణవైశిష్ట్యేనా రుణరూపాత్పత్తివత్, గోమయాదిషు కీటాత్పత్తివచ్చ పృథివ్యాదిభూతవైశిష్ట్యేన చేతనాచేతనోత్పత్తిః, తద్వియోగో నాశః, న తస్మాజ్జీవశ్చరీరభిన్నః.

కించ—మతాంతరవైదికవాదే శరీరభిన్నజీవసత్త్వపక్షేఽపి తజ్జీవనియామకేశ్వరో నాస్తి. తథా హి—

విధిమంత్రార్థవాదభేదేన శ్రుతిప్రతివిధా. తత్ర “జ్యోతిష్సోమస్వర్గకామో యజేత్” ఇతి విధివాదో ముఖ్యః; మంత్రవాదో హ్యసప్తేయార్థప్రకాశన విషయః, అర్థవాదః స్తుతివిషయః । జీవానాం స్వకర్మానుసారేణ సుఖదుఃఖాదికమపూర్వమేవ దాస్యతి. తస్మాన్న బ్రహ్మజిజ్ఞాసా సంభవతి.

కించ—ఉపనిషత్సూత్రమనారంభణీయం, సంశయప్రయోజన-
సద్భావాభావాత్. సందిగ్ధం హి విచారవిషయః, “సందిగ్ధే న్యాయః
ప్రవర్తతే” ఇతిన్యాయాత్. సంశయస్తు పరశివాత్మని? శారీరాత్మని వా?
నాద్యః—“సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ” (తై. ఆనం. ౧) “ఏకో హి
రుద్రో న ద్వితీయాయ తస్యః” (శ్వే. ౩-౨) “రుద్రమేకత్వ
మాహుః శాశ్వతం వై పురాణమ్” (అథర్వశిరః) ఇత్యాదిశ్రుతిశతేన
పరశివాత్మస్వరూపస్య నిశ్చితత్వాత్. అహంప్రత్యయేన శారీరాత్మ
ద్యోతనాన్న ద్వితీయః.

కించ-తద్విచారస్య తద్విషయజ్ఞానం హి ఫలం? జ్ఞేయపరిచ్ఛేదోపి
జ్ఞానం? తదా అనేన బ్రహ్మ పరిచ్ఛేద్యం న వా? పరిచ్ఛేదే హి అపరిచ్ఛే
ద్యత్వవిధాయకశ్రుతిశతవిరోధః, ఘటవదనిత్యత్వప్రసంగశ్చ. అపరిచ్ఛేదే
యథార్థసాక్షాత్కారాభావేనాప్రసిద్ధి ప్రసంగః. న చ ప్రయోజనమ్—
“అజామేకాం లోహితశుక్లకృష్ణాం” (శ్వే. ౪-౫) “జ్ఞాజ్ఞా ద్వావజా
వీశసీశా” (శ్వే. ౧-౯) ఇత్యాదిభిః స్వాభావికశారీరప్రకృత్యోరవినాశిత్యా
వగమేన బ్రహ్మజ్ఞానేనాపి ముక్తేరసంభవాత్.

నను — “అయమాత్మా బ్రహ్మ” (బృ. ౨-౫-౧౯) “తత్త్వ
మసి” (ఛాం. ౬-౮-౨) ఇత్యాదిభిర్జీవబ్రహ్మణోరేకత్వప్రతిపాదనాత్,
అహంప్రత్యయేన భేదప్రతిపాదనాచ్చ సంశయః కిం న స్యాత్? ఇతిచే
న్న — అబాధితాహంప్రత్యయవిరోధేనైక్యశ్రుతీనాముపచరితార్థ
త్వాత్. న చ పరమాత్మవిషయైష్యహంప్రత్యయస్య దుర్బలత్వం,
స్వయంప్రకాశే ౭పి బ్రహ్మణ్యనాద్యవిద్యావశాదహంప్రత్యయేన
“మనుష్యో౭హం” ఇత్యాద్యధ్యాసానుభవదర్శనాత్. “న హి దృష్టే౭ను-
పపన్నం నామ” ఇతిన్యాయాత్ అధ్యాసానుపవత్తావనిర్మిత్తప్రసంగః.

కించ—తమఃప్రకాశవద్భేదాభేదయోః పరస్పరవిరుద్ధస్వభావత్వా
దేకపక్షావలంబనం యుక్తం. అతః—“యతో వాచో నివర్తంతే”

(తై ఆనం. ౯) ఇత్యాదివా బ్రహ్మణోఽవిషయత్వదర్శనాచ్చ వేదాంత
శాస్త్రమనారంభణీయమ్. ఇతి పాస్తే బ్రూమః—

సర్వోపనిషత్సిద్ధ్యైతాద్యైతవిధాయకబ్రహ్మమిమాంసాశాస్త్రర
భో యుక్తః. బ్రహ్మన త్వేప్రత్యక్షానుమానాగమప్రమాణదర్శనాత్
తథాహి — “ఏకో హి రుద్రో న ద్వితీయాయ తస్యః” (శ్వే. 3-2)
ఇత్యాదిబహ్వగమదర్శనాదాగమప్రమాణమ్.

సూర్యచంద్రార్తుసముద్రకాలాదీనామిశ్వరాపేక్షావశాత్ స్వ
ధర్మప్రవృత్తిద్యోతనాత్, లోకే ధనధాన్యవిద్యాదిపూర్ణ సహాయసంప
న్నానామపి స్వాభీష్టసర్వకార్యసిద్ధ్యదర్శనాత్, తత్సహాయరహితానామ
కదాచిత్కాలే దుర్భుటకార్యసిద్ధిర్నష్టత్వాచ్చసర్వజ్ఞేశ్వరస త్వేజీవానాం
జన్మసత్వే చేదమేవ ప్రత్యక్షం ప్రమాణమ్.

లోకే రథగోపురప్రాసాదప్రాకారాదికార్యజాతస్య చేతనకర్త
పేక్షాదర్శనాత్, తద్వద్వియదాదిజడాజడప్రపంచస్యాపి కర్తా పరమేశ్వ
రోఽస్తీతి వివేకిభిరనుమీయతే.

“సుధానిశాచూర్ణసంయోగే లోహితరూపప్రాప్తివత్ పృథ
వ్యాదిభూతచతుష్టయసంయోగేనైవ చేతనాచేతనసృష్టిః స్వతో భవి
ష్యతి” ఇది యదుక్తం తదయుక్తం, కేవలపృథివ్యాదిభూతసంయోగేన
పశుపక్షి మృగాద్యుత్పత్త్యదర్శనాత్, ఏకశరీరావచ్ఛేదేన పశుమను
ష్యాదిధర్మవిశిష్ట భూతోత్పత్తిశ్చ కిం న స్యాత్? గోమయాదిషు గుప్త
జీవస్య ఈశ్వరేణ స్థాపితత్వాత్, సర్వసహాయసంపన్నస్య మహారా
స్యాపి అనపేక్షితాధివ్యాధిజరామరణదరిద్రత్వాదిప్రాప్తిదర్శనాత్,
జీవానాం జన్మాంతరకృతపుణ్యాపుణ్యకర్మానుసారేణ ప్రభువత్ ఫల
ప్రదాయకేశ్వరోఽస్తీతి నిశ్చయతే.

జడస్యాపూర్వస్య జీవకృతపుణ్యాపుణ్యకర్మానుకూలఫలదాత్మ
త్వాయోగాత్, జూచోరాదికర్మణామేవ తత్తత్కర్మానుసారేణ ఫల

దాదృత్వాదర్శనాచ్చ ధర్మమీమాంసావాదోఽప్యవిచారితరమణీయః.
ఏతేన కపిల కణాదాదీనాం జడజగత్కారణవాదోఽపి నిరస్తః.

“అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్” (తై. ఆనం. 2) ఇతి శ్రుతా
వసచ్ఛబ్దేన సూక్ష్మత్వముపదిష్టమ్. నో చేత్ “తతో నై సదజాయతీ”
(తై. ఆనం. 2) ఇత్యుత్తరవాక్యవిరోధో దుర్నివారః. అత్రానచ్ఛబ్దేన
ఖపుష్పశశశృంగాదివచ్చాన్యత్వాంగీకారే వంధ్యాపుత్రేణ సత్పురుషో
త్పత్తిః కిం న స్యాత్? అతః పూర్వోక్తమేవ యుక్తం “అసదితి చేన్న
ప్రతిషేధమాత్రత్వాత్” (బ్రహ్మసూ. ౨-౧-2) ఇతి సూత్రే బాద-
రాయణేనై వాయమగ్ధో బహుధా ప్రపంచితః.

కించ—సంశయప్రయోజనసద్భావాదపి శాస్త్రారంభో యుక్తః,
వేదాగమోభయ వేదాంతప్రతిపాదిత స్వాభావికానంతశక్తి విశిష్టజగదు-
భయకారణ పశుపాశనియామక సకలనిష్కలస్థూలసూక్ష్మచిదచ్ఛ్రీకా-
శకసత్యజ్ఞానాంతకల్యాణగుణవిభవాశ్రయత్వం బ్రహ్మత్వమ్. అనాది
స్వాభావికమాయాపాశబద్ధ ఘోరాపారినిసారసంసార వ్యాపారతాపత్ర-
యానలదందహ్యమాననానాశరీరప్రవేశనిర్గమనవర్ణాశ్రమాభిమానవిశిష్ట
కామకోపాధ్యానుసూయత సుఖదుఃఖాశ్రయత్వం జీవత్వమ్. పరస్పర
విరుద్ధస్వభావయోరజన్యయోరవినాశిస్వభావయోరేతయోః “తత్త్వ-
మసి” (ఛాం. ౬-౮-2) “అహం బ్రహ్మస్మి” (బృ. ౧-౪-౧౦)
“బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి” (ముం. 3-౨-౯) ఇత్యాభిరభేదవ్యవ-
హేతాత్ సందేహః.

బ్రహ్మణస్సవిశేషత్వే పరిచ్ఛేద్యత్వమితి యదుక్తం తద-
యుక్తం; ఘటవత్పరిచ్ఛేద్యత్వాభావేఽపి “నేతి నేతి” (బృ. ౨-3-౬)
“అస్థూలమనణ్యహ్రస్వమదీర్ఘం” (బృ. 3-౮-౮) ఇత్యాదివ్యావర్తక
లక్షణేన పరిచ్ఛేదయోగ్యత్వాత్. లక్ష్యవిషయత్వా లక్షణపరిచ్ఛేదస్య

తదలక్షణసజాతీయవిజాతీయస్థూలసూక్ష్మప్రపంచవ్యాప్తతతయాబ్రహ్మ
వేదాంతవాక్యైర్నిరూప్యతే. తస్మాత్తద్విచారో యుక్తః.

“బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరం” (తై. ఆనం. ౧) “జ్ఞాత్వా శివం
శాంతిమత్యంతమేతి” (శ్వే. ౪-౧౪) “ఈశం తం జ్ఞాత్వా అమృతా
భవంతి” (శ్వే. ౩-౬) “జ్ఞాననిర్మలనాభ్యాసాత్పాశం దహతి పండితః”
(కై. వల్య. ౧-౧౧) “శివ ఏకో ధ్యేయశ్శివంకరస్సర్వమన్యత్పరిత్యజ్య”
(అథర్వశిఖా ౨) “క్షరం ప్రధానమమృతాక్షరం హరః క్షరాత్మా
నా వీశతే దేవ ఏకః తస్యాభిధ్యానాద్యోజనాత్తత్త్వభావాద్భూయ
శ్చాంతే విశ్వమాయానివృత్తిః” (శ్వే. ౧-౧౦) “తమక్రితుం పశ్యతి
వీతశోకో ధాతుః ప్రసాదాన్మహిమానమీశం” (మహానా. అను. ౧౦)
“జ్ఞాత్వా దేవం ముచ్యతే సర్వపాపైః” (శ్వే. ౧-౨) ఇత్యాదిష్వద్వితీయ
షట్స్థలపరశివబ్రహ్మజ్ఞానేన స్వాభావికమలత్రీయాత్మక మాయాపాశ
దుఃఖనివృత్తిపూర్వకపరమపురుషార్థపరశివతత్త్వప్రాప్తిదర్శనాత్ ప్రయో
జనమ్.

భృమరకీటలోహరసాదిషు స్వాభావికభేదనివృత్తిదర్శనాత్
తత్త్వమస్యాద్యభేదశ్రుతిషు ముఖ్యార్థబాధాభావా న్న గాణార్థ
లక్షణార్థస్వీకారః! “యథా నద్యః స్యుపదమానాస్సముద్రే అస్తం
గచ్ఛంతి నామరూపే విహాయ, తథా విద్వాన్నామరూపాద్విముక్తః
వరాత్పరం పురుషముపైతిదివ్యం” (ముం. ౩-౨-౨) ఇత్యాదిశ్రుతావ
సందిగ్ధతయా ప్రాప్యప్రాప్తకత్యోపదేశాత్. నచైతచ్చుత్తేరుపచరితార్థ
త్వమ్. ఉపకమాదిషడ్విధతాత్పర్యలింగసహకృతానేకశ్రుతీనాముపచరి
తార్థత్వస్య వక్తుమయుక్తత్వాత్. ముఖ్యార్థపరిత్యాగే ఈక్షత్యధి
కరణవిరోధః.

న చాధ్యాసానుపపత్తావనిర్మోక్షప్రసంగః, తద్విధాయకప్రాప్త్య
క్షికశ్రుతిదర్శనాత్. “అహమజ్ఞః” ఇత్యనుభవస్య శరీరేంద్రియాదివిశిష్ట

మాయాపాశబద్ధజీవలక్షణత్వాత్. నిర్విశేషచిన్మాత్రబ్రహ్మణస్తద్భిన్న
మాయోపాధిత్వం కథముపపద్యతే? “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” (ముం.
౧-౧-౯) “ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ” ఇత్యాదిశ్రుతిషు తస్య సర్వజ్ఞత్వ ప్రజ్ఞాన
త్వాదిధర్మోపదేశాన్న జీవవదజ్ఞత్వాదిధర్మప్రసంగః. తస్మాదవిద్యాంగీ
కారే బ్రహ్మత్వభంగప్రసంగః. తస్మాదిద్యాసత్వే అవిద్యైవ మాన
మితి చేత్ అన్యోన్యాయదోషః.

కించ—“అపాణో హ్యమనాశ్శుభ్రః” (ముం. ౨-౧-౨)
ఇతిశ్రుతౌ తస్య మనఃప్రాణసంబంధాభావదర్శనాత్తద్విహీనస్య భ్రమః
కథముపపద్యతే? కిం చ జీవవత్తస్మాజ్జత్వస్వీకారే తదజ్ఞాననివర్తక
బ్రహ్మాంతరమవశ్యమంగీకర్తవ్యం. తథాచేదనవస్థాప్రసంగః. బ్రహ్మ
ణః స్వస్వరూపతిరోధాయక మజ్ఞానమస్తి చేత్, తస్య తతోఽ
ధికత్వేన మిథ్యాత్వం నోపపద్యతే. “ధ్యాత్వా మునిర్గచ్ఛతి భూత
యోనిం సమస్తసాక్షిం తమసః పరశ్చత్” (కై వల్య ౧-౭) “తమేవ
విదితాఽస్వతిమృత్యుమేతి” (శ్వే. 3-౮) బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరం”
(తై. ఆనం. ౧) ఇత్యాదిశ్రుతిషు తస్య తమఃపరత్వం, తదజ్ఞానస్య
జీవానాం ముక్తిహేతుత్వం చోపదిశ్యత ఇతి న తద్యుక్తం.

శుక్తిరజతవత్తస్య జీవత్వం భ్రాంతిమాత్రమితిచేన్న. సర్వత్ర
పదార్థచతుష్టయసద్భావే భ్రాంతిః సంభవతి. అత్రబ్రహ్మాంతరవత్స్వ
భావాన్న భ్రాంతుపపత్తిః, వత్స్వంతరాంగీకారే హ్యద్వైతహానిః,
అనంగీకారే భ్రాంత్యనుపపత్తిః, న స్వస్వవత్ ప్రపంచస్య మిథ్యాత్వం,
అర్థసిద్ధిక్రియాసిద్ధిదర్శనాత్. విధినిషేధరూపశాస్త్రార్థాచార్యోపదేశా
దీనాం కర్తవ్యత్వాద్యోగేన బుద్ధమతప్రవేశాపత్తేశ్చ.

“నాభావ ఉపలభ్యే” (బ్రహ్మసూ. ౨-౨-౨౭) “వైధర్మ్య

చ్చ స స్వస్నాదివత్” (బ్రహ్మసూ. ౨-౨-౨౮) ఇతి ద్వితీయే
ధ్యాయే స్వప్నంద్రజాలవత్ ప్రపంచమిథ్యాత్వవాదో బహుధానిరస్తః

అసత్యమప్రతిష్ఠం తే జగదాసౌరనీశ్వరం ।

అపరస్పరసంఘాతం కిమన్యత్కామహేతుకమ్॥ ౮॥

ఏతాం దృష్టిమవప్తభ్య నష్టాత్మానోఽల్పబుద్ధయః ।

ప్రభవంతుగ్రకర్మాణః క్షయాయ జగతోఽసితాః॥ ౯॥

(గీతా. అ. ౧౬.

ఇత్యాదినా కృష్ణగీతాయాం చైతన్యతం బహుధా నిరస్తం.

కించ—“లక్షణప్రమాణాధీనా హి వస్తుసిద్ధిః” ఇతిన్యాయేన
నిర్విశేషబ్రహ్మసత్త్వే కిం మానం ? శ్రుతిరస్తి చేత్, తస్యా జగదంతః-
పాతి త్వేనమిథ్యాత్వాత్ తత్ పృథిపాద్యస్య బ్రహ్మణోఽపి మిథ్యాత్వం
స్యాత్; వేదసత్యత్వాంగికారే అద్వైతహానిః; అసత్యత్వే తు బ్రహ్మసత్త్వే
సత్ప్రమాణాంతరాభావాత్ వంధ్యాపుత్రాదేరివ బ్రహ్మణోఽపి మిథ్యాత్వం
స్యాత్.

కించ—అధ్యాసానంగికారే ముక్తేర్బాధకాభావః, తదంగికారే
స్వాభావికత్వేన సర్వశ్రుతీనాం సమన్వయాయోగః. సచాధ్యాసే
అవిద్యైవ మానం, స్వప్రకాశత్వభంగప్రసంగాత్. నచ అవిద్యావిశిష్ట
చైతన్యమితి వాచ్యం, అన్యోన్యశ్రీయ ప్రసంగాత్. “జీవోఽహం—
మనుష్యోఽహం” ఇత్యాదిభిముపాత్మయస్యాపి పరమేశ్వరాధీనత్వాత్
“ఏష. ఏవ సాధు కర్మ కారయతి”. (కౌషీ. ౩౯) ఇత్యాదిషు పర
మేశ్వరస్వైయ సర్వకర్మకారయితృత్వోపదేశాత్.

ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశేర్జున! తిష్ఠతి

భ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా.

(గీతా. ౧౮-౬౧

ఇతి కృష్ణగీతాయాం తథైవోపదేశాత్.

“వాచారంభణం వికారో నామధేయంమృత్తికేత్యేవ సత్యం”
(ఛాం. ౬-౧-౪) ఇతి శ్రితావపవాదదర్శనాదధ్యాసో గ్రాహ్య ఇతి
చేన్న, వాచారంభణాదిశ్రితీనాఁ శివోపాదానత్వాత్ ప్రపంచస్య
తత్తాదాత్మ్యబోధకత్వం విధీయతే; న మిథ్యాత్వబోధకత్వం.

వాచారంభణవాక్యాని తదనన్యత్వబోధనాత్
న మిథ్యాత్వాయ కల్పంతే జగతశ్చివరూపతః.

ఇతి స్మృతేశ్చ. అత ఏవ భగవతా వ్యాసేన జగన్మిథ్యాత్వవా
రణాయ “తదనన్యత్వమారంభణశబ్దాదిభ్యః” (బృ. సూ. ౨-౧-౧౪)
ఇతి సూత్రే తజ్జన్యప్రపంచస్య తత్త్వరూపత్వం నిర్దిష్టం.

అధ్యాయోపస్తు తస్య ? తదన్యస్యవా ? నాద్యః—బ్రహ్మణ
శ్చరీరేంద్రియాదిశూన్యత్వాత్. న ద్వితీయః—“సచేపహేమ్యేదమగ్ర
ఆసీత్” (ఛాం. ౬-౨-౧) ఇత్యాదౌ సృష్టేః ప్రాక్ ద్వితీయవస్తు
నిషేధదర్శనాత్; తదన్యస్వీకారే శుద్ధాద్వైతభంగప్రసంగాచ్చ. తమః
ప్రకాశవద్విరోధాభావాద్భేదాభేదో యుక్తః. ద్వైతాద్వైతాత్మక
శరీరశారీరపరమాత్మనాం తాదాత్మ్యభావే వ్యవహారాయోగాదద్వైతి
నామధ్యాసాసంభవాత్.

న చ బ్రహ్మజ్ఞానపర్యంతమేవ ప్రపంచస్య సత్యత్వం, తదూర్ధ్వ
మపి క్షుప్తిపాసాదిద్వైతకర్మద్యోతనాత్. న చైకపక్షో యుక్తః—
అభేదస్వీకారే “ద్వా సువర్ణా” (ము. ౩-౧-౧) ఇత్యాదిభేదశ్రితి
విరోధః; భేదస్వీకారే “తత్త్వమసి” (ఛాందోగ్య. ౬-౮-౨) ఇత్యాద్య-
భేదశ్రితివిరోధః. ద్వైతాద్వైతస్యైవ స్వాభావికత్వేన సర్వశ్రితి
సమన్వయాత్, శ్రితిసంకోచే మానాభావాత్, యత్కించిచ్ఛ్రితి
ప్రామాణ్యాంగీకారేభాద్యాదివద్భేదబాహ్యత్వప్రసంగాత్, “యతోవా”

(తై. భృ. ౧) ఇత్యాదినా ద్వైతాద్వైతాత్మకప్రపంచబ్రహ్మణో
కార్యకారణత్వదర్శనాత్, “ప్రతిజ్ఞాసిద్ధింగమాశ్మరభ్యః” (బ్రహ్మసూ.
౧-౪-౨౦) ఇత్యాది సూత్రోత్యయేణ భేదాదిమతత్రయస్యైవాత్య
వివక్షితత్వాత్, “ఉభయవ్యవదేశా త్వహికుండలవత్” (బ్రహ్మసూ.
౩-౨-౨౬) ఇతిసూత్రేణ భేదాభేదస్యైవావిరోధిత్యేన నిర్దిష్టత్వాత్,
“భేదాభేదస్తథా భేదో భేద ఏతే మతా శ్రుయః” ఇతి సూతసంహి
తాయాం, “ఘృవం కశ్చిద్ద్రుప్తే సకలమవర స్వఘృవమిదం పరో
ధావ్యాధ్యావ్యే” ఇతి మహిముస్తనవాదిషు చ భేదాదిమతత్రయ
స్యైవ నిర్దేశాచ్చ. “యతో వాచో నివర్తంతే” (తై. ఆ. ౯-౧)
ఇత్యాదిశ్రుతీనాం గురుకటాక్షరహితప్రాకృతజీవపరత్వం; నో చేత్ —
“ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ స విభేది కుతశ్చ నేతి” (తై. ఆ. ౯-౧)
ఇత్యుత్తరవాక్యవిరోధః, తన్మాహత్యైజ్ఞాపనపరత్వం వా, అన్యార్థత్వే
“బ్రహ్మవిదాప్నోతివరం” (తై. ఆ. ౧) బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవావభవతి”
(ముం. ౩-౨-౯) ఇత్యాదిబ్రహ్మనుభవవిధాయకబహుశ్రుతివిరోధశ్చ.

కించ—“నా వేదవిస్మనుతేతం బృహంతం” (తై. బ్రా. ౩-౧ ౨-౯-౨)
“నైషా తర్కేణ మతిరాపనేయా” (కఠ ౧-౨-౯) తం త్వేపనిషదం
పురుషం వృచ్ఛామి” (బృ. ౩-౯-౨౬) “శాశ్రుయోనిత్వాత్,”
(బ్రహ్మసూ. ౧-౧-౩) ఇత్యాదిశ్రుతిసూత్రేషు బ్రహ్మణో మానాంతర
నిషేధదర్శనాచ్చ సర్వశ్రుతీసమన్వితభేదాభేదబ్రహ్మమిమాంసారంభో
యుక్తః.

అత్రాధికశబ్దేనానంతర్యార్థో వివక్షితః. “అథ శబ్దానుశాసనం”
“అథ యోగానుశాసనం” (యోగసూ. ౧-౧) “అథైష జ్యోతిరథైష
విశ్వజ్యోతిః” ఇత్యాదావివాదశబ్దస్య నాధికారార్థత్వం; జిజ్ఞాసాయా
అసాధికార్యత్వాత్. సను జిజ్ఞాసాపదస్య విచారలక్షకత్వాత్ విచారస్య

చ ప్రత్యధికరణం న ర్తివ్యమాణత్వేన అధిక్రతత్వసంభవ ఇతిచేన్న —
ఆనంతర్యాభిధానముభేన విధ్యపేక్షి తాధికారివిశేషసమర్పకత్వేన సాధ
కత్వం విధీయతే; తదనపేక్షి తాధికారార్థకత్వస్యా యోగత్. “అథశబ్దా
నుశాసనం” ఇత్యా దేర్విధిములకత్వాభావాన్నాధికార్యపేక్షితత్వం.

మంగలస్య జ్ఞానాయామన్వయాసంభవాన్న మంగలార్థః;
పూర్వాచార్యానుచారస్థాపనార్థం వర్ణధ్వనిమాత్రేణ మంగళార్థకత్వం.

ఓంకారశ్చాధశబ్దశ్చ ద్వావేతో బ్రహ్మణః పురా ।

కంతం భిత్త్వా వినిర్యాతో తస్మాన్నాంగలికాపుభా ॥

ఇతి స్మృతేః. “అథాతశ్చేషలక్షణం” (పూర్వమీ. ౩-౧౧)
ఇతివన్న పక్షాంతరం; పూర్వమేకస్యాప్రకృతత్వాత్.

అదీక్షితస్య మలత్రయవిధ్వంసాభావాన్న సాధనచతుష్టయా
సంతర్యం.

సచ అనియతభోజనగమనాదివత్ యత్కించితూర్వవృత్తత్వం;
నియమవిధిదర్శనాత్. యత్తూర్వభావిత్వం నియమనియతప్రయోజక
తయా ముముక్షుణాం మలత్రయవిధ్వంసనే విధీయతే తత్తూర్వకత్వం
బ్రహ్మవిచారశాస్త్రస్యేతి నిర్ణయతే. అస్య విషయః శూన్యతే
తైత్తిరీయశాఖాయాం—బ్రహ్మమేధాకామస్య తత్ప్రప్తిసాధనం
కీమిత్యాకాంతాయామాహ— “యశ్చందసామృషభో విశ్వరూపః,
ఛందోభ్యోఽధ్యమృతాత్ సంబభూవ, స మేందోః మేధయా స్పృ
ణోతు, అమృతస్య దేవధారణో భూయాసం, శరీరం మే విచర్షణం,
జిహ్వ మే మధుమత్తమా, కర్ణాభ్యాం భూరి విశ్రువం, బ్రహ్మణః
కోశోఽసి మేధయాపిహితః, శ్రుతం మే గోసాయ” ఇతి (తై. శిక్షా౪).

అస్యార్థః—యః శివః, ఛందసామృషభః - సర్వవిద్యాప్రభుః,
“ఈశానస్సర్వవిద్యానాం” (మహానా. ౪౭-అను.) ఇతి శ్రుతేః. విశ్వరూపః

ప్రపంచమయః, “సర్వో హ్యేష రుద్రః” (మహానా. ౧౬-అను.) ఇతి శ్రుతేః-యః ఛందోభ్యః-ఆమాన్యేభ్యః, అమృతాత్ అధిసంబభూవ-వేదోపనిషదాగమాదీనామమృతరూపత్వాత్ తత్ప్రతిపాద్యః, వచనవ్యత్యయశ్చాందసః, స ఇంద్రః—పరమైశ్వర్యశాలీ శివః మా—మాం, మేధయా—ప్రజ్ఞయా, స్పృహోతు—ప్రీణయతు, బలయతు వా—తద్విజ్ఞానార్థం ప్రజ్ఞాబలం హి ప్రార్థ్యతే. అమృతస్య—మోక్షాయ, దేవధారణః—దేవస్య లింగరూపశివస్య ధారణం యస్య సోఽహం దేవధారణః, భూయాసం—భవేయం, చిచ్ఛక్తి ప్రకటికృతపరశి వేష్టలింగధారీ భూయాసమిత్యర్థః. అతః మే శరీరం విచర్షణం—కిల్బిషరహితం భూయాదిత్యర్థః, మే జిహ్వ, మధుమత్తమా—మధుమతీ, అతిశయేన మధురసంభాషిణీ భూయాత్, కర్ణాభ్యాం—శ్రోత్రాభ్యాం, భూరివిశ్రువం—శివజ్ఞానయోగ్యకార్యకారణసంఘాతరూపో భూయాసమిత్యర్థః. తన్నేధా చ తదర్థమేవ ప్రార్థ్యతే. బ్రహ్మణః—శివస్య, కోశోఽసి—అనేరివోపలభ్యధిష్ఠానమిత్యర్థః. మేధయా—తాకికప్రజ్ఞయా, పిహితః—ఆచ్ఛాదితః, సామాన్యప్రజ్ఞయా అవిదితసత్త్వ ఇత్యర్థః. “నావేదవిన్నునుతే తం బ్రహంతం” (తై. బ్రా. 3-౧-౨-౯-౭) “నైషా తర్కేణ మతిరాపనేయా” (కఠ. ౧-౨-౯) ఇతి శ్రుతేః. శ్రుతం—శ్రవణపూర్వకం భక్తిజ్ఞానాదికం, మే—మమ, గోపాయ—రక్ష; తత్ప్రాప్త్యవిస్మరణాదికం కుర్వీతి భావః.

దేవధారణో భూయాసమిత్యత్ర బ్రాహ్మలింగధారణం? అంతర్లింగధారణం? ప్రణవధారణం వా? ఇతి సందేహః. “తం దైవతానాం పరమం చ దైవతం” (శ్వేతా. ౬-౭) “తస్మాద్దేవశ్శివః స్మృతః” “దేవ్యా యుతం దేవతనుం యువానం” ఇత్యాదౌ దేవశబ్దస్య పరశివపరత్వేన బహుళః ప్రయోగదర్శనాత్, అస్య దేవధారణకర్తవ్యతా విధాయకశాస్త్రాదర్శనాదాచారాభావాచ్చ ధారణశబ్దస్య కర్తరి

ఋషిత్వేన దేవం ధరతీత్యర్థే సిద్ధే సతి, అమృతస్య—ముక్త్యర్థం దేవధారణో భూయాసం, కస్మాత్ మాం మేధయా స్పృణోతు— సంయోజయతు ఇత్యాదినా లింగధారణప్రీతీతే, భూయాసమిత్యత్రి లింగోఽపి సత్త్వేన విధ్యర్థోపపత్తేశ్చ బ్రహ్మమేధాకామస్య లింగధారణావశ్యకత్వం ప్రతీయతే.

కించ “యశ్చందసామృషభో విశ్వరూపః” ఇత్యాదినా ప్రణవ పరత్వమపి సూచితం. “యోనేదాదౌ స్వరగ పోక్తః” (మహానా. అను. ౧౦) ఇత్యనేన ఛందోవృషభత్వం, “ఓంతత్సర్వం” (మహానా. అను. ౨౮) ఇత్యాదినా విశ్వరూపత్వాదికం, “బ్రహ్మణః కోశోఽసి” ఇత్యత్రి పర బ్రహ్మధిష్ఠానత్వం చ తస్యైవోపపన్నమితి అంతర్ధారణవిధాయకత్వ పరత్వమపి సూచితం. యమాద్యష్టాంగయోగేషు వైదికానామంతర్ధారణస్య విధేయత్వాచ్చ.

పూర్వపక్షస్తు—విశ్వరూప ఇతి బ్రహ్మలింగస్య నిరుపపదబ్రహ్మ పదస్య చ పరిచ్ఛిన్నలింగపరత్వాదయోగాత్, దేవధారణఇత్యత్ర “దేవ” ఇతి పదచ్ఛేదాభావే గోపాయేత్యన్వయస్యాసంభవాత్, భూయాసమిత్యత్ర ఆశీర్లిజ్యేన విధ్యర్థకత్వానంభవాత్, “లింగీకం చక్రిణందృష్ట్యా” ఇత్యాదినా బాహ్యలింగధారణస్య నిషిద్ధత్వాత్, “లింగమధ్యే జగత్సర్వం” “ప్రాణేష్యంతర్మనసో లింగమాహుః” “జ్యోతిర్లింగం భ్రువోర్మధ్యే నిత్యంధ్యాయేత్సదాయతిః” “లింగంబ్రహ్మైవ కేవలం” ఇత్యాదిషు శివస్య పరబ్రహ్మణః లింగరూపత్వోపదేశాత్, తైత్తిరీయ కైవల్యాదిషు “దహరం విపాపం పరవేశ్మభూతం” (మహానా. అను. ౧౦) “హృత్పుండరీకం విరజం విశుద్ధం” (కైవ. ౧-౬) ఇత్యాదినా ౭౦ తల్లింగధారణసైవ నిర్దిష్టత్వాత్, శాఖాంతరేష్వపి బాహ్యలింగధారణాదర్శనాత్, స బాహ్యలింగధారణస్య వైదికత్వం సిద్ధతి.

నను — “విశ్వాధికో రుదో మహర్షిః” (మహానా. ౧౦ అను.)
 “త్వం దేవేషు బ్రాహ్మణః” “త్వం దేవానాం బ్రాహ్మణానామధి
 పతిః క్షత్రియాణామధిపతిర్విష్ణుః” ఇత్యాది శ్రుతి వ్యద్వితీయస్య
 శివస్య విశ్వాధికత్వ - బ్రాహ్మణత్వ - బ్రాహ్మణాధిపతిత్వదర్శనాత్,
 తత్ప్రణీతకామికాదివాతులాంతాగమవిరుద్ధమన్వాదిస్మృతి పురాణానాం
 మానత్యాభావాత్, యజుర్వేదసంహితాయాం త్రిపురసంహారే—
 “తేషామసురాణాం తిస్రః పుర ఆసన్” ఇత్యారభ్య “సోఽబ్రవీద్వరం
 వృణా అహమేవ పశూనామధిపతిరసాని” (తై. సం. ౬-౨-౩)
 ఇత్యాదినా బ్రాహ్మవిష్ణాదిదేవేషు పశుత్వస్య శివే పశుపతిత్వస్య తేషు
 శివలింగభస్మరుద్రాక్షాద్యైవలాంఛనధారణస్యచ శ్రూయమాణత్వాత్
 లోకే ఆరాధ్యారాధకప్రభుభృత్యయోస్తథాదర్శనాత్, “సర్వలింగం
 స్థాపయతి” ఇత్యాదిభిశ్చ బ్రాహ్మలింగధారణస్య విధేయత్వదర్శనాత్,
 రాగద్వేషాదిపాశబద్ధానాం పశుభావనూపన్నానాం ముముక్షూణాం
 భక్తానామస్మకం పతిలాంఛనాత్మక పరశివేష్టలింగధారణం కిము
 వక్తవ్యం! ఇతి చేన్న.

శివోక్తకామికాద్యాగమానాం యావజ్జీవలింగధారణవిధాయక
 త్వాత్, “స హికర్మణి కర్మాంతరారంభః” ఇతి న్యాయేన నిత్యోపాస
 నాదిపాండరీకాంతశ్చోతస్మార్తకర్మణాం నిరవకాశత్వాత్, దీక్షితస్య
 సూతకాదినిషేధదర్శనేన సాపిండ్యాద్యుత్తరకర్మణాం వైయర్థ్యప్రసం
 గాత్, శైవదీక్షానంతరం జీవత్వప్రేతత్వాభావేన స్వభాత్వాశ్రమ
 ధర్మాణాం ప్రయోజనాభావాత్, “స కుర్యాన్నిష్ఫలం కర్మ” ఇతి
 న్యాయేనవిధినిషేధనిరవకాశ త్వేన వేదగ్రాహ్యమతప్రవేశాపాతాత్, వసి
 స్థాది బ్రాహ్మనిష్ఠానాం ముక్తాత్మనామపి జ్యోతిష్టోమాదిసర్వకర్మారంభ
 శ్రవణాత్, “యద్వైకిం చ మనురవదత్తద్భీషజం” (తై. సం.
 ౨-౨-౧౦-౨) ఇత్యాదిశ్రుతౌ మన్వాదిస్మృతీనామాషధవద్విధేయత్వ

దర్శనాత్, బ్రహ్మదీనాం లింగధారణదీక్షావిధాయకశ్రుతిస్మృత్యాగమ
పురాణోపబృంహణాభావాత్, “శ్రద్ధాభక్తి ధ్యానయోగాదవేహి”
(కై వ. ౧-౨) ఇతి కై వల్వే శ్రద్ధాభక్త్యవచ్చిన్నధ్యానయోగస్యైవ
మోక్షసాధనత్వేనోపదేశాత్, “తమేవ విదిత్వాఽతి మృత్యుమేతి
నాన్యఃపంథా విద్యకేఽయనాయ” (శ్వే. ౩-౮) “జ్ఞాత్వా తం
మృత్యుమత్యేతి నాన్యః పంథా విముక్తయే” (కై వ. ౧-౯) ఇత్యాది
శ్రుతిషు మోక్షస్య జ్ఞానహేతుకత్వోపదేశాత్, “ఐశ్వర్యమిశ్వరాదిచ్ఛే
న్నోక్షమిచ్ఛేజ్జనార్దనాత్” ఇత్యాదినా జనార్దనస్యైవ మోక్ష
ప్రదాతృత్వశ్రవణాత్, “సర్వలింగం స్థాపయతి” ఇత్యత్ర లడంత
త్వేన విధ్యభావాత్, అనేకవిధానే వాక్యభేదగోపాచ్చ. స్థాపయతీతి
ధాత్వర్థేన స్థాపరలింగస్థాపనపరత్వ ద్యోతనాత్, ‘తచ్చ లింగం
పాణినా అభిమంత్రితం పాణిమంత్రం’ ఇత్యర్థలాభాచ్చ, నిర్మలాంతః-
కరణస్య బాహ్యకర్మాచరణే ప్రయోజనాభావాత్, రాజనిష్ఠశ్వేతచ్చ
తాదిలాంఛనానాం భృత్యేష్వదర్శనాత్, పరమేశ్వరనిష్ఠగరలభక్షణ
భుజగభూషణాదిధర్మాణాం భయహేతుత్వేన ధర్మ మశక్యత్వాత్,
మంగలాచరణవన్నానాభావేఽపి నిఖిలవైదికశిష్టాచారాభావాత్, సగు
ణోపాసనస్య నిర్గుణసాక్షిచైతన్య ప్రాపకత్వాభావాత్, కామికాదీనా
మాలయోత్సవప్రతిష్ఠాద్యంశేషేష్వైవ ప్రమాణత్వాత్, ప్రాత్యక్షిక
శ్రుతిస్మృత్యాచారవిరుద్ధస్య లింగధారణస్య స్మృత్యనవకాశన్యాయేన
సాంఖ్యస్మృతివన్న విధేయత్వం, ఇతిచేత్—

అత్ర బ్రూమః- ప్రాత్యక్షికశ్రుతిస్మృత్యాగమపురాణేతిహాస
విహితత్వేన లింగధారణస్యాగ్నిహోతాదివదైవదికత్వం సిద్ధం, తస్మా
ద్దీక్షానంతరం బ్రహ్మజ్ఞానా విధీయతే. “యశ్చందనామృషభో విశ్వ
రూపః” ఇత్యత్ర శివస్య భక్తోపాసనార్థం పఠిచ్చిన్నత్వం యుక్తం,
నారాయణీయే - “నిధనవతయే నమః” (మహానా. అను. ౧౪.) ఇత్యా

దినా లింగస్యసర్వాత్మకత్వ ముక్త్వా 'సర్వలింగం స్థావయతి' ఇత్యనేన తస్యైవ పరిచ్ఛిన్నలింగధారణవిధాయకత్వదర్శనాత్,

సర్వాసనశిరోగ్రీవ స్సర్వభూతగుహాశయః,

సర్వవ్యాపీ స భగవాన్స్తాత్సర్వగత శ్శివః. (శ్లో. ౩-౧౧)

“పాంచః ప్రత్యంచోఽహం” (అథర్వశిరః ౧) ఇత్యాది శ్వేతాశ్వ తరాధర్వశిరఃప్రభృతిషు శ్రవణాచ్చ, “ప్రాణేష్వంతర్మనసో లింగ మాహుః” “లింగే నుముప్తిః” “లింగం బ్రహ్మ సనాతనం” ఇత్యథర్వశిరో హంసోపనిష ల్లింగపురాణాదిషు నిరుపపదబ్రహ్మపదస్య నాస్తకరపాణిశబ్దవ ల్లింగపర్యాయత్వేన నిర్దేశాత్, “అమృతస్య దేవ ధారణో భూయానం.....శ్రుతం మే గోపాయ” ఇతివాక్యే దేవేతి పదవిభాగే అపరిమితాధికరణన్యాయేన సన్నిధిశ్రుతధారణశబ్దాన్వయం పరిత్యజ్య వ్యవహితే గోపాయేత్యత్ర అన్వయాయోగాత్, బ్రహ్మణః కోశోఽసీతి సన్నిహితబ్రహ్మపదస్యైవ విభక్తివిపరీణామేనాన్వయసంభ వాత్, ధారణశబ్దస్య సంయోగార్థకత్వేన అమృతపదవాచ్యస్య మోక్షస్య అన్వయాఽయోగాత్,

లింగాంగసంగినో వత్స! పునర్జన్మ న విద్యతే,

యుగపజ్జ్ఞానసిద్ధిస్సాన్య తతో మోక్ష మవాప్నుయాత్ ||

ఇతిశంకరసంహితావచనేన తస్యైవ మోక్షోపదేశాత్, “శరీరం మే విచర్షణం” ఇత్యాదినా బాహ్యపదార్థఫలవిశేషవిధానాత్, “అత్యాశ్రమస్థస్సకలేంద్రియాణి” (కై వ. ౫) “అత్యాశ్రమీ సర్వదా సకృద్వా జవేత్” (కై వ. ౨౪) “ప్రతమేతత్పాశుపతం పశుపాశ విమోక్షాయ” (అథర్వశిరః ౫) స్రోతమేతచ్ఛాశుపతం సర్వేషు వేదేషు వేదవాదిభిరుక్తం భవతి తస్మాత్ తత్సమాచరేన్ముముక్షుర్న పునర్భవాయ” (కాలాగ్ని ౧) తేషామేవైతాం బ్రహ్మవిద్యాం వదేత్” (ముం ౩-౨-౧౦) తస్యైతే కథితా హ్యర్థాః ప్రకాశంతే మహాత్మనః”

శ్వే. (౬-౨౩) ఇతి కైవల్యశ్వేతాశ్వతరాద్యుపనిషత్సు లింగధారణవిధాయక వాక్యాదర్శనాత్ పాశుపతవ్రతస్య భస్మధారణవరత్వమేవ ఇతిచేన్న, పాశుపతదీక్షితస్యైవ లింగిన స్తదంగత్వేన భస్మధారణవిధాయకత్వోపదేశాత్,

నను — “కైవల్యశ్వేతాశ్వతరాద్యుపనిషత్సు లింగధారణవిధాయక వాక్యాదర్శనాత్ పాశుపతవ్రతస్య భస్మధారణవరత్వమేవ” ఇతిచేన్న, పాశుపతదీక్షితస్యైవ లింగిన స్తదంగత్వేన భస్మధారణవిధాయకత్వోపదేశాత్,

లింగాంగసంగనాం చైవ పునర్జన్మ స విద్యతే,
ఏష పాశుపతో యోగః పశుపాశనివృత్తయే.

సర్వవేదాంతసారోఽయ మత్యాశ్రమ ఇతి శ్రుతిః,
పరబ్రహ్మభేదం లింగం పశుపాశవిమోచకం.

యో ధారయతి సద్భక్త్యా స పాశుపత ఉచ్యతే,
శరీరత్రితయే భక్త్యా లింగం పరశివాత్మకమ్,
యో భృత్వా విచరేద్భూమా స పాశుపత ఉచ్యతే,
లింగం శివో భవేత్ క్షేత్ర మంగం సంయోగ ఆశ్రయః,
తస్మా ల్లింగాంగసంయుక్తో యస్తు సోఽత్యాశ్రమీ భవేత్.

బ్రహ్మచారీ గృహస్థో వా వానప్రస్థో యతిస్తు వా,
యస్తు లింగాంగసంయుక్తః స ఏవాత్యాశ్రమీ భవేత్.

ఇత్యాదిత్యలైంగస్కందకూర్మపురాణేషు పాశుపతాత్యాశ్రమీ శబ్దయో ర్లింగధారిపర్యాయత్వేన నిర్దేశాత్ తత్పరత్వమేవేతి సిద్ధం. కంచ, సామజైగీషీయశాఖాయాం సదానందోపనిషది—

అంతర్ధారణశక్తో వా హ్యాశక్తో వా ద్విజోత్తమః
సంస్కృత్య గురుణా దత్తం కైవల్యం లింగ మురస్థస్థే
ధార్యం విపేణ ముక్త్యర్థ మేవం వేదవిదో విదుః॥

ఆధర్వణే విశ్వర్యశాఖాయాం—

యా వామహస్తార్చితలింగమేకం వరాత్పరం ధారయతే
సతతం విప్రః క్షత్రియోవాత్తన్వైవ లభ్యః పరమేశ్వరో
సా నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి దివ్యం.

ఇత్యాదిమంత్రేషు పరమేశ్వరధ్యానధారణ మేవ ముచ్యతామి
విధేయ మితి శూన్యతే. రుద్రాధ్యాయే—

“అధ్వనోచదధివక్తా వ్రథమో దైవోభిషక్” ఇత్యనేన పర
శివస్వైవ జననమరణప్రవాహరూపసంసారరోగనివారకత్వం సూచితం.
అత ఏవ వేదపురుషేణాపి లింగధారణస్వైవ పశుపత్యవిమోచకత్వం
ఋగ్యజుస్సామాదిషూపదిశ్యతే. ఋగ్వేదే—

“అయం మే హస్తో భగవానయం మే భగవత్తరః, అయంమే
విశ్వభేషజోఽయం శివాభిమర్శనః, అయం మాతాయం పితాయం
జీవాతురాగమతే, ఇదం తవ వ్రసర్పణం సుబంధవేహి నిరీహి”.
(౮-౧-౨౫) ఇత్యనేన వేదపురుషస్య పాణిలింగధారణం నిర్దిష్టమ్.
“శివాభిమర్శనః” ఇత్యత్ర స్థావరలింగస్పర్శో వివక్షిత ఇతి చేత్—
శివ మభిత స్సర్వదా స్పృశతీత్యర్థలాభాత్ సార్వకాలిక స్పర్శాన్యథా
నుపపత్త్యా నాన్యార్థో యుక్తః. ఏతదేవ వాతూలే శూన్యతే—

‘ధారయేద్యస్తు హస్తేన లింగాకారం శివం నదా,

తస్య హస్తస్థితం విద్ధి మత్పదం సంవదాం వదం’ ఇతి.

అగ్న్యవచ్చిన్నాయఃపిండస్య తన్నిష్ఠదాహకత్వప్రకాశకత్వోపదే
శవత్ లింగధారణేనైవ తత్పరస్య భగవత్తరత్వ - విశ్వభేషజత్వాది
పరమేశ్వరధర్మాః ప్రతిపాద్యంతే. తథా కామికే—

అయం మే హస్తో భగవానితిమంత్రేణ సర్వదా,

పాణిలింగధృతిర్వేదపురుషస్య సమిరితా॥ ఇతి.

యజుర్వేదే—

యా తే రుద్రా శివా తనూ రభూరాఽపావకాశినీ
తయా సస్తనువా శంతమయా గిరిశంతాభిచాకశీహి॥

(తై. సం ౪-౫-౧-౧)

త్ర్యంబకం యజామహే సుగంధిం పుష్టివర్ధనం,
ఉర్వారుక మివ బంధనా స్మృత్యో ర్ముక్షీయ మామృతాత్.
(తై. సం. ౧-౪-౬-౧౧)

సోమారుద్రా యువమేతాన్యస్మై విశ్వా తనూము భేషజాని ధత్తం,
అవస్యతంముంచతం యన్నో అస్తితనూము బద్ధం కృతమేనో అస్మత్.
(తై. సం. ౧-౪-౨౨-౪౨)

ఇత్యాదిమంత్రాణా ముపబృంహణం శూయతే. తైంగే—
యా తే శివా తనూ రుద్రా లింగం మంగలదాయకం,
లింగం శివా తనూః ఛాక్తా మూర్తి ర్హోరా తనుః స్మృతా.
అపాసేము చ భక్తేషు తయోర్మధ్యే శివా తనూః,
కాశతే పరమేశస్య శిష్టాస్తే లింగధారిణః.
తయా శంతమయా సౌఖ్యకారిణ్యా లింగరూపయా,
అభిచాకశీహి తన్వా గిరిశంతాభిరక్ష. మాం.
త్ర్యంబకం విరూపాక్షం లింగం బ్రహ్మ సనాతనం,
యజామహే ధారయామః సుగంధిం పుష్టివర్ధనం.
ఉర్వారుకం యథా బంధా స్మృత్యో ర్ముక్షీయ మామృతాత్.
ప్రథమాష్టే యజుర్వేదే ప్రశ్నే చరమసంజ్ఞకే,
లింగధారణ మాఖ్యాతం వేదపుంసాం మహాత్మనాం.
సోమారుద్రా యువామేతాన్యస్మై అస్మభ్యమేవ హి,
విశ్వాని భేషజానీష్టప్రాణభావాత్మకాని చ.

తనూమ దేహత్రితయే బద్ధం మాయామలాత్మకం
కృతం యదేనో దురితం మనోవాక్కాయకర్మజం.
తదస్మదస్మత్స్వార్థం ముఖ్యోఽవస్యతం యువాం,
ముంచతం కృపయా సమ్యక్ ప్రమోచయతమిశ్వరా. ఇతి.

సోమారుద్రా-సోమారుద్రా, “దేవతాద్వంద్వే చ” (పాణిని
సూ. ౬-౨-౧౨౧) ఇతి పూర్వపదస్య దీర్ఘః, “సుపాం సులుక్”
(పాణిని సూ. ౭-౧-౩౯) ఇత్యాదినా ఆత్మప్రత్యయః తత్రైవ పరమేశ్వ
రస్య మూర్తిద్వయం శూయతే. “రుద్రోవా ఏష యదగ్నిస్తస్యైతే
తనువౌ ఘోరాఽన్యా శివాఽన్య” ఇతి. తస్మాత్సోమరుద్రశబ్దభ్యాం
ఘోరాఘోరమూర్తిద్వయముక్తం. యువం - యువామిత్యర్థః విశ్వా
విశ్వేతి టాబంతమేతత్; విశ్వానీత్యర్థః. ఏతాని భేషజాని - భవరోగ
హరాణి ఇష్టప్రాణభావసంజ్ఞ కాని, అస్మే - అస్మభ్యం, “సుపాం
సులుక్” ఇత్యాదినా శే ఇత్యాదేశః. తనూషు శరీరత్రితయే, ధత్తం
ధారయతం, సః తనూషు బద్ధం-అనాద్యవిద్యావాసితం, అత ఏవ కృతం
ఏనః - దురితం, యదస్తి, తత్, అస్మత్ - అస్మత్తః, యువాం అవ
స్యతం ముఖ్యతః, ముంచతం - మోచయతం “ఉమాసహాయం పర
మేశ్వరం ప్రభుం త్రిలోచనం నీలకంఠం ప్రశాంతం” (కై. ౧-౭)
ఇత్యాదిష్వద్వితీయస్య శివస్య పరబ్రహ్మణో మూర్తిద్వయ ప్రతిపాదనా
దత్ర “సోమారుద్రా” ఇతిమంత్రే తద్వదుభయం నిరూపితం. ఉమయా
సహితః సోమః - పంచోపనిషన్మయదివ్యమంగల విగ్రహః, రుదం -
భక్తసంసారదుఃఖం దావయతీతి రుద్రః, యువామేతావుభౌ అస్మ
చ్ఛరీరేషు ఇష్టాదిలింగస్వరూపాణి ధారయిత్వా అస్మచ్ఛరీరావచ్ఛిన్న
మలత్రీయాత్మకకిల్బిషం నాశయత మిత్యర్థః.

“విశ్వే దేవం (?) విదుషా వేదితవ్యం శైవం లింగం ప్రభుతం
సర్వదేవైః, తదాత్మసిద్ధే రునిభి ర్ముక్తికామైః కంతే హస్తే మస్తకే

వా భవతు ధార్యం.” ఇతి సామవేదేఽపి. అత ఏవ భవభేషజాత్మక శివలింగధారణాదికం ముముక్షునా మావశ్యకం.

“పవిత్రం తే” (ఋ. ౭-౩-౮) ఇతి ఋగ్వేదమంత్రస్య—
ఋగిత్యాహ పవిత్రం తే వితతం బ్రహ్మణస్పతే,
తస్మాత్ పవిత్రం తల్లింగం ధార్యం శైవ మనామయం.
బ్రహ్మేతి లింగమాఖ్యాతం బ్రహ్మణస్పతి రీశ్వరః,
పవిత్రం తద్ధి విఖ్యాతం తత్సంపరాగ్రత్తనుః శుచిః.
అత పతను రజ్జో నై హ్యమ స్సంసాగ్రవర్జితః,
దీక్షయా రహిత స్సాక్షా న్నాపున యా ల్లింగ ముత్తమం.
(సి. శి. పరి. ౬)

ఇతి సిద్ధాంతశిఖామణౌ శ్రీరేణుకాచార్యేణ లింగధారణపర త్వేన నిర్దేశాత్,

భక్తస్యాభిభ్రతో లింగం యావత్ప్రాణవిధారణం,
శ్వమాంసభక్షణం తావ దన్నేన రచితం భవేత్.
లింగస్య ధారణం యస్య స్థూలదేహే న విద్యతే,
తద్దేహం నిష్ఫలం జ్ఞేయం జీవత్యక్తశరీరవత్.
తస్మాత్తద్ధారణం ప్రోక్తం యావద్జీవాగ్నిహోత్రవత్,
యథా శ్మశానగం కాష్ఠ మనర్హం సర్వకర్మను,
తథా లింగవిహీనస్తు సర్వకర్మబహిష్కృతః.

ఇతి వాతూలస్కాందలైంగాదిషు సంధ్యాపందనాదిపదకరణే ప్రత్యవాయదగ్ధనాచ్చ లింగధారణస్య నిత్యత్వం సిద్ధం.

కించ—భూయాసమిత్యత్రాపి “మేధావీ భూయాసం” “బ్రహ్మ వర్చస్వీ భూయాసం” “అహమేకః ప్రథమమాసం” ఇత్యాదిష్వివ విధ్యర్థోపపత్తేః, దేవతాంతరధారణవిధాయకప్రమాణాచారాదగ్ధనాత్, దీక్షాకరణే శరీరత్రయగతాణవాదిమలత్రయధ్వంసాభావాత్,

వైదికత్వం యథా వహ్నిః సర్వవేదప్రమాణతః,
తథా వేదైకసిద్ధత్వా ద్వైదికం లింగధారణం.
వేదవేదాంతశాస్త్రేణు పురాణేష్వాగమేషు చ,
బ్రాహ్మణస్య సమాఖ్యాతం లింగధారణము త్తమం.

ఇత్యారభ్య,

వేదోత్తమే యజుర్వేదే తైత్తిరీయే విశేషతః,
మోక్షార్థినాం ముక్తిహేతుర్లింగధారణ మిర్యతే.
ఛందోభ్య సుర్వవేదేభ్యో హ్యమృతా త్సంబభూవ హి,
ఇంద్రస్తు పరమైశ్వర్యశాలీ సాంబస్త్రిలోచనః.
మాం మేధయా ప్రజ్ఞయా చ స్పృణోతు ప్రీణయత్ప్రథ,
అమృతస్య మోక్షలాభాయ సర్వదేహేషు సర్వదా.
దేవస్య లింగరూపస్య శివస్య పరమాత్మనః,
ధారణం తద్ధృతిర్యస్య దేవధారణ ఇష్యతే.
తస్మాచ్ఛరీరం మే లోకే విచర్షణ మకిల్బిషం,
జిహ్వ మే రసనా భూయా న్మధురాలావభాషిణీ.
కర్ణాభ్యాం శ్రోత్రయ్యుగ్మేన భూరి వ్యశ్రవమస్మృహం,
బ్రహ్మణః పార్వతీశస్య కోశోఽధిష్ఠానమేవ హి.
అనేరివ యథా లోకే ప్రజ్ఞయా మేధయా వృతః,
శుభ్రతం తచ్ఛ్రవణాదీని మే గోపాయ ప్రయత్నతః.

ఇత్యాదినా లైంగే ఏతదుపబృంహణశ్రీమణత్,

విభేత్యల్పశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రహరేదితి,
ఇతిహాసపురాణాభ్యాం వేదార్థముపబృంహయేత్.
వేదార్థో యః స్వయం జ్ఞాతస్తత్రాజ్ఞానం భవేదపి,
ఋషిభిర్నిశ్చితే తస్మై కా శంకా న్యా న్మహాత్మనాం.

ఇత్యాదిస్మృతౌ స్వతంత్రతయా వేదార్థనిరూపణనిషేధదర్శనాచ్చ నాన్యార్థో యుక్తః. “లింగినం చక్రిణం దృష్ట్వా” ఇత్యాది

నిషేధక స్మృతీనాం పౌత్యక్షిక వేదమూలక త్వాభావాత్ సాంఖ్య
స్మృతివ స్మ విధాయకత్వం; శౌతవిధే ర్భలీయస్తాత్. “ఉదితే
జుహోతి - అనుదితే జుహోతి” ఇతి వచనద్వయవిరోధే శాఖాంతర
విషయవస్తూలానుట్టంకితధూ ర్స్తా ర్తమాయావాదికల్పితనిషేధవాక్యా
నాం గగనారవిందవత్ ప్రామాణ్యాంగీకారే అవైదికత ప్రలింగధారి
విషయత్వం గ్రాహ్యం; చక్రిపదసామానాధికరణ్యదర్శనాత్. శౌత
లింగవిషయత్వే లింగధార్యుత్త మాధికారివ్యవస్థాపకశ్రుతిస్మృతిపురా
ణాగమాదీనాం దత్తజలాంజలిత్వప్రసక్త్యా వేదబాహ్యమతప్రవేశః
స్యాత్.

శౌతాశౌతవిధేదేన ద్విధా లింగస్య ధారణం,
షడధ్వశుద్ధలింగం తు శ్రౌత మిత్యభిధీయతే
అశ్రౌతం తప్తలింగాదిధారణం ప్రోచ్యతే శివే,
శ్రౌతానాం వీరశైవానాం వేదమార్గైకవర్తినాం,
తప్తలింగపరిగ్రాహే ప్రత్యవాయో మహాన్ భవేత్.

ఇతి సిద్ధాంతాగమే దర్శనాత్. యావజ్జీవాగ్నిహోత్రదీక్షితస్య
తదితరశ్రౌతయాగదీక్షావిరోధాభావపల్లింగధారణదీక్షాయా అపి నిత్య
విధిప్రాప్త్యేన “నహి కర్మణి కర్మాంతరారంభః” ఇతి నియమస్య
సావకాశదీక్షావిషయత్వం. శైవదీక్షాయా అగ్నిప్రోమాదిదీక్షావత్
ప్రతిప్రయోగాపవర్గిత్యాభావాత్ తయాసహ విరోధాభావాత్సముచ్చ
యోపపత్తేః శైవానాం కృత్యనుష్ఠానమావశ్యకమేవ; ఉభయోః
శౌతత్వాత్. నిషేధస్య ప్రతిప్రయోగాపవర్గియావజ్జీవనిషిద్ధదీక్షాం
తరనిషేధపరత్వాదవైదికపాంచరాత్రాదిదీక్షానిషేధపరత్వేనోపపత్తిః.

జాతాశౌచమృతాశౌచాదా స్వకర్తృకయావజ్జీవాగ్నిహోత్ర
దీక్షితస్య స్వనిత్యోపాసనాధికారవత్ శైవదీక్షితస్య జాతాశౌచాదా

వసి లింగపూజామాత్రాధికారవత్త్వం. అత ఏవ “సర్వలింగం స్థాప
యతి” ఇత్యుత్ర పవిత్రశబ్దేన ధృతలింగస్య సర్వకాలధారణపూజాధికార
యోగ్యత్వం సూచితం.

శైవం దేవార్చనం యస్య యస్య చాగ్ని పరిగ్రహః
బ్రహ్మచారియతీనాం చ శరీరే నా స్తి సూతకం.
లింగార్చనరతా నారీ సూతికా వా రజస్వలా,
రవి రగ్ని ర్యథా వాయు స్తథా కోటిగుణోజ్జ్వలా,
జాతకే మృతకే వాఽపి న త్యాజ్యం శివపూజనం.

ఇత్యాదిపారాశరస్మృతిసిద్ధాంతశిఖామణ్యాదౌ లింగాగ్ని దేహస్య
పవిత్ర్యత్వవ్యవదేశాల్లింగధారణపూజాదే ర్న విరోధః.

నను - ప్రమాణాచారస త్వేఽపి ప్రత్యక్షవిరుద్ధత్వాత్ రజ
స్సూతకాదికాలకృతపూజాధారణాదికమనుపపన్నం, ఇతి చేన్న -
జ్యోతిష్టోమాతిరాత్రీపాండరీకాది యాగీయ పశువిశసన మాంసభక్షణ
సురాపానబ్రహ్మచారికృతదివాదాసీసంగమాది ప్రత్యక్ష లోక విరుద్ధ
శ్లోతాచారభంగప్రసంగాత్.

నను - శైవానాం పంచసూతకాభావే వర్ణచతుష్టయాతీతత్వ
ప్రసంగాత్, తత్కృతపాకాదిపరిగ్రహప్రసక్తేషు వైదికానాం లింగ
ధారణమనర్హమితి చేన్న.

స్వేష్టలింగైకపూజాయాం నైవాశౌచం విధీయతే,
పాండరీకే రజః స్త్రీణాం స్వాగ్నిహోత్రే యథా తథా.

అకరస్పర్శయోగ్యాఽపి యథా బిహ్వ మహేశ్వరి,
మంత్రోచ్చారణమాత్రస్య పూతా భవతి భూతలే.
తథా సూతకినః శైవాః పూజామాత్రసునిర్మలాః,
నాన్యస్పర్శానుకూలాః స్యురీతి వేదానుశాసనం.

ఇతి సిద్ధాంతాగమాదిషు శివపూజామాత్రయోగ్యతాశ్రవణాత్,

శైవదీక్షానంతరం ప్రేతత్వజీవత్వాభావేఽపి శివాగమేషు శైవానాం
స్వవర్ణాశ్రమోచితపూర్వాపరకర్మకర్తవ్యతాయా విధేయత్వాదకరణే
ప్రత్యవాయదర్శనాచ్చ విధివిహితయావత్కర్మానుష్ఠానమావశ్యకమేవ.

స్వజాతివిహితం ధర్మం కుర్వంతః పూజయంతి యే,
భక్త్యా శ్రీకంతమనిశం తే వై మాహేశ్వరాః స్మృతాః.

కర్మ విధ్యుక్తముత్సృజ్య స్వజాతివిహితం నరాః,
యేఽర్చయంతి శివం తేషాం పూజాం గృహ్లాతి నేశ్వరః.

వర్ణాశ్రమసదాచారాః శివేన కథితాః పురా,
యే తానుల్లంఘ్య వర్తంతే శివస్యాజ్ఞాపలాపినః.

రాజాజ్ఞాభంగకృన్నవాణాం యథా దండో భవిష్యతి,
శివాజ్ఞాభంగకృన్నవాణాం దండో హి నరకస్తథా.

సాంజేన శంభునాఽఽజ్ఞప్తం ధర్మం త్యక్త్వార్చయేచ్ఛివం,
యస్తస్మై కుప్యతి స్థాణుః స్వాజ్ఞాభంగవిధాయినే.

చోదనాలక్షణం ధర్మం శివేనాజ్ఞప్తమత్యజ్ఞః,
శంకరం పూజయేద్యస్తు తస్మై సాంబః ప్రసీదతి.

(శంకరసం. అ. ౮౬)

అంధవంగువదన్యోన్యసాపేక్షే జ్ఞానకర్మణీ,
ఫలోత్పత్తౌ విరక్తస్తు తస్మాత్తద్వయమాచరేత్.

జ్ఞానే సిద్ధేఽపి విదుషాం కర్మాపి వినియుజ్యతే,
ఫలాభినంధిరహితం తస్మాత్ కర్మ న సంత్యజేత్.

ఆచార ఏవ సర్వేషామలంకారాయ కల్పతే,
ఆచారహీనః పురుషో లోకే భవతి నిందితః.

జ్ఞానేనాచారయుక్తేన ప్రసీదతి మహేశ్వరః,
తస్మాదాచారవాక్ జ్ఞానీ భవేదాదేహపాతనం.

(సి. శి. పరి. ౧౬)

ఇతి శంకరసంహితాసిద్ధాంతశిఖామణ్యాదౌ కర్మకర్తవ్యతాదర్శనాత్, స్వప్రయోజనాభావేపి భృత్యానాం రాజాజ్ఞాభంగభయాత్ తదుదీరితకర్మాచరణవత్ శైవదీక్షితానాం కర్మకరణే ప్రయోజనాభావేపి శివాజ్ఞాపాలనార్థమవశ్యం తత్కర్తవ్యమేవ. “భీషాఽస్మాద్వాతః పవతే భీషోదేతి సూర్యః” (తైత్తి. ఆనం.౮) ఇత్యాదిశ్రుతౌ పవనప్రభాకరాదిదేవానాం శివజ్ఞానాధికానామపి పరమేశ్వరాజ్ఞాభంగభయేన సకలజగదనుకూలస్వోచితకర్మానుష్ఠానశ్రీవణాత్ కిం వక్తవ్యమల్పజ్ఞానినామనుష్యాణాం?

కించ లైంగే—

వయం బ్రహ్మాదయస్సర్వే పశవః పరికీర్తితాః,
త్వమస్మాకం పతిర్యస్మాత్తస్మాత్పశుపతిః శివః.

ఇత్యుక్త్వా దేవతాః సర్వాః శివలింగాదిధారణం,
కృత్వా పాశుపతాః సర్వే తస్మాత్పశుపతిః శివః.
అతో బ్రహ్మాదిదేవానాముపాస్యః శివ ఏవ హి.

తథా విభూతిరుద్రాక్షిలింగధారణదేహినః,
శుద్ధస్ఫటికమాలాభిర్భద్రహస్తాంబుజానపి.
బ్రహ్మవిష్ణోదిదేవాంశ్చ దృష్ట్వా సాంబస్త్రిలోచనః,
త్రిపురాసురసంహారమకరోద్భుక్తవత్సలః.

బ్రహ్మవిష్ణోదిదేవాశ్చ మునయో గౌతమాదయః,
ధారయంతి సదా లింగముత్తమాంగే విశేషతః.

కించ స్కందే శంకరసంహితాయాం—

ఉరస్థలే హరిర్లింగం భృత్వా మూర్ధ్ని పితామహాః,
లింగస్థం మాం సమారాధ్య స్వం స్వం పద మవాపతుః.

ఇత్యాద్యుపబృంహణవాక్యే బ్రహ్మాదీనాం శివలింగాదిధారణదర్శనాత్, లోకే అనంతపద్మనాభవిరలేశ్వరాదిక్షేత్రేషు నారాయణ

స్వామి పాణినిరోదేశేషు ప్రత్యక్షశివలింగధారణదర్శనాచ్చ స సందేహ కలంకప్రసంగః.

“శ్రీధాభక్తిధ్యానయోగాదవేహి” (కైవ. ౧-౨) ఇత్యాదిషు ధ్యానజ్ఞానయోరేవమోక్షహేతుత్వవ్యవదేశాద్బాహ్యలింగధారణాదినా సకించిత్ప్రయోజనమితి చేన్న — “తస్యాభిధ్యానాద్యోజనాత్తత్త్వభావాద్భూయశ్చాంతే విశ్వమాయానివృత్తిః.” (శ్లో. ౧-౧౦) ఇతి శ్రితౌ తస్య - హరస్య, అభిధ్యానాత్ - అంతరనుసంధానాత్, యోజనాత్ - సంయోగాత్ - బాహ్యధారణాత్, తత్త్వభావాత్ - తత్త్వసాక్షాత్కారాత్, సకలమాయానివృత్తిర్భవతీతి శ్రీవణాత్, శ్రితి సంకోచే మానాభావాత్, “జీవముఖ్యపారిణలింగాన్నేతిచేన్నోపాసాత్త్రైవిధ్యాదాశ్రితత్వాదిహ తద్యోగాత్” (బ్ర. సూ. ౧-౧-౩౨) ఇత్యాదా భగవతా వ్యాసేనాపి త్రివిధోపాసనావ్యవదేశాత్. తథా స్మృందే—

మానసోపాసనం కుర్యాద్ధృదయే దహరేఽపి వా,
పంచాక్షర్యా చ గాయత్ర్యా రుద్రసూక్తాదిభిస్తథా,
వాచికోపాసనం ప్రోక్తం ధృతలింగే శివాత్మకే.

పాణిపీఠే తథా వహ్నాన్ధిలే వా విధానతః,
కామికోపాసనం కుర్యాత్ శ్రీధాభక్తిసమన్వితః.

ఏవం త్రికరణైర్నిత్యమిశ్వరోపాసనం ద్విజః,
కుర్వన్ముక్తిమవాప్నోతి చైదికో నాన్యహేతునా.

ఇత్యాదినా, “మనస్వేకం వచస్వేకం కర్మణ్యేకం మహాత్మనాం” ఇతి న్యాయేన చ మానసయజ్ఞసంన్యాసాదీనాం ప్రవర్తకత్వదర్శనాత్, అంతర్ధారణమాత్రీత్వే బాహ్యలింగస్య నిష్ఫలత్వాత్, తద్గతకార్మికమలధ్వంసాభావప్రసంగాచ్చ.

కించ-ప్రాగుపనయనదీక్షితస్యైవ “స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్యః”
 “అహరహస్సంధ్యాముపాసీత” ఇత్యాదివాక్యవిహితస్వాధ్యాయాది
 కర్మాధికారవత్ లింగధారణదీక్షితస్యైవ శివజ్ఞానాధికారిత్వమవిరుద్ధం,
 అంతర్ధ్యానధారణయోరావశ్యకత్వేఽపి పాకస్య వహ్నివత్ మోక్షస్య
 లింగదీక్షాయా ముఖ్యసాధనత్వాత్, తదస్వీకారే పూర్వోదాహృత
 శ్రుతిస్మృత్యాగమపురాణవైరుధ్యేన వేదబాహ్యత్వప్రసంగాత్.

శివధ్యానవరో భూత్వా శివలింగాంగసంయుతః,

శివేతరపరిత్యాగీ ధ్యానయోగీ న ఉచ్యతే.

ముఖే మంత్రో హృది ధ్యానం మస్తకే లింగధారణం,

శిఖా సూత్రం తథా భస్మ చైతద్బ్రాహ్మణలక్షణం.

ఇతి మనుగౌతమాదిస్మృతిషు శివలింగధారణస్య వేదవిహితత్వేన
 దృష్టత్వాచ్చ వైదికానామవిరోధః.

“మోక్షమిచ్ఛేజ్ఞనార్దనాత్” ఇతి నారాయణస్యైవ మోక్ష
 ప్రదాతృత్వోపదేశాత్తస్యోపాసనమేవ ముముక్షుణామౌచిత్యకమితి
 చేన్న - తథావిధశ్రుత్యభావాత్, “శివ ఏకో ధ్యేయశ్శివంకరస్సర్వ
 మన్యత్పరిత్యజ్య” (అధర్వశిఖా 3) “జ్ఞాత్వా శివం శాంతిమత్యంతమేతి”
 (శ్వే. ౪-౧౪) “ఈశం తం జ్ఞాత్వా అమృతా భవంతి” (శ్వే. 3-2)
 “క్షరం ప్రధానమమృతాక్షరం హరః క్షరాత్కానావీశతే దేవ ఏకః,
 తస్యాభిధ్యానాద్యోజనాత్తత్త్వభావాద్భూయశ్చాంతే విశ్వమాయా
 నివృత్తిః” (శ్వే. ౧-౧౦) “ఏకో హి రుద్రో న ద్వితీయాయ తస్యః”
 (శ్వే. 3-౨) “యో దేవానాం ప్రథమం పురస్తాద్విశ్వాభికో రుద్రో
 మహర్షిః” (మహానా. అను. ౧౦) “తమక్రతుం వశ్యతి వీతశోకో
 ధాతుః ప్రసాదాన్మహిమానమీశం” (మహానా. అను. ౧౦.) ఇత్యాది
 శ్రౌతవిధేర్బలీయత్వాన్నారాయణస్య బ్రాహ్మణదేవతాత్వాభావాత్,
 శ్రుతివిరుద్ధస్మృతేః ప్రామాణ్యాభావాత్, తాదృశస్మృతీనాం సమక్ష

జలన్యాయేన పరంపరయా శివోపాసనద్వారా మోక్షహేతుతా
పరత్వస్య సిద్ధత్వాత్.

సాంఖ్యయాగసహస్రేణ జన్మనా ద్వైతగో భవేత్,
తస్మత్తస్య సహస్రేణ సారం మతముపాశ్నుతే.
తత్సహస్రసమభ్యాసాద్గాణాపత్యమతీ భవేత్,
తత్సహస్రేణ భూలోకే వైష్ణవం మతమిర్యతే.
తద్వైష్ణవసహస్రేణ శాక్తో భవతి సర్వదా,
తత్సహస్రాన్మహాభాగ కైవసామాన్య ఉచ్యతే.
తత్సహస్రేణ విప్రేంద్రా వీరకైవమతీ భవేత్,
తేనైవ ముక్తిమాప్నోతి నాన్యథా బహుయత్నతః.

ఇతి స్కాందే దర్శనాచ్చ; విష్ణులోకం ప్రాప్తానాం విష్ణుసారూప్య
మాపన్నానాం శివశర్మాదీనాం శివోపాసనద్వారా మోక్షప్రాప్తిః
కాశీఖండే శూర్యతే. వ్యాసోఽపి స్వభుజస్తంభనానంతరం శిష్యై
స్సహ శాంభవదీక్షాం లభ్యై మోక్షాధికార్యభూదితి తత్రైవ శ్రూయతే.
మహిమ్నస్తవేఽపి, “త్రయీసాంఖ్యం” ఇత్యారభ్య “త్వమసి పయసా
మర్జన ఇవ” ఇత్యంతేన ఋజుకుటిలత్వేన స్వమతమన్యమతాని చ
నిరూప్య శివ ఏవ సర్వేషాం ప్రాప్యస్థానమిత్యుపదిష్టం.

“సర్వలింగం స్థావయతి” ఇత్యత్ర లడంతత్వేఽపి “ప్రహీణ
ప్రాక్షతి, ప్రహీనవహంతి” ఇత్యాదివద్విధ్యర్థతోఽపపత్తిః, న చానేక
విధానే వాక్యభేదదోషః, “యదాగ్నేయోఽష్టాకపాలః” ఇతివత్
సర్వేషామప్రాప్తత్వేన విధేయత్వాత్, “అప్రాప్తే తు విధీయంతే
బహవోఽప్యేకయత్నతః” ఇతి స్మృతిదర్శనాత్, స్థావయతిత్యత్ర
భూమావేవేతి వినిగమకాభావాత్, శూత్రేః సంకోచానహిష్ణుత్వా
దుభయథా ప్రమాణాచారదర్శనాచ్చ.

న చ పాణినా మననాత్పుజనాత్ప్రాయత ఇత్యర్థసంభవేన లింగ
ధారణాసిద్ధిరితి వాచ్యం, మానసాదీనాం పూజాకరణత్వదర్శనేన పాణి

శబ్దస్య వైయర్థ్యప్రసంగాత్, పాణినా అభిమంత్రితం పాణిమంత్రీ
మిత్యవ్యసంగతం, మంత్రశబ్దస్య గాణాధస్తీకారే ఈత్యధికరణవిరోధ
ప్రసంగః, ఏతస్మంతార్థస్తు లైంగోత్తరభాగే ఏకవింశాధ్యాయే భగ
వతా నేదవ్యాసేన స్పష్టముక్తః.

యజురప్యాహ సర్వం వై లింగం స్థాపయతీతి చ,
తిస్మాద్ధార్యం మహాలింగం పాణిమంత్రేతిమంత్రతః,
పాణో లింగం వినిక్షిప్య దీక్షాకాలే గురుః శివం,
యేన స్మరతి తస్మంత్రం పాణిమంత్రం వదంతి హి.
పవిత్రీత్వాన్నహేళస్య శివస్య ప్రతిపాదనాత్,
పవిత్రీకరణాత్ పుంసాం పవిత్రీమితి కథ్యతే.
అతస్సర్వేషు కాలేషు ధారయేల్లింగము త్తమం.
గచ్ఛంస్తీష్ఠన్ స్వపన్ జాగ్రదున్మిషన్మిషన్మసి.
శుచిర్వాప్యశుచిర్వాపి లింగం సర్వత్ర ధారయేత్.
లింగధారీ సదా శుద్ధో నిజలింగం మనోహరం,
అర్చయేద్గంధపుష్పాద్యైః కరపీతే సమాహితః.
నిత్యాని కర్మబృందాని తథా నైమిత్తికాని చ,
శివార్పణధియా కుర్యాత్సమ్యక్ జ్ఞానాభివృద్ధయే.”

(ఇతి లిం. పు. ఉ. భా. అ. ౨౧)

సను పృశ్చికాదివిషమాత్రేణ మ్రియమాణస్య కాలకూటభక్షణే
శక్త్యభావాత్, రజ్జుదర్శనేన సర్పభ్రాంత్యా పలాయమానస్య భుజగ
ధారణే శక్త్యభావాత్, యత్కించిల్లాంఛనధారణే ప్రమాణాభావాచ్చ
శివలింగభస్మరుద్రాక్షధారణం ముముక్షూణాం రాజభృత్యవన్నాంగీ
కర్తవ్యమితిచేదుచ్యతే—

భక్తానాం స్వసాయుజ్యసిద్ధ్యర్థం స్వనిష్ఠభస్మరుద్రాక్షశివలింగ
చిహ్ననామకరణే ప్రత్యవాయజనకనిత్యవిధివిషయత్వేన పరమేశ్వరోప

దిష్టత్వాత్, లోకే రాజాజ్ఞావిహితరాజచిహ్నానామేవ భృత్యైః స్వీకార
దర్శనాత్, పూర్వోక్తవేదశాస్త్రపురాణాగమాదిషు శివలింగభస్మ
రుద్రాక్షధారణవిధాయకవిధ్యుపదేశాత్, భుజగధారణవిషభక్షణ
విధ్యదర్శనాత్, బ్రహ్మవిష్ణోదీనాం సర్వేషాం పూర్వభక్తానాం శివలిం
గభస్మరుద్రాక్షధారణస్యైవ దర్శనాత్,

శివాజ్ఞాపాలనార్థాయ శివభక్తః శివవ్రతీ |

లింగరుద్రాక్షభస్మాని శివచిహ్నాని ధారయేత్ ||

రాజాజ్ఞోల్లంఘనాల్లోకే యథా దండో విధీయతే |

శివాజ్ఞోల్లంఘనాద్దండో రాజవం సరకం తథా ||

ఇతి లైంగే దర్శనాచ్చ.

సగుణస్య మిథ్యాభూతత్వాత్ కథం తదుపాసనస్య నిర్గుణచైత
న్యప్రాప్తకర్తృమితి చేన్న - “ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం ప్రభుం
త్రిలోచనం నీలకంఠం వ్రశాంతం, ధ్యాత్వా మునిర్గచ్ఛతి భూత
యానిం సమస్తసాక్షిం తపఃపః పరస్తాత్” (కైవ. ౧-౭) ఇతి కైవల్య
శ్వేతాశ్వతరాద్యుపనిషత్సు సగుణోపాసనస్యైవ హేయగుణరహిత
సర్వసాక్షిచైతన్య ప్రాప్తకర్తృవదేశాత్, “స్థిరేభిరంగైః పురుషావ
ఉగ్రః” (ఋ. ౨-౭-౧౭) ఇతి రుద్రసూక్తాదిషు పరమేశ్వరశరీరస్య
నిత్యత్వోపదేశాచ్చ.

స చాగమానామాలయోత్సవప్రతిష్ఠాంశ ఏవ ప్రామాణ్య
మితి వాచ్యం, గాయత్ర్యాదిసర్వమంత్రాంగన్యాసకరన్యాసధ్యానము
ద్రాకుండమంటపాదీనామాగమప్రమాణవిధేయత్వాత్ తదస్వీకారే
సర్వయాగ మంత్రఫలసాధనత్వాయోగాచ్చ బ్రహ్మవిద్యాయాం
శాంభవదీక్షితస్యైవాధికారిత్వమితి నిర్ణీయతే.

సను- “యన్యైతే చ త్వారింశత్సంస్కారా స చాష్టావాత్క
గుణా స స బ్రహ్మణస్సాయుజ్యం సాలోక్యం చ గచ్ఛతి” (గౌతమ

ధర్మసూత్ర) ౮-౨౨) ఇత్యాదినా గర్భాధానాదిసకలకర్మణాం దురితక్షయద్వారా పరమేశ్వరప్రాప్తకర్తృత్వపదేశాత్, “విద్యాం చావిద్యాం చ యస్తద్వేదోభయం సహ” (ఈశా. ౧౧) “తేనైతి బ్రహ్మవిత్పుణ్యకృత్తైజసశ్చ” (బృ ౪-౪-౮) “సత్వేన లభ్యస్తపసా హ్యేష ఆత్మా సమ్యక్జ్ఞానేన బ్రహ్మచర్యేణ నిత్యం” (ముండక ౩-౧-౧) ఇత్యాదిజ్ఞానకర్మసముచ్చయశ్చిత్తిదర్శనాచ్చ ధర్మజ్ఞానానం తర్యం యుక్తం.

కిం చ - “తద్యథేహ కర్మచితో లోకః క్షీయత ఏవ మేవా ముత్యి పుణ్యచితో లోకః క్షీయతే” (ఛాందోగ్య ౮-౧-౬) ఇత్యా దినా కర్మఫలానామనిత్యత్వం, “పరీక్ష్య లోకాన్ కర్మచితాన్ బ్రాహ్మణో నిర్వేదమాయాన్నా స్త్యకృతః కృతేన (ముండక ౧-౨-౧౨) ఇత్యాదినా కర్మఫలేషు వైరాగ్యం, “శాంతో దాంతః” (నారదపరి ౧-౧) ఇత్యాదినా శాంత్యాదికం, “స స పునరావర్తతే” (ఛాందో గ్య ౮-౧-౧౬) ఇత్యాదినా మోక్షస్య నిత్యత్వంచావగమ్యతే. అతస్త త్రేచ్ఛాసంభవాన్ముముక్షుత్వం సూచితం. తస్మాదేతత్సాధనచతుష్ట యానంతరం వా బ్రహ్మజ్ఞానా కర్తవ్యా లింగధారణస్వాపి కర్మ త్వేన మోక్షోపయోగిత్వాభావ ఇతి చేన్న.

“నా స్త్యకృతః కృతేన” (ముం ౧-౨-౧౨) ఇతివాక్యేన ప్రాకృ తస్యైవ కర్మణో నిషిద్ధత్వాత్, “అమృతస్య దేవధారణో భూయా సం” (తై .శిక్షా. ౪) “తస్యాభిద్ధానాద్యోజనా త్తత్త్వభావాద్భూయ శ్చాంతే విశ్వమాయానివృత్తిః” (శ్వే. ౧-౧౦) “వ్రతమేతచ్ఛాం భవం సర్వేషు వేదేషు వేదవాదిభిరుక్తం భవతి తస్మాత్ తత్స మాచరేన్ముముక్షుర్న పునర్భవాయ” (కాలాగ్నిరుద్ర ౧) “సర్వ లింగం స్థావయతి పాణిమంత్రం పవిత్రం” (మహానా. అను. ౧౪) ఇతి తైత్తిరీయశ్వేతాశ్వతరకాలాగ్నిరుద్రాదిషు శివలింగధ్యానధారణాదీనా

మప్రాకృతకర్మణాం మోక్షహేతుత్వోపదేశాత్ గర్భాధానాది
ప్రాకృతకర్మణాం మోక్షసాధనత్వవిధాయక శ్రుతిస్మృతీనాం సాధన
చతుష్టయానంతర్య బ్రహ్మవిద్యాధికారిత్వోపదేశకవాక్యానాం చ
“అన్నం బ్రహ్మ” (తై. భృ. ౨) ఇత్యాదివాక్యానామివ స్థూలా
మంధతీన్యాయేన సమక్షజలన్యాయేన చ పరంపరయా సాధనత్వం
యుక్తం.

“సందిగ్ధేషు వాక్యశేషాత్” (పూర్వమీ. ౧-౪-౨౯) ఇతి
న్యాయేన “అమృతస్య దేవధారణో భూయానం” (తై. శిక్షా ౪)
ఇతివాక్యే అనందిగ్ధత్వేన బ్రహ్మవిద్యాధికారిత్వనిరూపణాత్ పూర్వో
దాహృతజ్ఞానకర్మసముచ్చయసాధనచతుష్టయప్రతిపాదకశ్రుతీనాం సంధి
గత్వం సిద్ధం. శంకరసంహితాయాం భగవతా వ్యాసేన—

“నిత్యానిత్యవిచారవానిహ పరత్రాపేక్షితార్థారతిః” ఇత్యారభ్య
“స త్యజ ప్రాణలింగం త్వం యావజ్జీవం ప్రతిజ్ఞయా, పునర్భవో న
తే వత్స! విద్యతే మాతృయానిము” ఇత్యంతేన సాధనచతుష్టయసంప
ద్విశిష్టస్య లింగధారణముక్త్యా తతో బ్రహ్మజ్ఞానోపదేశవిధిర్నిర్దిష్టః.
రేణుకభగవత్పదాచార్యేణాపి “పిండతా పిండవిజ్ఞానం” ఇత్యారభ్య
“ఏతాని శివభక్తస్య కర్తవ్యాని ప్రియత్నతః” ఇత్యంతేన సిద్ధాంతశిఖా
మణో తథైవోపదిష్టం.

న చ లింగధారణమూత్యేణ ముక్తిసంభవే తదేవాలం, కిమా
పనిషదశాస్త్రవిచారప్రియాసేన? ఇతివాచ్యం, “ఆత్మా వా అరే ద్రష్ట
వ్యః శోత్రవ్యో మంత్రవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః” (బృహ. ౨-౪-౧)
“వేదాంతశ్రవణం కుర్యాత్” ఇత్యాదినా మాయాపాశవిముక్తానా
మపి ప్రార్థనప్రతిభాసనాశపర్యంతం పరమేశ్వరాజ్ఞాపాలనస్య కర్తవ్య
త్వశ్రవణాత్, తదభావే లింగాంగజ్ఞానదృఢప్రత్యయాభావాత్, పునః
కామకోపాదీనామంతఃకరణప్రవేశావకాశహేతుత్వాత్,

“ఆనుష్ఠేరామృతేః కాలం నయే ద్వేదాంతచింతయా,
కామాదిపరిహారాయ శివజ్ఞానాభివృద్ధయే”.

ఇతిస్మృతేశ్చ కరణతయా స్వతంత్రవిధ్యంతరరహితసాత్త్వామః
బృహస్పతినవాదేర్గ్నిచయనవాజపేయాద్యంగత్వేన ఉభయవిధిబలా
దుభయసిద్ధివత్ లింగధారణబ్రహ్మజ్ఞానయోర్న విరోధః.

న చ జ్యోతిష్టోమాదివల్లింగధారణస్యాపి కర్మత్వేన పరంపరయా
ముక్తిహేతుత్వమితి వాచ్యం - పూర్వోదాహృతప్రాత్యక్షికశుతివిరో
ధాత్ శ్రవణాదీనామపి కర్మత్వేన తేషామపి ముక్తిహేతుత్వం న
స్యాత్, తత్స్వికారే మాయావాశనివృత్తౌ ముఖ్యకారణభావాత్
బ్రహ్మజ్ఞానాశాస్త్రస్య ప్రసక్త్యసంభవప్రసంగః, తథాచేన్ములచ్ఛేదీ
తవ పాండిత్యప్రకర్షః.

ప్రహిప్రోక్షణాదికం దర్శపూర్ణమాసోత్పత్త్యపూర్వహేతుతయా
స్వగ్నే యథా సముచ్చయతే, తథా పరమేశ్వరాద్పితపురాకృతజ్యోతి
ష్టోమాదినర్వకర్మాణి సాధనచతుష్టయాదికం చ శివజ్ఞానశివలింగధారణ
ప్రయోజకతయా మోక్షే సముచ్చయంతే.

నను—లింగధారణబ్రహ్మవిచారశాస్త్రయోః కర్తౌక్యా
భావాత్ కథం కృమనియమః? కర్తౌక్యమిహ ఆపూరదర్శపూర్ణమాస
వదంగాంగిత్వేన వా? పంచప్రయాజవదేకాంగిప్రయుక్తానేకాంగిత్వేన
వా? గోదోహనాదివదధికారాంతరప్రయుక్త్యవజీవిత్వేన వా? షడ్వ్యా
గవదాషధ్యాదివచ్చ ఫలైక్యేన వా భవతి? ఇతిచేదుచ్యతే - పూర్వోక్త
తైత్తిరీయశ్వేతాశ్వతరకై వల్యజాబాలకతవల్ల్యాదిశుతిస్మృతి పురాణా
గమ ప్రమాణైః కర్తౌక్యదర్శనాత్ కర్తౌక్యవికల్పవిచారో న
విధేయః.

నను - లింగధారణస్య నిత్యత్వమస్తు, జైమినిసూత్రవిహిత
విధిత్రయే కో విధిరాశీయతే? అపూర్వవిధిః? నియమవిధిః? పరిసంఖ్యా

విధిర్వా? “ప్రీహీన్ పోక్షతి” ఇతివన్నాపూర్వవిధిః, లింగధారణస్య “పవిత్రం తే వితతం బ్రహ్మణస్పతే” (ఋగ్వేద 2-3-5) ఇత్యాదిబహుశ్రుతివిహితత్వాత్ “ప్రీహీనవహంతి” ఇతివన్న నియమ విధిః; శివలింగేతర శిఖాయజ్ఞోపవీత భస్మరుద్రాక్షుధారణస్య సత్త్వాత్ “పంచ పంచసఖా భక్ష్యాః” ఇతివన్న పరిసంఖ్యావిధిః, లింగధారణాదిక ర్తవ్యత్వాక ర్తవ్యత్వయోరేకదా సముచ్చయప్రసక్త్య సంభవాత్. అతో లింగధారణస్య న వైదికత్వమితిచేన్న - విధిత్రయేణాపి సిద్ధత్వాత్.

“అమృతస్య దేవధారణో భూయానం” ఇత్యత్రాపూర్వవిధిః లింగధారణస్య “సర్వలింగం స్థాపయతి” ఇత్యాదిబహుశ్రుతివిహిత త్వేన నాపూర్వవిధిరితి చేత్ - ఉపజీవ్యోపజీవకభావన్యాయేన “సర్వ లింగం స్థాపయతి” ఇత్యాదివాక్యనాం ఫలధారణ శబ్దాయోగేన ఉపజీవిత్యం; “అమృతస్య దేవధారణో భూయానం” ఇత్యత్ర మోక్ష ఫలధారణవిధాయకత్వశ్రవణాదుపజీవ్యత్వం; అతో న దోషః.

నియమవిధిశ్చ - తాంత్రికతప్తలింగశూలడమరుశంఖ చక్రాం కన నిషేధపూర్వక శ్రోతశిఖాసూత్ర భస్మరుద్రాక్షు లింగధారణ స్వీకారాత్ “హరికేశాయోపవీతినే” (తై. సం. ౪-౫-౨ (“రుద్ర శ్శిఖా” ఇత్యాదా భస్మరుద్రాక్షాదివచ్ఛివస్యైవ శిఖాసూత్రధారణ శ్రవణాచ్ఛివలాంఛనమితి సిద్ధం. “యశ్చందసాం” ఇత్యాదిలింగధారణ విధాయకశ్రుతీనాం పరమేశ్వరానుగ్రహలబ్ధసర్వవేదార్థవేదిభిః సర్వజ్ఞ వ్యాసదుర్వాసారేణుక శ్వేతోపమన్యుదధీచి కుంభసంభవాదిపూర్వాచారై ర్యిలింగధారణపరత్వేన వ్యాఖ్యానాత్తదేవ గౌరవం. వయం శ్రుతి యుక్త్యనుభూతివాదినః, బౌద్ధాదివన్నయుక్తిమాత్రావలంబినః.

నిగమాగమోభయవేదాంతప్రతిపాదిత భక్తిక్రియాజ్ఞానకాండ త్రయవిహిత స్థూలసూక్ష్మచిదచిత్ప్రపంచ ప్రకాశక షట్స్థలపరశివ

సాక్షాత్కారకారణ బహుజన్మకృతశివాద్విత యజనయాజనతపోధ్యానా
ద్యనేక పుణ్యాపూర్వఫలశరీరత్రయగత మలత్రయధ్వంసక కారుణ్య
కల్యాణ కైవల్యవిభూతిత్రయప్రదాయకాష్టావరణపంచాచార సద్గురు
కరుణాకటాక్షులబ్ధక్రిపాతాద్యవచ్చిన్న పరశివేష్టలింగధారణాత్మక
పాశుపతదీక్షాఽనంతర్యమిత్యథశబ్దార్థో నిర్ణయతే.

అత్రానంతర్యాభిధానముభేనాథశబ్దేనైవ హేతుత్వసిద్ధేకుతోఽ
తశబ్దః ? ఇతిచేన్న; “అపామ సోమమమృతా అభూమ” (ఋగ్వేద
౬-౪-౧౧) ఇత్యాదౌ ప్రాకృతకర్మఫలస్వాపి నిత్యత్వశ్రీచణాత్, “ఓమి
శ్రేయకాక్షరం బ్రహ్మ” (గీతా. ౮-౧౩) “అసావాదిత్యో బ్రహ్మ”
(తై. ఆర. ౨-౨) “నారాయణవరం బ్రహ్మ” (మహానా. ౧౧ అను)
“అన్నం బ్రహ్మైతి వ్యజానాత్” (తై. భృ. ౨) ఇత్యాదౌ నానా
విధోపాసనదర్శనాత్ కథం పరశివేష్ట లింగధారణాస్మక్తిస్సంభవతీతి
శంకానిరాసాయ హేతుత్వదృఢీకరణార్థమతశబ్దోనిర్దిష్టః । ప్రాకృతకర్మ
ఫలస్వానిత్యత్వే “పుణ్యచితో లోకః క్షీయతే” (ఛాం. ౮-౧-౬)
ఇత్యాదిబహుశ్రుతీనాం విద్యమానత్వాత్, కర్మప్రకరణపరితశ్రుత్య
పేక్షయా బ్రహ్మప్రకరణపరితాయా “అమృతస్య దేవధారణో భూ
యాసం” (తై. శి. ౪.) ఇత్యాదిశ్రుతేర్బలవత్త్వాత్, “శివ ఏకో ధ్యే
యశ్శివంకరస్సర్వమస్యత్పరిత్యజ్య” (అథర్వశిఖా. ౩) “ఏకోహి రుద్రో
న ద్వితీయాయతన్ఘః” (శ్వే-౩-౨) “అసంఖ్యాతాస్సహస్రాణి సర్వతే
న చ దృశ్యతే” (తై. ఆర. ౧-౨) “త్వం దేవానాం బ్రాహ్మణానామధి
పతిర్విష్ణుః క్షత్రియాణామధిపతిర్బాహ్మణానాం బ్రాహ్మణైరాశ్ర
యతే” ఇత్యాదిశ్రుతిషు బ్రాహ్మణానాం శివోపాసనస్సైవ విధేయ
త్వాత్, “యో వై స్వాం దేవతామతియజతే ప్రస్వాయై దేవ
తాయై చ్యవతే న వరాం ప్రాప్నోతి పాపీయాన్ భవతి” (తై.
సం. ౨-౧-౪) ఇతి శ్రుతౌ స్వదేవతాపరిత్యాగే ప్రత్యవాయ శ్రీవ
ణాత్.

బ్రాహ్మణానాం శివో దేవః క్షత్రియాణాం తు మాధవః,
 వైశ్యానాం తు తథా బ్రహ్మ సూద్రాణాం సురనాయకః.
 బ్రాహ్మణో భగవాన్ రుద్రః క్షత్రియః పరమో హరిః,
 సీతామహాస్తథా వైశ్యో వృషలస్తు పురందరః.

ఇత్యాదిపారాశర్యపురాణాదిషు వైదికబ్రాహ్మణానాం శివదేవ
 త్వశ్చివణాత్, అపామేత్యాదిశ్రుతేః “ఆభూతసంప్లవం స్థానమమృ
 తత్వం హి భాష్యతే” ఇత్యాదిస్మృత్యా భూతప్రళయపథ్యపేక్షితా
 మృతత్వప్రతిపాదనతాత్పర్యావధారణాచ్చ.

యతోఽసాధారణకారణత్వేన అమృతస్య దేవధారణం విధీ
 యతే, అతః పశుపతిస్వరూప బ్రహ్మజ్ఞానాయ వేదాంతవాక్యవిచారః
 కర్తవ్యః. “సత్యకామః సత్యసంకల్పః సోఽన్వేష్టువ్యస విజిజ్ఞాసితవ్యః”
 (ఛాం. ౮-౧-౧) “ఆత్మా వా అరే దృష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మంతవ్యో
 నిదిధ్యాసితవ్యః” (బృ. ౨-౪-౧) ఇత్యాదిషు బ్రహ్మజ్ఞానావిధిః
 శ్రూయతే. “ప్రపంచోపశమం శాంతం శివమద్వైతం చతుర్థం
 మన్యంతే స ఆత్మా స విజ్ఞేయః” (మాండాక్య ౧-౨) ఇత్యాదిశ్రుతి
 హ్వాత్మన్శబ్దస్య పరశివప్రతిపాదకత్వదర్శనాన్నాన్యార్థకత్వం.

అత్ర - బ్రహ్మణో జిజ్ఞాసా బ్రహ్మజ్ఞానేతి కర్మణి షష్ఠీ, స
 శేషషష్ఠీ. జిజ్ఞాసాయా జిజ్ఞాస్యాపేక్షత్వాత్ శేషషష్ఠీపరిగ్రహణేఽపి
 బ్రహ్మణో జిజ్ఞాసాకర్మత్వముపదిశ్యతే సంబంధసామాన్యస్య విశేషనిష్ఠ
 త్వాత్. ఏనమపి బ్రహ్మణః ప్రత్యక్షం కర్మత్వముత్పన్నస్య సామాన్య
 ద్వారేణ పరోక్షం కర్మత్వం కల్పయతో వ్యర్థః ప్రయాసః స్యాత్,
 ప్రధానపరిగ్రహే తదపేక్షితానామప్యర్థాత్ సిద్ధత్వాత్.

అత్రసూత్రేకర్తవ్యేతిపదాధ్యాహారో నాంగీకర్తవ్యః, విషయ
 ప్రయోజనజ్ఞానాదేవ పురుషవ్యాపారసంభవాత్, సిద్ధాంతే కార్యా
 న్వితే పదశక్త్యసంగీకారాచ్చ సహ్యసువాదదోషః అప్రాప్తానువాదే

దోషాభావాత్. కర్తవ్యపదాధ్యాహరమాత్మేణ కథమనువాదదోష
పరిహారః ? “విష్ణురుసాంశుయష్టవ్యోజామిత్యాద్య” ఇత్యాదా తస్య
ప్రత్యయేఽప్యనువాదదర్శనాత్. అప్రాప్తస్యానువాదస్య కర్తవ్యపదా
ధ్యాహరం వినాపి “తత్త్వమసి” (ఛాం. ౬-౨-౨) “అయమాత్మా
బ్రహ్మ” (బృ. ౨-౫-౧౯) ఇత్యాదివదనువాదత్వసంభన్నానువాదపరి
హారాయాధ్యాహరః.

నచ శ్రీవణవిధ్యపేక్షితన్యాయవిచారార్థత్వాదస్య సూత్రస్య శ్రుతి
సూత్రయోరైకరూప్యార్థమధ్యాహరః, శ్రీవణవిధేరసంగీకారాత్. విధిశ్చ
ప్రయోజకరూపసంపత్త్యభావేన న తావదపూర్వవిధిః, విచారస్య నిర్ణ
యహేతుత్వస్య తాత్పర్యగాహకస్య లోకసిద్ధత్వాత్. న చ బ్రహ్మసా
క్షాత్కార హేతుత్వం న ప్రాప్తమితి వాచ్యం, విచారమాత్రస్య
విచార్యనిర్ణయహేతుత్వస్య బ్రహ్మప్రమాణస్య తత్సాక్షాత్కార
హేతుత్వస్య చ ప్రాప్తౌ విచారితవేదాంతజ్ఞానరూపశ్రీవణస్య తద్దేతుత్వ
ప్రాప్తేః.

నాపి నియమవిధిః, వ్యావర్త్యాభావాత్. న చ గురువిరహిత
విచారో వ్యావర్త్యః, “పరీక్ష్య లోకాన్ కర్మచితాన్ బ్రాహ్మణో
నిర్వేదమాయాన్నాస్యకృతః కృతేన తద్విజ్ఞానార్థం స గురుమేవాభి
గచ్ఛేత్సమిత్పాణిః శ్రోత్రియం బ్రహ్మనిష్ఠం” (ముండక. ౧-౨-౧౨)
ఇతివిజ్ఞానార్థం విధీయమానగురూపసదనదృష్టద్వారసంభవే అదృష్టకల్ప
నాయోగాత్. వేదాంతవిచారేణైవ విజ్ఞానార్థః పర్యవస్యతీతి స్వతంత్ర
విచారవ్యాప్తతైరుపగమవిధినైవ సిద్ధత్వాత్.

న పరిసంఖ్యావిధిః, సాధనాంతరస్య సముచ్చిత్య ప్రాప్త్య
భావాత్. న చ వ్యాపారాంతరస్య నివృత్త్యర్థం యావజ్జీవం వేదాంత
విచారః కర్తవ్యః, న చ వ్యాపారాంతరనివృత్తిసంభవతి ఇతి వాచ్యం,
తత్రైవ దోషాపాతాత్. కించ- సంన్యాసిनోఽసంన్యాసినో వా వ్యాపా

రాంతరనివృత్తిః? నాంత్యః-అశక్యత్వాత్. నాద్యః, సన్న్యాసవిధాయక
వాక్యేనైవ సిద్ధత్వాత్. “బ్రహ్మసంస్థాఽమృతత్వమేతి” ఇతి ఛాం
ద్యోగ్యేఽప్యసన్యవ్యాపారస్యైవముక్తిసాధకత్వశ్రవణాత్, సంపూర్వక
తిష్ఠతేస్తుమాప్తివాచకత్వస్య “అగ్నిష్టోమసంస్థా” ఇత్యాదౌ దర్శ
నాత్, బ్రహ్మసంస్థశబ్దితాయా బ్రహ్మణి సమాప్తే రసన్యవ్యాపార
రూపత్వాత్, “తమేనై కం జానథాత్మానమన్యా వాచో విముంచథ”
(ముం. ౨-౨-౧) ఇత్యాధర్వణికే కంతత ఏవ వ్యాపారాంతరనిషే
ధాచ్చ, “ఆనుష్ఠేరామృతేః కాలం నయే ద్వేదాంతచింతయా” ఇతి
స్మృతేశ్చ. తస్మాద్విధ్యంతరసిద్ధస్య వ్యాపారాంతరనిషేధస్య నాత్ర
త్రైదోష్య మంగీకృత్య విధానమంగీకర్తవ్యం. అత ఏవ “సహకా
ర్యంతరవిధిః పక్షేణ తృతీయం తద్వతో విద్యాదివత్” (బ్రహ్మసూ.
౩-౪-౪౭) ఇత్యధికరణే కై వల్యచంద్రోదయే పరమారాధ్యాః—

న చాపూర్వవిధిః ప్రాప్తే రసన్యోపాయతో న చ ।

నియమః పరిసంఖ్యా వా శ్రవణాదిము సంభవేత్ ॥

ఇత్యాహుః. తస్మాచ్ఛ్రవణవిధ్యభావాన్న తదైకరూప్యాయ
లక్షణాధ్యాహారా. అస్తు వా శ్రవణవిధిః. తథాపి న లక్షణాధ్యాహారా.
సర్వత్ర శ్రుతిసూత్రయో రైకరూప్య స్యానుమానికత్వాత్. తస్మా
ద్విషయ ప్రయోజన ప్రతిపాదనార్థ మిదం సూత్రం, బ్రహ్మజ్ఞానస్య
ఇష్యమాణతయా ప్రయోజనత్వం, బ్రహ్మణశ్చ విషయత్వం శ్రౌతం.
ఇష్యమాణం బ్రహ్మజ్ఞానం న విచార మంతరేణేతి విచారః కర్తవ్య
ఇత్యుపదిశ్యతే.

సదా బ్రహ్మణో న నిర్విశేషత్వం - “పరాఽస్య శక్తి ర్వివిధైవ
శూయతే స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ” (శ్వే ౬-౮) ఇతి శ్రుతి
దర్శనాత్ జిజ్ఞాస్యబ్రహ్మణః సదా మూర్తామూర్తత్వం. “ద్వే వాప
బ్రహ్మణో రూపే” (బృహ ౨-౩-౧) “తమాదిమధ్యాంత విహీన

మేకం విభుం చిదానంద మయావమద్భుతం. ఉమాసహాయం పరమే
శ్వరం ప్రభుం త్రిలోచనం నీలకంఠం ప్రశాంతం, ధ్యాత్వా ముని
ర్గచ్ఛతి భూతయానిం సమస్తసాక్షిం తమసః షరస్తాత్” (కైవ. ౧-2)
ఇత్యాదిషూభయవ్యవదేశాత్; శ్రుతిసంకోచే మానాభావాత్.

నను—“నిర్విశేషబ్రహ్మజ్ఞానస్యైవ తత్త్వజ్ఞానత్వాత్ తదేవ
పశుపాశమోచకం, న తు సగుణజ్ఞానం. ధర్మాణాం బాధ్యత్వాత్,”
“అథాత ఆదేశో నేతి నేతీతి” (బృ. ౨-౩-౬) “ఏతద్వై తదక్షరం
గర్భి బ్రాహ్మణా అభివదంత్యస్థూలమనన్యహృస్వం” (బృ. ౩-౮-౮)
ఇత్యాదినా సర్వధర్మనిషేధశ్రేయణాత్, “ఏకమేవాద్వితీయం” (ఛా.
౬-౨-౧) “నేహనానాస్తి కించన” (బృ. ౪-౪-౧౯) ఇత్యాదినా
ద్వితీయత్వబోధనాత్, “నాక్షీ చేతా కేవలో నిర్గుణశ్చ” (శ్వే ౬-౧౧)
ఇతి శ్రుతో గుణనిషేధాచ్చు.”

ఇతిచేన్న—నేతి నేతీతివాక్యస్య పూర్వవాక్యప్రాప్త మూర్తా
మూర్తోభయప్రసంగనిషేధపరత్వాత్, బ్రహ్మధర్మాణామనిషేధత్వాచ్చు.
తథాచ సూత్రం—“సక్రత్తైతావత్త్వం హి ప్రతిషేధతి తతో బ్రవీతి
చ భూయః” (బృ. సూ. ౩-౨-౨౧) ఇతి. అన్యథా ఆనందాదీనామపి
నిషేధః స్యాత్. అద్వితీయాదినాక్యానాం చ “సదేవసోమ్యేదమగ్ర
ఆసీత్” (ఛాం. ౬-౨-౧) ఇతి పూర్వవాక్యైకవాక్యతయా సృష్టేః
పూర్వకాలే అద్వితీయత్వ పరత్వప్రతీతేః, నిర్గుణశ్రుతేరపి సత్త్వాదిగుణ
త్రయాభావ పరత్వాత్, అన్యథా “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” (ముండక
౨-౨-౨) ఇత్యాదివాక్యవిరోధాచ్చు.

రేణుక దారుక శంఖకర్ణ గోకర్ణాది పూర్వాచార్యాణాం వైది
కానాం సృష్టేః పూర్వకాలే వ్యక్తావ్యక్తోభయప్రసంగోత్పత్తేరభావా
దదైత్వతబ్రహ్మవాక్యాని తద్విషయాణీతి తాత్పర్యం । తథా చ శ్వేతా
శ్వతరే— “యదా తమస్తన్నదివా న రాత్రి ర్న సన్నచాన చ్చివ

ఏవ కేవలః” (శ్వే ౪-౧౨) అథర్వశిరసి చ— “అహమేకః ప్రథమ మాసం వర్తామి చ భవిష్యామి చ నాస్యః కశ్చ స్మత్తో వ్యతిరెక్తః” (అథర్వశిరః ౧) ఐతరేయకే— “ఆత్మా వా ఇద మేక ఏవాగ్ర ఆసీ న్నాస్య త్కించన మిషత్” (ఐతరేయ ౧) ఇతి. సర్వవేదాంతేషు గతి సామాన్యన్యాయేన బ్రహ్మణి సృష్టిపూర్వకాల ఏవాద్వైతత్వ మవగం తవ్యం, సృష్ట్యన్ముఖస్య బ్రహ్మణః కామనయా బహుభావశ్రవణాత్. తథా చ శ్రుతిః— “సోఽకామయత బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి” (తై. ఆనంద. ౬) ఇతి. నిర్భేదవాక్యాన్యసి సృష్టేః పూర్వకాలే ప్రతి యోగిసాపేక్షభేదస్యాభావా త్తద్విషయాణ్యేవ అభేదవాక్యాన్యసి “ఐత దాత్మ్య మిదం సర్వం” (ఛాం. ౬-౨-౨) “సర్వో హ్యేష రుద్రః” (మహానా ౧౩ అను) “ఆత్మైకేదం సర్వం” (ఛా ౨-౨౧-౨) ఇత్యాదీని స్వేచ్ఛయా బహుభావ మాపన్నస్య బ్రహ్మణో విశ్వాభేదపరాణి. కార్యకారణయోరభేదశ్చ మృదాదిదృష్టాంతేన, ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞయా చ।

“యో మాం వేద స సర్వాః దేవాన్ వేద” (అథర్వశిరః ౧) ఇత్యథర్వశిరసి శివతత్త్వ జ్ఞానే సర్వవిజ్ఞానసిద్ధి రితి సిద్ధం.

సృష్టేః పూర్వకాలే జగదుపాదానకారణప్రకృతేస్సత్త్వాత్ కథ మద్వైతమితిచే న్న. తస్యా ఈశ్వరశక్తిత్వేన తదభిన్నత్వాత్। అయ స్కాంతస్య లోకాకర్షణశక్తివత్ వహ్ని ద్దాహశక్తివచ్ఛ ప్రకృతిస్త తోఽభిన్నా దృశ్యతే। తథా చ శ్రుతిః “దేవాత్మశక్తిం స్వగుణైర్ని గూఢాం” (శ్వే. ౧-౩) ఇతి. “పరాఽస్య శక్తిర్విచిత్రైవ శూన్యతే స్యాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ” (శ్వే. ౬-౨) ఇతి చ. పరాశక్తిశ్చ శివస్యైవాసాధారణీతి శ్రుత్యాగమపురాణాదిషు ప్రసిద్ధిః. అతో ముముక్షుభి రవైదికజగన్నిధ్యాత్వాద్వైతవాదో నాంగీకర్తవ్యః.

“నేతి నేతి” (బృహ. ౨-౩-౬) ఇత్యాదిశ్రుతీనాం న కేవలం

నిషేధముఖేన నిరవయవబ్రహ్మమాత్ర నిత్యత్వ బోధకత్వం. “స్థిరేభి
రంగైః పురుషాష డగ్రః” (ఋగ్వేద. ౨-౨-౧౭) ఇత్యాది శ్రుతిష్వ
ప్రాకృత పరమశివలీలా దివ్యమంగళ విగ్రహాణామపి నిత్యత్వశ్రేణాత్.
సదా శేషశేషిత్వ వ్యవస్థాపక సంయుక్తాద్వైత పాంచరాత్రాదివత్ స
చాంగాంగిత్యేన వయం సావయవత్వవాదినః జీవవత్సుఖదుఃఖ భోక్తృత్వ
ప్రసంగాత్, “ఆకాశవ త్సర్వగతశ్చ పూర్ణః” ఇత్యాది శ్రుతిశతభంగ
ప్రసంగాచ్చ. సదా ఘటపటవ న్నాత్యంత భేదవాదినః, “యేనా
శ్రుతం శ్రుతం భవతి” (ఛాం. ౬-౧-౩) ఇత్యాది ప్రతిజ్ఞా దృష్టాంత
శ్రుతిభంగ ప్రసంగాత్. సచ రజ్జుసర్పవ దేకతర మిథ్యాత్వ వాదినః.
“సత్యకామః సత్య సంకల్పః” (ఛాం. ౮-౧-౧) ఇతి శ్రుతిసిద్ధస్వాభావి
కానంత కల్యాణ గుణభంగ ప్రసంగాత్, “యతో వా ఇమాని భూ
తాని జాయంతే” (తై. భృగు. ౧) ఇత్యాది శ్రుతివిహిత జగజ్జన్మాది
కారణత్వ భంగ ప్రసంగాత్, ఏక విజ్ఞానేన సర్వ విజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞా
విధాయక శ్రుతివిరోధాత్, మూర్తామూర్త్యభయబ్రహ్మోపాసనా
నై ఫల్యప్రసంగాచ్చ. తస్మా ద్వయం స్వాభావిక సర్వశ్రుతిసమన్వయ
సిద్ధ భేదాభేదవాదిన ఇతి రాధాంతః.

“జ్ఞాజ్ఞా ద్వావజావీశనీశ్” (శ్వే. ౧-౯) “ప్రధానక్షేత్రజ్ఞ
వతిర్గుణేశః” (శ్వే. ౬-౧౬) ఇత్యాదిశ్రుతిష్వద్విత్వీయస్య శివస్య పర
బ్రహ్మణః సర్వజ్ఞత్వాద్యసాధారణధర్మోపదేశాచ్ఛుద్ధచిద్రూపత్వం. స్వా
భావికావిద్యాపాశబద్ధత్వాజ్ఞేవస్య కించిత్క్షేత్రత్వం సర్వానుభవసిద్ధం మహా
దాదిజగదుపాదానకారణత్వాద్గుణత్రయాత్మకప్రకృతేరచిద్రూపత్వం.

సర్వాధిష్ఠానస్య సర్వవ్యాపకస్య పరమశివస్య కథం మూర్తా
మూర్తత్వమితిచేన్న. మూర్తత్వేన పవనస్య దిగేక దేశవర్తిత్వం,
అమూర్తత్వేన నిఖిలలోకవ్యాపకత్వం, ప్రధానస్య మహదహంకార
కాలాకాశవాయురూపేణామూర్తత్వం, తేజస్సలిల పృథివీరూపేణ

మూర్తత్వం చ దృశ్యత ఇతి. అనంతశక్తివిశిష్టస్య అఘటితఘటనాసమ
ర్థస్య పరశివస్య కిము వక్తవ్యం? “విరూపేభ్యో విశ్వరూపేభ్యశ్చ వా
సమో నమః” (తై. సం. ౪-౫-౯) ఇత్యాది బహుశ్రుతివాక్యదర్శ
నాత్.

శక్తేః సంకోచభావేన సృష్టేః పూర్వం మహేశ్వరః।
నిరంశో నిర్గుణశ్చేతి వేదాంతేషు ప్రగీయతే॥
శక్తేర్వికాసభావేన హ్యనంతగుణవానితి।
ప్రోచ్యతే భగవాన్ రుద్రః సశుపాశవిమోచకః॥
మూర్తామూర్తస్వరూపేణ యథా నాయుర్విరాజతే।
సదాశివస్తథా భాతి సర్వానుగ్రహకారకః॥
మూర్తామూర్త జగద్రూపా యథా మాయా తథా శివః।
మూర్తామూర్తస్వరూపం స్యాదితి వేదాంతడిండిమః॥
ఏతద్వేదాంతహృదయమజ్ఞాత్వా మోహితాః వరే।
శ్రుతేరపార్థం కుర్వంతి లోకే పండితమానిసః॥

ఇత్యాదినా శైవాగమేషు వేదైకదేశమతనిందాశ్రీవణాన్న త
ద్విద్వత్పరిగ్రాహ్యం.

స చ తమఃప్రకాశవద్భేదాభేదో విరుద్ధః — కింతదేశకాలేన
వా? దివారాత్రీవత్కాలభేదేన వా? నాద్యః, రూపజాతి - శబ్దార్థ -
గుణగుణి - మణిప్రకాశాదిష్వవిరోధిత్యేనైకకాలే దర్శనాత్, ద్వైత
ప్రపంచే “ఘటస్సక, ఘటో భాతి, ఘటః ప్రియః” ఇత్యత్ర నామరూ
పాస్తిభాతిప్రియాణా మేకత్ర్యద్యోతనాత్, చిదానందాద్యాత్మకా
ద్వైతబ్రహ్మణ్యసృతజడదుఃఖస్వభావప్రకృతేః కార్యకారణత్వేన దర్శ
నాత్, తదస్వీకారే “స హి దృష్టేనుపపన్నం నామ” ఇతి న్యాయ
విరోధాత్, మరుమరీచికాదివద్భ్రాంతిమాత్రీత్వే హ్యర్థసిద్ధిక్రియాసిద్ధి
విరోధాచ్చ.

న ద్వితీయః—“ద్వా సువర్ణా” (ము. ౩-౧-౧) ఇత్యాది శ్రుత్య సుభనదర్శనాత్ సంసారదశాయాం జీవబ్రహ్మణోచ్ఛేదః, “తత్త్వమసి” (ఛాం. ౬-౨-౨) ఇత్యాద్యనేకశ్రుత్యసుభవదర్శనాన్మోక్షదశాయామభేదశ్చ యుక్త ఏవ. “సత్యకామః” ఇతి శ్రుతౌ శివస్య పరబ్రహ్మణః సృష్టిస్థితిప్రళయతిరోధానానుగ్రహయాపకామస్య సత్యత్వేన న్యవస్థాపనాత్, ఐంద్రీజాలశుక్తిరజతవత్ప్రపంచస్య న న్యవహరమాత్ర సత్యత్వం.

న చాధ్యాసోపపత్తిః, కారణసత్యత్వేన కార్యసత్యత్వమితి నియమాత్. నిర్విశేషస్య నిష్క్రియస్య బ్రహ్మణో జిజ్ఞాస్యత్వా యోగాత్. తత్ప్రారోపిత ప్రధానసత్త్వగుణ ప్రతిబింబితమిథ్యా భూతేశ్వరశబలబ్రహ్మణో జిజ్ఞాస్యత్వం యుక్తమితిచేన్న—“యస్మిన్సా స మనుతే యేనాహుర్మనో మతం తదేవ బ్రహ్మత్వం విద్ధి నేదం యదముపాసతే” (కేన. ౧-౩) ఇత్యాదిశ్రుతేః పూర్వవాక్యోపాత్త వాగిందియాద్యగ్రాహత్వ ప్రతిపాదనద్వారా ప్రధానవాక్యైకవాక్య తయా సర్వేంద్రియ సాక్షిభూత బ్రహ్మస్తుతి పరత్వాత్, సగుణోపాసనస్యా ప్యుపక్రమాది సిద్ధత్వాత్, అన్యథా గారుడ మాంత్రీకయో రప్యసంభవప్రసంగాచ్చ.

సగుణ బ్రహ్మత్వేశ్వరత్వాదికం కల్పిత మితిచేత్ - తద్విధా యక ప్రాత్యక్షిక వేదవేదాంతేతిహాసపురాణాగమాదీనాం భక్తి క్రియాజ్ఞాన శాస్త్రాణాం దత్తజలాంజలిత్వ ప్రసక్తిః స్యాత్. అసతి కల్పితే అవిద్యకేశ్వరే కృత్రిమ సాలగ్రామ ఇవ భక్తిశ్రద్ధా విశ్వాసాః కస్యవా భవేయః? కథం కల్పితేశ్వరో నానావిధ కర్మారాధతస్య విచిత్రఫలదాతా భవేత్? “మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ” (తై. శిక్షా. ౧౧) ఇత్యాదివిధయోఽపి పరిత్యక్త ఇత్యసంభాష్యత్వ మాయాతం. ఏవం చైతన్యే అధ్యస్తేశ్వరత్వ విశిష్టే శ్వరాదృజ్ఞ సర్పాదివద్భయమపి న స్యాత్. శూన్యతే చాపరోక్ష

విద్యావతామసి సూర్యాదీనాం భయం. “భీషాఽస్మాద్వాతః పవతే భీషోదేతి సూర్యః” (తై. ఆనం. ౮) ఇత్యాదౌ. “జ్ఞాజ్ఞా ద్వావజా ఏశసీశౌ” (శ్వే. ౧-౯) “అజ్ఞః హ్యేకో జుషమాణోఽనుశేతే జహః త్యేనాం భుక్తభోగామజోఽస్యః” (మహానా. ౧౦ అను.) ఇత్యాది శ్రితిషు జీవ బ్రహ్మణో రజస్యత్వ పరిదర్శనేన కల్పితత్వ వాదో హ్యన్వైదికః.

కించ — నిర్విశేషబ్రహ్మణి కిం ప్రమాణం ప్రవర్తతే? స తావచ్ఛబ్దః, శబ్దస్య శక్యతావచ్ఛేదకలక్ష్యతావచ్ఛేదకపురస్సరం శక్తి లక్షణయోః ప్రవృత్తేః, నాప్యనుమానం, అనుమానస్య పక్షతావచ్ఛేదక వ్యాపకతావచ్ఛేదకాదిపురస్సరం ప్రవృత్తేః తదనుకూలతర్కాణాం చ వ్యాప్తిమూలత్వేన వ్యాప్యతావచ్ఛేదకాదిపురస్సరం ప్రవృత్తేః నిర్విశేష జ్ఞానస్య సంశయవిపర్యయాది నివర్తకత్వాభావాత్. సమానప్రకారక సమానవిషయకనిశ్చయస్యైవ విపర్యయాదినివర్తకత్వాత్. అన్యథా ద్రివ్యత్వేన ఘటనిశ్చయే “గేహే ఘటోఽస్తి స వా” ఇతి సంశయో న స్యాత్.

“ఈశ్వరః స్వనిష్ఠబాధ్యధగ్మాతిరిక్తధర్మశ్శ్రీయః? స్వజ్ఞానా బాధ్యధర్మశ్శ్రీయో వా? ధర్మిత్వాత్ - ఘటవత్, ఆత్మత్వాత్ - దేవదత్తవత్” “సత్యకామత్వాదయః సబ్రహ్మసాక్షాత్కారబాధ్యాః, ఈశ్వరేతరావృత్తిత్వాత్ - ఈశ్వరత్వవత్.” స చాప్రియోజకత్వం, నిర్ధర్మకే వస్తుని సాధకప్రమాణ సత్త్వాసత్త్వాభ్యాం “మమ మాతా పంథ్యా” ఇతిపద్వచన వ్యాఘాతేన సర్వవ్యవహారోచ్ఛేద ప్రసంగ స్యైవ విపక్షబాధకత్వాత్. “ఆత్మావా అరేద్రష్టవ్యః” (బృ. ౨-౪-౧) ఇతి శ్రితో పరమాత్మ సాక్షాత్కారఫలమనూద్య తత్సాధనత్వేన శ్రీపణం విధీయత ఇత్యనుపపన్నం “శ్రు—శ్రవణే—” ఇతి ధాతోశ్చబ్ద కర్మతయా శ్రావణజ్ఞానార్థకత్వాత్తస్య చావిధేయత్వాదధ్యయనవిధ్య

వచ్చిన్న వేదాధ్యయనాదేవ శ్రావణజ్ఞానస్య వృత్తత్వాత్, న చ—
 “వేదార్థం శృణోతి” ఇత్యాదిప్రయోగదర్శనాత్ అర్థజ్ఞానేఽపి ధాతో
 శృక్తిరితి వాచ్యం, తత్ప్రతిబింబయోవోపపత్తౌ శక్తిద్వయాకల్పనాత్.
 “వీణానాదం శృణోతి” ఇత్యాదావర్థజ్ఞానాభావేన నైపరీత్య శంకానవ
 కాశాత్.

అస్తు వా అర్థజ్ఞానేఽపి శక్తిః— తథాపి తదపి చ న విధేయం
 అధీతసాంగాధ్యయనస్య విదితపదపదార్థసంగతేః “సత్యం జ్ఞానమనంతం
 బ్రహ్మ” (తై. ఆనం ౧) ఇత్యాదివాక్యేనైవ జ్ఞాతత్వాత్.

నను—“ఆపాతప్రతిపత్తిస్సా, అవధారణాత్మకం తు జ్ఞానమధ్య
 యనమాత్మాన్న ప్రాప్యతే” ఇతిచేన్న—తస్యాపి భ్రమరకీటవత్ స్వాభా
 వికావిద్యానివృత్తిపూర్వక గురుకరుణాకటాక్షప్రాప్త త్వేన విధ్యనన్మ
 త్వాత్. న చ అత ఏవ విచారః శ్రవణశబ్దేన వివక్షిత ఇతి వాచ్యం
 —విధౌలక్షణాపత్తే. అత్యాహుః—“న వా అరే సత్యః కామాయ
 పతిః ప్రియా భవతి” ఇత్యారభ్య “ఆత్మనస్తు కామాయ సర్వం
 ప్రీయం భవతి” (బృ. ౨-౪-౧) ఇత్యంతేన ఆత్మన ఏవ నిరతిశయ
 సుఖిన్వయాపత్వేన పరమపురుషార్థత్వ ముక్త్వా “ఆత్మని ఖల్వరే దృష్టే
 శ్చుతే మతే విజ్ఞాత ఇదం సర్వం విదితం” (బృ. ౪-౧-౬) ఏతావదరే
 ఖల్వమృతత్వం” (బృ. ౪-౧-౧౧) ఇత్యుపసంహారా దాత్మజ్ఞానమేవ
 తత్ప్రాప్త్యుపాయ ఇతి నిశ్చయతే. తథాచతాదృశమాత్మజ్ఞానం “ద్రష్ట
 వ్యః” ఇత్యనూద్య తత్సాధనాకాంతాయాం “శ్రోతవ్యః” ఇత్యాదినా
 సాధనవిధిరితి నిశ్చయతే. శాబ్దజ్ఞానే హ్యసాధారణకారణతయా విచార
 ఏవ లక్షణయా విధేయో హ్యవగమ్యతే. “తం త్వోపనిషదం పురుషం
 పృచ్ఛామి” (బృ. ౩-౯-౨౬) “నా వేదవిస్మయతే తం బృహస్పతం”
 (తై. బౌ. ౩-౧-౨-౯-౨) “నైమాతర్కేణ మతిరాపనేయా” (కఠ.
 ౧-౨-౯) ఇత్యాదినా శ్చుతిమాత్రవేద్యత్వేన ప్రతిపాదితే బ్రహ్మణే

మానాంతరాభావాత్, దృష్టవ్య ఇత్యత్ర దర్శనసాధనాకాంతాయాం
వేదాంతవాక్యమేవ తత్సాధనం. తచ్చావిచారితం స నిశ్చయాధా
యకం. మనసనిదిధ్యానసనహకృతం విచారితవేదాంతవాక్యమాత్మసాక్షా
త్కారహేతురిత్యయమర్థః సంపద్యతే.

స చ విధౌ లక్షణా క్వాప్యదృష్టచరీ—అర్థమంతర్వేదిమనోత్పర్థం
బహిర్వేది” ఇత్యత్ర దేశవిశేషలక్షణాయాః, “జాతపుత్రః కృష్ణశ్చ
శోఽగ్నినాదధీత” ఇత్యత్ర వయోవిశేషలక్షణాయాః, “ఉష్ణై ఋచా
క్రియతే” ఇత్యాదౌ ఋగాదిపదేన వేదలక్షణాయాః, “యావతోఽ.
శ్వాన్ ప్రతిగృష్ణాయాత్” ఇత్యత్ర నిజర్థలక్షణాయాః, “నేక్షేతో
ద్యంతమాదిత్యం” “నార్దేయం వృణీతే” ఇత్యాదౌ పర్యుదాస లక్ష
ణాయాః, “స కలంజం భక్షయేత్” ఇత్యాది పురుషార్థనిషేధేషు బలవ
దనిష్టసాధనతాలక్షణాయాశ్చ బహుశ ఉపలభ్యే. తస్మాల్లక్షణయా
విచారవిధిర్యుక్తః.

సను - విచారోఽపి విచార్యనిర్ణయహేతుత్వేన లోకసిద్ధత్వా
త్కథం విధేయ ఇతిచేన్న. అపూర్వవిధ్యసంభవేఽపి నియమవిధేరవకా
శాత్ - తథాహి - విధిస్త్రివిధః - అపూర్వవిధిః, నియమవిధిః, పరి
సంఖ్యావిధిశ్చేతి. తత్ర కాలత్రయేఽపి మానాంతరాప్రాప్తస్య ప్రాప్తి
ఫలో విధిరాద్యః యథా—“ప్రీహీన్ ప్రోక్షతి” ఇత్యత్ర విధివ్యతిరేకేణ
ప్రోక్షణం కేనాపి స ప్రాప్తం - పక్షప్రాప్తస్య అప్రాప్తాంతపరిపూరణ
ఫలో విధిర్ద్వితీయః, యథా “ప్రీహీనవహంతి” ఇత్యత్ర విధ్యభావేఽపి
పురోడాశప్రకృతిద్రవ్యాణాం ప్రీహీణాం తండులహోమ్యాక్షేపాదేవావ
హననం ప్రాప్త్యత ఇతి నాపూర్వవిధిః - కింత్యాక్షేపాన్నఖవిదళనమపి
ప్రాప్నుయాదితి తదాసీమప్యవహనసప్రాప్త్యర్థః ద్వయోరేకత్ర
నిత్యప్రాప్తావితరనివృత్తిఫలకవిధి స్త్రుతీయః - యథా - “ఇమామ
గృభ్ణన్ రశనామృతస్యేత్యశ్వాభిధానీమాదత్తే” (తై. సం. ౫-౧-౨)

ఇత్యత్ లింగాదేవ మంత్రో రశనాగ్రహణే నిత్యం ప్రాప్నోతి
 నాపూర్వనియమవిధిః కింతు లింగావిశేషాదశ్వాభిధాన్యామివ గర్భ
 భాభిధాన్యానుపి మంత్రః ప్రాప్నుయాదితి తన్నివృత్త్యర్థః ఏవంచ
 “ప్రహీనవహంతి” ఇతివత్ “శ్రోతవ్యః” ఇతి నియమవిధిః. న చ
 వ్యావర్త్యాభావః, శారీరాత్మవిచారస్య వ్యావర్త్యత్వాత్. న చ తస్య
 మోక్షసాధనజ్ఞానే ప్రాప్త్యభావః - “ద్వాసుపర్ణా” “ద్వేబ్రహ్మణీ”
 ఇత్యాదివాక్యాదాసాతప్రతిపత్తిదశాయాం తస్యాపి ప్రాప్తిసంభ
 వాత్. న చ వస్తుతస్సాధనాంతరప్రాప్తేవ నియమవిధిః-అపూర్వీయ
 వీహీషు సఖవిదళనస్యాప్రాప్తేర్నియమో న స్యాత్. కథంచ
 త్తండులీభావమాత్రే తత్ప్రాప్త్యా నియమేతాప్రాప్త్యజ్ఞానత్వేన
 జీవాత్మవిచారప్రాప్త్యా పరమాత్మవిచారే నియమవిధిరస్తు.

ఇహత్మన్ శబ్దస్య “ఇదం సర్వం యదయమాత్మా” (బృ. ౪-౫-౨)
 “ఆత్మని ఖల్వరే దృష్టే శ్చుతే మతే విజ్ఞాత ఇదం సర్వం విదితం”
 (బృ. ౪-౫-౬) ఇత్యాదిప్రకరణపర్యాలోచనయా పరమాత్మ పరత్వా
 వగమాత్, సమన్వయసూత్రే ఏకోరామసిద్ధభగవత్ప్రదాచార్యైః
 “శ్రోతవ్యః” ఇత్యతాత్మజ్ఞానవిధిర్నిరాకృతః. న తు జ్ఞానోద్దేశేన
 విచారవిధి రితి తదవిరోధ ఇతి నిర్ణయతే. తస్మాద్విచారవిధౌ న కించి
 ద్బాధకమిత్యేవం స్థితే శ్రవణవిధేరపేక్షితాధికారిషయఫలత్రయ
 పరమిత్యాగమికన్యాయేన నిర్ణీత మిదం సూత్రం “అథాతో బ్రహ్మ
 జిజ్ఞాసా” ఇతి అత్రానువాదపరిహారాయ శాస్త్రేషు పురుషప్రవృత్తి
 సిద్ధయే చ కర్తవ్యేతి పదమధ్యాహర్తవ్యం. జిజ్ఞాసాపదేన విచారో
 లక్షణీయః । నను జిజ్ఞాసాపదేన లక్షణాయక్తా, ప్రకృతిప్రత్యయసము
 దాయస్యాశక్తతయా సముదాయలక్షణానుపపత్తేః; ఇతిచేన్న । సన్
 ప్రత్యయేన జహల్లక్షణయా విచారో బోధ్యతే, ప్రకృత్యా చ సాధ్య
 జ్ఞానమజహల్లక్షణయోచ్యతే.

కైశ్చిత్ ప్రకృతేస్సిద్ధజ్ఞానమాత్రపరత్వ మంగీకృత్య సాధ్యజ్ఞానేఽపి జహల్లక్షణై వేత్స్యంతం. సిద్ధతయోపస్థితౌ సాధనాన్వయాయోగేన సాధ్యతయోపస్థితౌరావశ్యకత్వాత్ ప్రకృతిలక్షణాఽవశ్యకీతి లక్షణాద్వయమేవ శాంభవానందశివారాధ్యాభిప్రేతం.

అత్ర కేచిత్ - ప్రకృతిప్రత్యయసముదాయే ఏకైవ లక్షణా - న చ వాక్యే లక్షణా న దృష్టచరీ “అర్థమంతర్వేది” ఇత్యత్ర— “విషం భుంక్ష్య” ఇత్యాదౌ చ దృష్టత్వాత్. న చ శక్యసంబంధాభావః. సముదాయశక్త్యభావేఽపి సముదాయశక్యసంబంధాదేవ తదుపపత్తేః. సా చాజవాతీతి. న చ ఏకరూపేణైకకీయాన్వయాభావాన్నచైకస్య లక్షణేతి వాచ్యం - తస్యా అప్రామాణికత్వాత్. “ఛత్రిణో గచ్ఛంతి” ఇత్యత్రాపి ఛత్రిత్వేనాచ్ఛత్రిత్వేన చైకాన్వయిత్వం న గమనకర్తృత్వేన, “గంతావో గచ్ఛంతి” ఇతి ప్రసంగాత్. శాబ్దాదియోఽవచ్ఛేదకప్రకారతానియమాత్. గంతృత్వస్యావచ్ఛేదకత్వే ముఖ్యార్థస్యాపి లక్ష్యత్వప్రసంగాత్. న చేష్టాపత్తిః. ముఖ్యార్థసంబంధాభావాదేతదతిరేకేణ ముఖ్యార్థకల్పనాప్రసంగాత్. అతో నైకరూపేణైకకీయాన్వయిత్వం. కింతు ఛత్రిత్వేనాచ్ఛత్రిత్వేన చ నానారూపేణైవ. అత ఏవ “కాకేభ్యో దధి రక్ష్యతాం” ఇత్యత్రాపి కాకత్వాద్యాకారేణైవ కీయాన్వయః, న దధ్యుపసూతకత్వాద్యాకారేణ. న చ ఏకవృత్త్యుపస్థాపితానాం పరస్పరమనన్వయాత్ విచారజ్ఞానయోరనన్వయః స్యాదితి వాచ్యం. తయోర్నిన్నవృత్త్యుపస్థాప్యత్వాత్. ముఖ్యార్థస్య లక్ష్యత్వాభావేనాజహల్లక్షణాస్థలే సర్వత్రా వృత్తిద్వయాంగీకారాత్. న చ నకృదుచ్ఛరితస్య వృత్తిద్వయ మవ్యుత్పన్నం, “గంగాయాం ఘోషమత్స్యో” ఇత్యత్రాపి దృష్టత్వాత్.

న చ తీరస్య బోధనే గంగాపదస్య న ప్యాపారః - తాత్పర్య పర్యవసానాత్. తాత్పర్యపర్యవసానస్యైవ బోధకతా. తస్మాత్సముదాయే

లజహల్లక్షణాయాం న కించిద్భాధకం. వస్తుతస్తు— జ్ఞానాపదం తంత్రేణోపాత్తం, తత్త్రేణేన జహల్లక్షణాయా విచారో బోధ్యతే. ఇతరేణ ఇష్యమాణం జ్ఞానమభిధయో బోధ్యత ఇతి న కించినమప పన్నమ్. ఏవమేకలక్షణయైవోపత్తౌ న లక్షణాద్వయం, గౌరవాత్. ప్రత్యయలక్షణాయాః క్వాప్యదృష్టచరత్వాచ్చ. |

కించ— ఇష్యమాణజ్ఞానత్యాగేన తస్యైవ పునస్సీకారాత్ వాంతభోజనన్యాయప్రసంగః. జ్ఞానస్య ఫలవత్త్వాచ్చ. అనుపపత్తౌ హి సాధ్యత్వం లక్ష్యం, తత్ర మోక్షసాధనస్యైవ సఫలత్వమితి. తదం శోఽపి లక్ష్యతే. న చేష్టాపత్తిః— తస్యార్థికత్వకథనవిరోధాత్. ప్రత్యయానాం ప్రకృత్యర్థాన్వితస్వార్థాభిధాయకత్వనిశ్చయాచ్చ. జ్ఞానాపదేనేతి గ్రంథవిరోధాచ్చాహుః వాక్యే తావన్నైకలక్షణా సంభవతి. శక్యసంబంధస్య లక్షణత్వాత్ శక్యాన్వయబాధే శబ్దోపస్థితస్యైవ విషయత్వప్రసక్త్యా సర్వశక్తికల్పనే గౌరవాత్. అనన్యలభ్యస్య శబ్దార్థత్వాత్. శక్యసంబంధేనోపస్థితస్యాపి తాత్పర్యవశాద్విషయత్వమంగ్రియత ఇతిశక్యభేదే తత్సంబంధానామపి భేదాన్నలక్షణాయా ఏకత్వం. ఏనం చార్థవాదాదిస్థలేఽపి పదానామేవ వాక్యార్థద్వారా ప్రాశస్త్యాది లక్షకత్వం ప్రత్యేకమేవ. న తు వాక్యే కదాచిద్వాసజ్యవృత్తిలక్షణా. పదానాం తదర్థానాం తత్సంబంధానాం చ నానాత్వే లక్షణాయా ఏకత్వాసంభవాత్. |

ఏవంచ - వాక్యార్థసంబంధేన యత్ర వస్తుంతరం పదైర్లక్ష్యతే తత్ర వాక్యలక్షణా. యథా - “అర్థమంతర్వేది” ఇత్యాదౌ. | తద్భిన్నా పదలక్షణేతి శాస్త్రే వ్యవహారః. ఏవం స్థితే ప్రకృతేఽపి సముదాయే నైకలక్షణా. సముదాయశక్యసంబంధాదేవ తదుపపత్తి రితి వదతాంచ కథమేకత్వం! సముదాయినాం భేదేన తత్సంబంధస్యాపి భేదాత్. న చ. ఏకప్రతీజనకత్వేన లక్షణానామేకత్వం. ఇష్టాపత్తే. తథా సత్యసతర

లక్షణయైవ విచారోపస్థితౌ లక్షణాద్వయేనాపి తదుపస్థిత్యంగీకారే
వైయర్థ్యాత్. |

యత్తు— “ఫత్రిణో గచ్ఛంతి” ఇత్యత్ర ఫత్రిత్వాద్విదినైవాన్వ
యబోధ ఇతి, తచ్చింత్యం— “ప్రాణభృత ఉపదధాతి” “సృష్టేరుప
దధాతి” ఇత్యత్రేవ సముదాయస్య లక్ష్యత్వాత్. “ఫత్రిణో
గచ్ఛంతి” ఇతి చ ఫత్త్యచ్చత్రిసముదాయో గచ్ఛతీత్యర్థః. న చ
బహువచనానుపపత్తిః, “గంగాయాం ఘోషమత్స్య” ఇత్యత్ర
వృత్తిద్వయవచనానామేకవచనస్యైవ సాధుభోవపత్తేః. “అపితిః
పాశాన్” ఇత్యత్రేవావయవబహుత్వేన వా సాధుత్వాత్. |

న చ శక్యసంబంధాభావః— సముదాయసముదాయినోరభేదసం
బంధాత్— తయోరభేదేపి ప్రత్యయయోర్వైచిత్ర్యస్య సర్వసంప్రతి
పత్తేః. శక్యతావచ్ఛేదకభిన్నధర్మేణోపస్థితేరేవ లక్ష్యత్వప్రయోజక
త్వాత్. న చ జహల్లక్షణాతో భేదప్రసంగః— రూపాంతరేణోపస్థిత
స్యాపి స్వార్థస్య క్రియాస్వయాత్. “కాకేభ్యో దధి రక్త్యతాం”
ఇత్యత్ర దధ్యుపఘాతకత్వప్రకారకబోధస్యానుభవికస్య అన్యథోపపాద
యితుమశక్యత్వాచ్చ. |

వస్తుతస్తు-యత్ర ఫత్త్యచ్చత్రిసముదాయత్వేన రూపేణ గమ
నాన్వయప్రతిపత్త్యర్థం “ఫత్రిణో గచ్ఛంతి” ఇతివాక్యప్రయోగః,
తత్రాజహల్లక్షణయా శక్యాశక్యోపస్థితిర్దుర్వారా. | అత ఏవ గుణాధి
కరణే దూర్వాసీయే “ఋతం పిబంతౌ” ఇత్యత్ర పిబదపిబత్సముదాయ
లక్షణాయా అజహల్లక్షణతా ప్రతిపాదితా, ఏవం చ లింగసమ
వాయాధికరణే ఉపధానయోగితయా గణే స్వార్థోఽప్యంతర్భూతఇతి
న వృత్తిద్వయవిరోధ ఇత్యుక్తం. కైవల్యప్రకాశే వ్యాఖ్యాతం చ
పరమశివారాధ్యభట్టచార్యేణ “ఉపధానయోగితయా గణస్య
లక్ష్యతా” ఇతి.

యది చ వృత్తిద్వయమపి తాత్పర్యవశాత్సకృదుచ్ఛరితస్యా
 వ్యంగీకృత్య చ్ఛుతిత్వాచ్ఛుతిత్వప్రకారకబోధేచ్ఛయా “ఛత్రిణో
 గచ్ఛంతి” ఇతి వాక్యమంగీకృత్య “గంగాయాం ఘోషమత్స్యే”
 ఇత్యతేవ వృత్తిద్వయవ్యాపారోఽవ్యంగీక్రియతే; అంగీక్రియతాం.
 స వైతావతా ఉక్తస్థలే లక్షణయా శక్యశక్యోపస్థితిర్వారయితుం
 శక్యేత్యవశ్యాభ్యుపేయత్వాత్. అజహల్లక్షణానిరాసాయానవైఫల్య
 మితి దిక్.

ఏవం స్థితే ప్రకృతేఽజహల్లక్షణాంగీకారే ఏకవృత్త్యుపస్థితయో
 ర్విచారజ్ఞానయోః “వషట్కర్తుః ప్రథమభక్షః” ఇత్యతేవ ఉద్దేశ్య
 విధేయభావేనాన్వయో స స్యాత్. దర్శితశ్చ తాదృశాన్వయః
 “జ్ఞానాయ విచారః కర్తవ్య” ఇతి పరమశివానందారాధ్యస్వామినా
 శివజ్ఞానచంద్రిదయే. స చ ప్రకృతే వృత్తిద్వయమేవాంగీక్రియతే
 నాజహల్లక్షణేతి వాచ్యం. తథాసత్యజహల్లక్షణోక్తివిరోధాత్.
 “గంగాయాం ఘోషమత్స్యే” ఇత్యాదా వృత్తిద్వయస్థలే అజ
 హల్లక్షణాన్వయహారాభావాత్.

అస్తాం తావజ్ఞహత్వాజహత్త్వవిచారః, వృత్తిద్వయాంగీకారేఽ
 పి ప్రకృతేర్నైకలక్షణయా నిర్వాహః—తథాపి జ్ఞానస్య సాధ్యత్వో
 పస్థితివ్యతిరేకేణ తావన్న సాధ్యతయాఽన్వయః స చేచ్ఛావిషయత్వ
 మాత్మం సాధ్యత్వం. అనిచ్ఛావిషయస్యాపి దుఃఖస్యసాధ్యత్వాత్.
 అసాధ్యస్యాపి ఇచ్ఛావిషయత్వాత్. విధురస్యాతీతభారాయామిచ్ఛ
 త్కట్యదర్శనాత్. ఇష్టసాధ్యశబ్దయోరపర్యాయత్వాచ్చ. అతపనేష్ట త్వేన
 సాధ్యత్వానుమానం నిరస్తం. వ్యభిచారస్యోక్తత్వాత్. అస్తు వా
 సాధ్యత్వానుమానం, తథాపి ప్రకృతే నావ్యవయోగః—వృత్త్యుపస్థిత
 స్తేవ శాబ్దాన్వయబోధవిషయత్వనియమాత్. అన్యథా విచారేఽపి

లక్షణా న స్వాత్. ఇవ్యమాణజ్ఞానసాధ్యత్వేన అనుమానాదినోపస్థితస్య అన్వయాద్ధీవిషయత్వసంభవాత్.

కించ— ప్రత్యయార్థవిశేషణత్వేనోపస్థితస్య జ్ఞానస్య స్వాతంత్ర్యైవ తదుపసిస్థితిర్నాస్తి “గౌర్విత్యా” ఇత్యాదా గోత్యస్య స్వతంత్ర్యోపస్థితయే లక్షణాయా అంగీకారాత్. తస్మాత్ ప్రకృత్యా సాధ్యావస్థం జ్ఞానం లక్షణీయమేవేతి లక్షణాద్వయస్యావశ్యకత్వాత్ ప్రత్యయ ఏవ. విచారలక్షణా యుక్తా, న తు సముదాయే, ఏతేన తత్కల్పనాఽపి నిరస్తా. ఏకేన విచారలక్షణాయా ఇతరేణాపి సాధ్యావస్థ జ్ఞానలక్షణాయా అవ్యుక్తక్రమేణావశ్యకత్వేన పదద్వయం కల్పయిత్వా పదద్వయేఽపి లక్షణాంగీకారాపేక్షయా ఏకస్మిన్ శ్చుతపదే ప్రకృతిప్రత్యయలక్షణాద్వయకల్పనాత్ ద్వయోరేవ లఘుతరత్వాత్. విచారలక్షణాపి న సముదాయే యుక్తా ఉక్తయుక్తేః ప్రకృతేః ప్రత్యయస్య వా తల్లక్షకత్వాదన్యతరవైయర్థ్యాదితి.

యత్తు సకప్రత్యయస్య లక్షకత్వం న దృష్టమితి తన్న. “సక్తుజ్ఞానాతి” ఇత్యత్ర ద్వితీయాయాః కరణత్వలక్షకత్వస్య, “ప్రియాజశేషేణ హపింష్యభిఘారయతి” ఇత్యత్ర తృతీయాద్వితీయయోః కర్మత్వాధారత్వలక్షకత్వస్య, ఆఖ్యాతస్య కృత్యర్థకత్వవాదినాం “రథో గచ్ఛతి” ఇత్యత్ర వ్యాపారలక్షకత్వస్య, ఫలానుకూలవ్యాపారార్థకత్వవాదినామపి “జానాతి - ఇచ్ఛతి - ద్వేష్టి - యతతే” ఇత్యాదా క్రియానుకూలకృతివ్యాపారయోరప్రతీతేః జ్ఞానాద్యాశ్చయత్వప్రతీతేః, “నశ్యతి” ఇత్యాదా చ నాశప్రతియోగిత్యప్రతీతేరాశ్చయత్వప్రతియోగిత్యలక్షకత్వస్య చ బహుబముపలభ్యే. | గుహాధికరణపూర్వపక్షే “ఋతం పిబంతో” ఇత్య త్రబుద్ధిత్యేతిజ్ఞసాధారణార్థశత్రుప్రత్యయస్య కర్తృత్వశక్తస్య కారకత్వమాత్రం లక్షణాయా దూర్వాసీయే

ప్రతిపాదనాచ్చ। న చ ప్రత్యయాంతరస్య లక్షక త్వేపి సన్ ప్రత్యయే
క్వాపి లక్షణా న దృష్టేతి వాచ్యం. “శ్వా ముమూర్ష తి” “కూలం పిపతి
షతి” ఇత్యాదౌ వ్యాపారమాత్రే లక్షణాయా దృష్టత్వాత్.

అత ఏవ “ధాతోః కర్మణస్సమానకర్తృకాదిచ్చాయాం వా”
(అష్టా-౩-౧-౭) ఇతి సూత్రే “ఆశంకాయామచేతనేషాంసంఖ్యానం”
ఇత్యుపసంఖ్యానం చోదయిత్వా “నవాత్మ్యకారణత్వాదిచ్చయా వా
ప్రవృత్తిత ఉపలబ్ధేః” ఇతి వార్తికేన ఇచ్చాకార్యే వ్యాపారే లక్షణాయా
ప్రయోగ ఇత్యుక్తేరచేతనే ఇచ్చానత్తదిచ్చాకార్యస్యాప్యభావాత్ । తత్ప్ర
“ఋచా-ఉపమానాద్వా” ఇతి వార్తికేన ఇచ్చానదృశే వ్యాపారే గౌణః
ప్రయోగ ఇతి పతంజలిభాష్యే ప్రసంచితం. కై యటశ్చ - తథా సతి
“గౌణముఖ్యయోర్ముఖ్యే కార్యసంప్రత్యయః” ఇతి న్యాయేన ఇచ్చా
నదృశే ప్రయోగో న స్యాదిత్యాశంక్య గౌణముఖ్యన్యాయశ్చ క్వచిల్ల
క్ష్యానురోధేనాప్యంగీకీయత ఇతి సమాదధే.

ఈక్షత్యధికరణే “కూలం పిపతిషతి” ఇత్యత్ర దూర్వాన భగ
వత్ప్రదాచార్యైర్లక్షణాయా అంగీకారాచ్చ తస్మాత్ సన్ ప్రత్యయే
లక్షణా నాస్తీతి వచోరిక్తం యదపి వాంతభోజనన్యాయ ఇతి, తన్న
ప్రత్యయస్య విచారలక్షక త్వేన న బోధ్యతే సాధ్యతా, కింతు లక్ష
ణాయా ప్రకృత్యైవేతి బోధకభేదస్వీకారమాత్రేణ వాంతభోజన
న్యాయాసంభవాత్ . సాధ్యత్వస్యాత్యాగేన త్యక్తపునస్వీకారాభావాత్.

యదత్రాధికత్వకథనం విరుద్ధమితి తదపిన. జ్ఞానాయ విచార
కర్తవ్య ఇతి జ్ఞానం సాధ్యత్వేనోద్దిశ్య సాధనం విచారో విధీయతే ।
తత్ప్ర సిద్ధత్వేనోపస్థితో సాధనాకాంత్యా నేతి సాధ్యతామాత్రం లక్ష్యతే ।
యావతా వినా శబ్దాన్వయాపర్యవసానం తావత్మాత్రం లక్షణీయం ।
తస్మిన్ పర్యవసితే విధేః

పురుషప్రవృత్తి పర్యవసితత్వాత్తస్యాశ్చ నిష్ఫలాయా అసంభవాత్
ఫలవత్త్వసిద్ధయే మోక్షసాధనత్వం జ్ఞానస్య కల్పిత ఇత్యాదికత్వం తత్త
భవతామేవ తు తద్దృష్ట్యా దురుత్తరం జ్ఞానస్య ప్రత్యయాధేచ్ఛాయాం
విషయత్వేనాన్వయే జ్ఞానమాశ్రయస్య నిష్ప్రమాణత్వేన విషయత్వాసం
భవాన్మోక్షసాధనబహిష్కానస్యైవేష్యమాణత్వేన శ్రోతత్వప్రసంగాత్ ।

ఏవం చ - ఇదమప్యపరం ప్రత్యయే విచారలక్షణాయాం బీజం ।
యదాచార్యాణాం మోక్షసాధనత్వస్యాధికత్వకథనం అన్యథా ఉక్త
త్యా శ్రోతత్వప్రసంగాత్ । యదపి - ప్రత్యయానామిత్యాది, తదపిన.
అపేక్షితవిచారస్య ప్రకృత్యర్థజ్ఞానం ప్రతి సాధనత్వేనాన్వయాత్ । ఇచ్ఛా
యా విషయవిషయభావేనాన్వయః, విచారస్య తు సాధ్యసాధనభావే
నేతి ప్రకృత్యర్థాన్వితస్వార్థాభిధానే న కశ్చిద్విశేషః । యదపి జ్ఞానా
పదేన విరోధ ఇతి, తన్న . ప్రకృతిప్రత్యయయోర్ద్వయోరపి లక్షకత్వే
పదస్య సకలస్య లక్షకత్వాత్తదభిధానోపపత్తేః । జ్ఞానస్య ప్రకృత్యర్థస్య
సాధ్యత్వలక్షణాయా విచారలక్షణాకథనేనైవ కథితప్రాయత్వాత్
తామసభిధాయ విచారమసపేక్ష్యతి విచారలక్షణాభిధానోపపత్తేశ్చ ।
తస్మాల్లక్షణాద్వయమేవ పరమానందారాధ్యేన నిర్ణీతం । ఏకోరామ
సిద్ధారాధ్య భగవత్సాదాచార్యాదిభిః స్వీకృతత్వాదేతదేవ సమ్యగుపా
దేయం ।

శివస్య పరబ్రహ్మత్వ కథనం.

నను - “అసద్వా ఇదమగ్ర ఆసీత్, తతో వై సదజాయత”
(తై - ఆనం. ౭) “అమూలమనాధారమిమాః ప్రజాః ప్రజాయంతే”
“స కదాచిదసీదృశం జగత్” ఇత్యాదినా జగతః అసత్కారణత్వానా
దిత్వే ప్రతిపాదితే, తస్మాత్తస్య న కర్తృపేక్షితా సముచితా । “జ్యోతి
ష్టామేన స్వర్గకామో యజేత” ఇత్యాదా యాగాదికర్మణాం జీవకర్తృ
కత్వఫలదాతృత్వదర్శనాత్, చేతనశారీరవ్యతిరిక్తేశ్వరసద్భావే మానా

భావాత్, తేన ప్రయోజనాదర్శనాత్, అదృష్టద్వారా జీవానామేవ
కర్తృత్వాంగీకారాత్, లోకే సుఖదుఃఖభోక్తృత్వదర్శనాత్, పరమే
శ్వరకర్తృకత్వేనైవమ్యునైర్ఘృణ్యాపత్త్యా ఈశ్వరత్వభంగప్రసంగాచ్చ
ఈశ్వరేణ న కించిత్ప్రయోజనం సిద్ధతిః । కించ - జడకర్మణాం జీవానాం
చ ఫలదాత్మత్వాసంభవాత్ సర్వజ్ఞేశ్వరసద్భావే “క్షేత్రంకురాదికం
సకర్తృకం, కార్యత్వాత్ ఘటవత్” ఇత్యనుమానేన ఈశ్వరిన్యాంగీ
కారే “ఆత్మావా ఇదమేకపవాగ్రితీత్” (ఐత. ౧-౧-౧)
“బ్రహ్మవా ఇదమగ్రితీత్” (బృ. ౧-౪-౧౦) “హిరణ్యగర్భస్సమ
వర్తతాగ్రి భూతస్య జాతః పతిరేక ఆసీత్” (తై. సం. ౪-౧-౨)
“ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ” (గీతా. ౮-౧౯) “అసావాదిత్యో
బ్రహ్మ” (తై. ఆర. ౨-౨) “సమస్తే వాయో, త్వమేవ ప్రత్యక్షం
బ్రహ్మాసి” (తై. శిక్షా. ౧) “గణానాం త్వాగణవతిం హవామహే”
(తై. సం. ౨-౩-౧౪) “విశ్వాస్మాదింద్ర ఉత్తరః” (ఋగ్వేద. ౮-౪-౧)
“ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మ నేశానో నాపో నాగ్ని
ష్టోమా నేమే ద్యావాపృథివీ” (మహా ౧-౧) “అథ పురుషో హ
వై నారాయణోఽకమయత ప్రజాస్సృజేయేతి, నారాయణా
ద్బ్రహ్మ జాయతే నారాయణాద్గ్రహో జాయతే” (నారా ౧-౧)
“సదేవ సోమ్యేదమగ్రితీత్ ఆసీదేకమేవాద్వితీయం” (ఛాం. ౬-౯-౧)
“మనో వై బ్రహ్మేతి, చక్షుర్వై బ్రహ్మేతి, శోత్రం వై
బ్రహ్మేతి” “ప్రాణో బ్రహ్మ కం బ్రహ్మ ఖం బ్రహ్మ”
(ఛాం ౪-౧౦-౪) “అన్నం బ్రహ్మ” (తై. భృ. ౨) ఇత్యాదినా
బహువిప్రతిపత్తిదర్శనాత్, శివస్వైకస్వైవ కథం బ్రహ్మాత్వం? ఇతి
చేన్న.

“అగ్నిషోమీయం పశు మాలభేత” ఇత్యత్ర “ద్విపదాశ్చతు
ష్పదాశ్చ పశవః” ఇతిశ్రిత్యా ద్విపదాం చతుష్పదాం చ పశుశబ్ద
వాచ్యత్వేన నిర్దేశాత్, సందేహే “ఛాగస్య వపాయా మేదసః”

(తై. బా. ౩—౬—౮) ఇతిశ్రుత్యంతరేణ ఛాగపశుత్వనిర్ణయవత్ శివస్య బ్రహ్మత్వం గాహ్యం అతః- “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” (తై. భృ. ౧) ఇత్యాదిషు జగజ్జన్మాదికారణత్వం బ్రహ్మ లక్షణము క్తం పరమేశ్వరస్య తిగుణాత్మకశక్త్యవచ్ఛిన్నహిరణ్యగర్భ నారాయణకాలరుద్రాదీనాం నేశ్వరత్వం తేషామేకైకకర్తృత్వేన జగ జ్జన్మాది కర్తృత్వాభావాత్ అత ఏవ సూత్రకారేణ “జన్మాద్యస్య యతః” ఇతి నిర్దిష్టం బ్రహ్మాస్తరఖండే—

యస్యాజ్ఞయా జగత్రస్మా విరించిః పాలకో హరిః సహర్తా కాలరుద్రాభ్యో నమస్తస్మై పినాకినే॥

ఇతి జగదుత్పత్త్యాదీనాం ప్రయోజకకర్తుశ్శివస్యైవేశ్వరత్వం నిర్దిష్టం కించ- “మాయాంతు ప్రకృతిం విద్యా న్మాయినంతు మహేశ్వరంతస్యావయవభూతైస్తు వ్యాప్తం సర్వమిదం జగత్” (శ్వే. ౪-౧౦) ఇతి మాయాం- ప్రకృతిం, కారణం విద్యాత్, మాయినంతు మహేశ్వరం విద్యాత్, ఇత్యనేన మాయాయాః పరమేశ్వరాధీనత్వము క్తం అత ఏవ వశీకృతమాయత్వాత్ స్వతంత్రీ ఇతి, తస్యాంశభూతైః బ్రహ్మ విష్ణుకాలరుద్రాదిభిశ్చైతద్వ్యాప్తం సర్వమిదం జగదిత్యుక్తం

తథా అథర్వశిరసి—“దేవా హ వై స్వర్గం లోకమగమన్ తే దేవారుద్ర మపృచ్ఛన్ కోభవానితి, సోబ్రవీదహమేకః ప్రథమమాసం వర్తామి చ భవిష్యామి చ నాస్యః కశ్చిన్ మత్తో వ్యతిరిక్తః” (అథర్వ శిరః. ౧) ఇత్యాదినా శివస్యైవ త్రైకాలికాబాధ్యత్వం సర్వాంతర్యామిత్వం సర్వకారణత్వం సర్వశబ్దవాచ్యత్వం సర్వేశ్వరత్వం సర్వాత్మకత్వం బ్రహ్మత్వం చ ప్రతిపాదితం కాణ్వశాఖాయాం—“యః పృథివ్యాం తిష్ఠన్” ఇత్యాదినా పృథివ్యాద్యష్టమూర్తిస్వరూపస్యైవ బ్రహ్మత్వకథ నాన్నాస్యస్యా శ్శంఖచక్రవిశిష్టదేవతాయా భూతభౌతిక సృష్టికర్తృత్వే నేశ్వరత్వం సచావయవవ్యుత్పత్త్యా విష్ణోపిపృథివ్యాదిశరీరత్వమంతర్యామి త్వం చ సంభవతీతి వాచ్యం. అష్టమూర్తిత్వం హి శివస్యైవ ప్రసిద్ధత్వాత్

విష్ణోరంతర్యామిత్యాప్తిస్థిః. స చోభయోః శివకేశవయోరంతర్యామిత్యమప్తమూర్తిత్వంచ వక్తుం యుక్తం; ఉభయోరేకశరీరాభావాత్ | స్వతంత్రయోరుభయోరపి నియంతృత్వే జగతాముత్పత్తిస్థితిసంహారాణాం యుగపత్సంభవే విశ్వవిలయాపత్తే! “సోఽంతరాదంతరం ప్రావిశత్, దిశశ్చాంతరం ప్రావిశత్” (అథర్వశిరః ౧) “యో రుద్రో అగ్నో యో అపు య ఓషధీమ యో రుద్రో విశ్వా భువనాఽఽవివేకతస్యై రుద్రాయ సమో అను” * (తై. సం. ౧-౧-౯) ఇత్యాదిశ్లోతి శతేషు శివస్యైవ సర్వాత్మకత్వసర్వాంతర్యామిత్యదర్శనాత్.

“యో వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తః” ఇత్యారభ్య “యః పరస్య మహేశ్వరః” (మహానా. అను. ౧౦) ఇత్యంతేన అకారోకారమకారవాచ్యబ్రహ్మవిష్ణురుద్రాణాం మహేశ్వరే విలయః ప్రతిపాదితః; తస్మాన్నేతరేషాం బ్రహ్మత్వం.

కించ—“ఈశానస్సర్వవిద్యానాం” ఇత్యారభ్య “సదాశివో” (మహానా. అను. ౨౧) ఇత్యంతేన తస్యైవ బ్రహ్మత్వం ప్రణవప్రతిపాద్యత్వం చోక్తం.

“తమిశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరం తం దేవతానాం పరమం చ దైవతం | పతిం పతీనాం ప్రథమం పరస్తా ద్విదామ దేవం భువనేశ మిద్యం” (శ్వే. ౬-౭) ఇతి శ్వేతాశ్వతరే బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాదిదేవానాం నియంతృత్వేనేశ్వరం విదామో జానీమః, నాన్యథేశ్వరం జానీమ ఇతి నిర్ణయతే! “సోమః పవతే జనితా మతీనాం జనితా దివో జనితా పృథివ్యాః జనితాగ్నే ర్జనితా సూర్యస్య జనితేంద్రస్య జనితోత విష్ణోః” (ఋగ్వేద. ౭-౪-౬) ఇతి ఋగ్వేదే బుద్ధ్యాదివిష్ణ్వంతజగత్కారణత్వం తస్యైవోపపాదితం! సోమప్రకరణపఠితత్వాన్న సోమలతాపరత్వం; అచేతనసోమలతాయా సర్వకారణత్వాసంభవాత్.

అథర్వశిఖాయాం చ —“ధ్యాయితేశానం ప్రధ్యాయితవ్యం, సర్వమిదం బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్తే సంప్రసూయంతే సర్వాః

చేంద్రియాణి సహభూతై ర్న కారణం కారణానాం ధ్యాతా కారణం
తు ధ్యేయస్సర్వైశ్వర్యసంపన్న స్సర్వేశ్వరశృంభురాకాశమధ్యే ధ్రువం
సర్వాధికం” ఇత్యుపక్రమ్య “శివ ఏకో ధ్యేయశ్శివంకరస్సర్వమన్యత్పరి
త్యజ్య” (అధర్వశిఖా ౩) ఇత్యంతేన ముముక్షూణామితరనిషేధ పూర్వ
కం శివోపాసనమేవ విహితం.

“ఉతామృతత్వస్యేకానః” (తై. ఆర. ౩-౧-౨) “సర్వమిదం శివ
ఏవ విజానీమహి” “శుద్ధోనిరంజనో విభురద్వయం శివమేకం శివమద్వై
తం చతుర్థం మన్యంతే స ఆత్మా స విజ్ఞేయః శివోఽద్వైతః” “ఏకో
హి రుద్రో న ద్వితియాయతస్థుః” (శ్వే. ౩. ౨) “స సన్నచాస చ్చివ
ఏవ కేవలః” (శ్వే. ౪. ౧౮) “విశ్వాధికో రుద్రో మహర్షిః”
(మహానా. అను. ౧౦) ఇత్యాదిశ్రుతిభి శ్శివస్వాద్వితీయత్వప్రతిపాదనా
చ్ఛివ ఏవ పర ఇతి నిశ్చయతే । కించ—

ఋతం సత్యం వరం బ్రహ్మ పురుషం కృష్ణసింగళం।

ఊర్ధ్వరేతం విరూపాక్షం విశ్వరూపాయ నై నమః॥

(మహానా. అను. ౧-౨)

ఇత్యాదినా నీలలోహితస్య శివస్య పరబ్రహ్మత్వము క్తం.

“ప్రపంచోపశమం శాంతం శివమద్వైతం చతుర్థం మన్యంతే”
(మాండాక్య ౧-౭) “ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం ప్రభుం త్రిలోచ
నం నీలకంఠం ప్రశాంతం ధ్యాత్వా మునిర్గచ్ఛతిభూతయోనిం సమస్త
సాక్షిం తమసః పరస్తాత్” (కై. వ. ౧-౭) “స బ్రహ్మ స శివస్సహరి
స్సేంద్రసోఽక్షరః పరమః స్వరాట్” (మహానా. ౧౧ అను.) ఇత్యా
దినా శివస్య మూర్తిత్రయాయతీతపరబ్రహ్మత్వప్రతిపాదనాత్, తదన్వే
షాం కారణత్వాభావాన్నాన్వేషాం బ్రహ్మత్వం యుక్తం, “అన్నం
బ్రహ్మ” ఇత్యాది తు స్తుతిమాత్రమేవ.

కించ—“సర్వో వై రుద్రః” (మహానా. ౧౬ అను) “సర్వం
భిర్విదం బ్రహ్మ” (ఛాం. ౩-౧౪-౧) “త్రిము ధామసు యదోఽభ్యం

భోక్తా భోగశ్చ యద్భవేత్, తేభ్యో విలక్షణస్సాక్షీ చిన్నాత్రోఽహం సదాశివః॥ మయ్యేవ సకలంజాతం మయి సర్వం ప్రతిష్ఠితం, మయి సర్వం లయం యాతి తద్బ్రహ్మద్వయమన్యథాహం” (కై.వ. ౧-౧౮) ఇత్యాదినా హస్తకరపాణిశబ్దవత్ బ్రహ్మత్వశివశబ్దానాం పర్యాయత్వశ్చివణాత్, మాండుక్యోపనిషది ఉపక్రమే — “సర్వం హ్యేతద్బ్రహ్మ అయమాత్మా బ్రహ్మ సోఽయనూత్మా” ఇత్యుక్త్యా లంతే “శివమద్వైతం చతుర్థం మన్యంతే స ఆత్మా స విజ్ఞేయః” (మాండుక్య ౧-౭) ఇత్యుక్త్యా అద్వితీయబ్రహ్మప్రకరణే ఉపక్రమోప సంహారయోగేకార్థప్రతిపాదకత్వాదుపకాంతస్య బ్రహ్మణ ఉపసంహర గతాద్వైతశివస్య చాభిన్నత్వోపదేశాచ్చ జగజ్జన్మాదికారణత్వేన పరబ్రహ్మత్వం తస్యైవ సిద్ధం॥ అన్యథా శివబ్రహ్మత్వాదీనాం శ్రుత్యా జగత్కారణత్వప్రతిపాదనా త్రేమాం ప్రక్షేప మిశ్వరత్వాంగీకారే ఈశ్వరనానాత్వప్రసక్త్యా సకలమతవిరోధః సకలస్మృతివిరోధశ్చ న్యూత్.

ఏవం సర్వవేదాంతార్థజ్ఞై ర్జ్ఞేమిన్యచార్యైః స్వకృతవేదపాదస్తవే సకలవేదవాక్యానాం శివపరత్వముక్తం. తథా చ చతుర్వేదపారంగతైః జ్యోతిర్నాథఘంటానాథభీమనాథభట్టభాస్కరాదిభిర్వైదికై ర్వేదమార్గ ప్రతిష్ఠాపనాచార్యైరపి పాపంఽపాపరాత్రీబౌద్ధాద్వైతాదిదుర్మత నిరాకరణానంతరం—

మహాదేవో దేవః సకలజగదారాధ్యచరణ,

శ్రుయీమార్గో మార్గః కుమతిమతవృత్తిప్రమథనః.

తయోర్యోవా బూతే వృజిన మనయో స్తస్య నిదధే,

శిరస్యంఘ్రిం వాదిప్రళయదహనోఽహం నృపసభే.

ఇత్యాదినా శివస్యైవ పరబ్రహ్మత్వం వ్యవస్థాపితం తస్మాచ్ఛాస్త్రే బ్రహ్మజ్ఞానేత్యత్ర శివస్యైవస్వరూపజ్ఞానేతి నిర్దిష్టం॥

ఏవం బ్రహ్మణో యజ్జగత్కారణత్వం తచ్ఛివస్యైవేతి సూత్రే సందర్భయావే శాస్త్రే బ్రహ్మైతి వ్యవహారః॥ “బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరం”

(శ్రీ. ఆనం ౧) “బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి” (ముండక. ౩-౨-౯)
 “శివ ఏకో ధ్యేయశ్శివంకరస్సర్వమన్యత్పరిత్యజ్య” (అథర్వశిఖా ౩)
 ఇత్యత్ర శివంకరోతీతి శివంకరః భావప్రధానో నిర్దేశః తస్మాన్మాత్మం
 తేకపాశనివృత్తిపూర్వక శివత్వప్రాప్తిరేవ ముక్తిరిత్యుపదిశ్యతే. న చ
 ఆగంతుక జ్యేనానిత్యత్వాత్ కథం శివత్వప్రాప్తిరేవ ముక్తిరితివాచ్యం.
 భ్రమరకీటన్యాయేన సత్యక్రిమేః సత్యభ్రమరత్వప్రాప్తిదర్శనాత్.
 సత్యాత్మకస్య జలస్య స్వభావనివృత్తి పూర్వక సత్యమాక్రీకత్వప్రాప్తి
 దర్శనాత్ కిమర్థం బంధమిధ్యాత్వకల్పనమితి వివేకభిర్బోధనం.

నను - మరుమరీచికాయాం భాసమానస్యాసత్యస్య తోయజ్ఞానస్య
 సత్యం మరీచికాజ్ఞానం నివర్తకమితి వ్యాప్తిబలాత్ జ్ఞానేన సత్యస్య కదం
 నివృత్తిః? ఇది చేన్న. సత్యస్య పూర్వజ్ఞానస్యోత్తరజ్ఞానేన, స్మృత్యా
 సంసారస్య, శివస్మరణేన పాపస్య, సియస్మరణేన దుఃఖస్య, ప్రత్యధి
 కరణం సంశయస్య పూర్వపక్షసిర్గయేన, పూర్వపక్షస్యచ సిద్ధాంతేన
 నివృత్తిదర్శనాత్.

నను-“అజామేకాం లోహితశుక్లకృష్ణాం” (మహానా. ౧౦. అను)
 ఇత్యాదౌ ప్రధానస్య జగత్కారణత్వనిర్దేశాత్, బ్రహ్మణో జగ
 త్కారణత్వే వికారిత్యప్రసంగాచ్చ. “అథ-అతః - అబ్రహ్మజ్ఞానా
 ఇతి అబ్రహ్మణః ప్రధానస్య జ్ఞానా కర్తవ్యేతిచేన్న - తజ్జ్ఞానా
 ధాయకశుత్రదర్శనాత్, “నోపాస్యా ప్రకృతిజీవో” ఇతిశుత్రే
 తదుపాసనానిరాకరణదర్శనాత్, ప్రధానవన్నిరధిష్ఠానశక్తేరభావాచ్చ.
 ప్రధానస్య జగత్కారణత్వప్రతిపాదకశుకీనాం “శత్రుం ధిసత్తి
 శోత్రం శృణోతి” ఇతివాక్యానామివ తదన్యకర్తృత్వం సూచితం.
 జడస్య జగత్కారణత్వాసంభవాత్ “మాయాంతు ప్రకృతిం విద్యా
 న్మయినంతు మహేశ్వరం” (శ్వే. ౪-౧౦) ఇత్యాదౌ మాయాయా
 శ్శివాధీనత్వదర్శనాత్.

ఇతి శ్రీకరభాష్యే ఆద్యం జిజ్ఞాసాధికరణం.

జ న్నా ద్య ధి క రణం ౨.

“లక్షణప్రమాణాధీనా హి వస్తుసిద్ధిః” ఇతిన్యాయేన ప్రథమం బ్రహ్మణః ప్రాధాన్యలక్షణార్థ మిదం సూత్రం ప్రదర్శ్య నిర్విశేషత్వ సవిశేషత్వసంశయవివర్యయనిరాకరణార్థం జ్ఞాన్యస్య బ్రహ్మణో లక్షణ మాహ.

౨. జ న్నా ద్య స్థ య తః

ఇతి—“యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే యేన జాతాని జీవంతి యత్ప్రియంత్యభినంవిశంతి, తద్వజ్జ్ఞానస్య, తద్బ్రహ్మేతి” (తై. భృ. ౧) ఇతి తైత్తిరీయే శూర్యశేషస్య విషయః, ప్రియంతి మ్రియమాణాని సంతి అభినంవిశంతీతి వాక్యార్థః.

అత్ర పూర్వాధికరణే సందిగ్ధత్వేన బ్రహ్మణో విచార్యత్వసంభ వాదాక్షేపసంగతిః. సర్వత్ర దృష్టాంతప్రత్యుదాహరణసంగతీ చ సంభ వతః. యథాసందిగ్ధత్వహేతునా బ్రహ్మవిచార్యం, తథాజ్ఞాదీనాం జగన్నిష్ఠత్వేన హేతునా న బ్రహ్మణో లక్షణ మితి దృష్టాంతసంగతిః. అత్ర తటస్థలక్షణత్వేన న తథా సంభవతీతి ప్రత్యుదాహరణసంగతిః. జన్మ ఆది ర్యస్యేతి తద్గణనంవిజ్ఞానబహువీహిః. అత్ర బ్రహ్మేతి పదమనువర్తతే తచ్చబ్రహ్మధ్యాహారః-జ్ఞాది-అన్య-యతః - ఇతి పద విభాగః. జ్ఞాది - సృష్టస్థితిలయతిరోధానానుగ్రహత్మకం కృత్యపంచకం అన్య చిదచిత్ప్రిపంచవిలాసస్య, యతో యస్మాత్ స్వాభావికానంత శక్తివిశిష్టబ్రహ్మణః, సంభవతి తద్బ్రహ్మేతి సూత్రార్థః.

అస్యేత్యనేన చాక్షుషప్రత్యక్షవిషయీభూతచేతనాచేతన ప్రపంచస్యకార్యత్వం, యత ఇత్యనేన బ్రహ్మణో జ్ఞాదిపంచకృత్యకారణత్వం చ నిర్దిష్టం. పరశివస్య బ్రహ్మణో జగజ్జ్ఞాదిపంచకృత్యానాం శ్రుతిసిద్ధ త్వాజ్ఞానానాం తదుపాసకత్వం విధీయతే. కారణస్య బ్రహ్మణః కర్తృ మకర్తృం చ శక్యమేవ. అత్ర-యతో వేతిశ్రుతావభినంవిశంతీత్యనేన ఆవి ర్భావతిరోధానే సూచితే. విజ్ఞాతే బ్రహ్మణి తటస్థాదిలక్షణానుపపత్తిః; అవిజ్ఞాతే ప్రవృత్తిరేవ న స్యాత్. అతస్తత్ర కథం లక్ష్యలక్షణప్రవృత్తి రితి నశంకనీయం. గురూపదిష్టశాంభవదీక్షితస్వాతంత్ర్యజ్ఞానసంభవాత్. తన్నిశ్చయార్థం లక్ష్యలక్షణవిచారప్రవృత్తి ర్నవిరుధ్యతే॥

విశయస్తు—కారణత్వం సర్వాధిష్ఠానస్య బ్రహ్మణః? తత్తా? పితప్రధానసత్వగుణప్రతిబింబిత కల్పితేశ్వరస్యవా? సర్వాధిష్ఠానస్య బ్రహ్మణో నిర్గుణత్వా జ్ఞగతశ్చ నిత్యత్వాత్తన్న సంభవతి । సావయవస్య కల్పితస్య మిథ్యాభూతస్య సుతరాం న సంభవతి.

కించ—“జ్ఞాజ్ఞా ద్వావజావీశనీశా” (శ్వే. ౧-౯) “న కదాచి దనీదృశం జగత్” ఇత్యాదినా జగజ్జీవయో రజాతత్వనిత్యత్వస్యపదే శాత్ కథం పరమేశ్వరస్య కారణత్వం? కారణత్వే “ఉత్పత్త్యసంభవాత్” (౨-౨-౪౨) ఇతిసూత్రే భగవతా సూత్రకారేణ శ్రుతిస్మృతి విరుద్ధత్వేన జీవోత్పత్తిప్రధానవైష్ణవమతస్య నిరాకృతత్వాత్ తన్న సంభవతి । అకారణత్వే—“యతో వా ఇమాని” (తై. భృగు. ౧) ఇత్యాదిశ్రుతివిరోధః స్యాత్ । “అసద్వా ఇవమగ్ర ఆసీత్, తతో నై నదజాయత (తై. అను ౭) సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్” (ఛాం. ౬-౨-౧) “న సన్నచాసచ్ఛివ ఏవ కేవలః” (శ్వే. ౪-౧౮) ఇత్యాది శ్రుతిషు అసత్కారణత్వ సత్కారణత్వ సదసద్వ్యతిరిక్తపరిశివకారణత్వశ్రవణాత్ బహువిప్రతిపత్తిర్దృశ్యతే ।

పూర్వపక్షస్తు—న చ పరమేశ్వరస్య జగత్కారణత్వం, నిర్గుణత్వాత్ । తథాత్వే జగద్విలక్షణత్వేన? తదంతర్యామిత్యేన వా? సాకారస్య? నిరాకారస్య వా? నాద్యః—సర్వవ్యాపకత్వభంగప్రసంగాత్, నిరుపాధి కత్వేన నిరాధారత్వేన చ కులాలకువిందాదిభ్యో ఘటపటాద్యుత్పత్తే రసంభవాచ్చ । న ద్వితీయః — ఘటాదివత్పరిచ్ఛిన్నత్వప్రసంగాత్, ఆధేయత్వప్రసక్తేశ్చ । న తృతీయః—సావయవస్య బ్రహ్మణః నిరవయవాకాశాదికల్పనాయోగాత్, పూర్వవత్పరిచ్ఛిన్నత్వప్రసంగాచ్చ । నాపి చతుర్థః — నిరవయవస్య సావయవప్రపంచకల్పనాసంభవాత్, “నిష్కలం నిష్క్రియం శాంతం నిరవద్యం నిరంజనం” (శ్వే-౬-౧౯) ఇత్యాదిశ్రుతివిరోధప్రసంగాచ్చ ।

కించ—సత్యజ్ఞానానందాత్మకపరశివజన్యత్వాంగీకారే జగతోఽపి సచ్చిదానందాత్మకత్వం స్యాత్. తదంగీకారే జగతో జన్మాదికం అనృతజడదుఃఖాత్మకత్వం చ న స్యాత్. మృదాదివద్వికారిత్వప్రసంగశ్చ । కించ కారణత్వం నిమిత్తత్వముపాదానత్వం వా ? తదుభయత్వం వా ? కించ తద్వివిధకారణత్వం బ్రహ్మణః ? ప్రధానన్య వా ? నాద్య-నిమిత్తత్వే “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ” (ఛాం. ౩-౧౪-౧) “సర్వో జై రుద్రః” (మహానా. అను. ౧౬) ఇత్యాద్యైవైతశ్రుతిభంగప్రసంగాత్ । న ద్వితీయః—“ఏకో హి రుదో” న ద్వితీయాయ తస్యః” (శ్వే-౩-౨) “ఏకమేవాద్వితీయం” (ఛాం. ౬-౨-౧) ఇత్యాదిశ్రుతిసిద్ధాధిష్ఠాతృత్వనిరాసానంభవాత్ । న తృతీయః—తమఃప్రకాశవత్పరస్పరవిరుద్ధస్వభావత్వాత్ । ప్రధానస్వాంగీకారే అచేతనత్వాదనత్వాచ్చ । కులాలాదివన్నిమిత్తోపాదానత్వానంభవః. విరుద్ధత్వాత్తదుభయత్వానంభవః ।

కించ—“ఆనందో బ్రహ్మైతి స్యజానాత్, ఆనందాద్ధ్యేవఖల్విమాని భూతాని జాయంతే” (తై. భృగు ౬) “సదేవ సోమ్యేదమగ్రీ ఆసీత్” (ఛాం. ౬-౨-౧) న సన్నచాసచ్చివ ఏవ కేవలః” (శ్వే. ౪-౧౫) ఇత్యాదిశ్రుతిసిద్ధానందాదీనాం బ్రహ్మత్వే వికల్పస్సముచ్చయో వా ? వికల్పత్వే కృతహానాకృతాభ్యాగమప్రసంగోఽవ్యవస్థా చ । వ్యవస్థా వికల్పే అనేకబ్రహ్మత్వప్రసంగశ్చ । సముచ్చయే తేషామానందాదీనాం ధర్మరూపత్వాత్, జగజ్జన్మాదికారణత్వానంభవః ।

కించ—శ్రీ రాదివత్సరిణామ్యుపాదానత్వాంగీకారే బ్రహ్మనిష్ఠానందాది భంగప్రసంగః । సువర్ణ కుండలాదివదారంభోపాదానత్వే పూర్వవద్వికారిత్వప్రసంగః । ప్రాగనద్రూపప్రధానాదిప్రపంచస్య రజ్జుసర్పవద్వివర్తత్వాంగీకారే శశశృంగాదీనాం కిం న స్యాత్ ? అతః ప్రపంచస్య నోత్పత్తిర్విధీయతే । తథాపి “అధ్యారోపావవాదాభ్యాం నిష్ప్రపంచం ప్రపంచ్యతే” ఇతి పూర్వాచార్యోక్తన్యాయమనుసృత్య శిష్యబోధార్థం

వేదప్రామాణ్యసిద్ధిర్థం చ “అజామేకాం లోహితశుక్లకృష్ణాం”
(శ్వే. ౪-౧) ఇత్యాది శ్రుతావచేతనమాయాయా జగత్కారణత్వోప
దేశాత్తస్యా ఏవోపాదానకారణత్వం వక్తుం శక్యం । బ్రహ్మాధ్యస్త
ప్రకృతిన త్వగుణప్రతిబింబితకల్పితేశ్వరస్య వా తత్కారణత్వం? ఇతి
చేద్బ్రూమః ।

సర్వాధిష్ఠానసచ్చిదానందపట్టలపరశివబ్రహ్మణ ఏవ జగజ్జన్మాది
కారణత్వం యుక్తం । “అపాణిపాదోఽహమచింత్యశక్తిః పశ్యామ్యు
చక్షుః స శృణోమ్యుకర్ణః । అహం విజానామి విచిక్తరూపో స చాస్మి
వేత్తా మమ చిత్సదాఽహం” (కై వల్య. ౨౪.) “ఆకాశశరీరం బ్రహ్మ ।
సత్యాత్మప్రాణారామం మన ఆనందం” (తై. శిక్షా. ౬) “సర్వాణి హ
వా ఇమాని భూతాన్యాకాశాదేవ సముత్పద్యంతే । ఆకాశం ప్రత్యస్తం
యంతి” (ఛాం. ౧-౮-౧) “ఆకాశో హ వై నామరూపయోర్నిర్వహీ
తా తే యదంతరా తద్బ్రహ్మ తదమృతం స ఆత్మా” (ఛాం. ౮-౧౪-౧)
ఇత్యాదిశ్రుతికదంబేన నిరవయవస్యాపి బ్రహ్మణో బాహ్యకరణ నిరపేక్ష
తయా సర్వకర్తృత్వం సూచితం । “ఆకాశశరీరం బ్రహ్మ” ఇత్యత్ర
ఆకాశశబ్దేన తత్త్వాభావికచిచ్ఛక్తిరుచ్యతే; స భూతాకాశః; జడస్య
తస్య కారణత్వసంభవాత్ । సత్యాత్మా—సత్యస్వరూపః, “ఋతం
సత్యం” ఇతిశ్రుతే; ప్రాణశబ్దేన సకలజగదధిష్ఠానచిచ్ఛక్తిర్వ్యవదిత్యతే.
తస్యాం రమతేయః స ప్రాణారామః । మనశ్శబ్దేన పరాశక్తిరుచ్యతే.
తస్యామానందోయస్య । అనేన బాహ్యకరణనిరపేక్షతా సూచితా ।
నిరవయవస్య వాయోర్వృత్తాది కంపనశక్తి దర్శనాచ్చ । అనంతశక్తివి
శిష్టస్యాఘటిత ఘటనాసామర్థ్యం కిము వక్తవ్యం? మూర్తస్య ప్రభా
కరస్య హ్యమూర్తకాలకల్పసదర్శనాత్ । భక్తానుగ్రహార్థం ఘృతకాఠి
న్యవద్దివ్యమంగళవిగ్రహాధరస్య మహేశ్వరస్య మూర్తామూర్త ప్రపంచ
కల్పనేఽప్యదోషః ।

“సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ తజ్జలానితి శాంత ఉపాసీత” (ఛాం. 3-౧౪-౧) ఇతి శ్రితౌ సముద్యోత్యన్న ఫేనతరంగాదివత్ సర్వజగత్త దుత్పత్తిస్థితిలయకర్మతయా తదాత్మకత్వమితి శూయతే । జగదుపాదాన పరమేశ్వరశక్తేస్తు త దేక దేశవృత్తిత్వం, “పాదోఽస్య విశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి” (తై. ఆర. 3-౧౨) ఇతి శ్రిత్యా ప్రదర్శితం । తస్మాన్మహాకాశాంతర్భూతపవనాదీనామివ పరమేశ్వరాంతర్భూత జగతాం పరమేశ్వరకారణత్వం । “లింగమధ్యే జగత్సర్వం లింగబాహ్యత్వం సహి” ఇతి శ్రిత్యాపి తథా సూచితం.

“యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” (తై. భృగు. ౧) ఇత్యనేన శివస్య బ్రహ్మణో నిమిత్తకారణత్వం, “యత్రప్రయంతి” ఇత్యనేనోపాదానకారణత్వం చోపదిశ్యతే । తస్మాదవిరుద్ధ మభిన్న నిమిత్తోపాదానకారణత్వం । న త్వేకకారణత్వం, నాధ్యాయోపత్వం, న మిథ్యాత్వం చ విధీయతే.

నను—“జ్ఞాజ్ఞా ద్వావజావీశనీశా” (శ్వే. ౧-౯) ఇత్యాదినా పరమేశ్వరవజ్జీవస్యావ్యజిత్వోపదేశాత్, “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” (తై. భృగు. ౧) ఇత్యాదిశ్రిత్యాపరమేశ్వరస్య పంచమహాభూతమాతృకారణత్వమితిచేన్న । సృష్టేః ప్రాక్ స్వాత్మని కుసూలధాన్యవద్వర్తమాసజీవానాం బహిర్నిర్గమనాదికర్తృత్వదర్శనాత్, జన్యత్వాజన్యత్వవిధాయకశ్రుతీనాం న విరోధః । “మాయాం తు వ్రీకృతిం విద్యాన్మాయినం తు మహేశ్వరం । తస్యావయవభూతైస్తు వ్యాప్తం సర్వమిదం జగత్” (శ్వే. ౪-౧౦) “మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతస్సనాతనః” (గీతా ౧౫-౭) ఇత్యాదిశ్రుతిస్మృతిదర్శనాత్ । శక్తిసంకోచతయా సృష్టేః ప్రాక్ పరమేశ్వరస్య నిర్గుణత్వాత్ “నిష్కలం నిష్క్రియం శాంతం” (శ్వే. ౬-౧౯) ఇత్యాదినిర్గుణశ్రుతీనాం తత్కాలపర్వతం । “న ఈడాం చకే” (ప్రశ్న. ౬-౩) ఇత్యాది

సగుణశ్రుతీనాం సృష్ట్యన్మృఖపరమేశ్వరశక్తివికాసకాలపరత్వం । సత్య
జ్ఞానానందస్వరూపస్య శివస్య బ్రహ్మణో జగత్కరణత్వే మృదాది
వద్వికారత్వం స్యాదితిచేత్ — “మాయాం తు ప్రకృతిం విద్యాత్”
(శ్వే. ౪-౧౦) ఇత్యాదిశ్రుతిషు మాయాయా జగదుపాదానత్వం పర
మేశ్వరస్య నిమిత్తత్వం చోపదిశ్యత ఇతి స విరోధః ।

చిదాత్మకపరశివే కథం జడప్రపంచకల్పనమితి—“యథోర్ణనాభి
స్సృజతే గృహ్లాతే చ” (ముండక ౧-౧-౭) ఇత్యాదిశ్రుతౌ చేతనోర్ణనాభే
రచేతనతంతూత్పత్తిదర్శనాత్ । అఘటితఘటనాశక్తివిశిష్టపరమేశ్వ
రస్య కిమువక్తవ్యం? తస్మాజ్జడచేతనయోః ప్రపంచపరశివయోః
కార్యకారణభావస్య, ఐక్యస్య చ పూర్వోదాహృతైః “సర్వంఖల్విదం
బ్రహ్మ తజ్జలానితి శాంత ఉపాసీత” (ఛాం ౩-౧౪-౧) ఇత్యాదిశ్రుతి
వచనైః ప్రతిపాదితత్వాత్ స ఏవ వైదికసిద్ధాంత ఇతి ఘంటాఘోషః ।

అధ్యారోపాపవాదాంగీకారే— “స దేవసోమ్యేదమగ్రీ ఆసీ
దేకమేవాద్వితీయం” (ఛాం. ౬-౨-౧) “తదైక్షత బహుస్యాం ప్రజా
యేయేతి” (ఛాం. ౬-౨-౩) “ఏకో ౭ హం బహుస్యాం ప్రజాయేయ
ద్వావా పృథివీ జనయన్ దేవఏకః (మహానా. అను ౧) ద్వా సువర్ణా
సయుజా సఖాయా (శ్వే. ౪-౬) “ప్రధానక్షేత్రజ్ఞ పతిర్గుణేశః సంసార
మోక్షసిద్ధిబంధహేతుః (శ్వే ౬-౧౬) తథావిద్యాన్నామరూపాద్వి
ముక్తః పరాత్పరం పురుషముపైతి దివ్యం” (ముండక ౩-౨-౮) “సర్వో
వై రుద్రః” (మహా. అను ౧౩) ఇత్యాది బహుశ్రుతివిరోధాత్ జాద్ధాది
వద్యేద.బాహ్యమత ప్రవేశః స్యాత్ ।

జడజడయోరేకత్వా సంభవాత్ప్రపంచస్యాధ్యాసిక శ్వేన మిథ్యా
త్వం సంభవతీతి యత్ తత్తుచ్ఛం । తథా హి—అన్యత్రాన్యధర్మా
రోపః ఖల్వధ్యాసః. తత్ర ఆత్మన్యనాత్మ ప్రపంచారోపో వా? అనా
త్మన్యాత్మారోపో వా? నాద్యః — పూర్వద్వష్టసత్యసర్వసంసారేణ

రజ్జుసర్పభ్రాంతి రుపపద్యతే । తద్వదాత్మవ్యతిరిక్తసత్యప్రపంచానం
గీకారాత్, తదతిరిక్తప్రదేశభావాచ్చ । న ద్వితీయః— అనా
త్మన్యాత్మారోపే ఆరోపితాత్మస్వరూపస్య బ్రహ్మణోమిథ్యాత్వాపత్తే,
జడత్వాదిబహుదోషప్రసక్తేశ్చ । న చ పూర్వదృష్టత్వమేవ నియామక
మితి వాచ్యం । బీజాంకురన్యాయవత్పూర్వపూర్వాధ్యాసస్యోత్తరోత్తరా
ధ్యాసపేతుత్వాత్ । అధ్యాసస్సంభవతి ఇతిచేత్, తద్వనవస్థాప్రసంగః ।

కించ—“యత్ర యద్దృష్టం తత్ర న తస్యారోపః” ఇతి నియ
మాత్ తద్దృష్టప్రపంచస్య తస్మిన్నారోపః కథ ముపపద్యతే? సర్వే
సర్వత్వారోపాసంభవాదనుపపత్తిర్దుర్వారా । అపి చ బ్రహ్మప్రపంచ
యారనాదిత్వే—“యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” (తై.భృగు
౧) ఇత్యాదిబహుశ్రుతివిరోధాత్ కార్యకారణత్వప్రయుక్తపూర్వా
పర్యనియమప్రతిపాదకయుక్తిభంగప్రసంగశ్చ । దృశ్యత్వేన ప్రపంచస్య
మిథ్యాత్వాంగీకారే బ్రహ్మణోఽపి మిథ్యాత్వాపత్తిః, దృశ్యత్వావిశే
షాత్ । దృశ్యత్వానంగీకారాన్నోక్తదోష ఇతిచేత్ — లోకే
బ్రహ్మనుభూతిర్న స్యాత్ । కించ “అస్మత్ప్రత్యయవిషయత్వాదవరోక్ష
త్వాచ్చ ప్రత్యగాత్మప్రసిద్ధేః” ఇత్యుక్తివిరోధాత్ నాహంప్రత్యయవిషయో
బ్రహ్మ, ఇతిచేన్న. జీవబ్రహ్మణోః భేదానంగీకారాత్ । “కశ్చిద్ధీరఃప్రత్య
గాత్మానమైక్షత్” (కఠ ౨-౧౧) “తరతి శోకమాత్మవిత్” (ఛాం,
2-౧-3) “ఆత్మా వా అరే దృష్టవ్యః” (బృహ ౪-౪-౧) “దృశ్యతే
త్వగ్ర్యయా బుద్ధ్యా” (కఠ ౧-3-౧౨) “వశ్య మే యోగమైశ్వరం”
(గీతా ౯ - ౧) “శివాత్మకమిదం సర్వం సదావశ్యంతి సూరయః”
ఇత్యాది శ్రుతిస్మృతిపురాణవచనై ర్బ్రహ్మదృశ్యత్వప్రతిపాదనాచ్చ ।
బ్రహ్మణో వ్యావహారికదృశ్యత్వాంగీకారే నిరధిష్ఠానభ్రమప్రసంగః ।
తస్మాన్నాధ్యాసోఽంగీకరణీయః.

నను - “మాయాభాసేన జీవేశ్చ కరోతి”, ఇతి కల్పితశ్రుత్యా

జగత్ మిథ్యాత్వమంగీకరియతే ఇతిచేన్న। “జ్ఞాజ్ఞా ద్వావజావీశనీశా”
(శ్లో ౧-౯) “మమైవాంశో జీవలోకేజీవభూతఃసనాతనః”(గీతా౧౫-౭)
ఇత్యాదిశ్రుతిస్మృతివిరోధ ప్రసంగాత్, అచేతనస్య ప్రధానస్య చేతన
జీవేశ్వర కర్తృత్వాసంభవాచ్చు. “అంతవత్త్వమసర్వజ్ఞతా వా”
(బి. సూ. ౨-౨-౪౧) ఇతి సూత్రవిరోధః, కృతనాశాకృతాభ్యాగమ
ప్రసంగశ్చ.

పరమేశ్వరసత్తావశాత్ప్రధానస్య జగత్కారణత్వ మితిచేన్న -
ఈశ్వర్యధికరణే “తదైశ్వర్య” (భాం. ౬-౨-౩) ఇత్యాదిశ్రుతి ప్రామా
ణ్యమంగీకృత్య వేదబాహ్యత్వేన ప్రధానజగత్కారణత్వ మశస్య నిరా
కృతత్వాత్.

కించ — మిథ్యాత్వంనామ — అసత్త్వం? అనిర్వచనీయత్వం?
బాధ్యత్వంవా? నాద్యః — వేదాప్రామాణ్యప్రసంగాత్ । న ద్వితీ
యః—మానిత్యాపత్తేః । న తృతీయః - కిమిదం బాధ్యత్వం? త్రైకాలిక
నిషేధప్రతియోగిత్వం? జ్ఞాననివర్త్యత్వం వా? నాద్యః — ప్రపంచస్య
విద్యమానత్వాత్, అర్థసిద్ధిక్రియాసిద్ధిసత్త్వాచ్చ । అనాదిత్వాన్న పూర్వ
కాలనిషేధః, అనుభవజ్యమానత్వాన్న వర్తమానకాలనిషేధః, సంకోచ
రూపేణ వేదరాశ్నేః ప్రలయేఽపి పరమేశ్వరే సత్త్వాన్న భవిష్యత్కాల
నిషేధః । న ద్వితీయః — జ్ఞానినాం పూర్వవత్ప్రపంచస్య భాసమాన
త్వాత్, తేహం క్షుత్పిపాసాదికస్య దృష్టత్వాచ్చు.

న చ — దగ్ధపటన్యాయేన జీవన్ముక్తస్య దేహేంద్రియాది
భేదజ్ఞానసంబంధ ఇతివాచ్యం । మరుమరీచికాదా భ్రాంతినాశేఽపి జల
త్వేన ప్రతీయమానత్వమివప్రకృతే న వక్తుం శక్యం యథా దగ్ధపటా
ఽపి పటవద్యానతే శీతనివారకత్వాదిక్రియాసిద్ధ్యభావాత్, లోకే
మరుమరీచికా జలవద్యానతే పిపాసాశాంత్యాది ధర్మాణా మయోగ్య
త్వాత్, తద్వజ్జీవన్ముక్తానాం భేదజ్ఞానసత్త్వేఽపి శరీరకంపనక్షుత్పిపాసాది

కం న సంబద్ధ్యేతలోకే దండనాశ్చేపి తజ్జన్య భృమణవదవిద్యానా
శ్చేపి తత్కార్యపారిభృతరీరాదేర్భృగైకనాశ్యత్వమితిచేన్న. తంతు
పటాదివదవిద్యాయా ఉపాదానకారణత్వాత్, తస్మాత్తథా న యుక్తం
తథాదూర్వాసీయే—

“అనాద్యవిద్యయా బద్ధం బ్రహ్మతత్కాలకారణం।
న్వావిద్యయా సంసరతి ముక్తిః కల్పితవాక్యతః॥
ఏవం ప్రకారణం శాస్త్రం సర్వమాహాత్మ్యనాశకం।
ఉపేక్ష్యం శివభక్తైస్తు శ్రుతిస్మృతివిరోధతః॥
ఫలనాశాదిదం తస్య ఫలం వై ముఖ్యతస్తమః।
జ్ఞాననాశ్యత్వసిద్ధ్యర్థం తదేవ హి నిరూపితం॥
తదన్యధైవ సంసిద్ధం విద్యావిద్యానిరూపణైః॥
తన్మాంబుకత్వకథనం పురాణేషు ప్రదృశ్యతే।
తథేంద్రజాలపక్షేపి మతాంతరమిదం ధ్రువం॥
నాస్తి శ్రుతిషు తద్వార్తా దృశ్యమానాసు కుత్రచిత్॥
వాచారంభణవాక్యాని తదనన్యత్వబోధనాత్।
సమిథ్యాత్వాయ కల్పంతే శివోపాదానకారణాత్॥
జ్ఞానార్థమర్థవాదశ్చేజ్జగత్సప్తాద్యదికారిణి।
శక్తీరసంగీకరణాద్విధిమాహాత్మ్య యోర్నతత్॥
అపవాదార్థ మేషై తదారోపా వస్తుతో నహి
దృఢప్రతీతి సిద్ధ్యర్థమితిచేత్త న్న యుజ్యతే ।
ముఖ్యార్థబాధకం నాస్తి కార్యదర్శనత శ్శ్రుతేః।
ఐంద్రజాలికపక్షేపి తత్కర్తృత్వం తదిరితం॥
మాయాదీనాం చ కర్తృత్వం శ్రుతిసూత్రైర్నబోధ్యతే।
అకర్తృత్వం చ యత్తస్య మాహాత్మ్యజ్ఞాపనాయ వై॥

విరుద్ధమధ్యారోపాది న యుక్తిస్తస్య కారణం ।
 మాయికత్వం పురాణేషు మోహార్థముపపద్యతే ।
 తస్మాదవిద్యామాయాత్వకథనం మోహనాయ వై ॥
 అసత్యమప్రతిష్ఠం తే జగదాహురనీశ్వరం ।
 అసరస్వరసంభూతం కిమస్యతామహేతుకం ॥
 సేష్వరాద్వైతభావే తు సర్వం శివమయం జగత్ ।
 జ్ఞానాద్వికల్పబుద్ధిస్తు లీయతే న స్వరూపతః ।
 భిన్నత్వం వై వ యుంజీత శివోపాదానతః క్వచిత్ ।
 ఏవం వై దిశసిద్ధాంతసేవ్యో నాస్య ఇతి శ్రుతిః ॥ ఇతి,

ఏవమవిద్యామాయాప్రతిబింబితజీవేశ్వరవాదోఽపి న యుక్తః ।
 తథా హి — అస్మత్ప్రత్యయగోచరశ్చారీరస్తు అవిద్యాప్రతిబింబితః?
 అంతఃకరణప్రతిబింబితో వా? అవిద్యావచ్ఛిన్నచైతన్యం? అంతఃకరణా
 వచ్ఛిన్నచైతన్యం వా? ఈశ్వరస్తు మాయాప్రతిబింబితః? మాయా
 వచ్ఛిన్నోవా? ఉభయోస్సాన్విభావికత్వం? ఔపాధికత్వం వా? తదు
 పాధిస్తు మాయా? అవిద్యా? అంతఃకరణం వా? న తు స్థూలోపాధిః,
 పరలోకగమనానుపపత్తేః. “కార్యోపాధిరయం జీవః కారణోపాధి
 రీశ్వరః” ఇత్యుక్తేః తత్ప్రతిబింబపక్షోఽపి న యుక్తః । బ్రహ్మణో
 నిరూపత్వేన మాయాయా అసత్పదార్థత్వేన తత్ప్రతిబింబో న స్యాత్ ।
 న చ జలాకాశప్రతిబింబవత్, ఇతి వాచ్యం । “దృష్టానుసారిణీ కల్పనా”
 ఇతి న్యాయేన నీరూపస్యాకాశస్య ప్రతిబింబాసంభవాత్ తత్ప్రతిబింబ
 ప్రతీతిస్తు భ్రాంతిరేవ । జలాదా మూర్తాత్మకసూర్యాదిప్రతిబింబ
 దర్శనాత్ । అన్యథా వాయోరపి ప్రతిబింబాపత్తేః । దర్పణచేఖా
 వద్యత్ర యదస్తి తత్ర తత్ప్రతిబింబో నాస్తీతి నియమాత్సర్వగతస్య
 బ్రహ్మణస్సర్వగతమాయాయాం ప్రతిబింబః కథముపపద్యతే?

నచ — విభుపదార్థయో న్సంయోగాసంభవాత్ప్రతిబింబా

భావోఽయుక్త ఇతి వాచ్యం । సంయుక్తస్యాపి ప్రభామండలస్య తథా
తద్దర్శనాత్ । “గుహం ప్రవిష్టా సరమే పరాధ్యే” (కఠ ౧-౩-౧)
“గుహం ప్రవిష్టావాత్మానా హే తద్దర్శనాత్” (బృ. సూ. ౧-౨-౧౧)
ఇత్యాదిశ్రుతిసూత్రాభ్యాం జీవేశ్వరయోరేకతృ స్థితిర్నిర్ణీతత్వాత్,
బింబప్రతిబింబయోరేకతృ నివేశాసంభవాత్తత్పక్షో న యుక్తః.

కించ—మాయాఽవిద్య యోగ్యహృప్రతిబింబౌ జీవేశ్వరౌ
మాయాఽవిద్యానాశ స్తయోర్లోకుః ఖలు? తదంగీకారే జీవేశ్వరనాశ
ఏవ మోక్ష ఇతి సంపద్యతే అతః సామండబాద్ధమతప్రవేశ ఆత్మ
హాసనమపురుషార్థ ఇతి మోక్షస్యాపురుషార్థత్వమాపద్యేత జీవేశ్వర
యోరలీకత్వం స్యాత్ । తథాత్వే సారతాకికప్రియత్నం కోఽపి న
కుర్యాత్ । ముముక్షుర్హి మోక్షార్థం న యతేత ఉభయస్వరూపస్య
మిథ్యాత్వాత్ । సర్వస్య హైహిక ప్రవృత్తిరేవస్యాత్ । సర్వాప్రవృత్తే
ప్రవృత్తిమాతోచ్ఛేదః స్యాత్ । సర్వేఽపి విధినిషేధయోర్మిథ్యాత్వా
విశేషాత్ కుతాపి న ప్రవర్తేరన్ । తథా సతి సన్మార్గోచ్ఛేదశ్చ
స్యాత్ । జీనస్య ప్రతిబింబత్వేనాలీకత్వాత్, “ఐతదాత్మ్యమ్” ఇత్యా
రభ్య “స ఆత్మా” ఇత్యంతేన తత్త్వంపదార్థం నిరూప్య “స తత్త్వ
మసి” ఇత్యేన వదేతే । దర్శనప్రతిఫలితవహ్నిదివదర్శక్రియాకారత్వం
న సంభవత్యేవ.

కించ—“యా విజ్ఞానే తిష్ఠన్” (బృహ. ౫-౨-౨౨) ఇత్యా
ద్యంతర్యామిబ్రాహ్మణవిరోధః । నిఖలోపాధౌ ప్రతిబింబస్యైకత్వేన
జీవై కాద్భంధ మోక్షసుఖదుఃఖాదివ్యవస్థానుపపత్తేః తస్మాత్ప్రతిబింబ
పక్షోఽప్యనుపన్నః । జడాంతఃకరణావచ్ఛిన్నమైతన్యస్య జీవత్వాంగీకారే
ఘటపటావచ్ఛిన్నమైతన్యస్యాపి జీవత్వముపపద్యేత తస్మాదవచ్ఛేద
పక్షోఽపి పూర్వోక్తదూషణగ్నిస్తత్వాన్న యుక్తః । “ఏకథా బహుథా
మైవ దృశ్యతే జలచంద్రవత్” (బృహ్మసింధు. ౧౨) ఇతిశ్రుతిరసాధు

రేవ పూర్వోదాహృత శ్రుతీనాం బలిష్ఠత్వాత్. “నహి దృష్టాంతే సర్వ సంభవః” ఇతిన్యాయేన బ్రహ్మణః సర్వగతత్వే దృష్టాంత ఉపలభ్యతే.

“మాయాభాసేన జీవేశౌ కరోతి” ఇతి వాక్యేన న జీవేశయోః కల్పితత్వముపపద్యతే “జ్ఞాజ్ఞా ద్వావజావీశనీశౌ” (శ్లో. ౧-౯) ఇత్యాది బహుశ్రుతియుక్త్యనుభవవిరోధాత్ । మం—శివం, అయతీతి మాయా, “అయ-పయ-గతౌ” ఇతి ధాతోః ప్రాప్త్యర్థకత్వాత్, “మః శంభౌ ధాత్వచంద్రియోః” ఇతి నిఘంటుశ్రీవణాత్, ప్రాణ వార్ధవివరణే “అకారో బ్రహ్మ, ఉకారో విష్ణుః, మకారో రుద్రః” ఇతి శ్రుతేశ్చ । మాయా — పరశివశక్తిః, ఆభాసేన — పరమేశ్వర సమప్రకాశేన, జీవేశౌ కరోతి—ప్రకటికరోతిత్వర్థః । అన్యథా సర్వశ్రుతి భంగప్రసంగః । పూర్వోక్తసత్యానందాదీనాం జగత్కారణత్వే న దోషః । తేషాం పరమేశ్వరస్వరూపత్వాత్తద్ధర్మత్వాచ్చ అగ్నేర్లాహి త్వోష్ణ్యప్రకాశవత్ । తస్మాత్ప్రపంచస్య కర్తృజన్యత్వం ఘటాదివ ద్వక్తుం శక్యం ।

యద్యపి జన్మాదికం జగన్నిష్ఠం వ్యధికరణత్వాన్న తద్రూప్యా స్వరూపలక్షణం । తథాపి జగత్కారణత్వం పరమేశ్వరస్వోపదేశాత్త టస్థలక్షణం స్వరూపభిన్నత్వే సతి వ్యావర్తకం తటస్థలక్షణం । యద్యప్య న్యభిచారాజ్జగజ్జన్మాదికం ప్రత్యేకం లక్షణం సంభవతి । తథాప్యత్వాద కత్వమాత్మం నిమిత్తే, అత ఉత్పత్తిస్థితిగ్రహణం న లయగ్రహణం । కదాచిదపి నిమిత్తకారణే న కార్యస్య లయస్సంభవతి । న చ తావ తైవోపాదానత్వలాభాదుత్పత్తిస్థితిగ్రహణం వ్యర్థమితివాచ్యం । న హ్యుపాదానత్వం సకలధర్మితయోచ్యతే । కింతు ప్రకృతివికారన్యాయే నాభేదప్రతిపత్త్యై । భవతు బ్రహ్మజగదుపాదానం, ఉత్పత్తిస్థితిత్యోరన్య ఏవాధిష్ఠాతా న్యాత్, కుంభకార ఇవ కుంభోత్పత్తౌ రాజ్యవచ్చ రాజావ స్థానమితి ప్రాశంసికముత్పత్తి స్థితిగ్రహణమితి.

స్వరూపలక్షణం తు “సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ” (తై
ఆనం-౧) ఇతి శ్రుతిప్రతిపాదితం సత్యాదిస్వరూపత్వం । నను సత్య
త్వాదేః పరమశివస్వరూపాదేవేదేన పరమశివస్వరూపలక్షణత్వం, అభేదే
వాక్యార్థాసిద్ధిః గుణప్రధానభావాపన్నపదార్థసంసర్గో హి సర్వత్ర
వాక్యార్థః; న చాభేదే తత్సంభవతి, ఇతిచేన్న । యత్ర పదార్థప్రమితిః
తత్ర సంయోగో వాక్యార్థః, యత్ర పదార్థప్రమితిపరః పదసందర్భః
తత్రాఖండపదార్థ ఏవ వాక్యప్రతిపాద్యః । యథా—“అస్మిన్ జ్యోతి
ర్మండలే కశ్చంద్యః” ఇతి ప్రశ్నే “ప్రకృష్టప్రకాశశ్చంద్యః” ఇతి
వాక్యమఖండచంద్రస్వరూపప్రతిపత్తిపరం । న చ ప్రకృష్టప్రకాశవై
శిష్ట్యం వాక్యప్రతిపాద్యం ప్రమేయం, మానాంతరసిద్ధత్వాత్ । నాపి
చంద్రత్వవై శిష్ట్యం, ఏకవ్యక్తికతయా చంద్రత్వజాతేరభావాత్ । న చ
చంద్రశబ్దవాచ్యత్వవై శిష్ట్యం, తస్యావ్యదృష్టత్వాత్ । స్వరూపమాత్ర
ప్రశ్నే తస్యాభిధానానాచిత్యాత్.

పస్తుతస్తు—వాక్యనాం సర్వత్ర శ్రూయమాణపదార్థసంసర్గ
పరత్వనియమోత్పాదనాయ పదార్థమాత్రనిష్ఠత్వమపి క్వచిదస్తీతి
వ్యుత్పాద్యం; తచ్చ లక్షణావాచ్యంతత్రలోకే పదానాం విశిష్టశక్తిత్వేన
పదార్థః సర్వోఽపి సఖండ ఏవ తథాపి న దృష్టాంతాసిద్ధిః, పదార్థమాత్ర
నిష్ఠత్వే వాక్యస్య దృష్టాంతత్వసంభవాత్ । ఏవం చాపి సత్యాదిపదా
న్యేకబ్రహ్మపదార్థనిష్ఠాని. బ్రహ్మపదార్థశ్చ న విశిష్టః, అభేదశ్రుతి
సహసాత్ ।

నను విశిష్టవాచకై స్సత్యాదిపదైః కథమఖండబోధః? ఇతిచేత్
తల్లక్షణయేతి గృహణః; ఉక్తంచ శివాద్వైతవ్రతాశక్తే—“ఉపాయస్తు
వై శిష్ట్యం అఖండచంద్రప్రతిపత్తౌ, తచ్చ విరోధాచ్చంద్రే న జ్ఞాయతే
సత్యాదివాక్యేత్వసంతాదిపదై ర్వైశిష్ట్యం బాధ్యతే” ఇతి । ఏతేన
“సేనావనాదిలక్షణస్య నాఖండార్థకత్వమ్, సేనావనాదీనాం సముదాయ

రూపత్వే నాఖండార్థత్వాభావాదితి స లక్షణమాత్రస్యాఖండార్థత్వమ్”
ఇతి నిరస్తం తత్ప్రాప్తి పదార్థమాత్రనిష్ఠత్వస్యావివాదాత్.

నను లక్షణయైకత్వపరత్వే సత్యాదివాక్యానామే కే నై వ
తాదృగర్థభోధాత్పదాంతరవై యర్థ్యం, పర్యాయత్వప్రసంగశ్చ ఇతిచేన్న।
విశిష్టశక్త్యానాం శక్త్యాధేపర్యాయాణామేవ లక్షణయైకార్థపరత్వస్యార్థ
వాదానాం ప్రాశస్త్యపరత్వస్యేవావిరోధాత్। న చనై యర్థ్యం- వ్యావృత్తి
భేదాత్। సత్యపదేనాసత్యవ్యావృత్తిః, జ్ఞానపదేన జడవ్యావృత్తిః,
అనంతపదేన పరిచ్ఛిన్నవ్యావృత్తి రితి। సర్వత్ర వ్యావృత్తిభేదాత్ స
పానరుక్త్యం.

నను కిం వ్యావృత్తయోఽపి బ్రహ్మభిన్నా అభిన్నావా? ఆద్యే
హ్యైకశుత్ర్యనుపపత్తిః, ద్వితీయే తదేవ పదాంతరవై యర్థ్యం ఇతిచేన్న।
ఏకస్మిన్ ప్రతియోగ్యనుయోగికారణవ్యాపకాదిశబ్దవదవై యర్థ్యోపపత్తే!
న హి కారణతాదికం ధర్మాంతరం ఏవం వ్యావృత్తీనాం బ్రహ్మభేదేఽపి
ప్రతియోగిభేదాదవై యర్థ్యం ఏతదభిప్రాయేణైవ శివాద్వైతప్రకాశకే
సంగిహః—.

అవిశిష్టనుపర్యాయా నేకశబ్దవ్రకాశితం।

ఏకం వేదాంతనిష్ఠితమఖండం ప్రతిపేదిరే|| ఇతి,

తస్మాత్సత్యత్వాదికం స్వరూపలక్షణమితి సిద్ధం।

నను “ఆద్యస్య బ్రహ్మణః చతుర్ముఖస్య, యతో జన్మ, తద్భిన్నా”
ఇతిచేన్న। శ్రుతియుక్త్యనుభవవిరోధాత్। చతుర్ముఖస్యాద్యత్వం
నామ సర్వకార్యాపేక్షయా? చేతనాపేక్షయా వా? నాద్యః—
“ఆత్మన ఆకాశస్సంభూతః” (తై. ఆనం ౧) ఇతి భూతసృష్టేః ప్రథమ
మభిధానాత్। న చ హిరణ్యగర్భజననాంతరమేవ భూతసృష్టిరితి
వాచ్యం। సమష్టిలింగశరీరాభిమానినో హిరణ్యగర్భస్య భూతసృష్ట్య
సంతరం జననావశ్యకత్వేన తతః పూర్వముత్పత్తేమానాభావాత్।

తథాపి జనక త్వేనైవ జ్ఞేయబ్రహ్మణత్వాసిద్ధేః రామకృష్ణాదేరివ
చతుర్ముఖస్యైవ జనకావేక్షయా ఉత్కృష్టతాపత్రేశ్వ. విష్ణోరేవ హిరణ్య
గర్భోత్పత్తిరితి వినిగమకాభావాత్.

“యో దేవానాం ప్రథమం పురస్తాద్విశ్వాధికో రుద్రో
మహర్షిః । హిరణ్యగర్భం సశ్యత జాయమానం స నో దేవః శుభయా
స్మృత్యా సంయునక్తుః” (మహానా. అను. ౧౦) అస్మార్థః - మహర్షిః -
వేదకర్తా యః - సర్వజ్ఞత్వాదినా, విశ్వస్మాత్ - చిదచిత్రప్రపంచాత్,
అధికో రుద్రః - పరమశ్శివః, సర్వేషాం దేవానామింద్రాదీనాం,
ప్రథమం హిరణ్యగర్భం - చతుర్ముఖం, స్వసంకల్పేన ప్రకృతిరూపా
త్తనా జాయమానం, సకలవేదోపదేశార్థమనుగ్రహదృష్ట్యా పశ్యన్, స-
శివః, సః - అస్మానపి, శుభయా - సంసారపాశమోచికయా పరమా
నందస్వరూపయా వేదవేదాంతాగమసిద్ధయా, స్మృత్యా—దీక్షయా,
సంయునక్తు—సంయోజయత్వీతి తాత్పర్యం।

“యో దేవానాం ప్రథమశ్చోద్భవశ్చ విశ్వాధికో రుద్రో
మహర్షిః । హిరణ్యగర్భం జనయామాన పూర్వం స నో బుద్ధ్యా
శుభయా సంయుక్తుః” శ్వే. ౩-౪ ఇత్యాదినా మహేశ్వరోత్పన్నత్వం
హిరణ్యగర్భస్యావగమ్యజే, తస్మాత్తదర్థో స విధీయతే.

నను “ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్, స బ్రహ్మ నేశానో
నాపో నాగ్నీ యోమా నేమే ద్యావాపృథివీ” (మహా. ౧-౧) ఇతి
మహోపనిషది నారాయణస్యైవ సర్వాతిశాయిత్వస్య సృష్టేః ప్రాక్
సత్తాయా దర్శనాత్, “నారాయణాద్భ్రహ్మ జాయతే నారాయణా
ద్రుద్రో జాయతే” (నారాయణ ౧-౧) ఇత్యాదినా సర్వకారణత్వదర్శ-
నాత్, “అథ కస్మాదుచ్యతే బ్రహ్మ బృహంతో హ్యస్మిన్ గుణాః”
ఇత్యాదినా తస్యైవ పూర్ణగుణత్వావగమాత్, “తదేవ బ్రహ్మ పరమం
కవీనాం” (మహానా. అను. ౧) “అంతస్సముద్రే మనసా చరంతం”

(తై. ఆర. ౩-౧౧) ఇత్యాదినా సముద్రశాయిత్వాదిధర్మాణాం విద్వ
 ద్మాధ్యాయ తస్యైవ ముఖ్యత్వాత్, “న సన్న చా సచ్చివ ఏవ కేవలః”
 (శ్వే. ౪-౧౦) “బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్తే సంప్రసూయంతే” (ఆథ
 ర్వశిఖా. ౧) “సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్” (ఛాం. ౨-౪-౧) ఇత్యాది
 వాక్యానాం ఛాగపశున్యాయేన సామాన్యవిశేషయోరేకత్వసిద్ధివ త్త
 త్పరత్వస్యైవ యుక్తత్వాత్, “గచ్ఛతీతి గౌః” ఇతి వ్యుత్పత్త్యా నానాధ
 బోధక త్వేఽపి గవి రూఢివద్ బ్రహ్మశబ్దవ్యాపి చతుర్ముఖబ్రహ్మప్రణవ
 బ్రాహ్మణాదిషు పృవృత్త త్వేఽపి అనంతకల్యాణగుణవిశిష్టే నారా
 యణ ఏవ యోగరూఢ త్వాచ్చ జగజ్జన్మాదికారణత్వం తస్యైవ సము
 చితం—ఇతిచేద్బ్రూమః.

విష్ణోర్జగత్కారణత్వేఽపి న తద్రూపత్వము, సూక్ష్మసృష్ట్య
 సంతరభావి దేవాదిసృష్టేః పూర్వం తజ్జన్మశ్రేణాత్ విష్ణోరుత్పత్తిః
 ఋగ్వేదే హ్యయతే “విమూరితా పరమమస్య విద్వాన్ జాతో
 బృహన్నభిపాత తృతీయం” (ఋగ్వేద. ౭-౫-౨౯) ఇతి. అస్యార్థః-
 అస్య-మహేశ్వరస్య, ఇత్యా-ఇత్యంభావేన, విద్వాన్-వేత్తా, బృహన్
 విష్ణుః - ఆదివిష్ణుః, జాతస్సన్ తృతీయం - కైలాసం, అభిపాత - రక్షతి ।
 బృహచ్ఛబ్దేన ఆదివిష్ణురేవ న్యపదిశ్యతే । “నమోవిష్ణవే బృహతే
 కరోమి” (తై. ఆర. ౧-౧౨) “బృహత్తే విష్ణో నమతం భజా
 మహే” (తై. బ్రా. ౨-౪-౩) ఇత్యాదిషు దర్శనాత్, అజా
 తపరమేశ్వరమేవముపస్థితం పరిత్యజ్య అనుపస్థితకల్పనే మానాభా
 వాత్, “అజాత ఇత్యేవం కశ్చిద్భిరుః ప్రతిపద్యతే రుద్రో యత్యే
 దక్షిణం ముఖం తేన మాం పాహి నిత్యం” (శ్వే. ౪-౨౧) ఇతి శ్వేతా
 శ్వతరోపనిషది మహేశ్వరస్యైవాజాతత్వశ్రేణాచ్చ శంభోరాదివిష్ణు
 జనకత్వం యుక్తమేవ । ఋగ్వేదే “సోమః పవతే జనితా మతీనాం
 జనితా దివో జనితా పృథివ్యాః జనితాఽగ్నేర్జనితా సూర్యస్య జని

తేంద్రస్య జనితోత విష్ణోః” (ఋగ్వేద ౭-౪-౬) ఇతి “ధ్యాయాశే
శానం ప్రధ్యాయితవ్యం సర్వమిదం బ్రహ్మవిష్ణురుదేంద్రాస్తే సంప్ర
సూయంతే” (అథర్వశిఖా - ౩) ఇత్యాదిషు శివస్వైవ సర్వకారణత్వం
శూయతే “శివ ఏవ కేవలః” (శ్వే. ౪-౧౫) ఇతి వాక్యస్య సనాతన
సృష్టిపరత్వం “నారాయణాద్బ్రహ్మ జాయతే” (నారా - ౧-౧) ఇతి
వాక్యస్యావాంతర సృష్టిపరత్వమితి తదుక్తం వాయవీయసంహితా
తాయాం.

త్రయస్తే కారణాత్మానో జాతాన్సాత్మాన్మహేశ్వరాత్ ।
చరాచరస్య విశ్వస్య సర్గస్థిత్యంతహేతవః॥
పితౄ నియమితాః పూర్వం త్రయోఽపి త్రిమం కర్మసు ।
బ్రహ్మ సర్గే హరిస్త్రాణే రుద్రస్సంహరణే పునః॥
తథావ్యనోన్యమాత్సర్యాదనోన్యన్యతీతయాధీనః ।
తవసా తోషయిత్వా స్వం పితరం చంద్రశేఖరం॥
లభా సర్వాత్మతా తస్య ప్రసాదాత్పరమేష్ఠినః॥
బ్రహ్మనారాయణౌ పూర్వం రుద్రః కల్పంతరేఽస్మృజత్ ।
కల్పంతరే పునర్బ్రహ్మ రుద్రవిష్ణూ జగన్మయః ।
విష్ణుశ్చ భగవాన్ రుద్రం బ్రహ్మణమస్మృజత్పునః ।
నారాయణం పునర్బ్రహ్మ బ్రహ్మణం చ పునర్భవః ఇతి॥
(శి. వా. సం. పూ. భా. ౧౧ అ.)

“స బ్రహ్మ స శివస్సేంద్రసోఽక్షరః పరమః స్వరాట్”
(మహానా. అను. ౧౦) ఇత్యాదిశ్రుతితేన మూర్తిత్రయవ్యతిరీక్త
స్వైవ బ్రహ్మాత్వోపదేశాత్, నారాయణాద్యుపనిషత్సు మూర్తిత్ర
యాతీతత్వేన నారాయణస్య వ్యపదేశాభావాత్, “ప్రపంచోపశమం
శాంతం శివమద్వైతం చతుర్థం మన్యంతే స ఆత్మా స విజ్ఞేయశ్శివోఽ
ద్వైతః” (మాం. ౧-౭) “ధ్యాయాశేశానం ప్రధ్యాయితవ్యం

సర్వమిదం బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్తే సంప్రసూయంతే” (అథర్వ శిఖా. ౩) ఇత్యాదిషు శివస్యైవ త్రిమూర్త్యతీతత్వేన వ్యవస్థాపనాచ్చ తస్యైవ బ్రహ్మత్వం । ఆనుశాసనికేఽపి—

సోఽస్మజద్దక్షిణాదంగాద్బ్రహ్మణం లోకసంభవం
వామపాశ్వాత్తథా విష్ణుం లోకరక్షార్థమిశ్వరః
హృదయాత్కలరుద్రాఖ్యం.....।

ఇత్యుపదేశాత్, రుద్రోత్పత్తేః కాలరుద్రోత్పత్తిపరత్వం । అస్యథా “అజాత ఇత్యేవం కశ్చిద్భిరుప్రతిపద్యతే” (శ్వే. ౪-౨౧) ఇతి శ్రుతివిరోధాత్, స చ విష్ణోరుత్పత్తిరవతారపరా । “విష్ణురిత్యా” ఇతి పూర్వోక్త శ్రుతి విరోధాత్.

కించ—అథర్వశిఖాయాం “అకారణం కారణం తు ధ్యేయః” ఇతి తుశబ్దేన పూర్వోక్తవైలక్షణ్యం ప్రతిపాద్య శంభోః పరమకారణ త్వోపదేశాత్, “నారాయణ ఆసీత్” ఇతి లజంతేన అనద్యతనభూత భవనక్రియావాచినా భగవతో నారాయణస్య ప్రథమోత్పత్తిమాత్రం ప్రతిపాద్యతే । “శక్తిరాసీత్పరాశరః” ఇత్యాదివత్ ఛాగపశున్యాయే నైవ సదాత్మాదిశబ్దానాం నారాయణాదిశబ్దానామపి శివపరత్వమేవ । “సర్వో వై రుద్ర” ఇతి శ్రుతేః, “స ఏవ విష్ణుస్సప్రాణఃసకాలోఽగ్నిస్స చంద్రమాః” (కై. ౧-౮) ఇతి కైవల్యోక్తేః, “అహమేకః ప్రథమమాసం వర్తామి చ భవిష్యామి చ నాన్యః కశ్చిన్నశ్నోవ్యతిరిక్తః” ఇత్యథర్వ శిరోవచనాత్,

యాని నామాని గోవింద తవ లోకే మహంతి వై

తాన్యేవ మమ నామాని నాత్ర కార్యా విచారణా॥

ఇతి హరివంశే కృష్ణం ప్రతి శివవచనాత్, జైమినిభట్టభాస్కరా

చార్యాదిభిర్వైదికైశ్చతుర్వేదతాత్పర్యానుసారేణ శివస్యైవ పర బ్రహ్మత్వవ్యవస్థాపనాత్. భగవతా వ్యాసేనాపి సూతసంహితాయాం సర్వ

వేదాంతతాత్పర్యేణ శివే పరబ్రహ్మత్వనిర్దేశాత్. “ధ్యానితే శానం ప్రధానితవ్యం సర్వమిదం బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్తే సంప్రీతాయంతే” (అథర్వశిఖా ౩) “సోమః పవతే జసితా మతీనాం” (ఋగ్వే. ౭-౪-౬) “క్షరం ప్రధానమమృతాక్షరం హరః క్షరాత్మానా వీశ తేదేవపక్షః” (శ్వే. ౧-౧౦) “ఈశానస్సర్వవిద్యానామిశ్వరస్సర్వభూతానాం బ్రహ్మాధీపతిర్బ్రహ్మణోఽధీపతిర్బ్రహ్మ శివో మే అస్తు సదా శివోఽం” (మహానా. అను. ౨౧) “ఏకో హి రుద్రో న ద్వితీయాయ తస్యః య ఇమాల్లోకానీశత ఈశనీభిః” (శ్వే. ౩-౨) “యేషామిశే పశుపతిః పశూనాం చతుష్పదాముత చ ద్విపదాం” (తై. సం. ౩-౧-౪) ప్రపంచోపశమం శాంతం శివమద్వైతం చతుర్థం మన్యంతే” (మాండూ. ౧-౭) “నిధనపతయే నమః! నిధనపతాంతికాయ నమః!” (మహానా. అను. ౧౪) “సర్వభూతదమనాయ నమో మనోస్మనాయ నమః” (మహానా. అను. ౨౧) ఇత్యాదిశ్రుతికదంబేన పరమశివస్వైవ జగజ్జన్మాదిహేతుత్వ వ్యవదేశాచ్చ, బ్రహ్మలక్షణం జగజ్జన్మాదికారణత్వం శివస్య నిష్ప్రత్యూహం.

స్వశక్త్యవచ్ఛిన్నరాజసగుణవిశిష్టేన భవాభిధానేన సర్వజగన్నిర్మాణం, సాత్వికగుణాస్పదమృడాభిధానేన పాలనం, తామసావచ్ఛిన్నహరాభిధానేన సర్వసంహారం చ కుర్వత్ శివః త్రిగుణాత్మకప్రకృతేః స్వచిచ్ఛక్తౌ లయం కృత్వా స్వయం స్వభావచిచ్ఛక్త్యా ఏక ఏవ భాసతే! తదుక్తం మహిమ్నఃస్తవేఽపి “విపులరజసే విశ్వోత్పత్తౌ భవాయ నమో నమః” ఇతి. అతవ వై వాగమే—

సర్వజ్ఞతా తప్రస్థిరనాదిబోధః స్వతంత్రతా నిత్యమలుప్తశక్తిః
అసంతతశక్తిశ్చ విభోర్ద్విధిజ్ఞాః షడాహురంగాని మహేశ్వరస్య॥
యద్భక్తస్థలమిత్యాహుస్తత్సర్వజ్ఞత్వముచ్యతే।
యన్మాహేశ్వరం నామ సా తప్రస్థిరమ శాంకరి॥

యత్ప్రసాదాభిధం నామ తదోబ్ధో మే నిరంకుశః॥
 యత్ప్రాణలింగకం నామ తత్సత్త్వతంత్ర్యముదాహృతం॥
 యదస్తి శరణం నామ హ్యలుప్తా శక్తిరుచ్యతే॥
 యదైక్యస్థలమూర్ధ్వస్థం హ్యనంతా శక్తిరుచ్యతే॥
 ఏతదంగస్థలం దేవి గుహ్యద్గుహ్యతరం పరం॥ ఇతి.

సర్వజ్ఞత్వాదిధర్మాణాం శివస్త్వైవ సంభవాన్నేతరేషాం జగజ్జ
 న్మాదికారణమితి సిద్ధం.

ఇతి జన్మాద్యధికరణం సమాప్తం.

శాస్త్రయోనిత్వాధికరణమ్ ౩.

జిజ్ఞాస్యబ్రహ్మణో లక్షణం ప్రసాద్య ప్రమాణమాహ

౩ శాస్త్రయోనిత్వాత్

“అస్య మనతో భూతస్య నిశ్వసితమేతద్యదృగ్వేదో యజ్ఞ ర్వేదస్సామవేదః” (బృ. ౨-౪-౧౦) ఇత్యాదివాక్యమస్య సూత్రస్య విషయః। శాస్త్రం ఋగ్వేదాది. తస్య యోనిః కారణం శివః। “శివో మామేవ పితరః” ఇత్యాదా వేదానాం పరమేశ్వరకారణత్వం “వాచా విరూపనిత్యయా” ఇత్యాదా నిత్యత్వం చ దర్శితం.

పరశివస్య బ్రహ్మణో నిగమాగమకారణత్వం యుక్తం న వేతి సందిహ్యతే.

అనాదినిధనా నిత్యా వాగుత్సృష్టౌ స్వయంభువా।

ఆదౌ వేదమయీ దివ్యా యత స్సర్వాః ప్రవృత్తయః॥

ఇత్యాదిస్మృతౌ వేదస్య నిత్యత్వశ్చివణాత్, పరమేశ్వరజన్యత్వే పౌరుషేయత్వేనాప్రమాణ్యానిత్యత్వప్రసంగాచ్చ। తస్మాత్ పరమేశ్వర వద్వేదానామజన్యత్వం. త్రైకాలికాబాధ్యత్వంచేతి ప్రాప్తే-బ్రూమః.

వేదానాం స్వయంభవత్వే “శివో మామేవ పితరః” ఇతి శ్రుతి విరోధాత్, సామశాఖాగతచరణవ్యూహే తేషాం శరీరగోత్రవర్ణాది నిరూపణాత్, పూర్వపూర్వస్యోత్తరోత్తర జ్ఞానవిషయహేతుత్వాత్, తేషాం శబ్దాత్మకగుణత్వేన వ్యోమకారణత్వాత్, “ఆత్మన ఆకాశ స్సంభూతః”(తై. ఆ. ౧) ఇత్యాదినా ఆకాశపంచభూతానాం పరమేశ్వర కారణత్వనిర్దేశాచ్చ కిథం వేదానాం స్వయంభవత్వం? తథాచ స్మృతిః-

అష్టానశానా మేతాసాం విద్యానాం బ్రహ్మవర్తనాం।

ఆదికర్తా శివస్సాత్మా చూలపాణి రితి శ్రుతిః॥

సద్యోజాతేన ఋగ్వేదం వామదేవేన యాజుషం।

అహోరేణ తథా సామ పురుషేణ త్వథర్వణం॥
 ఈశానేన ముఖేనైవ కామికాద్యాగమాంస్తథా॥
 జనయామాస విశ్వేశః సర్వసిద్ధిప్రదాయకః॥
 విమర్శరూపిణీ శక్తిః శివస్య సరమాత్మనః।
 నిగమాగమరూపాన్యాయో సర్వతత్త్వప్రకాశినీ॥
 తస్మాద్వేదాగమాద్ధేము యః కుర్యాద్భేదభావనాం।
 స సహస్రగుణం ఘోరే సరకే పతతి ధుివం॥

ఇతి పరమేశ్వరస్య నిగమాగమాది సర్వవిద్యాకర్తృత్వ ప్రతి
 పాదనాత్, సృష్టేః ప్రాగ్ స్వాత్మవిలీనభూతస్వశక్త్యాత్మకవేదాగమా
 దీన్ నిశ్వసితవ దయత్నేన పూర్వపూర్వానుపూర్వీవర్ణ రూపరచనయా
 బహిరావిష్కరోతి. తస్మాన్నిగమాగమాదీనామపారుషేయత్వమిశ్వర
 కారణకత్వం చ యుక్తమేవ । జన్యత్వాజన్యత్వవిధాయకశ్రుతీనా మతో
 స విరోధః.

నను “స సన్నచాసచ్ఛివ ఏవ కేవలః” (శ్వే. ౪-౧౮)
 “నాన్యత్ కించనమిషత్” (ఐత. ౧-౧) “నేహ నానాస్తి కించన”
 (బృ. ౪-౪-౧౯) “స తు తద్ద్వితీయమస్తి” ఇత్యాదిశ్రుతిషు ద్వితీయ
 వస్తునిషేధవ్యపదేశాత్కథం వేదానాం నిత్యత్వం? ఇతి చేన్న। “సర్వం
 ఖల్విదం బ్రహ్మ” (ఛాం. ౩-౧౪-౧) “సర్వో వై రుదః” (మహానా
 ౧౬ అను) ఇత్యాదిశ్రుతిషు చరాచరప్రపంచస్య బ్రహ్మోపాదాన
 త్వేన బ్రహ్మత్వవ్యపదేశాత్ పూర్వోక్తశ్రుతీనాం స జగన్నిర్భాత్యత్వ
 పరత్వం । సృష్టేః ప్రాగపి సంకుచితరూపేణ నిగమాగమాత్మకవిమర్శ
 రూపపరాశక్తేర్బీజాంకురవత్పరమేశ్వరే స్థితత్వాత్, శక్తిశక్తిమతో
 రభేదాచ్చ “సరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శూన్యాయతే స్వాభావికీ జ్ఞానబల
 క్రియా చ” (శ్వే. ౬-౮) ఇతి శ్రుత్యా పరమేశ్వరస్య స్వాభావికత్వేన
 శక్తేరుపదేశాత్, జగన్నిర్భాత్యే శ్రుత్యభావాత్తదయుక్తం.

నను—శబ్దబుద్ధికర్మణాం త్రిక్షణావస్థాయిత్యేన శబ్దాత్మకస్య
వేదస్య కథం నిత్యత్వం ఇతి చేన్న। “కారణ నిత్యత్వే కార్యనిత్యత్వం”
ఇతి న్యాయేన కారణహాస సర్వవేదాత్మక విమర్శశక్తేర్నిత్యత్వాత్
కార్యరూపవేదస్యాపి నిత్యత్వం నిష్ప్రత్యూహమేవ.

కించ—నిత్యము క్తబుద్ధశుద్ధస్వభావస్య స్వతఃప్రమాణభూతస్య
పరమాస్తస్య మహేశ్వరస్య వచనం ప్రమాణమేవ। “యత్ పౌరు
షేయం తదప్రమాణం” ఇతి నియమస్తు రాగ ద్వేషాదిపాశబద్ధమానుష
విషయక ఏవ। కించ—వేదా లపి శాంభవదీక్షాం లబ్ధ్వా శివప్రసాద
మహిమ్నా పరమేశ్వరానంతకల్యాణగుణస్తుతిపాఠకకవయ ఇవ తస్మహి
మాతిశయం విధిలక్షణముభేన స్తువంతి। “జగతాం పతయే నమః”
“సమోహిరణ్యబాహవే” ఇత్యాదినాస్తుతిం చ కుర్వంతి। తస్మాత్పరమేశ్వర
విమర్శాత్మకశక్తితయా వేదాగమానాం పరశివప్రమాణ్యే ముఖ్యత్వ
ముపపద్యతే.

నను—“షడ్ధోతా నై భూత్వా ప్రజాపతిరిదం సర్వమసృజత।
ఋచో యజాంషి సామాని” (తై. బ్రా. ౨-౩-౨) ఇత్యాదినా చతు
ర్ముఖాదేరపి వేదకర్తృత్వావగమాత్కథం మహేశ్వరస్యైవ తత్కర్త
ర్తృత్వం? ఇతి చేన్న। “యో బ్రహ్మణం విదధాతి పూర్వం యో నై
వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై” (శ్వే. ౬-౧౮) ఇత్యాదిశ్చోతౌ హిరణ్య
గర్భోత్పత్తేః ప్రాగేవ వేదసద్భావావగమాత్, హిరణ్యగర్భాయ సర్వ
వేదోపదేశకత్వం పరమేశ్వరస్యైవేతి దర్శనాచ్చ న ఏవ సర్వాధిక
ఇత్యుచ్యతే.

తథా చ శ్రుతిః—

“యో దేవానాం ప్రథమం పురస్తాద్విశ్వాధికో రుదో
మహర్షిః। హిరణ్యగర్భం వశ్యత జాయమానం స నో దేవః శుభయా

స్మృత్యా సంయునక్తు” (మహానా. అను. ౧౦) ఇత్యాదినా చిదచిత్ప్ర
పంచాధికత్వం హిరణ్యగర్భోత్పాదకత్వం చ పరమేశ్వరస్వైవ నిర్దిశతి.

నను— సర్వవేదవేదాంతోక్త సకలపదార్థాభిజ్ఞత్వరూపం హి
సర్వజ్ఞత్వం? ఉపమన్య దధీచి గౌతమదూర్వాసాదీనామపి తద్దర్శనాత్
కథం పరమేశ్వరస్వైకస్వైవ? ఇతి చేన్న—పరమేశ్వరోపాసనావశాత్
తత్కృపాలబ్ధయత్కించిత్సర్వజ్ఞత్వస్య తేషాం సత్త్వాన్న విరోధః। ఖద్యోత
ప్రభాకరయోస్తేజస్త్యైవైకత్వేపి ప్రకాశవైలక్షణ్యవత్ సర్వవస్తవ
భాసకశ్రుతీనాం పరమేశ్వరకర్తృతయా తస్వైవ సర్వాధికజ్ఞానముప
పద్యతే, । శాస్త్రప్రవర్తకాపేక్షయా శాస్త్రప్రణేతృణాం విశేషజ్ఞాన
దర్శనాత్ । కించ—సకలజగద్వ్యాపకత్వేన సర్వాంతర్యామిత్వేన సర్వ
జ్ఞత్వం నాన్యేషాం సంభవతి. సర్వజ్ఞత్వాది షడ్విధధర్మాణా మనన్య
సాధారణత్వాత్.

నను—పూర్వ సూత్రేణైవ జగజ్జన్మాదికారణత్వేన శాస్త్ర
కారణత్వసర్వజ్ఞత్వాదీనామపి సిద్ధత్వాత్ కిమన్య సూత్రస్య ప్రయో
జనం? ఇతి చేన్న। పూర్వ సూత్రేణ “అంకురాదికం సకర్తృకం, కార్య
త్వాద్భటవత్,” ఇత్యనుమానేన బ్రహ్మప్రమాణ్యద్యోతనాత్,
తచ్ఛంకానిరాసార్థమేతత్సూత్రప్రవృత్తేస్సంభవాత్ భగవతా వ్యాసేన
“శాస్త్రయోనిత్వాత్” ఇతి సూత్రం నిర్దిష్టం.

శాస్త్రం—నిగమాగమాత్మకం, యోనిః—ప్రమాణం, యస్య
తథాత్వాత్ । న చ పునరధికరణాంతరనిరూపణే వాక్యభేదాదిదోష
ఇతి వాచ్యం । సూత్రస్య సూచనాత్మకత్వేన క్లేషకావ్యవత్ వాక్య
భేదాదిదోషాభావాత్ పునరధికరణాంతరం యుక్తం । “త్వం త్వేష
నిషదం పురుషం వృచ్ఛామి” (బృహ ౩-౯-౨౬) “నావేదవిన్ననుతే
తం బృహంతం” (తై-బృ-౩-౧౨-౯) “నైషా తర్కేణ మతిరాస
నేయా” (ఓఠ-౨-౯) “ఋతం సత్యం పరం బ్రహ్మ పురుషం కృష్ణ

పింగలం । ఊర్ధ్వరేతం విరూపాక్షం విశ్వరూపాయ వై నమో నమః”
 (మహానా - అను ౧౨) “ప్రథానక్షేత్రజ్ఞపతి ర్గుణేశః సంసారమోక్ష
 స్థితిబంధహేతుః” (శ్వే-౬-౧౬) “సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ”
 (తై-ఆ-౧) ఇత్యాదివాక్యాన్యన్య విషయః.

“న చక్షుషా గృహ్యతే నాపి వాచా” (ముండక-౩-౧-౮)
 “తం త్వోపనిషదం పురుషం పృచ్ఛామి” (బృహ-౩-౯-౨౬) “యతో
 వాచో నివర్తంతే” (తై-ఆ-౪) ఇతి విషయత్వావిషయత్వవిధాయక
 ప్రతిదర్శనాద్బ్రహ్మణో వేదాంతవేద్యత్వం యుక్తం న వేతి సంశయః.

పూర్వపక్షస్తు—న బ్రహ్మణో వేదాంతవేద్యత్వం, “న చక్షు
 షా గృహ్యతే నాపి వాచా” (ముండక. ౩-౧-౮) “యస్మిన్సా న
 మనుతే యేనాహు ర్మనో మతం” (కేన. ౧-౫) “యతో వాచో
 నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ అ
 విభేతి కుతశ్చ నేతి” (తై. ఆ. ౪) ఇత్యాది శ్రుతిదర్శనాత్, ప్రపంచః
 సకర్తృకః కార్యత్వాద్భుటవదిత్యనుమానేన సర్వజ్ఞత్వాదిషడ్విధ ధర్మా
 వచ్ఛిన్నః పరమేశ్వరస్సాధ్యతే తస్య ప్రమాణాంతరవిషయత్వదర్శనాన్న
 వేదాంతశాస్త్రీకవేద్యం పరం బ్రహ్మ ఇతి ప్రాప్తే బూహుః.

సిద్ధాంతస్తు—జగజ్జన్మాదికారణం బ్రహ్మ ఉపనిషచ్ఛ్రుతి
 పాద్యమేవ । “నావేదవిస్మనుతే తం బ్రహంతం” (తై. బా. ౩-౧౨
 ౯-౨) “నైషా తర్కేణ మతిరాపనేయా” (కఠ. ౨-౯) ఇత్యాది
 బ్రహ్మణో మానాంతరనిషేధదర్శనాత్, “తం త్వోపనిషదం పురుషం
 పృచ్ఛామి” (బృహ. ౩-౯-౨౬) ఇతి శ్రుత్యా ఉపనిషత్ప్రవేద్యత్వ
 శాసనాచ్చ వేదాంతశాస్త్రానుకూలత్వేన అనుమానస్య ప్రామాణ్యం
 న తు స్వాతంత్ర్యేణ । రథమంటపగోపురప్రాసాదాదినిర్మాణే నానా
 కర్తృకత్వదర్శనాత్ న చానుమానేన కర్తృకత్వసిద్ధిః । బ్రహ్మనిష్ఠ
 సత్యసంకల్పసత్యజ్ఞానానందాదిస్వరూపధర్మజ్ఞానానంభవప్రసంగాత్, జగ

మభయకారణత్వాసంభవాచ్చ బ్రహ్మణోవేదాంతవేద్యత్వం నిష్ప్ర
త్యాహం! “యతో వాచో నివర్తంతే” (తై. ఆ. ౪) ఇత్యాదివాక్యానాం
తన్మాహాత్మ్యజ్ఞాపనార్థత్వం వివక్షితం । అన్యథా - “బ్రహ్మవిదా
హోతి పరం” (తై. ఆ. ౧) ఇత్యాదివాక్యానాం వైయర్థ్యప్రసంగః.

నను—అగ్నేశ్శివస్య మాహాత్మ్యం తామసేషు ప్రకల్ప్యతే!

రాజసేషు చ మాహాత్మ్య మధికం బ్రహ్మణో విదుః॥

సాత్త్వికేషు చ కల్పేషు మాహాత్మ్య మధికం హరేః।

తేష్వేవ యోగసంసిద్ధా గమిష్యంతి పరాం గతిం॥

ఇతి మాత్స్యే శివపురాణానాం తామసత్వ ప్రతిపాదనాత్,
“సత్త్వాత్సంజాయతే జ్ఞానం” ఇత్యారభ్య “బంధం మోక్షం చ యా
వేత్తి బుద్ధి సా పార్థ సాత్త్వికీ” ఇత్యంతేన సాత్త్వికబుద్ధిరేవ ముక్తి
హేతుత్వదర్శనాత్.

అగ్నేశ్శివస్య మాహాత్మ్యం తామసం మోహకారకం।

తయోరుపాసనాదేవ ప్రత్యవాయో భవేద్ధ్రువం॥

ఇతి పాంచరాత్రాగమవచనదర్శనాచ్చ శివతత్త్వప్రతిపాదక
పురాణానాం తామసత్వం సిద్ధం । అతస్తత్పురాణానామప్రామాణ్యాత్.
తత్ప్రతిపాదితస్య పరమేశ్వరస్య వేదాంతవేద్యత్వం కథముపపద్యతే?
ఇతిచేన్నశివపురాణానాం తామసత్వే ప్రాత్యక్షికశ్రుత్యభావాత్, కల్పిత
ప్రచిన్నబౌద్ధవాక్యానాం ప్రామాణ్యభావాచ్చ । కించ—తమోగుణ
విశిష్టదేవతావిషయకత్వేన, తమోగుణవిశిష్టవ్యాసకర్తృకత్వేన, తమో
గుణావసరజన్యత్వేన వా శివపురాణానాం తామసత్వం? నాద్యః—
ఋగాదిసర్వవేదవేదాంతానా మపి రుద్రాగ్నిప్రతిపాదకత్వేన తేషామపి
తామసత్వావత్త్వా అప్రామాణ్యప్రసక్తినంభవాత్ బౌద్ధాగమత్వ
ప్రసంగస్యాత్ । న ద్వితీయః—వ్యాసప్రోక్తవిష్ణుపురాణాదీనా మపి తామ
సత్వం స్యాత్ । న తృతీయః—సాత్త్వికేన విష్ణుపురాణకల్పనే తామసేన

శివపురాణకల్పనే చ మానాభావాత్, సర్వవేదవేదాంతసారస్యైవ
పురాణరూపేణ వ్యాసేన ప్రపంచితత్వాచ్చ । నను మాత్యే—

మాత్యం కౌర్మం తథాలైంగం కైవం సాగ్రందం తథైవ చ ।
ఆగ్నేయం చ షడేతాని తామసాని నిబోధ మే॥

అగ్నేశ్శివస్య మాహాత్మ్యం తామసం మోహకారకం॥ ఇతి.

యత్ర యత్ర జగన్నాథం ముకుందం విష్ణు మవ్యయం ।

వదంతి తాని శాస్త్రాణి సాత్త్వికాని మతాని వై ॥

యత్ర యత్ర హ్యుమానాథం శంకరం భైరవం యమం ।

దుర్గాం గణపతిం కాలం వదంతి యాని తాని చ ।

తామసాని మునిశ్రేష్ఠ వివిధాని ఫలాని వై ॥

పంచపూజాశ్చ దేవాంశ్చ తథా దేవీం సరస్వతీం ।

వదంతి యాని శాస్త్రాణి రాజసాని మతాని వై ॥

ఇత్యాదిమాత్యహీతపాంచరాత్రాగ్రామాదివచనేషు శివ
పురాణానాం తామసత్వవ్యవదేశాత్ కథం తత్ప్రతిపాద్యస్య పర
మేశ్వరస్య పరబ్రహ్మత్వం? సంహారస్య రుద్రధర్మత్వేన తామసత్వం
తస్య నిష్ప్రత్యూహం ఇతి చేన్న । “అగ్నేశ్శివస్య మాహాత్మ్యం తామసం
మోహకారకం” ఇత్యాదివచనానాం మత్యపురాణోక్తత్వేన,
మత్యపురాణస్య తామసపురాణప్రకరణపరితత్వేన త ద్వా క్యా నా
మప్రామాణ్యాత్ । “బ్రహ్మాండో నూర్య చంద్రాగ్నిపరా
రాజససంభవాః” ఇత్యాదినా పాంచరాత్రాగ్రామే అగ్నేః రాజసత్వ
నిరూపణాత్, మాత్యపాంచరాత్రాగ్రామవచనానాం పరస్పరవిరోధ
దర్శనాచ్చ ద్వయోరప్యప్రామాణ్యం సిద్ధం.

కించ — బ్రాహ్మణానాం “అగ్నిరగ్రే ప్రథమో దేవతానాం”

“యావజ్జీవమగ్ని హోత్రం జుహోతి” “అర్చత ప్రార్చత” “త్రియం

బకం యజామ హే” “అంతరిచ్ఛంతి తం జనే” “రుద్రం వరో మనీష
యా గృభ్యంతీ జిహ్వయా” “యా వై స్వాం దేవతా మతియజతే”
(తై. సం. ౨-౧-౪) ఇత్యాదినా రుద్రవై శ్వానరోపాసనమేవ కర్తవ్యమితి
చోదనాదర్శనాత్, అకరణే ప్రత్యవాయదర్శనాత్ “త్వం దేవానాం
బ్రాహ్మణానామధిపతిర్విష్ణుః క్షత్రియాణామధిపతిః” ఇత్యాదినా
స్వదేవతోపాసనాతిక్రమణే సరకప్రాప్త్యపదేశాత్, రుద్రవై శ్వానరో
పాసనాపరిత్యాగే వర్ణ చతుష్టయాతీతత్వప్రసంగాచ్చ ఏతత్కల్పితవాక్యా
నాం వేదవిరుద్ధత్వేన వేదవాదిభిస్తాని నాంగీకరణీయాని “యస్య బ్రహ్మ
చ క్షత్రిం చ ఉభే భవత ఓదసః” (కఠ ౧-౨-౨౧) “అత్తా చరా
చరగ్రహణాత్” (బృ. సూ. ౧-౨-౯) ఇత్యాది శ్రుతిసూత్రేషు సంహారస్య
పరబ్రహ్మధర్మత్వేన నిర్దేశాత్, తదనంగీకారే విష్ణోరబ్రహ్మత్వ ప్రసం
గాచ్చ “రుద్రో వా ఏష యదగ్నిః తస్య తేతనువో హూరాఽన్యాశినా
న్యా” “అహోరేభ్యోఽభిహూరేభ్యః” ఇత్యాదినా తస్యైవా ఘోరముఖేన
సృష్టిస్థితిక ర్తృత్వస్య ఘోరముఖేన సంహారక ర్తృత్వస్య చోపదేశాత్
తస్యైవ జగజ్జన్మాదికారణత్వేన పరబ్రహ్మత్వం సిద్ధం.

కించ — “యా తే రుద్ర శివా తనూ రహూరాఽపావకాశిసి
(తై. సం. ౪-౧-౧౧) ఇత్యాదినా పరమేశ్వరస్య శుద్ధసాత్త్విక శివశరీర
ప్రార్థనాదర్శనాత్, “ప్రపంచోపశమం శాంతం శివమద్వైతం చతు
ర్థం మన్యంతే” (మాండ్యూక్య ౧-౨) “ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం
ప్రభుం త్రిలోచనం నీలకంఠం ప్రశాంతం” (కై. వ. ౧-౨) ఇత్యాదినా
శివస్యైవ పరమశాంతత్వోపదేశాచ్చ కేవలతామసత్వప్రతిపాదక
వాక్యనాం కాలరుద్రపరత్వమేవ । కాలరుద్రస్యాపి శివాంశత్వేన విష్ణో
రధికత్వం వేదశాస్త్రేషు ప్రసిద్ధం । తథా చ శ్రుతిః —

పరాత్పరతరో బ్రహ్మ యత్పరాత్పరతో హరిః తత్పరాత్ప
రతోఽధీశ స్తన్నే మన శ్శివసంకల్పమస్తు॥ ఇతి.

“అజామేకాం లోహితశుక్లకృష్ణాం బహ్వాం” (శ్లో ౪-౫)
 ఇత్యాదిశ్రుతౌ పరమేశ్వరప్రాకృతశక్తేర్గుణత్రయాత్మకత్వం నిర్దిష్టం ।
 అతస్సత్వగుణావలంబనేన నారాయణస్య బ్రహ్మత్వే అయుక్తత్వప్రసం
 గాత్ అప్రాకృతబ్రహ్మత్వ విధాయకసర్వవైదిక శాస్త్రభంగప్రసంగః
 స్యాత్ . శుక్ల ధ్యానపరాయణగి ఇతిజాబాలోపనిషదిశుక్ల శరీరరుద్రధ్యాన
 సైవ ముముక్షూణాం విధేయత్వేన దర్శనాత్ । సూతసంహితాయాం
 సూతగీతాను—

అస్తి రుద్రస్య విపేంద్రా అతస్సత్త్వం బహిస్తమః
 విష్ణోరంతస్తమస్సత్త్వం బహిరస్తి రజోగుణః
 అతర్బహిశ్చ విపేంద్రా అస్తి తస్య వ్రజావతేః

రజసా తమసా ౨-౨ కాంతౌ బ్రహ్మనారాయణౌ ఖిలు ఇతి.

శివధర్మ శాస్త్రే—

అతస్సత్వగుణోపేతో బహిస్తామససంయుతః
 శుద్ధసాత్విక ఇత్యుక్త శృంకరో లోకశంకరః
 అతస్తామససంయుక్తో బహిస్సత్వగుణాన్వితః
 శుద్ధతామస ఇ త్యుక్తో విష్ణుస్సాక్షాచ్ఛ్రియః పతిః .

ఇతి నిర్దేశాత్తస్యైవ బ్రహ్మవిష్ణోదేరప్యధికత్వం । శంకరసంహితాయాం
 శివరహస్యఖండే—

దశ శైవపురాణాని సాత్త్వికాని విదు ర్బుధాః ।
 శ్రీధేయాని ద్విజవరైస్తేషాం ధర్మాస్తు తత్ర యత్ ॥
 సత్త్వం శుద్ధం సమాదిప్తం సుఖజ్ఞానాస్పదం తు యత్ ।
 విద్యోపదేష్టా యోగిభ్యః శుద్ధః స్ఫటికసన్నిభః ॥
 స నిద్రాతి శివగి క్వాపి బ్రాహ్మణాధిపతిశ్శివః ।
 బ్రువంత్యేవం పురాణాని బ్రాహ్మణానాం కథాః శుభాః ॥

దశ శైవపురాణాని హింసాదోషవరాణి చ |
 వైష్ణవాని చ చత్వారి తామసాని మునీశ్వరాః ||
 శ్రుతియాణాం శ్రుతా ధర్మాస్తేషు తద్దేవతా హరిః |
 తమసికృష్ణ ఉదాసీనః కూటకర్మవిశాగదః
 నిద్రాలస్య ప్రమాదాద్యాస్తద్గుణాః పరికీర్తితాః |
 కృష్ణో విష్ణుః స్మృతశ్శేషశాయీ భక్తవిమోహకః ||
 బ్రాహ్మే తు రాజసే వైశ్యధర్మైశ్చ సుర్వత్ర సంమతే ||
 దుఃఖాస్పదం రక్తవర్ణం చంచలం చ రజః స్మృతం ||
 గుణత్రయసమాయుక్తమాగ్నేయం సౌరమేవచ |
 తస్మాచ్ఛైవాని విప్రాణాం పురాణాని హితానివై ||

ఇతి శివపురాణానామేవ సాత్త్వికత్వోక్తిః |

కించ — శివపురాణానాం కల్పాంతర ప్రసక్తిరితి చేత్ తదసం
 గతమేవ | మాత్యే —

పురాణం సర్వశాస్త్రాణాం ప్రథమం బ్రహ్మణాకృతం |
 అసంతరం తు వక్త్రేభ్యో వేదాస్తస్య వినిర్గతాః ||
 పురాణమేక మేవాసీద్భూతకోటి ప్రవిస్తరం ||

ఇత్యాదినా బ్రహ్మకృత బ్రహ్మపురాణమేవ ద్వాపరాంతే వేదవ్యాసేన
 సంకోచ్య చతుర్లక్షాత్మనా సంక్షేపితమితి ప్రతిపాదనాత్.
 ధర్మసంహితాయాం —

బ్రాహ్మ మేవ కృతేచాద్యే పురాణం శ్రుతిసంమతం
 అష్టాదశవిధం తస్య కృతం కోటిప్రభేదతః ||

ఇతి దర్శనాచ్చ | అత ఏవ శైవపురాణానాం కల్పాంతర విష
 యత్వమిత్యసంగతం |

నను నారాయణస్యైవ మత్స్యకూర్మవరాహాదిరూపేణ సకలభూ
భారనివర్తకత్వదర్శనాత్పరమసాత్త్వికత్వం తస్యైవోపపన్నమితి చేన్న
కార్యే—

ఏకాదశ్యాం తు మధ్యాహ్నా మాఘమాసే మహాసటః
సర్వలోకహితార్థాయ విషం భుక్త్వా తతః శివః
శివయోగేన తద్రాత్రా స్థిత్యా చంద్రకలాధరః ।
పరివేష్టిత విష్ణోదీప్త దృష్ట్వా తత్పాదసేవకాన్ ॥
ఉపాపితమహాభక్తాన్ ద్వాదశ్యాం నీలలోహితః ।
సముద్రమథనోద్భూత సుధాపానార్థమాదరాత్ ॥
అజ్ఞాం చక్రే మహాదేవస్సర్వలోకభయావహః ॥

ఇత్యాదినా పరమేశ్వరస్య అనన్యసాధారణకాలకూట భక్షణం
ధకాసురజలంధరాసురత్రిపురాసుర వ్యాఘ్రాసురగజాసుర శూరపద్మా
సురాదిమహాదానవసంహారపూర్వక భూభారనివర్తకత్వదర్శనాత్ అత
ఏవ పురాణాగమేషు శైవవైష్ణవానామేకాదశీవ్రతావశ్యకత్వందృశ్యతే।
తదుక్తం శివధర్మశాస్త్రే—

శైవవైష్ణవయోగ్రాహ్యమేకాదశ్యాముపోషణం ।
సందీశవిష్ణుప్రముఖా యతో వ్రత మథాచరన్ ॥
శేషం ప్రధానం స్మార్తానామేకాదశ్యాముపోషణం
సాయం ప్రధానం శైవానాం వేదమార్గైకవర్తినాం ॥ ఇతి.

తథా సిద్ధాంతాగమే—

ప్రదోషవ్యాపినీ శైవీ సమ్యగేకాదశీ స్మృతా
నాన్యైశ్చైవైః పరిగ్రాహ్యైశ్చైవశాస్త్రైకశాసనాత్ ॥ ఇతి॥

వీరాగమే చ—

సర్వేషాం వీరశై వానాం శౌతస్మార్తానువర్తినాం
ప్రదోషవ్యాపిసీ గ్రాహ్యో సమ్యగేకాదశీ శివే॥
శై వప్రతానాం సర్వేషాం సాయం పాధ్యాశ్చమేవ హి
అన్యథాచరణే దేవి ప్రత్యవాయో మహాన్ భవేత్॥ ఇతి.

కించ పద్మపురాణాదీనాం విష్ణుప్రధానత్వేపి తత్తాపి శివమా
హత్యైకకథనాత్తేమామపి తామసత్వం కిం స స్యాత్ “త్రైగుణ్యవిషయా
వేదా నిన్దైగుణ్యోభవార్జున” ఇతి గీతావాక్యేన వేదానామపి త్రిగు
ణాత్మకత్వదర్శనాన్ముద్రిత్యుపప్రితపాదకశ్రుతీనాం గుణత్రయాత్మ
కత్వముపపన్నమితి చేన్న। “వాచావిరూపనిత్యయా” ఇతి శ్రుతిదర్శనా
న్నిత్యరూపస్య వేదస్య గుణత్రయాత్మకత్వమయుక్తం శౌతవిధే
ర్బలవత్త్వాత్। “శివం ప్రశాంతమమృతం బ్రహ్మయోనిం” (కైవల్య
౧-౬) ఇత్యాదినా శివస్య వేదేషు పరమసాత్త్వికత్వోపదేశాత్। వేదా
నాం గుణత్రయాత్మకత్వకథనమధి కారిభేదేన స్థూలసూక్ష్మకారణాత్మక
పరమేశ్వరోపాసనాపరత్వేన సాంఖ్యయోగశాస్త్రేషు వివక్షితత్వా
దన్యార్థో న యుక్తః.

కించ - కిమిదం తామసత్వం, తమోగుణజన్యత్వం? స్వీతరగుణ
సంస్పృష్టతమోగుణజన్యత్వం వా? ఇతరానభిభూతతమోగుణజన్యత్వం?
తమోగుణజన్యత్వవిశిష్టత్వం? తమోవిశిష్టకర్తృకత్వం? తమోగుణ
విశిష్టప్రితపాద్యకత్వం తమోగుణప్రధానప్రతిపాదకత్వం? అన్యద్వా?
నాద్యః- గుణత్రయాతీతపరమేశ్వరనిశ్చలనిశ్చయరూపాణాం వేదానాం అని
త్యేషామోహకత్వపౌరుషేయత్వాదిప్రసంగాత్. సర్వచిదచిత్రపంచస్య
గుణత్రయాత్మకప్రధానజన్యత్వేన విష్ణుపురాణాదీనామపి తామసత్వ
ప్రసంగాత్। న చ తమోమాత్రజన్యత్వం. ఏకస్య అనారంభకత్వేనా
పిద్యేః। న ద్వితీయః— సర్వస్య గుణస్య గుణాంతర యుక్తస్యైవ
జనకత్వేన ఇతరానంస్పృష్టతమోగుణజన్యత్వస్యాప్రసిద్ధత్వాత్। న

తృతీయః— “యదా తమస్తన్న దివా నరాత్రిర్నసన్నచాసచ్ఛివ ఏవ కేవలః” (శ్లో. ౪-౧౮) ఇత్యాదిశ్రుతసిద్ధస్య శివస్య నిత్యశుద్ధ త్వేన ప్రకృతే రసిద్ధేః । న చతుర్థః—

అష్టాదశపురాణానాం కర్తా సత్యవతీసుతః ।

ఆఖ్యానైశ్చాప్యపాఖ్యానైర్గాథాభిః కల్పశుద్ధిభిః॥

పురాణసంహితాం చక్రేపురాణార్థవిశారదః ।

ఇతి విష్ణుపురాణవచనా ద్వాన్యసకృతానాం సర్వేషాం పురాణా నామపి తామసత్వాభావాత్, అన్యథా త్వదభిమతానామపి తామ సత్వప్రసంగాత్, తుల్యన్యాయత్వాచ్చ । న పంచమః- రుద్రస్య సంహారక ర్తృత్వేన సంహారస్య తమోగుణకార్యత్వేన సర్వశాస్త్ర ప్రసిద్ధత్వా దితి చేన్దైవం । విష్ణోః సంహారకత్వాభావేనాసీత్సర్వప్రసంగాత్, “యా తే రుద్ర శివా తనూః” (తై. సం. ౪-౫-౧-౧) ఇతి శ్రుత్యా శివశరీరస్య తామసత్వనిషేధాచ్చ । “త్రైగుణ్యవిషయావేదాః” (గీతా. ౨-౪౫) ఇత్యనేన త్రిగుణాత్మకప్రకృతిధర్మప్రతిపాదకత్వేన గుణ వైశిష్ట్యం న యుక్తం ।

నను — “తమోగుణప్రచరేషు కల్పేషు తద్విశిష్టత్వేన బ్రహ్మ కృతపురాణాని తామసాని, తత్ప్రతిపాద్యత్వాచ్ఛివన్యాపి తామసత్వం” ఇతిచేన్న । తామసేషు కల్పేషు చతుర్ముఖకృతానాం పురాణానామస్మిత్ వర్తమానే శ్వేతవరాహకల్పే అనువర్తమానత్వే ప్రమాణాభావాత్, అస్మిన్నపి కల్పే అష్టావింశతితమేన వ్యాసేన ఇదాసీం పురాణ కరణస్య శ్రూయమాణత్వాచ్చ । తదుక్తం విష్ణుపురాణే—

వైవస్వతాంతరే తస్మిన్ ద్వాపరేషు పునఃపునః । వేదవ్యాసోవ తీర్ణోభూదష్టావింశతినత్తమః॥ ఇతి. వర్తమానస్య పరాశరాత్మజస్య వ్యాసస్యప్రవర్తమాన సర్వపురాణకర్తృత్వం చ తత్రైవ శ్రితం “పురాణసంహితాం చక్రే పురాణార్థవిశారదః” ఇతి ।

తాస్యష్టాదశపురాణాని తత్త్రైవగమయిత్వా ఉత్పత్తిక్రిమా
 పేక్షయా క్రిమ ఉక్తః.—“ఏతద్వైష్ణవసంజ్ఞం వై పాద్యన్య సమనం
 తరం” ఇతి ఏవం సమస్తా అపి వర్తమానకల్పస్థా రామకృష్ణాద్యవతారా
 రఘువంశాదిసంభవత్వాత్, దత్తాధ్వరధ్వంసాదీనామేతత్కల్పమధ్యస్థ
 త్వాత్ ఏతత్కల్పస్థైవవైష్ణవప్రతిపాదకానామేతత్కల్పజాతేనాష్టా
 వింశతితమేన వేదవ్యాసేన కృతానాం పురాణానాం పరస్పరం బలా
 బలచింతాయాం బహుకాలవ్యవహితానాం తామసాది బ్రహ్మకల్పనోప
 న్యాసో నిరర్థకః।

నను— “పురాణకారాణాం పురాణకర్తృత్వం బ్రహ్మణస్సకా
 శాత్పురుషార్థాసధిగమ్యైవ” ఇత్యుక్తం సత్యం । తత్రాతీతకల్పస్థాః
 పురాణార్థా బ్రహ్మణా పురాణకారైశ్చ తథైవ ప్రతిపాద్యంతే
 యథా పద్మకల్పే మార్కండేయస్య పరమేశ్వరానుగ్రహః యే తు
 వర్తమానకల్పస్థాః పురాణార్థా రామకృష్ణవరాహవతార ప్రభృతయః
 తథాకాలకూటభక్షణదత్తాధ్వరధ్వంసాదయః తేఽపి ఏతత్కల్పస్థే
 నైవ బ్రహ్మణోపదిశ్యంతే; పురాణకారై రపి తథైవ ప్రతిపాద్యంతే ।
 తేషాం పరస్పరవిరోధే స్వాభిమతపురాణాధిక్యనిర్ణయహేతుత్వం నిర
 ర్థకం । బహుకాలవ్యవహితానామతీతకల్పానాం సాత్త్వికతామసత్వా
 ద్యుపన్యాసః కుత్ర కేన సంగత ఇతి న జానీమః । నాపి షష్ఠః—రుద్ర
 సంబంధినో ఘోరశరీరస్య సంహరిక త్వేన తమోవిశిష్ట త్వేఽపి తచ్ఛరీరిణః
 పరమేశ్వరస్య తమోఽతీతత్వాత్ । తథాచ కై వల్యే—

“ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం ప్రభుం త్రిలోచనం నీలకంఠం
 ప్రశాంతం । ధ్యాత్వా మునిర్గచ్ఛతి భూతయోనిం సమస్తసాక్షిం
 తమసః పరసాత్ ॥ (కై. ౧-౭) ఇతి.

యద్యపి దేవదత్తాదౌ తమోగుణ ప్రధాన శరీరాది విశిష్టే
 తామసత్వవ్యవహారో దృష్టః । తథాపి తత్ప్ర తన్నాత్ర విశిష్ట త్వేన

తథా న్యవహరః । ప్రకృతే తు పరమేశ్వరసంబంధినాం తమోఽ
తీతానా మతాకకప్రకాశస్వరూపాణా మనేకేషాం విగ్రహాణాం
ప్రమాణసిద్ధత్వా న్న తథా । “స్థితేభిరంగైః పురుషాన ఉగ్రా బభుః
శుక్లేభిః పిపిశే హిరణ్యైః” (ఋగ్వేద ౨-౨-౧౭) ఇత్యత్ర శుక్లేభిః
శుక్లశబ్దేన సత్త్వమయత్వముచ్యతే “లోహిత శుక్లకృష్ణాః” (మహానా.
అను ౧౦) ఇత్యాదివత్ । అన్యథా విష్ణ్వధిక్యవాదినాం మతే తమో
విశిష్టవిష్ణుప్రతిపాదకత్వేన వైష్ణవాది పురాణానామపి తామసత్వ
ప్రసంగః । కథమన్యథా విష్ణోర్భారహరణాయ యాదవకారవదైత్యాది
సంహారకత్వం? కథం వా దైత్యవ్యామోహనాయ మహామోహాఖ్య
పురుషరూపేణ దైత్యవ్యామోహకబుద్ధ జినాదిశాస్త్రప్రణేతృత్వం?
తదుక్తం విష్ణుపురాణే—

ఇత్యుక్త్వా భగవాన్స్తేభ్యో మహామోహశరీరతః । సముత్పాద్య
దదౌ విష్ణుః ప్రాహ చేదం సురోత్తమాః ॥ మాయామోహోఽయ
మభిలాన్ దైత్యాన్స్తాన్ మోహయిష్యతి తతో వధ్యా భవిష్యంతి
వేదమార్గబహిష్కృతాః ॥” ఇతి.

స హి స్వస్య తామసత్వాభావే మహామోహాఖ్యం ప్రతి ఉపా
దానత్వముపపద్యతే; స్వస్య మోహినీశరీరస్య తామసత్వాత్ ।

నను— విష్ణోః కార్యార్థం తమోగుణసాహిత్యేఽపి తస్య సత్త్వే
నాభిభూతత్వా న్న ప్రాధాన్యం । రుద్రస్య తు తమసాభిభూతత్వాత్
ద్విశిష్టతయా సంహారక ర్తృత్వేన ప్రతిపాద్యత్వమితి సప్తమః పక్షః
కక్షీక్రియతా— ఇతి చేన్నైవం । శత్రుసంహారమాత్రప్రయోజన
ప్రవృత్తేషు సుసంహారద్యవతారేషు తత్ప్రాధాన్యేన తామసత్వ ప్రసం
గాత్, శివస్య నిరస్తతమన్మత్వాద్విపక్షే బాధకసత్వాచ్చ.

నాంత్యః — యస్సంహారకర్తా స తామసః — తస్మాపి కశ్చి
త్సంహారకోఽస్తి స వా అస్తి చేత్తామసత్వేపి స ఏవ సర్వాధికః సర్వ

సంహారస్వతంత్రత్వాత్ । నాస్తిచే దయమేవ తామసస్సర్వాధిక ఇతి
తామసత్వం సర్వసంహారక ర్మత్వం సర్వాధిక త్వేన వ్యాప్తమితి విరుద్ధో
హేతుః । తస్మాద్విద్రుప్తసర్వాధికః సర్వసంహారత్వాత్, వ్యతిరేకేణ
జీవవత్ స చాప్రయోజకో హేతుః—ప్రబలదుర్బలభావం వినా బాధ్య
బాధకభావస్యైవాసంభవాత్ । సాత్త్వికస్య బాధ్యత్వే ప్రాప్తే
సంహారంప్రతి విరుద్ధత్వాత్ । “మృదు సర్వత్ర బాధ్యతే” ఇతి
న్యాయేన చ సాధ్యప్రసిద్ధిః— “విశ్వాధికో రుద్రః” ఇతి పక్షే
ప్రసిద్ధేః । తదనుగాహకత్వాదనుమానస్య స సిద్ధసాధనత్వం.

ఏవం సాత్త్వికత్వముక్తప్రకారేణ వికల్ప్యదూషణీయం! కించ-
విశ్వాధిక్యప్రతిపాదకానాం మార్కండేయాదిపురాణానాం సాత్త్వి
కత్వప్రసంగః స్యాత్, రుద్రాధిక్యప్రతిపాదకానాం పద్మపురాణాదీనాం
తామసత్వప్రసంగః స్యాత్ । పద్మపురాణే పూర్వోత్తరఖండాభ్యాం
హరిహరయోరాధిక్య వర్ణనాత్, తదంశే తామసత్వమిష్టమితి చేత్
రామాయణ భాగవతాదావపి తదంశే తామసత్వప్రసంగాత్ ।
రామాయణబాలకాండే - “త్వాం వై ధారయితుం వీర నాస్యం
వశ్యామి శూలినః” ఇతి. “ఉమావతిః పశుపతిస్సర్వలోకనమస్కృతః”
ఇతి యుద్ధకాండే “ఏతదస్త్రబలం ఘోరం మమ వాత్స్యంబకస్య వా”
ఇతి ఉత్తరఖండే చ । కైలాసయాత్రారావణనిగ్రహేంద్రజిదనుగ్రహాది
వర్ణనస్య బహుతరత్వాత్ రావణవినాశార్థస్య రుద్రాగ్నినిమిత్తత్వ
వర్ణనాత్తస్యాపి తామసత్వప్రతీతేః । తస్మాద్వివపురాణానాం తామసత్వ
కల్పనే వేదబాహ్యబాధప్రసంగః స్యాది త్యల మతివిస్తరేణ.

అత్ర ప్రథమాధికరణే శైవదీక్షితానాం పరమైకాంతినాం
భక్తానాం జిజ్ఞాసేతి పదేన జీవబ్రహ్మణోర్భేదాభేదో నిరూపితః ।
“బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి” (ముం. ౩-౨-౯) “ఈశం జ్ఞాత్వా
తత్రైకీ భవంతి” ఇత్యాది శ్రితానుపాసోపాసకయోరభేదసిద్ధివ్యసదే

శాత్ । ద్వితీయాధికరణే—బ్రహ్మణస్సవిశేషత్వం, జగద్బ్రహ్మణోః
సృష్టిస్థిత్యవసరే భిన్నత్వం, లయావసరే నదీసముద్రవదభిన్నత్వం నిరూ
పితం । తృతీయాధికరణే — పరమేశ్వరావిర్భూతభేదాభేదబోధకవేద
వేదాంతాగమశాస్త్రమేవ బ్రహ్మసత్త్వే ప్రమాణమితి దర్శితం ।

“ఇతి తృతీయం శాస్త్రయోనిత్వాధికరణం”.

సమన్వయాధికరణం || ౪ ||

షట్కలపరశివబ్రహ్మవిర్భూతవేదవేదాంతానామిందోపేంద్ర
చంద్రాదినానాదేవతాప్రతిపాదకత్వేన సర్వదా న పరశివైకపరత్వ
మితి శంకాయాం తదతివ్యాప్తినివారణాయ సర్వస్య తత్రైవ సింధు
ప్రవాహన్యాయేన సమన్వయాదవ్యభిచార ఇతి చతుర్థాధికరణ మార
భ్యతే—

త త్త స మ స్వ యా త్

తచ్ఛబ్దేన—సర్వాధిష్ఠానం సర్వకారణం వేదాంతవేద్యం పూర్వ
నిర్దిష్టం షట్కలపరశివబ్రహ్మైవ వ్యపదిశ్యతే । తు శబ్దేన ప్రత్యక్షాది
ప్రమాణాంతరం నిరస్యతే । సమన్వయశబ్దేన తదంతర్భూతచంద్రో
పేంద్రాదినేంద్రాది ప్రతిపాదకవాక్యానాం స్థూలారూఢతీన్యాయేన
ఉపక్రమోపసంహారాదిషడ్విధతాత్పర్యలింగైః తత్రైవ తాత్పర్యముప
దిశ్యతే । తద్బ్రహ్మప్రత్యక్షాదిప్రమాణాంతరనిరాకరణపూర్వకం సర్వ
వేదాంతైః షడ్విధతాత్పర్యలింగోపేతైః ప్రతిపాద్యత ఇతి సూత్రార్థః ।

అత్ర సర్వవేదవేదాంతాగమవాక్యాన్యస్య విషయః—“స దేవ
సోమ్యేదమగ్రీ ఆసీదేకమేవాద్వితీయం” (ఛాం. ౬-౨-౧) “ఏకో హి
రుద్రోనద్వితీయాయతన్ఢుః” (శ్వేతా. ౩-౨) “అసంఖ్యాతాస్సహస్రాణి,
స్మర్యతే స చ దృశ్యతే” (తై. ఆర. ౧-౧౨) “దేవా మా వై స్వర్గం
లోకమగమన్, తే దేవా రుద్రమపృచ్ఛన్ కో భవానితి, సోఽబ్రవీత్
అహమేకః ప్రథమమానం వర్తామి చ భవిష్యామి చ నాన్యః
కశ్చిన్నస్తో వ్యతిరిక్త ఇతి సోంతరాదంతరం ప్రావిశత్” (అథర్వశిరః ౧)
“ఋతం సత్యం పరం బ్రహ్మ పురుషం కృష్ణపింగళం ఊర్ధ్వరేతం

విరూపాక్షం విశ్వరూపాయ నై నమః” (మహానా అను-౧ ౨) “సర్వే వేదా యత్పదమామనంతి” (కఠ. ౧-౨-౧౫) ఇతి.

. భేదాభేద విధాయక సర్వవేదాంత వాక్యానాం సర్వజగదుభయ కారణ పట్టనల పరశివబ్రహ్మపరత్వం కర్మశేషభూతేంద్రోపేంద్రాది నానాదేవతోపాసనపరత్వం వా? తదుపాదానభూతప్రధానాదిప్రతి పాదకత్వం వా? ఇతి బహుధా సందిహ్యతే.

పూర్వపక్షస్తు స సర్వధా బ్రహ్మణః పరశివస్య సర్వవేదాంత ప్రతిపాద్యత్వం సంభవతి, తేషాం విధిపరత్వాత్ । ఉభయపరత్వే వాక్యభేదాపత్తిః జగద్రూపాణోః కార్యకారణత్వదర్శనాదనుమానేన బ్రహ్మసిద్ధిరుపపద్యతే. తస్మా న్న వేదాంతైకప్రతిపాద్యత్వం.

కించ- నానాదేవతోపాసనాపరత్వమపి యుక్తం । “అగ్నిరగ్రే ప్రథమో దేవతానాం” “అసావాదిత్యో బ్రహ్మ” “నారాయణపరం బ్రహ్మ” ఇత్యాదిశ్రుతిదర్శనాత్ । అపిచ—“నైషా విచిత్రా సుదృఢా బహ్వాంకురా స్వయం గుణభిన్నా అంకురేష్వపి గుణభిన్నా సర్వత్ర బ్రహ్మవిష్ణుశివరూపిణీ” “అజామేకా లోహితశుక్లకృష్ణాం బహ్వం ప్రజాం జనయంతీం సరూపాం” (శ్వే. ౪-౫) ఇత్యాదినా సర్వదేవతా మయత్వస్య సర్వకారణత్వస్య చ ప్రధానస్వైవ నిర్దేశా త్తత్పరత్వమపి యుక్తం.

కించ—“అయంఘటః, అయం పటః” ఇత్యాదిలోకవ్యవహారస్య పరంపరావృద్ధవ్యవహారజ్ఞానసాపేక్షత్వాత్ నిరస్తసమస్తోపద్రవసర్వమంగ లాధారసిద్ధబ్రహ్మపరత్వే నిష్ప్రయోజనత్వసాపేక్షత్వయోః ప్రసంగా త్తదుభయదోషవారణాయ వేదాంతానాం విధ్యుపాసనపరత్వం విధి యతే । అథవా కర్తృదేవతాప్రతిపాదనద్వారా కర్మపరత్వం సిద్ధమ్ । ఇతి ప్రాప్తే బూమిః —

(రాధాంతస్తు) వేదాంతానాం బ్రహ్మపరత్వం బ్రహ్మధ్యాన విధిపరత్వం చోపపద్యతే । అతో న వాక్యభేదదోషప్రసంగః । తదు భయవిధేర్దర్శనాత్ । తథా హి — ఉపక్రమాదిషడ్విధతాత్పర్యలింగేన బ్రహ్మపరత్వం । “ఆత్మా వా అరే ద్రష్టవ్యః” (బృహ. ౨-౪-౧) ఇత్యాదిషు తద్ధ్యానవిధిపరత్వం చ దృశ్యతే.

ఉపక్రమోపసంహారావభ్యాసోఽపూర్వతా ఫలం

అర్థవాదోపపత్తి చ లింగం తాత్పర్యనిర్ణయే॥

ఇతి స్మృతాపుపక్రమోపసంహారాదిభిర్వేదాంతతాత్పర్యనిర్ణయ శ్రవణమిత్యభిధీయతే.

అజ్ఞానప్రభవం దుఃఖం జ్ఞానం తస్యనివర్తకం ।

సర్వవేదాంతవాక్యానాం శ్రవణం తత్ప్రవర్తకం॥

శ్రవణం నామ వాక్యానాం వైదికానాం పరాత్పరే

ఉపక్రమాదిభిర్లింగైః కృతస్తాత్పర్యనిర్ణయః॥

ఇత్యుపక్రమోపసంహారావేకం లింగం । “స దేవ సోమేద మగ్ర ఆసీత్” (ఛాం. ౬-౨-౧) ఇత్యుపక్రమః । “సయ ఏహోఽణి మైతదాత్మ్యమిదం సర్వం తత్సత్యం స ఆత్మా తత్త్వమసిశ్వేతకేతో” (ఛాం. ౬-౯-౪) ఇత్యుపసంహారః । పునః “తత్త్వమసి” ఇత్యభ్యాసః । “తం త్వోపనిషదం పురుషం పృచ్ఛామి” (బృ. ౩-౯-౨౬) ఇతి మానాంతరాగమ్యత్యేనాపూర్వత్వం । “యేనాశ్రుతం శ్రుతం భవతి” (ఛాం. ౬-౧-౩) ఇత్యాదినా ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానం ఫలం । “నేయం దేవతైక్షత హంతాహమిమాన్తిసో” దేవతా అనేన జీవేనాత్మ నాఽనుప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణీతి” (ఛాం ౬-౩-౨) ఇత్యాది సృష్టిస్థితిసంహారతిరోధానానుగ్రహాది పంచకృత్యాన్యర్థ వాదాః । “యథాసోమ్యైకేన మృత్పిండేన సర్వం మృన్మయం విజ్ఞాతం స్యాత్” (ఛాం. ౬-౧-౪) ఇతి మృదాది దృష్టాంతా

ఉపపత్తయః। ఏవమన్యత్రాపి నారాయణీయే — “అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్” (మహానా. అను. ౧౦) ఇత్యుపకృమః। “సర్వో హ్యేష రుద్రః” (మహానా. అను ౧౬) ఇత్యుపసంహారః। “యః పరస్య మహేశ్వరః” (మహానా. అను ౧౦) “అంబికావతయ ఉమావతయే వశువతయే నమో నమః” (మహానా. అను ౧౨) ఇత్యాద్యభ్యాసః। “విశ్వాధికో రుద్రో మహర్షిః” (మహానా. అను ౧౦) ఇత్యాదా విశ్వాధికత్వాదేర్మానాంతరాపాప్తత్వాదపూర్వతా। “పరామృతాత్పరిముచ్యంతి సర్వే” (మహానా. అను ౧౦) ఇతి ఫలం। “సహస్రిశీర్షం” (మహానా. అను ౧౧) ఇత్యర్థనాదః। “యస్మాత్పరం నాపరమస్తి కించిత్” (మహానా. అను ౧౦) ఇత్యుపపత్తిః। ఏవం సర్వ వేదాంతేషు దృష్టవ్యం। తస్మాత్ స్వరూపవ్యావర్తకతటస్థలక్షణ త్రయేణ సర్వవేదాంతానాం బ్రహ్మపృథివాదకత్వం యుక్తం। రూప ప్రత్యక్షకారణస్య నేతృస్య దృవ్యసిద్ధివత్, విధిపరత్వేన వేదాంతానాం సర్వాధిష్టానపరశివబ్రహ్మసిద్ధిః। తస్మాన్నోభయపరత్వవిరోధః। “నైషా తర్కేణ మతిరావనేయః” (కఠ ౧-౨-౯) ఇతి శ్రుత్యానుమానప్రమాణస్య నిరస్తత్వాత్, అనుమానేన కర్తృకత్వసిద్ధ్యభావాచ్చ బ్రహ్మ పాప్రమాణ్యేనానుమానం విధియతే.

“విశ్వం భూతం భువనం చిత్రం బహుధాజాతం జాయమానం చ యత్” సర్వో హ్యేష రుద్రస్తస్మై రుద్రాయ నమో అస్తు” (మహానా. అను. ౧౬) ఇత్యాదినా సర్వజగదుపాదానకారణత్వాజ్జగన్మయత్వం। “ఉమాసహాయం పరమేశ్వరం ప్రభుం” ఇత్యారభ్య “స ఏవ విష్ణు స్సప్రాణస్సకాలోఽగ్నిస్సచంద్రమాః స ఏవ సర్వం యద్భూతం యచ్చ భవ్యం సనాతనం। జ్ఞత్వా తం మృత్యుమత్యేతి నాన్యః పంథా విముక్తయే॥” (కై. ౧-౯) ఇత్యం తేన పరశివస్యబ్రహ్మణః సర్వదేవతామయత్వముక్త్వా తదుపాసనసైవ మోక్షహేతుత్వోపదేశ

దర్శనాత్, “యో రుద్రోఽగ్నో” (తై. సం. ౫-౫-౯) ఇత్యా
దినా శివస్యైవ సర్వాంతర్యామిత్వోపదేశాచ్చ సర్వదేవతామయ
త్వాదికం తస్యైవ సిద్ధం.

ఉత్తమమధ్యమాధమాధికారిభేదేన నానాదేవతోపాసనం స
విరుద్ధం । “భేదాభేదాత్మికా శక్తిర్బ్రహ్మనిష్ఠా సనాతనీ” ఇతి స్మృతౌ
శక్తేర్వహ్నిశక్తేరివ బ్రహ్మధిష్ఠానత్వోపదేశాత్, నిరధిష్ఠానశక్తే
రభావాత్, శక్తిశక్తిమతోరభేదాచ్చ తత్కర్తృత్వం, తదాత్మకత్వం
చ తస్యైవోపపన్నమితి స ప్రధానస్య సర్వకర్తృత్వం.

పుత్రాదికుశలవార్తాశ్రవణవత్ సిద్ధజ్ఞానస్యాపి ప్రవృత్తిహేతుత్వ
దర్శనాత్ స వృద్ధవ్యాపారస్యైవ ప్రవృత్తిహేతుత్వం బాలానాంమాతా
పితృదిభిః “అయం ఘటః, అయం పటః” ఇతి నిర్దేశేనసిద్ధార్థజ్ఞానోత్ప
త్తేస్సంభవాత్, కావ్యాలంకారజ్ఞైస్తచ్చిష్యాణాం తదుపదేశేనసర్వార్థ
జ్ఞానదర్శనాత్ । తస్మాద్వేదాంతవాక్యానాంబ్రహ్మణి ప్రామాణ్యమితి
సిద్ధం.

నను — “సిద్ధబ్రహ్మవిషయే శాస్త్రాణాం ప్రయోజనాదర్శనా
ద్వేదాంతానాం కర్మవిధిశేషత్వం యుక్తం, స చ పాశనివృత్తిః ఫలం
స చ పాశః తద్భిన్నో వా తదభిన్నో వా? పునస్స సత్యో వా మిథ్యా
వా? నాద్యః— శక్తివిశిష్టశివాద్వైతహానే! స ద్వితీయః— మాయా
పాశస్య సత్యత్వాత్సర్వదాసంసారాపత్త్యాముక్తేరసంభవాత్ । మాయా
నివృత్తౌ స కోఽపి యత్నం కుర్యాత్ । అత ఏవ స తృతీయః ।
నాంత్యః, పరమేశ్వరస్య నిత్యసిద్ధత్వేన ముముక్షుప్రవృత్త్యసంభవాత్,
బంధమోక్షదశాయాం నైషమ్యాభావాచ్చ! సర్వధా వేదాంతశాస్త్ర
ప్రవృత్తిర్న సంభవతి ఇతి చేన్న.

గుణత్రయాత్మకపాశస్తు పరమేశ్వరాద్భిన్న ఏవ! తస్మాత్తన్ని

పుత్రై స్వాభావిక చిచ్ఛక్త్యవచ్ఛిన్నశివాద్వైతహానిర్నసంభవతి |
 మాయాపాశస్యసత్యత్వేఽపినానిరోక్షప్రసంగః. ద్వైతాద్వైత
 మతాంగీకారాత్ | స చ తత్ర మానాభావః — “బ్రహ్మవేద బ్రహ్మైవ
 భవతి” (ముండక. ౩-౨-౯) “బ్రహ్మభవనకామో బ్రహ్మవేదనం
 కుర్యాత్” ఇత్యాదిశ్రుతిప్రమాణసద్భావాత్ | అవిద్యాయా మోహ
 కారత్వేనచిచ్ఛక్తేర్ఛిన్నత్వాత్తన్నివృత్తిశ్చిహాసనేనైవ సంభవత్వేన
 నివృత్తిర్నామ తత్కారణీభూతచిచ్ఛక్తౌలయః “నాశః కారణలయః” ఇతి
 న్యాయాత్ | చరాచరప్రపంచస్యపాదానకారణత్వాదవిద్యాయాస్త
 నివృత్తిః కదాపి స సంభవతి, అతః బ్రహ్మవిదామపి సంసారప్రవృత్తి
 స్సంభవతి — ఇతి చేన్ద్రెనం | “అనీశయా శోచతి ముహ్యమానః”
 (శ్వే. ౪-౭) “బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి” (ముండక. ౩-౨-౯)
 “స చ పునరావర్తతే స చ పునరావర్తతే” (ఛాం. ౮-౧౫) ఇత్యాది
 శ్రుతిశతేషు బ్రహ్మవిదాం తదాత్మకత్వస్య పునరావృత్తిరహితత్వస్య
 చోపదేశాత్ | స చ బ్రహ్మవాచకపదేన తద్జ్ఞానసంభవాన్న విధేః
 ప్రయోజనమితి వాచ్యం | మంత్రాధ్యయనమాత్రేణ హోతవ్యద్రవ్య
 దేవతాజ్ఞానే సిద్ధేఽపి తద్దోమావసరే “మంత్రై రనుస్మర్తవ్యం” ఇతి
 ప్రయోగవిధిదర్శనాత్ | తథాత్ర వేదాంతవాక్యవిధే ర్న విరోధః.

సస్వత్ప్రకృత్పత్తివినియోగాధికారవిధీనా మదర్శనాత్కథం
 ప్రయోగవిధిస్సంభవతి? ఇతిచేన్న | “అమృతస్య దేవధారణో
 భూయాసం” (తై. శిక్షా. ౪) ఇత్యాదౌ ప్రకరణాదపరిహారేణోత్పత్తి
 విధేస్సిద్ధత్వాత్పరశివలింగధారణదీక్షాం లబ్ధ్వా పరమాత్మానం పశ్యే
 దితివినియోగవిధిరుపపద్యతే | “తస్యాభిధ్యానాద్యజనాత్తత్త్వభావా
 ద్భూయశ్చాంతే విశ్వమాయానివృత్తిః” (శ్వే. ౧-౧౦) “జ్ఞాత్వా
 దేవం ముచ్యతే సర్వపాశైః” (శ్వే. ౧-౮) ఇత్యాదౌ పరశివధ్యాన
 ధారణయుక్తో మోక్షాధికారి విధీయతే | తస్మా న్మోక్షకామో భస్మ

రుద్రాక్షశివలింగధారణాత్మక శాంభవదీక్షాం లభ్యా పట్టనలపరశివ
బ్రహ్మజ్ఞానం సంపాదయేదితి రాత్రిసత్యాన్యాయేన ప్రయోగవిధిరుప
పద్యతే.

నను — “ఆత్మా వా అరే దృష్టవ్యః” (బృ. ౨-౪-౫)
ఇత్యాదా బ్రహ్మజ్ఞానస్య విధిర్నసంభవతి । నిర్వికారస్య బ్రహ్మణః
కర్మకారకత్వప్రసంగాత్ । విధిసంభవేఽపి ఉత్పత్తిప్రాప్తి వికృతి
సంస్కారభావో న యుజ్యతే । కించ సక్తున్యాయేన స్వతంత్రీపలాయ
“సక్తుభిర్జుహోతి” ఇతివత్ — “ఆత్మనా పశ్యేత్” ఇతి కరణత్వ
విపరిణామేన వక్తుమయుక్తం । నిర్వికారస్య బ్రహ్మణోఽపైష
మ్యాన్న బ్రహ్మజ్ఞానవిధిరుపపన్నః — ఇతి చేన్న । సర్వాధిష్ఠానస్య
పరమాత్మనః ఉత్పత్తివినియోగాధికారవిధిశ్చియాసంభవేఽపి ముము
క్షోర్లోక్ష ఫలాయ విధి ర్న విరుధ్యతే । అత్యో విధిరాశ్రీయత ఇతిచేత్
— విధిత్రయమప్రూహానీయం.

నను — చక్షుషా ఘటసిద్ధివత్ వేదాంతానాం న తథా బ్రహ్మ
సిద్ధిః నిరపేక్షతయా చక్షుస్సంయోగేన “అయం ఘటః” ఇతి వస్తుజ్ఞాన
ముపపద్యతే । శబ్దానాం తాత్పర్యపర్యవసానేన ప్రామాణ్యం । అతో
వేదాంత వాక్యానాం బ్రహ్మజ్ఞానవిధాయకత్వం, బ్రహ్మప్రమాపకత్వం
చాయుక్తమితి చేన్నైవం । “సమిధోయజతి” ఇత్యాది వాక్యానాం
పంచప్రయాజవిధాయకత్వతదనుష్ఠానవిధాయకత్వయోరుభయోరపివిధి
బలాత్సిద్ధివద్వేదాంతానామపి బ్రహ్మప్రమాపకత్వం మోక్షోపకారక
బ్రహ్మజ్ఞానం ప్రతి విధాయకత్వం చ సంభవత్యేవ.

నను — వేదాంతవాక్యదేవ బ్రహ్మజ్ఞానసిద్ధిదర్శనా తద్విధినా న
కించిత్ప్రయాజనం తద్జ్ఞానాదేవ విధిప్రయాజనసంభవాత్ ఇతిచేన్న
వేదాంతవాక్యైః పరోక్షత్యేన తద్జ్ఞానేసిద్ధేఽపి తదపరోక్షజ్ఞానాయ
తద్విధ్యుపపత్తే । వేదాంతశబ్దజన్యజ్ఞానాదేవ న బ్రహ్మసాక్షాత్కారో

విధీయతే । సద్గురుకరుణాకటాక్షులబ్ధతదుపాసనాత్మకజ్ఞానాదేవ త
 త్సాక్షాత్కారసిద్ధిః । అయమేవ శ్రౌతమార్గః । “ధ్యాత్వా మునిర్గచ్ఛతి
 భూతయానిం సమస్తసాక్షిం తమసుః పరస్తాత్” (కై. ౧-౨) “తస్యాభి
 ధ్యానాద్యోజనా తత్త్వభానాద్భూయశ్చాంతేవిశ్వమాయానివృత్తిః”
 (శ్వే. ౧-౧౦) “శ్రీధ్వాభక్తిధ్యానయాగాదవేషి” (కై. ౧-౨) “బ్రహ్మ
 వేద బ్రహ్మైవ భవతి” (ముం. ౨-౨-౨) “జ్ఞానసిర్మథనాభ్యాసా
 త్పాశం దహతి పండితః” (కై. వ. ౧-౧౧) “జ్ఞాత్వా దేవం ముచ్యతే
 సర్వపాతైః” (శ్వే. ౧-౮) “ఈశం తం జ్ఞాత్వా అమృతా భవంతి”
 (శ్వే. ౩-౭) “ఆత్మన్యేవాత్మానం వశ్యేత్” “శంభురాకాశమధ్యే
 ధ్యేయః” (అథర్వశిఖా ౩) “తజ్జలానితి శాంతడిపాసీత” (ఛాం.
 ౩-౧౪-౧) “ఇతి ప్రాచీనయోగ్యోపాస్య” (తై. శిక్షా. ౬) ఇత్యా
 దిషు మోక్షఫలాయ పరమేశ్వరోపాసనాత్మకజ్ఞానం ముఖ్యకారణత్వేన
 విధీయతే । తథా చ స్మృతిః—

శ్రోతవ్యశ్శ్రుతివాక్యేభ్యో మంతవ్యశ్చోపపత్తిభిః ।

ధ్యాత్వా చ సతతం ధ్యేయ మేతద్దర్శనహేతుతః ॥

జ్ఞానం వస్తుపరిచ్ఛిత్తిర్ధ్యానం తద్భావకారణం ।

తస్మా జ్ఞేవా భవే చ్ఛంభుః క్రిమివ త్క్రిటచింతనాత్ ॥

ఇత్యాదినా శ్రవణమననవిశిష్టధ్యానానుగతనిదిధ్యానసంపట్టనల
 పరశివసాక్షాత్కారే తత్తాదాత్మ్యే చ పరమకారణమితి నిర్దిశతి.

తస్మాత్సర్వ కామ్యకర్మనిషేధపూర్వకశివముఖోద్గతనిగమాగ
 మోభయవేదాంతచోదిత వర్ణాశ్రమోచితశివార్పితసకలకర్మానుష్ఠాన
 సంపన్న చిత్తశుద్ధిలబ్ధావ్యభిచారపరమశివభక్తిపరవశశాంభవదీక్షితిము
 ముక్షాణాం సర్వోపనిషత్ప్రతిపాద్యసకలజగదుభయకారణపట్టనల పర
 శివోపాసనస్య విధేయత్వాత్. “తదుపాస్య” ఇత్యాదిశ్రుతిభిర్జ్ఞానో
 పాసనావిధిస్తేషామేవోపపద్యతే. “శివఏకోధ్యేయశ్శివంకరస్సర్వమన్యత్స

రిత్యజ్య" (అథర్వశిఖాః.) ఇత్యథర్వశిఖాయాం ముముక్షూణాం శివాతిరిక్తో
 పాసనం నిరస్తం । తస్మాన్నాస్యథా సంసారమాయాపాశనివృత్తి
 స్సంభవతి. "క్షరం ప్రధానమమృతాక్షరం హరః క్షరాత్మనావీశతే దేవ
 ఏకః, తస్యాభిధ్యానాద్యోజనా తత్త్వభావాదూభయశ్చాంతే విశ్వమా
 యానివృత్తిః" (శ్లో. ౧-౧౦) యదా చర్మవదాకాశం వేష్టయిష్యంతి
 మానవాః తదా శివమవిజ్ఞాయ దుఃఖస్యాంతోభవిష్యతి॥ (శ్లో. ౬-౨౦)
 ఇత్యాదిశ్రుతిషు శివభ్యాసధారణజ్ఞానాదేవ మోక్షరూపఫలం విధీయతే ।
 తస్మాచ్ఛివ ఏవ పరబ్రహ్మ మోక్షకామై ధారణీయో జ్ఞాతవ్యో
 భ్యాతవ్యః శోతవ్యో మంతవ్యోర్చనీయ ఇతి షడ్విధలింగతాత్పర్యేణ
 బ్రహ్మపరా వేదాంతాస్తదుపాసనపరాశ్చేతి నిర్ణయః ।

నను — "బ్రహ్మ సత్యం జగన్నిధ్యా" ఇతి న్యాయేన సర్వ
 వేదాంత విచారలబ్ధజగన్నిధ్యాత్వ జ్ఞానపూర్వకస్వస్వరూపజ్ఞానమేవ
 ముక్తిరితి చేన్న — సర్వవేదవేదాంతబాహ్యత్వప్రసంగాత్ । కిం నామ
 జగన్నిధ్యాత్వం ? బ్రహ్మజ్ఞానబాధ్యత్వం ? త్రైకాలికనిషేధో వా ?
 నాద్యః — బాధ్యబాధకభావస్యైవ తయోరసంభవాత్, న బ్రహ్మజ్ఞానేన
 ప్రపంచనిషేధో విధీయతే । "సర్వో వై రుద్రః" (మహానా. అను. ౧౬)
 "సర్వం ఖల్విదం బహ్మ" ఇత్యాదినా సర్వప్రపంచస్య శివాత్మకత్వోప
 దేశాత్.

కించ — "యత్ర నాన్యత్పశ్యతి నాన్యచ్ఛృణోతి" (ఛాం
 ౨-౨౪-౧) ఇత్యాది శ్రుత్యా ముక్తాత్మనాం ఇదంతారూపఘట
 పటాత్మక ప్రపంచత్వేన వ్యవహృతమాయాపాశఏవ సర్వశివాత్మకతా
 జ్ఞానేన తిరోధీయతే. "శివో దాతా శివో భోక్తా శివస్సర్వమిదం జగత్"
 ఇత్యాదిశాస్త్రోక్తసర్వశివాత్మకతా సంపూర్ణజ్ఞానేన ఘటపటాదాఘట
 త్యాదిబుద్ధిర్నిర్వర్తతే, నతు ఘటాదిః. తస్య శివాత్మకత్వాత్ తస్మాన్న
 బ్రహ్మజ్ఞాననివర్తిత్వం ప్రపంచస్య । అతో మిథ్యాత్వమయుక్తం ।

తత్త్వికాచే ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞాశ్చ తే ర్న త్తజ్జలాంజలిత్వ
ప్రసంగః । బ్రహ్మాపాదానకారణకత్వాత్ప్రపంచస్యైకవిజ్ఞానేన సర్వ
విజ్ఞానప్రతిజ్ఞా శ్రూయతే । అతఏవ-“సర్వం ఖల్విదంబ్రహ్మ” “ఐతదాత్మ్య
మిదం సర్వం (ఛాం. ౬-౨-౨) “సర్వోవైరుద్రః” ఇత్యాదిశ్చుతిః సర్వస్య
శివాత్కత్వముపదిశతి. తస్మాన్న బ్రహ్మజ్ఞానేన ప్రపంచబాధః ।
జనకాదిబ్రహ్మవిదామపి పూర్వవదేవ వ్యవహారో దృశ్యతే. తేషాం న
ప్రపంచబాధః । జీవన్ముక్తానాం శరీరధారణాదివ్యవహారానుపపత్తిశ్చ ।
కించ దూర్వాసీయే—

అఖండాద్వైతభావే తు సర్వం బ్రహ్మైవ నాన్యథా ।

జ్ఞానాద్వికల్పబుద్ధిస్తు లీయతే న స్వరూపతః॥

భిన్నత్వం నైవ యుంజీత బ్రహ్మాపాదానతః క్వచిత్ ।

వాచారంభణమాత్రత్యాద్భేదః కేనోపజాయతే॥

తస్మాదవిద్యామాత్రత్వకథనం మోహనాయ హి॥

ఇతి జగన్విధ్యాత్వవాదినాం నిందా శ్చూయతే । “అసత్యమ
ప్రతిష్ఠంతే జగదాహురనీశ్వరం ।” (గీతా. ౧౬-౨) ఇతి గీతాయాం
చ శ్చూయతే ।

న ద్వితీయః — “అమూలమనాధారమిమాః ప్రజాః ప్రజా
యంతే” “నకదాచిదనీదృశం జగత్” ఇత్యాదినా జగతో నిత్యత్వ
ప్రతిపాదనాత్ ।

నను — “అసద్వా ఇదమగ్ని ఆసీత్, తతో నై సదజాయత”
(తై. ఆనం. ౨) “సదేవ సోమ్యేదమగ్ని ఆసీదేకమేవాద్వితీయం” (ఛాం.
(౬-౨-౧) ఇత్యాదిశ్చుతిశ్చ తేన సృష్టేః పూర్వం ప్రపంచస్యాసత్త్వోప
దేశాత్ కథం తస్యత్రైకాలికసత్యత్వం ? ఇతిచేన్న—

“అసద్వా ఇదమగ్ని ఆసీత్” ఇత్యత్ర సృష్టేః పూర్వం ప్రపంచస్య
నామరూపవిభాగానర్హత్వేన బ్రహ్మణి సూక్ష్మరూపేణస్థితత్వాదన త్వం,

“తతో వై సదజాయత” ఇత్యనేన నామరూపవిభాగార్హత్వేన ప్రపంచస్య జన్యత్వం చోపదిశ్యతే.

కించ — అసత్త్వదేన గగనారవిందవదభావత్వాంగీకారే వంధ్యా పుత్రాదీనామపి జగత్కారణత్వం కిం స స్యాత్? సదేవేత్యవధారణేన స సవిశేషత్వనిషేధః। కింతు అసతో భ్రాంతిప్రసక్తత్వాత్తత్కారణత్వనిషేధః.

కించ — “సదేవ సోమ్యేదమగ్ని ఆసీత్” ఇతి శ్లోకే కథం సవిశేషత్వనిషేధః? ‘అగ్నే’ ఇతి కాలవిశేషః, ‘ఆసీత్’ ఇతి క్రియా విశేష శ్చ దృశ్యతే। ఏకమేవేత్యవధారణేనాధిష్టాత్రంతరనిషేధః। అద్వితీయపదేన బ్రహ్మణో జగదుభయకారణత్వం విధీయతే। “ఏకో హి రుదో” నద్వితీయాయతస్థుః॥ (శ్లో. 3-౨) ఇత్యాదావప్యేవంబోధవ్యం। అత ఏవ “విశ్వాధీకో రుదో” మహర్షిః” (మహానా. అను. ౧౦) ఇతి శ్లోకేన తే. తస్మాన్న త్రైకాలికనిషేధ ఇతి రహస్యం।

॥ జగద్వ్యాసహరికత్వఖండనం ॥

సను — ప్రపంచస్య వ్యావహారికమాత్రసత్వత్వం స తు పారమార్థికత్వమితి చేన్న। కిమిదం వ్యవహారసత్వత్వం? వ్యవహారమాత్రగమ్యత్వం? బాధితవ్యవహారగమ్యత్వం? త్రిచతురకత్యూప్యబాధ్యత్వం వా? తత్త్వావేదకసమాణవిరుద్ధత్వం? అర్థక్రియాశూన్యప్రతీతిగోచరత్వం? కరణదోషోపహితజ్ఞానవిషయత్వం వా? నాద్యః — బ్రహ్మణోపి వ్యవహారగమ్యత్వేనాతివ్యాప్తే। అన్యథా గురుశిష్యయోర్జ్ఞానమాధ్యాపత్రే। “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానా” “సదేవ సోమ్యేదమగ్ని ఆసీత్” “సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ” (తై. ఆనంద. ౧) ఇత్యాదిరూపేణ ప్రవృత్తాయాః శ్రితిసూత్రఫక్తకాయా అభిప్రాయాత్ కర్మతాపాతాచ్చ। “సర్వాపీయం ఫక్తకా సవిశేషవిషయా; నిర్వి

శేషం న కస్యాసి వ్యవహారస్య గోచరం" ఇతి చేత్ వ్యాహతమేతత్ ।
 "న గోచరః" ఇతి వ్యవహారం పృత్యేవ గోచరత్వాత్ । వేదాంతానాం
 నిర్విశేషవిషయత్వాభావమర్థనేన అస్మదనుకూలం చ తేషామపి వ్యవ
 హారరూపత్వాత్ .

నాపి బాధితవ్యవహారగమ్యత్వమితి ద్వితీయః బ్రహ్మణ్యవ్యాప్తే
 ర్దుర్వారత్వాత్ సర్వోఽపి వ్యవహారో బాధిత ఏవ పృపంచాత్గత
 త్వాత్ । న చ బాధితత్వం వ్యవహారగమ్యత్వస్య విశేషణమితి శంక్యం ।
 తస్మి బాధితత్వస్యైవ లక్షణ త్వే శేషవైయర్థ్యాత్ సచేష్టాపత్తిః । పృతి
 భాసికేఽతివ్యాప్తేః న చ బ్రహ్మతిరిక్తవిషయక జ్ఞానాబాధిత త్వే సతి
 బాధితత్వమితి పరిహారస్సాధుః జ్ఞానాబాధితత్వస్య జ్ఞానజన్య ధ్వంసా
 పృతియోగిత్వరూప త్వే ఉత్తరజ్ఞానజన్యధ్వంసపృతియోగిషు పూర్వ
 జ్ఞానేషు లక్షణావ్యాప్తేః జ్ఞానానపహృతధీవిషయత్వరూప త్వే తు "ఘటో
 నాస్తి పటో నాస్తి" ఇతిజ్ఞానాపహృతధీవిషయేషు ఘటపటాదివ్య
 వ్యాప్తిః తేషాం జ్ఞానానాం బ్రహ్మతిరిక్తవిషయకత్వాత్ విస్తరేణ
 చోపరిష్టాన్నిరాకరిష్యామః ।

కించ నీలపృష్ఠత్వాది సత్తాయా అపి బ్రహ్మరూపతయా తద్విష
 యకజ్ఞానబాధ్యేషు రజతాదివ్యతివ్యాప్తిర్దుర్వారైవ । తేషామపి జ్ఞానా
 నాం బ్రహ్మతిరిక్త విషయత్వాభావాత్ । న చ నీలపృష్ఠత్వాదీనా
 మబ్రహ్మరూపాణాం తద్జ్ఞాన విషయత్వాన్నాతిప్రసంగ ఇతివాచ్యం ।
 తస్మి నిర్విశేషత్వప్రపంచమిథ్యాత్వాది బ్రహ్మతిరిక్త విషయకజ్ఞాన
 స్యైవ ప్రపంచనివర్తకతయా వ్యావహారికమాతే) లక్షణాసంభవ
 పృసంగాత్ । నిర్విశేషత్వాదీనాం సపృతియోగికానాం నిష్ప్రతియోగిక
 బ్రహ్మస్వరూప మాత్రత్వం దుస్సాధ్యం । స్వరూపమాతృజ్ఞానస్యాధ్యా
 సనహస్వప్రకాశానతిరిక్తవిషయతయా నివర్తకత్వాసంభవేనాసంభ
 వాపాదకం చ అనతిరిక్త విషయవిజ్ఞానే వృత్తిత్వం నివర్తకతావచ్ఛే

దకమిత్యభ్యుపగమే జడాయా వృత్తేర్నివర్త్య త్వే జ్ఞానబాధ్యత్వసిద్ధాంత
వ్యాపాతిఃకథంచిత జ్ఞానత్వాంగీకారేఽపి స్వస్వరూపజ్ఞానసాధారణస్య
జ్ఞాననివర్తకతానవచ్ఛేదకత్వాదపసిద్ధాంతశ్చేత్వాస్తాం విస్తరః.

నాపి త్రిచతురకత్వాస్వబాధ్యత్వమితి తృతీయః. బ్రహ్మణ్యే
వాతివ్యాప్తేః అబాధ్యం హి బ్రహ్మ త్రిచతురకత్వాఽబాధ్యమేవ
న చ త్రిచతురకత్వాస్వబాధ్యత్వం, తథా సతి పాత్రిభాసికవిశేషేఽ
తివ్యాప్తేః । సంభవంతి హి దీర్ఘకాలానువృత్తభృమవిషయాణి పాత్రి
భాసికాని వస్తూస్యలాతచక్రగంధర్వనగరాదీని.

కించ—కత్వాశబ్దోఽయంయుక్తిపరః? కాలపరః? విపరీతప్రమాపరో
వా? నాద్యః—“పాపంచోమిథ్యా దృశ్యత్వాత్” ఇత్యేకయైవ కత్వయా
ప్రపంచస్య బాధేనాసంభవాత్ । “తత్పరత్వాపరత్వాచ్చ నిర్దోషత్వా
చ్చ వై దికం పూర్వస్య బాధకం” ఇత్యేకయుక్త్యనుసంధానేనాపి బాధేన
తదాపత్యేచ్ఛ । నద్వితీయః—దీర్ఘకాలభృమవిషయే పాత్రిభాసికేఽతివ్యా
ప్తేః । న, తృతీయః—విపరీతప్రమావిషయశ్చ భవత్యబాధితశ్చేతివ్యాఘా
తాత్ । నచ బాధఃపదార్థనివృత్తిరితియుక్తం । ముద్గరాదినివర్త్యేషు ఘటా
దిషు త్రిచతురవిపరీతజ్ఞానానివర్త్యే సతి విపరీతజ్ఞాననివర్త్యత్వ
స్వభావేనావ్యాప్తేః । అపిచ—త్రిచరయుక్త్యబాధ్యత్వే సతి బాధ్యత్వ
మితి ప్రథమకల్పే బ్రహ్మణ్యతివ్యాప్తిః । తస్యాపి యుక్తిబాధితత్వాత్ ।
జ్ఞానాజ్ఞానయోరేకవిషయత్వేన యద్విషయకమజ్ఞానం తద్విషయక
మేవ జ్ఞానం తాదృశజ్ఞాననివర్తకం । ప్రకృతే బ్రహ్మవిషయకాజ్ఞానస్య
బ్రహ్మవిషయకజ్ఞానేనైవ నివృత్తిః । తథాహి—బ్రహ్మ దృశ్యమదృ
శ్యం వా? దృశ్యత్వే మిథ్యాత్వ మవర్జనీయం । అదృశ్యత్వే బ్రహ్మవ్యవ
హరమాత్మోచ్ఛేదః, తస్య దృశకసాధ్యత్వాత్ । అవిద్యానివృత్తిశ్చ
సన్యాత్, సమానవిషయక దృగభావాత్ । నచవృత్తిజ్ఞానేన వ్యవహారాది
సర్వసమర్థనంసంభవతి. వృత్తేరజ్ఞాన పరిణామభూతాయా అజ్ఞానత్వాత్ ।
న చ జ్ఞానత్కారోపమాత్రేణ వృత్తిః జ్ఞానకార్యాణి కర్తుమర్హతి.
గుంజాధిష్ఠానవహ్నిరపిదాహకత్వప్రసంగాత్ । నచ జ్ఞానావచ్ఛేదకతయా
ముఖ్యమేవ జ్ఞానత్వమితి శంక్యం. అవచ్ఛేద్యావచ్ఛేదకభావేన జ్ఞానభేద

స్వైవ సమర్థనేన వ్యాఖ్యాతాత్, ఘటౌఽప్యనచ్చేదకతావత్తేషు“ఘట
వద్జ్ఞానం” ఇత్యత్ర ఘటోఽప్యనచ్చేదకః.

కించ—వృత్తేర్జ్ఞానపదముఖ్యార్థత్వే బ్రహ్మణో జ్ఞానభిన్నతైవ
స్యాత్. న చ బ్రహ్మవృత్త్యోరనుగతం కించిత్ప్రవృత్తినిమిత్తమస్తి।
యేనోభయత్ర ముఖ్యం స్యాత్. న. చ జ్ఞానత్వం అసిద్ధేరిత్యుక్తే। న
హి జ్ఞానాజ్ఞానపరిణామానుగతం జ్ఞానత్వం ప్రామాణికం. స్వవ్యాపక
స్వప్రకాశత్వనివృత్త్యా జ్ఞానత్వనివృత్తేషు। నిర్విశేషే చిన్మాతే)
తదభావే అజ్ఞానత్వప్రసంగాచ్చ। నాప్యవిద్యావివర్తకత్వం. జ్ఞానత్వస్య
స్వవ్యాపకస్య నివృత్త్యా స్వస్యాపి నివృత్తేః। అధ్యాససహా చిన్మాతే)
తదభావేనావ్యాప్తేషు। నాపి ప్రవృత్తినివృత్తిద్వయేనోభయముఖ్య
త్వం, అనేకార్థత్వకల్పనాప్రసంగాత్। వృత్త్యవచ్ఛిన్నచైతన్యస్య
జగదాభాసకల్పనావైయధ్యాత్। బ్రహ్మణో దృశ్యత్వేన మిథ్యాత్వా
పాదసస్య వజ్రిలేపత్వాపాతాచ్చ। జ్ఞానాజ్ఞానయోర్జ్ఞానపదముఖ్యార్థత్వే
సమర్థనాయ ప్రవృత్తి నివృత్తి ద్వయకల్పనే ఘటపటయోర్హటపద
ముఖ్యార్థత్వావత్తేషు। ఏనంచ వృత్తేర్జ్ఞానత్వాభావేన బ్రహ్మణో
నిర్విషయత్వస్వరూపప్రకాశస్యాపి స్వావిషయత్వాద్రబ్ధహృణస్తుచ్ఛత్వం
సర్వేషాం చైతన్యానాం స్వావిషయబ్రహ్మభిన్నతయా మిథో వ్యవహా
రానుపపత్తేషు। వృత్తేర్ముఖ్యజ్ఞానత్వేస్వప్రకాశస్వవిషయత్వే వా
బ్రహ్మణో మిథ్యాత్వమవర్జనీయం.

న చ—“మిథ్యాభూతభేదవచ్చైతన్యవిషయత్వం న మిథ్యాత్వ
ప్రయోజకం, ప్రపంచేఽపి తదసిద్ధేః। జీవస్య విశిష్టరూపేణ మిథ్యాత్వ
మిష్టం- నిష్కృష్టరూపం తు న చిద్విషయం” ఇతి వాచ్యం। తర్హి! వృత్తి
విశిష్టమపి జ్ఞానం మిథ్యాత్వాన్న ముఖ్యా దృగితి న ప్రపంచేపి దృశ్యత్వ
మితీ జితమస్మాభిః। విశిష్టాస్యత్వే తస్యాపి వృత్తివిషయత్వాన్నిధ్యాత్వం,
అనన్యత్వే విశిష్టస్యమిథ్యాత్వాత్తస్య శుద్ధాభిన్నత్వాత్ప్రపంచస్య సత్య
త్వం బ్రహ్మణో మిథ్యాత్వ మితీ విపరీతవృత్తిః। తస్మాద్విశిష్టానన్యత్వా
స్యత్వాభ్యాం ప్రపంచబ్రహ్మణోః సత్యత్వమిథ్యాత్వవిపరీతవృత్తి
ద్వర్వారైవ।

కించ నిర్విశేషం బ్రహ్మ కిమస్తి? ఉత నాస్తి? ద్వితీయే మాధ్యమికమతప్రవేశః। ప్రథమే బ్రహ్మ స్తీతి ప్రతిజ్ఞాయాం ప్రవృత్తినిమిత్తభేదే నిర్విశేషత్వవ్యాపాతిః। స చ పృతిజ్ఞాప్రవృత్తినిమిత్తయోః కల్పితత్వేన పరిహారః, నిర్విశేషం బ్రహ్మ స్తీతి పృతిజ్ఞాయాం సువిశేషవిషయకత్వా కథనస్య ఉన్మత్తప్రలాపత్వాత్. అస్తిశబ్దప్రవృత్తినిమిత్తభూతాయాం సుత్తాయాం స్వస్వతే మిథ్యాత్వాదాగాచ్చ। బ్రహ్మత్వస్య కల్పితత్వే నిర్విశేషస్యా బ్రహ్మతాపాతాచ్చ। యతః బ్రహ్మత్వం ప్రకల్పితం తదేవ బ్రహ్మత్వక్రైర్వాహితత్వాచ్చ. నిర్విశేషస్య కల్పితసంబంధాదాగాచ్చ। ప్రవృత్తినిమిత్తభేదే తు సామానాధికరణాయోగః। “భిన్నప్రవృత్తినిమిత్తానాం శబ్దానామేకస్మిన్నర్థే వృత్తిసామానాధికరణ్యం” ఇతి వృద్ధాః। అభావరూపధర్మప్రవృత్తినిమిత్తకతాయామప్యయమేవ దోషః। అభావానాం స్వరూపానతిరేకే సామానాధికరణ్యహానే, అతిరేకే సిద్ధాంతహానే। ఏతేన నిర్విశేషః పృతిజ్ఞాదీనామవిషయోఽపి స్వతస్సిద్ధ్యతీతి నిరస్తం। దుస్సాధ్యేషు సర్వేష్వధ్యేషు స్వతస్సిద్ధేర్దుర్వారత్వాపాతాత్. ఏతేన శ్రుత్యా నిర్విశేషసిద్ధిరసాస్తా। ప్రకృతిప్రకృత్యభేదభిన్నాయాః శ్రుతే సత్యే ప్రామాణ్యసంభవాత్. పూర్వోక్తదృశ్యత్వానుమానగ్రాసాచ్చ।

అపిచ—మిథ్యాధ్యబ్రహ్మణోభేదః పరమార్థః? ఉతాపరమార్థః? ప్రథమవికల్పే భేదసత్యత్వాంగీకారాత్సిద్ధాంతహానిః। ద్వితీయే సత్యస్య బ్రహ్మణోఽపి మిథ్యాత్వం దుర్వారం। యయోర్భేదో మిథ్యా తయోరైక్యమితి వ్యాప్తేః। ఘటస్య స్వస్మాద్భేదే మిథ్యాభూతే హ్యభేదః పరమార్థః। స చ భేదాభేదయోర్మిథ్యాత్వాన్నదోష ఇత్యపి సాధు, పరస్పరవిరోధే ప్రకారాంతరానవస్థితేః। యద్యేవం స్యాత్తర్హి భేదాభేదయోరపక్షపాతినా భవతా జీవబ్రహ్మణోస్తదుభయమిథ్యాత్వం కిం స స్వీక్రియేత? నచాభేదశ్రుతిప్రాబల్యాత్తదసంభవః “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ” ఇత్యాదీనామేవ ప్రపంచబ్రహ్మభేదశ్రుతినామత్యాపి సత్త్వాత్.

కించ—నిర్విశేషం బ్రహ్మ జ్ఞానమజ్ఞానం వా? ద్వితీయే అప

సిద్ధాంతః! ప్రథమే తు సవిషయం నిర్విషయం వా? నిర్విషయత్వే
త్వదభిమతజ్ఞానత్వవ్యాఘాతః. సవిషయత్వే విషయనిత్యతాప్రసంగః!
నిత్యజ్ఞానస్య నిత్యవిషయావశ్యంభావాత్. తథా చ ముక్తావపి న ప్ర
పంచతాప్రసంగః! తదా విషయాణాం నివృత్తత్వాన్నిర్విషయమితి
చేత్ తర్హిజ్ఞానత్వమేవ స స్యాత్. నిరాలంబనశ్వజ్ఞానత్వయోర్వ్యాఘా
తాత్. న చ— అతీతాదివిషయజ్ఞానవద్విషయనిత్యత్వపరిహారః.
తద్వదతీతత్వాది కించిత్రప్రకారకత్వేన కించిదాలంబనత్వేనవా?
నిర్విశేషత్వవ్యాఘాతాత్. విషయసంబంధనిత్యతాయాపవాదాద్యత్వేన
దోషాపాతాచ్చ. నిర్విషయా నిరాశయా చ సంవిదనుభవసిద్ధేతి
తుచ్చం! “ఘటమహం జానామి” “అయం ఘటః” ఇతి సానుబంధ
త్వేనైవోపలంభాత్. అన్య తు సంవిత్ త్వదభిమతా గగనకుసు
మాదిసిద్ధికాలం వినా న సిద్ధ్యతీతి దిక్.

అపిచ — ద్రవ్యమద్రవ్యం వా? ద్రవ్యం చేదుణాశ్రయత్వప్రసంగః!
ఉత్పత్తికాలావచ్ఛిన్నఘటవసుపపత్తిరితి ఘట్ట. ఆద్యక్షణసంయో
గస్య తత్రాపి సత్త్వాత్. తద్వత్కదాచిదుణాశ్రయత్వేఽపి అగుణా
శ్రయత్వవ్యాహతే. గుణానాం కల్పితత్వేఽపి నిర్విశేషత్వవ్యాహతిః!
అవిద్యోపాదాసం వినా బుద్ధేస్తదసిద్ధే. అద్రవ్యం చేద్ద్రవ్యాశ్రయత్వ
ప్రసంగః! తథా చ — “స్వే మహిమ్ని” (ఛాం. ౭-౨౪-౧) ఇత్యాది
శ్రుతివిరోధః. ఆశ్రయసంబంధాన్నిర్విశేషత్వభంగాచ్చ. తస్మాదేవం
విధాభిః ఖండనయుక్తిభిః ప్రథమద్వితీయకత్యంతరాళ ఏవాబాధి
తస్య బ్రహ్మణోఽపి తదుపరితనకత్యంతు బాధ్యత్వసంభవాత్తదతి
వ్యాప్తిర్దుర్వారై వేతి దిక్.

నాపి తత్త్వావేదకప్రమాణ విరుద్ధత్వమితి తురీయః— తాల్యా
దిషు శ్రోతౌద్విషు చ తత్త్వావేదకప్రమాణవ్యంజితేషు తత్స్వరూప
విరోధాదర్శనాత్. అథ తత్ప్రేమేయవిరుద్ధత్వమిహితి న— వేదత్వేనైవ
తత్త్వావేదకత్వే “నేహ నానా స్తి” (బృ. ౪-౪-౧౯) ఇత్యాదీనామపి
“యస్మిన్ దౌఢ్యః” (ముం. ౨-౨-౧) ఇత్యాదితత్త్వావేదకప్రమాణ
విరుద్ధార్థకతయా తదర్థప్రసంగాభావేఽపి వ్యావహారికత్వప్రసంగాత్.

ప్రపంచాభావస్యాతిరిక్తస్య సత్యత్వే ద్వైతప్రసంగేన, మిథ్యాత్వే తద్బోధకప్రమాణస్య తత్త్వావేదకత్వవ్యాఘాతేన చ బ్రహ్మభేదస్యాంగీకార్యతయా బ్రహ్మణ్యతివ్యాప్తేషు.

కించ — అత్ర తత్త్వావేదకతదస్యయోచ్ఛేదస్సిద్ధో వాఽస్సిద్ధో వా? అసిద్ధా స్వోక్తివ్యాఘాతః, సిద్ధా తు అప్రమాణేన విషయా సిద్ధా ప్రమాణగోచరస్య భేదస్య సత్యత్వప్రసంగేన ప్రపంచవ్యావహారికత్వభంగః । తదసత్త్వేతు స ఏవ తత్త్వావేదకాభేదాదుక్తివ్యాఘాతః । యచ్ఛేదస్య మిథ్యాత్వం తదభేదస్సత్య ఇతి హ్యుక్తం ప్రాక.

నాపి — అర్థక్రియాశూన్యప్రతీతివిషయత్వమితి. పంచమః — తథా సతి త్వదీయాయాః ప్రవృత్తేర్లోకవేదగోచరాయాః సర్వస్యా అపి గగనకుసుమాయమానత్వప్రసంగేన స్వక్రియాన్వవచనవ్యాఘాతదండ ఏవ చుష్టఫణిసమివ త్వాం సర్తనాన్నివర్తయిష్యతి.

అథాయమభిప్రాయః — సఖః ప్రశ్నేషేణ అర్థక్రియా శూన్యత్వం అర్థక్రియాశూన్యత్వాభావః ఇతి తథా సతి సర్వార్థమూలకందే బ్రహ్మణ్యతివ్యాప్తిః । స చ అవిద్యావచ్ఛిన్నస్య బ్రహ్మణోఽర్థక్రియాకారిత్వం స శుద్ధస్యేతి అవచ్ఛిన్నస్య చ వ్యావహారికత్వమిష్టమితి వాచ్యం । విశిష్టస్య జ్ఞానేన నివర్త్యత్వం తస్మిన్ ప్రసజ్యేతేతి విశేషస్యాపి నివృత్తౌ శూన్యవాదసామ్రాజ్యప్రసంగః । స హి విశిష్టం విశేషణ విశేష్యసంబంధేభ్యోఽతిరిచ్యతే । అపి చావిద్యావివృత్తిరూపార్థక్రియాహేతో చరమాంతఃకరణ వృత్తివిషయశుద్ధబ్రహ్మణ్యతివ్యాప్తేః । ప్రకాశత్వేనావిద్యానివృత్తిత్వేన కార్యకారణభావః । అనాత్మ విషయప్రకాశత్వేన అనాత్మవిషయావిద్యానివృత్తిత్వేన చాపరః । తథాచ సతి స్వ విషయతాం వినాపి బ్రహ్మణః స్వరూపప్రకాశః అవిద్యాం నివర్తయతీతి త్వత్ప్రస్థాంతః.

కించ — ప్రాతిభాసికే రజ్జ్వధిష్ఠానసర్పాదౌ భయకంపాద్యర్థక్రియాకారణ్యతివ్యాప్తిః । ఉత్పన్నప్రధ్వస్తేషు ఘటాదిషు చావ్యాప్తిః । ప్రచయావ్యవహిత పూర్వక్షణోత్పన్నేషు తేషు చ క్షణేష్వవ్యాప్తిః ।

అర్థక్రియానా స్తేష్వదర్శనాత్ । స్వప్నేషు చ శుభాశుభనూచకేషు
తత్కాలీనార్థక్రియాహేతుష్వతివ్యాప్తిః । వ్యావహారికార్థక్రియావివ
క్షాయాం త్వత్కాలశ్చయదోష ఏవ । స చ కటకముకుటాదిపరిణా
మోఽర్థక్రియాదిపదార్థ ఇత్యుక్తావపి దోషపరిహారః । స్వాప్నేష్వతి
వ్యాప్తేనుత్పన్నస్వప్నేషు చావ్యాప్తేదుష్పరిహరత్వాత్ .

అథ—కారణతావచ్ఛేదకజాతీయత్వే నాతివ్యాప్తిపరిహారః?
తథా సతి హృతిభాసికేఽతివ్యాప్తేః । సచ తత్ర తాదృశజాత్యభావః ।
తథా సతి తత్ర త్వదీయరజతాదివ్యవహారస్యాకస్మికత్వప్రసంగాత్ ।
స్వప్నేష్వర్థక్రియానా అభావప్రసంగాచ్చేత్యన్వత్త్ర విస్తరః.

నాపి కరణదోషోపహితజ్ఞానవిషయత్వమితి వస్తుః — శుక్తిరజ
తాదిష్వతివ్యాప్తేః । అబాధితసర్వజనప్రతీతి విషయేష్వదుష్టేంద్రియ
గోచరేషు ఘటాదిష్వసంభవాత్ । “యతో వా ఇమాని భూతాని
జాయంతే” “అత్మన ఆకాశస్సంభూతః” “యస్మిన్ ద్యౌః సృభిషి”
ఇత్యాద్యదుష్టశ్రుతిజన్యజ్ఞానవిషయత్వాచ్చ ప్రపంచే లక్షణసంభవః.

అథ—అవిద్యాదోషమూలా శ్రుతిరపి, తస్మాన్నాసంభవః ఇతి
మనుషే? తస్మి బ్రహ్మణ్యతివ్యాప్తిః, తాదృశశ్రుతిజన్యజ్ఞానవిషయ
త్వాత్తస్య । స చ బ్రహ్మణః ప్రమాణాంతరైరబాధాన్న తద్విషయ
శ్రుతిజన్యజ్ఞానం కరణ దోషోపహితమితి వాచ్యం । “అథా తఆదేశో
నేతి నేతి” (బృ. ౪-౩-౬) “నానదాసీ నో సదాసీత్త దానీం”
(యజుః- ౨-౮-౯) “ససన్నాసన్న సదసత్” ఇత్యాదిశ్రుతిభిః పూర్వ
ప్రపంచితకర్తృనుశ్రుహేతాభిర్బ్రహ్మణోపి బాధాత్ । శ్రుతీనాం
బ్రహ్మనిషేధం వినాఽర్థాంతరవర్ణనంప్రపంచనిషేధంవినాఽర్థాంతరస్య
తత్రాపి వర్ణనాదకించితకరం.

కించ—అధిష్ఠానసత్తారూపే సర్వప్రత్యయవేద్యే బ్రహ్మణ్యతి
వ్యాప్తిః । స చ జ్ఞానప్రకారత్వమితి వివక్షితుం శక్యం ఘటాదిష్వ
వ్యాప్తేః । తేషాం జ్ఞానవిశేష్యత్వాత్ । సదూపస్యాపి బ్రహ్మణః
“ఘటస్సన్” ఇత్యాది ప్రతీతౌ ప్రకారత్వాత్ । “బ్రహ్మణి ప్రపంచః”
ఇతిజ్ఞానే ప్రకారత్వాచ్చ । స చాధ్యస్తత్వం విషయవిశేషణమితి

యుక్తం । తావన్నాత్మస్యైవ సమ్యక్త్వే శేషనైయర్థ్యాత్ । పౌతిభా
సికే అతివ్యాప్త్యవారణాచ్చ । తస్మాద్వ్యావహారికమేవ విశ్వస్య సత్య
త్వమితి యత్ - తస్య శ్రుతియుక్త్యనుభవవిరుద్ధత్వాత్ పౌచ్చన్నబౌద్ధ
వాద ఏవాయం మాయావాద ఇతి శాస్త్రైవఘంటాఘాటః.

కించ- తత్త్వమస్మాదిమహావాక్యేషు చ న నిర్విశేషబ్రహ్మైక్య
ముపదిశ్యతే । త్వంతత్పదయో స్సవిశేషజీవబ్రహ్మపరత్వవ్యవదేశాత్ ।
“తద్దైక్షిత బహుస్యాం” (ఛాం. ౬-౨-౩) ఇత్యాదిషు తచ్చబ్ధ
వాచ్యస్య జగత్కారణస్య పరమేశ్వరస్య బ్రహ్మణః సవిశేషత్వోప
దేశాచ్చ.

సను- మాయావిద్యావచ్చిన్నసర్వజ్ఞత్వ కించిద్జ్ఞత్వ ధర్మాను
గతేశ్వర జీవయోగోఽనునోరి నైకత్వాసంభవాజ్జహదజహల్లక్షణోక్త్యా
గాత్యాగ విధాయకసోపాయం దేవదత్తవన్మాయావిద్యోపాధినిరాక
రణపూర్వకాధిష్ఠానై క్యే బాధకాభావాలక్షణాంగీక్రియతే ఇతి చేన్న.

“బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి” (ముం. ౩-౨-౯) “బ్రహ్మ
కామో బ్రహ్మవేదనం కుర్యాత్” “పరంజ్యోతిరుపసంపద్యస్త్వేన
రూపేణాభినిష్పద్యతే” (ఛాం. ౮-౧౨-౨) “శివ ఏకో ధ్యేయః
శివంకర సర్వమన్యత్పరిత్యజ్య” (అథర్వశిఖా ౩) “ధ్యాత్వామునిర్గచ్ఛతి
భూతయోనిం సమస్తసాక్షిం తమసగి పరస్తాత్” (కై. ౧-౨) “శ్రద్ధా
భక్తిధ్యానయోగాద వేహి” (కై వల్క్య. ౧-౨) ఇత్యాదా భ్రమరకీట
వత్పరమేశ్వరోపాసనాత్మకధ్యానజ్ఞానవశాత్ జీవస్య శివత్వప్రాప్త్య
పదేశాత్ । “ఏష ఏవ సాధు కర్మ కారయతి” (కౌషీ. ౩-౯) ఇత్యాది
శ్రుతిషు సర్వకర్మకారయితృత్వసాలోక్యాది చతుర్విధముక్తిప్రదాయ
కత్వయోః పరమేశ్వరస్యైవాభిధానాత్ । “తద్దైక్షిత బహుస్యాం”
(ఛాం. ౬-౨-౩) ఇత్యుపక్రమవాక్యవిరోధాత్, ఏకవిజ్ఞానేన సర్వ
విజ్ఞానప్రతిజ్ఞాభంగప్రసంగాచ్చ.

సను- ఉపాసనావిధినా పరమేశ్వరసాక్షాత్కారో నోప
పద్యతే । “యద్భుశ్యం తన్నశ్యం” ఇతి న్యాయేన ఘటవన్నాశప్రసం
గాత్ . తదభావే ధ్యానస్య నిష్ప్రియోజనత్వాత్ । కించ- సర్వజ్ఞ

త్వాదిషడ్విధధర్మావచ్ఛిన్నస్య పరశివస్య బ్రహ్మణః శివశర్వశంకరా
నందజ్ఞానానంతాదిశబ్దానాం హస్తకరపాణ్యాదిశబ్దవత్పర్యాయత్వాత్
అఖండజ్ఞానస్వరూపపరమశివావలోకీ శుద్ధజీవస్తు తద్భిన్నస్తదభిన్నో
వా? నాద్యః - ప్రభాకరప్రభాభాసమానస్య ఘటపటాదిప్రపంచస్య
స్వభాసకప్రభాకరప్రకాశకత్వాసంభవవత్ పరమశివప్రేతస్య తద్వే
త్ప్రత్యాసంభవాత్ । స ద్విత్తీయః-- చక్షురిందియవత్ స్వసాక్షా
త్కారాసంభవాత్ । జీవస్య తద్భిన్నజ్ఞానస్వరూపత్వేన తత్సాక్షా
త్కారసిద్ధిరితి చేన్న । జీవస్య తత్సాక్షాత్కారకర్తృత్వం తదుత్కృష్ట
జ్ఞానాత్మకత్వేన తత్సమానజ్ఞానాత్మకత్వేన తదపకృష్టజ్ఞానాత్మకత్వేన
వా? నాద్యః- శ్రుతియుక్త్యనుభవవిరోధాత్ । న ద్విత్తీయః- తదుపాసనా
సంభవాత్ . పూర్వోక్త దోషాపత్తేశ్చ । స తృతీయః- “జ్ఞాజ్ఞా ద్వావ
జావీశనీకౌ” (శ్వే. ౧-౯) “ప్రధానక్షేత్రజ్ఞ పతిర్గుణేశః” (శ్వే. E-౧౬)
“ఈశాన స్సర్వవిద్యానా మీశ్వర స్సర్వభూతానాం” (మహానా. అను.
౪) ఇత్యాదిశ్రుతియుక్త్యనుభవసిద్ధత్వేన తదపకృష్టత్వం సంభవతి ।
తథాపి ప్రభాకరప్రభామధ్యస్థదీపవత్ తత్సాక్షాత్కారాసంభవాత్ ।
తస్మాదుపాసనాజ్ఞానేన న బ్రహ్మసాక్షాత్కారసిద్ధిరితి చేన్న.

ప్రభాకరరాశచక్షుర్మాత్రేణైవ ప్రభాకరసాక్షాత్కారసిద్ధివత్
గురుదీక్షాశుద్ధస్య జీవస్త్వేన పరమేశ్వరానుగృహీత త్సాక్షాత్కార
సిద్ధిరవిరోధాత్ । నో చేత్ - “జ్ఞాత్వా శివం శాంతి మత్యంతమేతి”
(శ్వే. ౪-౧౪) “బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి” “ఏహోఽణురాత్మా
చేతసా వేదితవ్యః” (ముం. ౩-౧-౯) ఇత్యాది శ్రుతిశతభంగప్రసంగః ।
లోకే గురుశిష్యబోధప్రచారోఽపి న న్యాయత్ । తస్మాత్పూర్వోక్తార్థ
ఏవ సర్వవేదాంతతాత్పర్యమితి సిద్ధాంతః.

ఇతి సమన్వయాధికరణం చతుర్థం.

చతుస్సూత్రీ సమాప్తా.

శ్రీకరభాష్యచతుస్సూత్రీ- పరిశోధనపత్రమ్

(పరిశోధనానంతరమేవ పఠితవ్యమితి బుధా విజ్ఞాప్యంతే)

పృష్ఠే,	పంక్తా,	అసాధు,	సాధు.
౧	౧౯	ధీరో	ధీరో
౩	౨౨	మేకదా	మేతదా
౫	౯	పరిచ్ఛేదోపి	పరిచ్ఛేదో హి
౬	౧౭	ఇది	ఇతి
౭	౧౯	ఇత్యాభి	ఇత్యాదిభి
౧౫	౪	లింగోఽపి	లిజ్జోఽపి
,,	౨౧	విపాపం	విపాప్నం
౩౪	౨౦	తస్యాభిదా	తస్యాభిధ్యా
౩౭	౧౫	“నిశుమవిధిశ్చ” - ఇత్యనంతరం “తాంత్రిక తప్త లింగశూలశమరు శంఖచక్రాంకననిషేధపూర్వక శ్రావ్యస్మరుద్వారాక్ష లింగధారణా దివిధానశ్రవణాత్” - ఇత్యేషా పంక్తిరపరైవ సమాశేతివ్యా.	
౪౯	౫	అర్థ...త్యర్థం	అర్థ...త్యర్థం
౫౧	౬	అర్థమంత	అర్థమంత
,,	౨౪	ప్రాయపారః	వ్యాపారః
౫౨	౪	యైవోపపత్తౌ	యైవోపపత్తౌ
,,	౨౧	అర్థమంత	అర్థమంత
౫౯	౮	సహర్తా	సంహర్తా
౬౩	౮	మిథ్యా	మిథ్యా
,,	౧౯	ధాయక	విధాయక
౭౨	౭	ప్రకారణం	ప్రతారణం
,,	౧౧	తదన్యథైవ	తదన్యథైవ
౭౩	౯	సిద్ధాంత	సిద్ధాంతః
౭౪	౪	సితిర్ని	సిత్తేర్ని
,,	౧౭	ఇత్యేవ	ఇత్యేవ
౭౫	౮	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ

పృష్టే, పంక్తౌ,	అసాధు,	సాధు.
౭౫	౧౩	త్రృంచస్య
”	౨౩	స్థితోఽ
౭౭	౧౧	హ్యైక
౭౯	౩	అథ
౮౨	౧౭	సాత్త్విక
౮౪	౭	“మామేవ పితరః”-ఇత్యనంతరం-“ఇహి శ్రుతేః. ఆత ఏవ నిగమాగ్మానాం ప్రామాణ్యం. అతో జగజ్జన్మాదిహేతుశ్చివ ఏవ. అత్ర శ్రౌతప్రతిజ్ఞాసంగతిః ‘ఇహో మామేవ పితరః’-ఇత్యంశః సమావేశితవ్యః.
౮౭	౨౨	త్వం త్వే
౮౮	౮	ప్రతిదర్శ
౯౦	౨౪	త్రియం
౯౧	౧౨	తస్య తే
౯౭	౧౦	కారైశ్చ
౯౮	౨౧	శత్ర
౧౦౭	౭	సలాయ
౧౦౯	౨	స్యథా
౧౧౩	౧౭	త్రిచర
౧౧౪	౧	ఘటేఽస్య
”	౩	వృత్తేర్జ్ఞా
౧౧౪	౧౯	“మవన్జనీయం”- ఇత్యనంతరం -“కల్పితభేదమాదాయ దేవదత్తాదీనాం మిథో వ్యవహారే నైతస్యవిషయతయా మిథ్యాత్వమవర్జనీయం” ఇత్యంశః సమావేశితవ్యః.
౧౧౬	౩	న ప్ర
౧౧౭	౧౮	విశేష
”	౨౦	విద్యావివృత్తి
(అన్యేఽపి సూక్ష్మాసంధిదోషా ముద్రణాదోషాశ్చ యథోచితం పరిశోధనీయాః)		

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY,

Jangamwadi Math, VARANASI.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

Acc. No...3473...

గ్రంథరత్నాని

శివరహస్యం. పృ. భా. సంస్కృతం నాగరాక్షరం	౨-౦-౦
శివరహస్యం. ద్వి. ,, ,, ,,	౧-౦-౦
శ్రీకరభాష్యం. చతుస్పాత్రీ ,, ,,	౧-౦-౦
కాశీపీఠాచే ప్రాచీనత్వ (మరాఠీ) ,,	౦-౨-౦
శ్రీకరభాష్యం. చతుస్పాత్రీ. ఆంధ్రాక్షరం	0-12-0
సిద్ధాంతశిఖామణి: మూలం ,,	౦-౪-౦
వీరశైవవివాహవిధి. తెలుగు తాత్పర్యము	౧-౦-౦
లింగధారణవిధి. ,, ,,	౦-౬-౦
ఉమామహేశ్వర ప్రతీకల్పము, ,,	౦-౪-౦
లింగధారణ సిద్ధాంతము తెలుగు	౦-౨-౦
వీరశైవ గోత్రసూత్రపటము ,,	౦-౨-౦
వీరశైవరత్నము ,,	౦-౪-౦
సంక్షిప్తశివపూజావిధి ,,	౦-౨-౦
మతములు; మందిరములు ,,	౦-౨-౦
దేవకాచార్య చరిత్ర ,,	౦-౨-౦
Mutts & Mandirs	0-2-0
"Lingayat for Virashaiva" ,,	0-1-0

ప్రాస్తావన

శివధర్మగ్రంథమాలా

౪.౨౬౪ నబుల్సాల్ వీధీ, సికింద్రాబాద్ డక్కన్.